

இளங்கலை மாணாக்கர்களின் ஆய்வுக்கட்டுரைத் தொகுப்பு

பேராசிரியர் ந சுப்புரெட்டியாரின்

தமிழிலக்கிய பணிகள்

ஸ்ரீ பாரதி மகளிர் கலை (ம) அறிவியல் கல்லூரி, ஆரணி

தமிழ்
இலக்கியம்

NSR 100 கல்வி அறிக்கைகட்டளை

AD-13, 5th Street, Anna Nagar West
Chennai—600 040, Tamil Nadu, INDIA

பேராசிரியர் ந கப்பூரெட்டியாரின்
தமிழிலக்கிய பணிகள்

தொகுப்பு:

செ.சந்திரா எம்.ஏ., பி.எட்., (பிஎச்.டி.)

தலைவர் ~ தமிழ்த்துறை

மீ பாரதி மகளிர் கலை (ம) அறிவியல் கல்வா

குண்ணத்தார், ஆரணி ~ 632 314

NSR100 கல்வி அறக்கட்டளை

www.nasubbureddiar100.in

AD-13, 5th Street, Anna Nagar West
Chennai—600 040, Tamil Nadu, INDIA

nasubbureddiar100@gmail.com

பேராசிரியர் ந சுப்புரெட்டியாறின்
தமிழிலக்கிய பணிகள்

All rights are reserved. No part of the publication may be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech or other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, not be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchase.

March 2026

வெளியீடு:

NSR 100 கல்வி அறக்கட்டளை

AD-13, 5th Street, Anna Nagar West, Chennai – 600 040

ISBN:978-81-984404-8-8

Printed at:

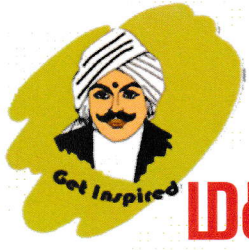
DJ Printers, Chennai – 600 095

அன்புப்படையல்

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக”

ஸ்ரீ பாரதி

மகளிர் கலை & அறிவியல் கல்லூரி

ஆரணி-வேலூர் ரோடு, குண்ணத்தூர், ஆரணி Tk., தி.மலை மா.632314.

போன் : 04173 - 290445

செல் : 9442125445

Website : www.sribharathiarni.com e-mail : sribharathiarni@gmail.com

அரசு அங்கீகார எண் : G.O. (M.S.) No. 147 - H.E. DEPT. Dated: 12.05.2008

தேதி.05.12.2025.....

வாழ்த்துரை

முனைவர் இரா.தர்மராஜ்,

முதல்வர்

“கல்தோன்றி மண் தோன்றா காலத்தே வானோடு முன் தோன்றிய மூத்தக் குடி” என்னும் பெருமைக்குரிய தமிழ் மரபில் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் தகைசால் அறிஞர் பெருமக்கள் தோன்றிய மொழிக்கு பெரும் தொண்டாற்றி வருகின்றனர். அவ்வண்ணம் 20ம் நூற்றாண்டில் தென்தமிழகத்தில் பிறந்து வடவேங்கடத்தில் தமிழ் வளர்த்த பெருமைக்குரியவர் பேராசிரியர் ந.சுப்புரெட்டியார் ஆவார்.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நினைவு கூறத்தக்க வகையிலும் ஆராயத்தக்க வகையிலும் பல்வேறு இலக்கியங்களை மொழிக்கு கொடையாக அளித்தவர் பேராசிரியராவார் என்றால் மிகையல்ல அவரின் பெரும் படைப்புகளில் மூன்று புத்தகங்களை எழுது கல்லூரியின் தமிழ்த்துறை மாணவிகள் ஆராய்ந்து மேலும் அக்கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பெற்று பேராசிரியர் ந.சுப்புரெட்டியாரின் இலக்கியப் பணிகள் என்னும் நூலாக வெளிவருவது பெருமகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றது.

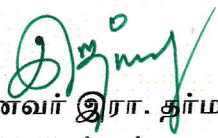
“மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி” என வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்கிற்கிணங்க தன் தந்தையின் இலக்கியப்பணிகளை இன்றைய இளைஞர்கள் வரையிலும் கொண்டுச்சென்று தமிழ்ப்பணியாற்றி வரும் முனைவர் சு. இராமலிங்கம் ஐயா அவர்களுக்கு எனது வாழ்த்துகளையும் பாராட்டுகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எங்கள் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறை சார்பாக வெளியிடப்படும் முதல் நூல் என்பதில் பெருமகிழ்வு கொள்கின்றேன். இந்நூலிற்கு ஆய்வுக்கட்டுரை எழுதிய தமிழ்த்துறை மாணவிகள் ஆ.நிஷா, வி. பவித்ரா, ப. வர்ணிக்கா மூவர்க்கும் மேலும் தமிழ்த்துறை தலைவர் மற்றும் அத்துறைச் சார்ந்த பேராசிரியர்களுக்கும் எனது வாழ்த்துகளை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

மேலும் தமிழ்த்துறை பல்வேறு ஆய்வு நூல்களை தொடர்ந்து வெளியிடவும் ந.சுப்புரெட்டியார் 100 கல்வி அறக்கட்டளை தமது இலக்கிய பணியை தொடர்ந்திட எல்லாம் வல்ல இறையருள் துணை நிற்க பிரார்த்தித்து எனது வாழ்த்துகளை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

வாழ்க செந்தமிழ்...

வாழிய நற்றமிழ்...

முனைவர் இரா. தர்மராஜ்
முதல்வர்

பொருளடக்கம்

வ.எண்	மனாவர் பதிவு எண் ஆய்வுக்கட்டுரைத் தலைப்பு	பக்க எண்
1	நீஷா A 22923U07010 ந சுப்பிரெட்டியாரின் இலக்கியப்பணி	1
2	பவீத்ரா V 22923U07011 பேராசிரியரின் தமிழ்ப்பணி	94
3	வர்ணிக்கா P 22923U07020 ந சுப்பிரெட்டியாரின் வாழ்வும் பணியும்	234

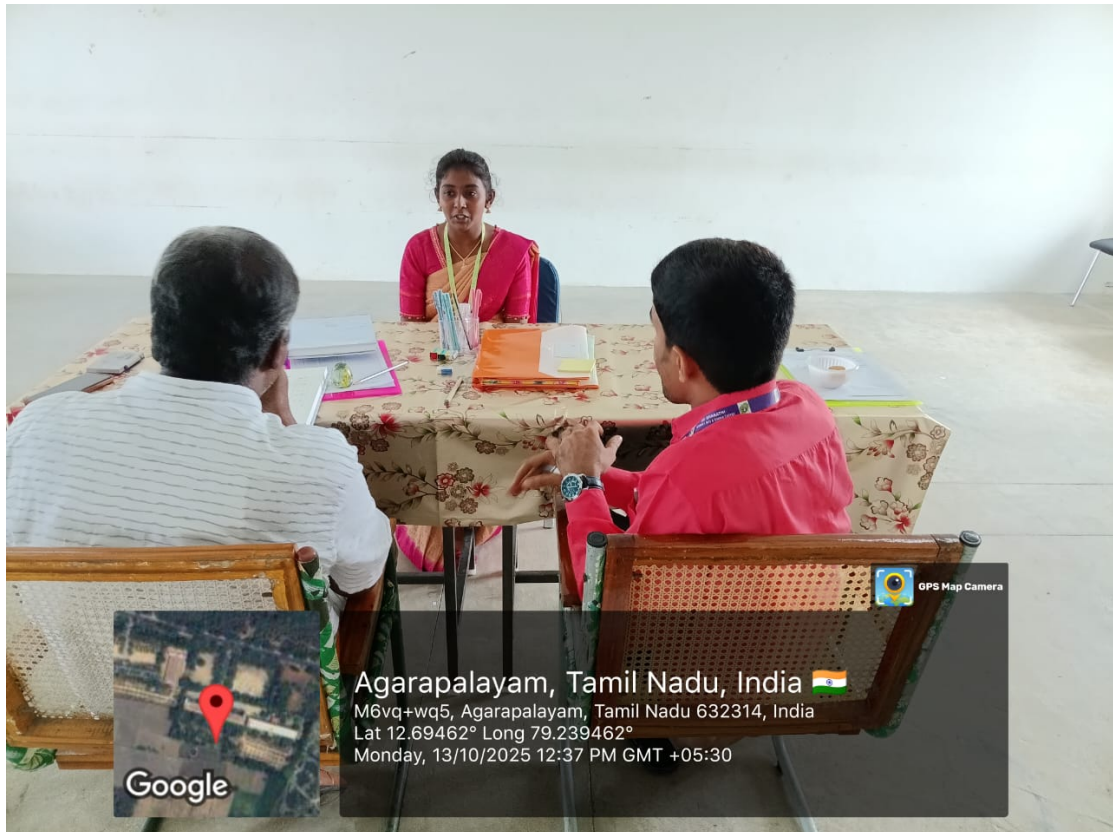

SRI BHARATHI WOMENS ARTS AND SCIENCE COLLEGE

KUNNATHUR, ARNI – 632 314.

DEPARTMENT OF TAMIL

PROJECT VIVA VOICE EXAMINATION – NOV 2025

22923U07010 – NISHA. A

ந சுப்புரெட்டியாரின் இலக்கியப் பணி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என்பது பழமையும் நவீனமும் ஒன்றாகச் சந்தித்த காலம். அதாவது பழமை மெது மெதுவாக மாறி நவீனம் குடியேறிய காலம். அக்காலத்தில் வாழ்ந்தோர் பழமையும் புதுமையையும் ஒருசேர கண்டவர்கள் என்பதோடு மரபுசார் கருவிகளையும் புதிய அறிவியல் கருவிகளையும் பயன்படுத்தி வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் காலத்தில் வந்தடைந்த புதிய கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் புதிய மேலை நாட்டு சிந்தனைமுறைகள் இந்திய மக்களது வாழ்வியலிலும் அரசியலிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதை பார்க்க முடிகின்றது. அத்தகைய காலத்தின் ஊடாக வாழ்ந்து ஆய்வுலகிலும் தமிழ் கல்வியில் உலகிலும் இலக்கிய உலகிலும் சிந்தனையுலகிலும் தடம் பதித்தவர் பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் ஆவார். பொதுவாக ஓர் இலக்கியக் கல்வியாளர் அல்லது இலக்கிய திறனாய்வாளர் என்பவர் வரலாறு சமூகவியல் நாட்டு நடப்புகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளில் எந்த அளவிற்கு ஆழங்கால் பட்டிருக்கிறாரோ அந்த அளவிற்கு அவரால் சமூக மேம்பாட்டின் பொருட்டு இலக்கியக் கல்வியிலும் சமூக கல்வியிலும் முற்போக்கு சிந்தனைகளை தர முடியும் அதைத்தான் பேராசிரியர் ந. சுப்பு ரெட்டியார் எனும் கல்வியாளர் தமிழ் கூறு நல்லுலகத்தில் சிறப்பாக செய்து காட்டியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தலைமை ஆசிரியராகவும், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி ஆசிரியராகவும், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராகவும், கல்விப் பணியில் சிறந்து விளங்கியவர் ஆவார். பேராசிரியர் தன் வரலாறு, பயண நூல், அறிவியல் நூல்கள், உளவியல், கல்வி கற்பதற்கான கருவி நூல்கள், நவீன இலக்கியங்களுக்கான விமர்சனம், பழைய இலக்கியங்களுக்கான உரை, இலக்கணம், வரலாறு, கோவில்கலை,

மொழிபெயர்ப்பு, நாட்டுப்புறவியல் எனப் பல்வேறு துறைகளில் அவர் எழுதிய நூல்கள் மைல்கற்களாகவே திகழ்கின்றன என்பதோடு தமிழ் ஆய்வுலகில் கருவிநூற்களாகவும் பயன்பட்டு வருகின்றன. அத்தகைய சிறப்பு கொண்ட பேராசிரியர் ந.சுப்புரெட்டியாரின் வாழ்க்கையை பின்வருமாறு காண்போம்.

பிறப்பு

புகழ்பெற்ற காவிரிநதி பாயும் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள இலால்குடி வட்டத்தில் நீர்வளமும் நிலவளமும் மிக்க அழகிய பெரகம்பி எனும் சிற்றூரில் 1916ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 27ஆம் நாள் பேராசிரியர் பிறந்தார். அவரது தாயார் காமாட்சி அம்மாளின் மூதாதையர்கள் பண்ணையார் பரம்பரை என்று அழைக்கப் பெற்று வந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பேராசிரியரின் தந்தையார் ஞானி நல்லப்ப ரெட்டியாரது ஊர் முசிறி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூரான கோட்டத்தூர், ஆகும். அவ்வூரில் ஞானியார் பரம்பரை என்றழைக்கப் பெற்றுவந்த குலத்தைச் சேர்ந்தவர். கோட்டாத்தூர் பேராசிரியரின் அன்னையார் ஊரான பெரகம்பியின் மேற்குப் பக்கம் சுமார் ஆறு கல் தொலைவிலுள்ளது.

தாய்மாமன் வீட்டில் வளர்தல்

பேராசிரியரின் சிறுவயதிலேயே, 1918இல் தந்தை ஞானி நல்லப்ப ரெட்டியார் காலமாகிவிட்டார். அப்போது பேராசிரியரின் அன்னையார் காமாட்சி அம்மாளுக்கு 23 வயதுகூட நிரம்பவில்லை. பேராசிரியருக்கோ மூன்று வயதுகூட ஆகவில்லை. எனவே, அன்னையார் காமாட்சி அம்மாள் தமது மகனுடன் சொந்த ஊரான பெரகம்பிக்கே திரும்பி, தமது தாயாரின் வீட்டில் வாழலானார். பேராசிரியரின் தாய்மாமனும் தாயைப் போலவே சிறுவன் மீது கனிவு கொண்டு அவனது வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். அது போலவே பாட்டியாரும் அதாவது அன்னையரின் அம்மாவும் அன்பைப் பொழிந்து போற்றி வளர்த்தார். எட்டு வயது வரையில் பாட்டி வீட்டில் அன்னையின் அரவணைப்பில்

செல்லப்பிள்ளையாக வளர்ந்த அவருக்குத் தொடக்கக் கல்வி வழங்கப்பட்டதும் பெரகம்பியில்தான் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

திண்ணைப்பள்ளி

பேராசிரியருக்கு ஐந்தாவது வயதில்திண்ணைப் பள்ளி வித்யாஸ்ரம்பம் எனும் பாரம்பரியமான சடங்கு முறைப்படி அவரது கல்விவாழ்க்கை தொடங்கியது. அந்த ஊரில் திண்ணை பள்ளி நடத்தி வந்த இலிங்கச்செட்டியார்தான் அச்சடங்கைத் தொடங்கிவைத்தார்.

தொடக்கப்பள்ளி

கோட்டத்தூருக்கு வந்தபின், அங்குள்ள கழகத் தொடக்கப் பள்ளியில் பேராசிரியர் சேர்க்கப்பட்டார். ஆனால் ஆங்கிலப் பாடம் சரியாகக் கற்பிக்கப்படாததால், சாமுவேல் பிள்ளை என்பவர் தனியாக நடத்திய ஆங்கிலப் பள்ளியில் படித்தார். இக்காலத்தில் அடிப்படைக் கணிதத்தை நன்கு கற்று தேர்ந்திருந்தார். இந்த நிலையில் கழகப் பள்ளியில் புதிதாகச் சேர்ந்த வி.கே. அரங்கநாத ஐயர் என்ற ஆசிரியர் பிற ஆசிரியர்களைப் போலல்லாமல் கற்பித்தலுக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுத்துப்பாடங்களை நடத்தி வரலானார். படிப்பு மீது ஆர்வமாயிருந்த சிறுவனான பேராசிரியருக்கு இது பெரிதும் உதவிகரமாக இருந்தது. அதனால் புவியியல், வரலாறு, அறிவியல், கணிதம், ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்களில் சிறப்பான அறிவைப் பெறமுடிந்தது. அதனால் ஏழாம் வகுப்பிலேயே சக மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும்படி பேராசிரியரை ஏற்பாடு செய்தார் வி. கே. அரங்கநாத ஐயர் அவர்கள். இவரைத் தமது கல்வி வாழ்க்கையின் எழுஞாயிறு என்று பேராசிரியர் பின்னாட்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உயர்நிலைப் பள்ளி

பெருநிலக்கிழவர் உயர்நிலைத் தொடக்கப் பள்ளியில் 8ஆம் வகுப்பில் சேர்ந்து விட்டார். அப்போதுதான் அவரது வாழ்வில் இன்பமான நிகழ்ச்சி நடந்தது. சுப்புரெட்டியார் என்ற தனது பெயரிலுள்ள ரெட்டி என்ற சொல் தன்னை வயது முதிர்ந்தவனாகக் காட்டுவதாக உணர்ந்தார். எனவே சாதிப் பெயரை நீக்கிவிட்டுத் பள்ளியில் சேர்க்கும்படி வி.கே. அரங்கநாயக அய்யரிடம் முறையிட்டிருக்கிறார். அவரும் சிறுவனின் மனக்குமுறலை உணர்ந்து சுப்பு என்ற பெயரில் பள்ளியில் சேர்த்தார். இந்தப் பெயரில்தான் பின்னாட்களில் கல்லூரியிலும் சைதை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியிலும் சேர்ந்தார். அவர் பெற்ற சான்றிதழ்களிலும் சுப்பு என்ற பெயரே இடம் பெற்றுள்ளது.

ஆனாலும், பின்னாளில் இதே ஊரில் புதிதாகத் தொடங்கப் பெற்ற பெருநிலக்கிழவர் உயர்நிலை நடுநிலைப்பள்ளியில் தலைமையாசிரியராகப் பதவிக்கு வந்தபோது ஆசிரியப் பதிவேட்டில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்ந்தப்பொழுதும் தன் வேலை பெயரை சுப்புரெட்டியார் என்று எழுதவேண்டிய சுவையான சம்பவம் நிகழ்ந்தது. புதிதாக அவர் வேலையில் சேர்ந்திருந்ததால் அவரை வெளியாட்கள் பலருக்கும் அப்போது தெரிந்திருக்கவில்லை. அவர் மெதுவாக மிதிவண்டியில் சென்று கொண்டிருந்த அதேநேரத்தில், எதிரே மிதிவண்டியில் வந்து கொண்டிருந்த இன்னொருவர் நடந்து வந்தகொண்டிருந்த பள்ளிச் சிறுவர்களிடம், ‘உங்கள் தலைமையாசிரியர் யார்’ என்று வினவியிருக்கிறார். அப்போது சிறுவர்கள் சுப்பு என்று விடை கூறியிருக்கிறார்கள். சைக்கிளில் வந்தவர் ‘அய்யர் இட்லி கடை சுப்புவா’, ‘சோழியன் காபி கடையில் உள்ள சுப்புவா,’ என்று கிண்டலுடன் கேட்டிருக்கின்றனர். அது பேராசிரியரின் காதிலும் விழுந்துள்ளது. கேட்காதவர் போல் சென்று விட்டார். அடுத்தநாளே ஆசிரியர் பதிவேட்டில் சுப்புரெட்டியார் என்று மாற்றி எழுதினார். அந்தச் சமயத்தில்

கிழவன் என்ற உணர்வை அந்தப் பெயர் தந்ததாகவும் அதையே விரும்பியதாகவும் பேராசிரியர் பின்னாளில் தனது வரலாற்று பக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கல்லூரி படிப்பு

திருச்சி புனித குசையப்பர் கல்லூரியில் வேதியியல் இளங்கலை பட்ட படிப்பையும், சைதாப்பேட்டை சென்னை அரசு ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரியில் ஓராண்டு ஆசிரியர் பயிற்சியையும் பயின்றார். ஆசிரியராக வேலை பார்த்துக்கொண்டு தமிழில் பி.ஏ மற்றும் எம்.ஏ பட்டங்களை பெற்றார்.

அவருடைய வாழ்க்கையில் அவர் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் தொடங்கி வெவ்வேறு ஆசிரியர்களிடம் தமிழ் பயின்றார். பால பருவம் முதல் கல்லூரி காலகட்டம் வரை அவரது ஆசிரியர்கள் குறித்தும் கல்வி முறை குறித்தும் பாடத்திட்டங்கள் குறித்தும் மிக விரிவாக “நினைவுக் குமிழிகள்” என்னும் தன்வரலாற்று நூலில் எழுதியிருக்கின்றார்.

தனி வாழ்க்கை

ந. சுப்புரெட்டியாருக்கு செப்டம்பர் 1936 ல் செல்லப்பாப்பாவுடன் திருமணம் நடந்தது. திருமணத்துக்குப் பின்னர் பன்னிரு ஆண்டுகள் குழந்தைகள் இல்லை. மைத்துனன் மகனை சிலகாலம் வளர்த்தார். அதன் பிறகு இராமலிங்கம் (அக்டோபர் 13, 1949), இராமகிருஷ்ணன் (நவம்பர் 22, 1953) என இரு மகன்கள் பிறந்தனர். இராமலிங்கம் பாரத் ஓவர்சீஸ் வங்கியில் பணிபுரிந்தவர்.மேலும் டாக்டர் எம். ஜி. ஆர் நிகர்நிலை பல்கலைக்கழகத்தில் இணைப்பதிவாளராக பணியாற்றியுள்ளார். இராமகிருஷ்ணன் எலும்புருக்கி நோய் ஆய்வு மருத்துவமனையில் மருத்துவராக இருந்தார்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்தல்

வேலை கிடைக்காதிருந்த இதே சூழலில்தான் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்கலாம் என்ற எண்ணம் அவருக்குள் எழுந்தது. ஆனால் அதற்கான பணத்தை எப்படி ஈட்டுவது என்கிற வழிவகைகள் தெரியாது குழம்பினார். இறுதியாக ஆலத்துடையாம் பட்டியில் இருந்த நன்செய் நிலத்தை விற்பது எனப் பேராசிரியரின் அன்னையார் முடிவெடுத்தார். கட்டாய விற்பனை என்றறிந்த ஊர்க்காரர்கள் (நண்பர்களும் உறவினர்களும் இதில் அடங்குவர்) ரூ.1500 மதிப்புள்ள நிலத்தை வெறும் ரூ.700/-க்கு வாங்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்கள். பேராசிரியர் விற்ற பணத்தோடு ஊர் திரும்பித் தம் அன்னையாரிடம் புலம்பியபோது, அதற்கு அன்னையார் மறுமொழியாய் "ரூ.700 படிப்பிற்குப் போதுமென்பதால், கவலையை விடுத்துச் சென்னை சென்று படித்து வருவாயாக" என்று ஆசி வழங்கினார்.

அந்நாள்களில் சென்னையில் சைதாப்பேட்டையிலுள்ள அரசு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் இடம் கிடைப்பது கடினமானது. கேரளம், ஆந்திரம், கர்நாடகம் என்ற பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கும் சென்னைதான் புகலிடம். பேராசிரியர் BSC யில் முதல் வகுப்பில் சிறந்த மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்ததால் கல்வித்தகுதி அடிப்படையில் படிக்க இடம் கிடைத்தது. அத்துடன் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலுள்ள விடுதியில் தங்கிக் கொண்டார். மாதந்தோறும் ரூபாய் 25 அல்லது 26 ரூபாய் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அக்காலத்தில் இது அதிகக் கட்டணம். LT அதாவது Licentiate of Teaching எனும் ஆசிரியப் பயிற்சிப் படிப்பு படித்து வந்த காலத்தில் கன்னட, கேரளா, ஆந்திரப் பகுதிகளிலிருந்து வந்த மாணவர்களிடம் நல்லுறவைப் பேணினார். ஆசிரியர் பயிற்சிப் படிப்பின் அடிப்படையைப் புரிந்து கொண்டு கல்வி கற்றாரே தவிர, ஏனோ பட்டம் மட்டும் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அன்று அவரில்லை அதனால்தான் அவரால் கல்வித் துறை சார்ந்த நூற்களை இயற்ற முடிந்தது

என்பதைச் சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். குருசாமி ரெட்டியார் என்ற மிகச் சிறந்த ஆசிரியரையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். காரணம் கல்வி உளவியல் பாடத்தில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த இவரிடம் இருந்து நிறைய விஷயங்களைக் கற்றுக் கொண்டதால் பிற்காலத்தில் (1985) கல்வி உளவியல் கோட்பாடுகள் என்ற அற்புதமான நூலைப் பேராசிரியரால் எழுத முடிந்தது. “LT அதாவது Licentiate of Teaching எனும் ஆசிரியப் பயிற்சிப் படிப்பில் 1941இல் வெற்றிபெற்றார் பேராசிரியர்.”¹

தலைமையாசிரியர் பணி

LT எனும் பட்டம் பெற்றதுமே, துறையூரில் பெருநிலக்கிழார் நடுநிலைப் பள்ளியில் தலைமையாசிரியர் பணி கிடைத்தது. இந்த நடுநிலைப் பள்ளி துறையூரிலுள்ள ஜமீன்தார்களான, விஜய வேங்கடாசல துரை மற்றும் முத்து வேங்கடாசல துரை ஆகியோர்களால் புதிதாகத் தொடங்கப் பெற்றதாகும். 1941இல் கல்வித்துறையில் ஆசிரியராய் அடியெடுத்து வைத்தார். இந்தப் புதிய நடுநிலைப்பள்ளி தொடங்கப் பெற்றுச் சில நாட்களில் 60க்கும் அதிகமான மாணவர்கள் 8ஆம் வகுப்பில் சேர்ந்தனர். இந்தப் பள்ளியின் ஒரு பகுதியில் ஆசிரியர்கள் தங்குவதற்கான அறைகள் சில இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்றில் தமது துணைவியாருடன் தங்கலானார் பேராசிரியர். இது நாள் வரையிலும் விடுதிகளில் தங்கியும் தமது துணைவியார் வீட்டிலும் வாழ்ந்து வந்த பேராசிரியர் முதல் முறையாக யாரையும் சாராமல் குடும்பமாக வாழத் தொடங்கினார்.

பள்ளியின் வரவு செலவுக் கணக்கு மற்றும் மாணவர்களிடமிருந்து பெறும் கல்விக் கட்டணம், கட்டணச் சலுகை, அபராதம் விதித்தல் போன்ற பல்வேறு கணக்கு நுணுக்கங்களைக் காட்டுப்புத்தூரில் உள்ள பள்ளி ஆசிரியரிடம் கற்றுக் தாம் பணியாற்றி வந்த பள்ளியில் திறம்படக் கணக்கு வழக்குகளைப் பார்த்து வந்தார். முதல் மூன்று ஆண்டுகள் எழுத்தர் பதவிக்கு யாரையும் பள்ளி நிர்வாகம் நியமிக்காததால் பள்ளி ஆசிரியர்களைக் கொண்டே தட்டச்சுப் பணிகளை

நிறைவேற்றி வந்தார் பேராசிரியர். மேலும் பள்ளியில் வசூலிக்கப்படும் கட்டணங்கள் மற்றும் ஏனைய வகையிலான பள்ளி வருமானத்தை அந்தந்த நாட்களிலேயே லட்சுமி விலாஸ் வங்கியில் செலுத்தும்படி செய்துவிடுவார். அந்தக் காலகட்டத்தில் பள்ளியில் மாணவர்கள் கட்டணம் செலுத்தித்தான் படிக்க வேண்டும். ஏழை மாணவர்கள் கட்டணம் செலுத்தத் தாமதமாகும் சூழல்களில் அபராதக் கட்டணம் விதிக்காமல் சற்றுக் காலம் தாழ்த்திக் கட்டணம் செலுத்த அனுமதித்திருந்தார்.

பள்ளி இரண்டாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைத்த போது தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்களை அமர்த்திக் கொண்டார். இரண்டாம் ஆண்டில் 250 மாணவர்கள் இருந்ததால் புதிதாக வகுப்பறைகள், மேசைகள், நாற்காலிகள், பெஞ்சுகள் போன்ற உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் செய்து தர வேண்டிய பொறுப்பு வந்து சேர்ந்தது. இது அவரது பணியன்று என்றாலும் கூட அதை விரும்பிச் செய்தார். அதனால் பள்ளி நேரத்திற்கு அப்பாலும் பல மணிநேரம் பள்ளி வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டார். இளைய ஜமீன்தாரைச் சந்தித்துப் பள்ளியின் பெயரில் 5000 ரூபாய் நிலையான நிதியாகப் போடச் செய்தார். ஆனால் பள்ளியின் நிர்வாகிகளான ஜமீன்தார்கள் அவர் செய்த பணிகளைப் பெரிதாக மதிக்கவில்லை என்பது பேராசிரியரின் மனக்குறையாகும். அந்தக் காலத்தில் உள்ள தனியார் பள்ளிகள் ஆசிரியர்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சின என்ற கடுமையான விமர்சனத்தை முன் வைக்கவும் செய்கின்றார்.

அந்தக் காலகட்டத்தில் தலைமையாசிரியர்கள் Account Test for Subordinates என்ற தேர்வில் தேர்ச்சிபெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறை இருந்தது. அந்தத் தேர்விலும் பேராசிரியர் வெற்றி பெற்றார். தாம் பெற்ற இளங்கலைப் (வேதியியல்) பட்டத்தை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு தமிழ் முதுகலை (MA) பயில முயன்றார். ஆனால் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் அப்போதைய நெறிமுறைகள் உதவாமையால், பேராசிரியர் தமது சொந்த

வழியைக் கையாண்டார். “முதலில் தனியாக வித்துவான் (தமிழ் – 1944), பரீட்சை எழுதித் தேர்ச்சியடைந்தார். பின்னர் இளங்கலை தமிழிலும் (BA – 1947), வெற்றிபெற்றார். பின்னர் முதுகலைத் தமிழ் (MA – 1951) பட்டம் பெற்றார்.”² நடுநிலைப்பள்ளி தொடங்கிய அடுத்த ஆண்டு இந்த பள்ளியில் 9ஆம் வகுப்புத் தொடங்குவதற்கு அதாவது உயர்நிலைப் பள்ளியாக்குவதற்குப் பள்ளி நிர்வாகிகள் அணுகியபோது வட்டாரக் கல்வித்துறை மறுத்துவிட்டது. ஆனால் 1943 – 44 ஆண்டில் பேராசிரியர் தாமாகவே முன்வந்து பள்ளியின் தாளாளரிடம் உயர்நிலைப்பள்ளியாக்கும் தமது விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். தாளாளரோ இது உங்களால் முடியுமா என்று கேட்டார். முடியும் என்று கூறித் தாளாளரின் அனுமதி பெற்று நான்காம் படிவம் தொடங்குவதற்கு அனுமதி வாங்கி வந்தார்.

இந்த நான்காம் படிவம் தொடங்கப்பட்டதும் இரண்டு மாதங்களுக்குள் பள்ளியின் உட்கட்டமைப்பை உருவாக்கினார் பேராசிரியர். அக்காலத்தில் முசிறியைத் தவிர, துறையூரில் மட்டுமே இந்த உயர்நிலைப் பள்ளியிருந்ததால் நான்கு மைல் தூரத்திலிருந்தெல்லாம் மாணவர்கள் நடந்தே வந்து படித்தனர். சாலை வசதியின்மை, மழைக்காலத்தில் சாலைகளைப் பயன்படுத்த முடியாத நிலை இருந்த சூழலில் மாணவர் இல்லம் உருவாக வழிவகை செய்தார். இதன் மூலம் மாணவர்கள் இரவு படிப்பதற்கும் வசதி கிடைத்தது. துறையூரிலேயே தங்கி மாணவர்களின் நலனிலே முழு அக்கறை செலுத்திய அவரது பணியைக் கவனிக்கும் போது ‘என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே’ என்ற அப்பரது வாக்குகள் நினைவுக்கு வருகிறது. 1940 களில் அறிவியல் மற்றும் கணித ஆசிரியர்கள் குறைவாகவே இருந்தனர். பேராசிரியர் இரண்டு பாடங்களையும் படித்தவர் என்பதால் வேலைப்பளுக்களுக்கு மத்தியிலும் கூட மாணவர்களுக்கு இப்பாடங்களைக் கற்பித்தார்.

அதிக மதிப்பெண் பெறும் மாணவர்களுக்கு முழுக்கட்டணச் சலுகை மற்றும் அரைக் கட்டணச் சலுகைகள் பெற ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இதற்காக எல்லாச்

சாதியிலும் உள்ள பணக்காரர்களின் உதவியை நாடவே அவர்களும் மாணவர்களுக்குக் கல்வி உதவித்தொகை தந்தனர். இது தவிர, சாதிப்பாகுபாடின்றி ஏழை மாணவர்களுக்குக் குறைந்த கட்டணச் சலுகைகள் கிடைக்கும்படி செய்தார், துறையூர்ப் பகுதியில் ரெட்டியார்கள், (தமிழ்ச்) செட்டியார்கள், ஆரிய வைசியர்கள், பிராமணர்கள், வேளாளர்களில் சில பிரிவினர் பரம ஏழைகளாக இருந்தாலும் கட்டணச் சலுகை பெற வாய்ப்பே இல்லாதிருந்தனர். இவர்களில் திறமையான மாணாக்கர்கள் கூட எந்தச் சலுகையும் பெற வாய்ப்பில்லாதது பேராசிரியருக்கு மிகவும் வருத்தத்தை விளைவித்துக் கொண்டிருந்தது, சென்னைக் கல்வித்துறை மானியம் பற்றிய விதிகளில் 32-வது பிரிவின்படி (32 Grant-in-code) பள்ளிக் கட்டண வருவாயில் 10 சதவிகிதம் கட்டணச் சலுகை வழங்கலாம். இதைப் பயன்படுத்திச் சலுகை வழங்கினால் பள்ளிக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும் ஏழை மாணவர்களும் பயனடைவார்கள் என்று தாளாளர் சின்னதுரையிடம் தன் திட்டத்தை முன்வைத்தார். அவரும் மனமிரங்கி 5 சதவிகிதம் சலுகை அளித்தார். இது தவிர முதல் மற்றும் இரண்டாம் மதிப்பெண் பெறும் மாணவர்களுக்கு ஆண்டுவிழாவின் போது பரிசுத்தொகை கிடைக்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளார். இது போன்ற செயல்கள் பள்ளி குறித்த நல்மதிப்புப் பரவிடக் காரணமானது.

பள்ளியில் மாணவர் இலக்கியக் கழகம் ஒன்றை நிறுவிய பேராசிரியர், பல சிறப்புக்கூட்டங்களை அக்காலத்தில் நடத்தியுள்ளார். அதில் பேரறிஞர்கள் பலர் உரையாற்றி மாணவர்களுக்கு அறிவு வெளிச்சம் தந்துள்ளனர். அவ்வகையில் லால்குடி நடேச முதலியார், வீ. உலக ஊழியர், பு.ரா. புருடோத்தம நாயுடு, அ. சாம்பசிவ ரெட்டியார், சி. இலக்குவனார், இராமசாமி கவுண்டர் போன்ற தமிழ்மேதைகள் உரையாற்றியுள்ளனர். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட இந்தப் பள்ளியில் ஆற்றோரம் என்ற தலைப்பில் உரையாற்றியுள்ளார். அது போலவே திருச்சி மாவட்ட ஆசிரியர் மாநாட்டையும் வெற்றிகரமாக நடத்திக்காட்டினார். ஒரு முறை காரைக்குடியில் உள்ள கம்பன்கழக விழாவில் கலந்து கொண்டபோது

அதன் நிறுவனர் கம்பனடிப்பொடி சா. கணேசனுடன் தொடர்பு கிடைத்தது. இது அவரது வாழ்க்கையில் திருப்பம் ஏற்பட வழிவகுத்தது.

பேராசிரியர் சாதி சார்ந்து இயங்காதவர் என்பதால் துறையூரில் பணியாற்றிய அன்றைய காலத்தில் எல்லாத் தரப்பு மக்களுடனும் கலந்துப் பழகியதோடு அவர்தம் திருமணம் மற்றும் இறப்பு நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கெடுத்துக் கொள்வதையும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இந்த வழக்கத்தை வாழ்நாள் முழுவதும் கடைபிடித்துள்ளார். பல வழக்கறிஞர்களுடன் நல்லுறவைப் பேணியுள்ளார்.

பல்கலைக்கழகப் பணி

“ஒரு கல்வியாளன் என்ற நிலையில் அத்துறையில் மேலும் உயர்ந்ததால் புதிய கல்விசார் சிந்தனைகளைச் சமூகத்திற்கு அளிக்க முடியும் என்று உணர்ந்தவர் பேராசிரியர். திருவேங்கடேசன் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து தமிழ் விரிவுரையாளர் பதவிக்கு ஒரு விளம்பரம் வரவே, அதற்கு விண்ணப்பித்து அப்பதவியைப் பெற்றார். இந்தத் துறையும் பேராசிரியரால் பின்னாட்களில் கட்டி எழுப்பப்பட்டது.”³ இவ்வளவு சிறப்பிற்குரியவர் பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் ஆவர். மணிவிழா கண்ட இத்துறை இவரால் உருவாக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

குடும்ப நிகழ்வுகள்

1950 வரை பெருநிலக்கிழார் பள்ளியில் அப்போது துறையூரில் உள்ள பொதுமக்கள் பலரும் இவரது உரையைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பாவேந்தர் பாரதிதாசனையும் இலக்கியக்கழகம் வழி மாணவர்களுக்கு உரைநிகழ்த்தச் செய்துள்ளார். அப்போது பாவேந்தர் கவிதை இயற்றுவதில் தமது பல அனுபவங்களைச் சுவையுடன் எடுத்துக்காட்டிக் கேட்போரை மகிழ்வித்தார்.

பள்ளியில் பல விழாக்களை நடத்தி மாணவர்கள் மேம்பாட்டிற்கு வழிவகை செய்தார். குறிப்பாக, அக்காலத்திலேயே நிறைய உடற்பயிற்சி விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடத்தியதோடு பள்ளி ஆண்டு விழாக்களும் நடத்தியுள்ளார். ஆண்டுவிழாக்களில் பன்மொழிப்புலவர் ரெட்டியார், சுவாமி சித்பவானந்தர், மு. வரதராசனார் போன்ற ஆளுமைகளைப் பங்கேற்கச் செய்தார். இதில் பொதுமக்களைப் பார்வையாளர்களாகக் கலந்துகொள்ள வழிவகை செய்தார். இவை முன்மாதிரியான செயல்கள் என்பது இங்கு குறிக்கத்தக்கது.

துறையூரில் திருக்குறள் மாநாடு நடத்தும் பொறுப்பை அக்காலத்தில் தமிழறிஞர்கள் பேராசிரியரிடம் ஒப்படைத்தனர். பேரா. ஆலாலசுந்தரனார், போன்ற ஆளுமைகள் இதில் கலந்து கொண்டனர். அது போலவே திருச்சி மாவட்ட ஆசிரியர் மாநாட்டையும் வெற்றிகரமாக நடத்திக்காட்டினார்.

இலக்கிய வாழ்க்கை

கல்வியியல்

ந.சுப்புரெட்டியார் தன் ஆசிரியப் பயிற்சி அனுபவத்தை பிறருக்கு உதவும் வகையில் 1957-ல் 'தமிழ் பயிற்றும் முறை' என்னும் நூலை வெளியிட்டார்.

இலக்கிய ஆய்வு

ந.சுப்புரெட்டியார் எழுதிய பன்னிரண்டு கட்டுரைகளின் தொகுப்பான 'காலமும் கவிஞர்களும்' என்னும் நூல் 1958-ல் வெளிவந்தது. பின்னர் தினமணியில் தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்த கட்டுரைகளைத் தொடராக எழுதினார். மதுரையில் இருந்து வெளிவந்த 'தமிழ்நாடு' என்ற நாளேட்டின் ஞாயிறு மலரில் சங்க இலக்கியத்தை அறிமுகம் செய்யும் வகையில் 30 கட்டுரைகள் தொடராக எழுதினார். இவ்விரண்டு கட்டுரைத் தொடர்களும் தொகுக்கப்பட்டு 'கலிங்கத்துப் பரணி ஆராய்ச்சி' என்ற பெயரில் காரைக்குடி செல்வி பதிப்பக வெளியீட்டில் வெளிவந்தது.

பயண இலக்கியம்

1948 கோடை விடுமுறையில் ராமேஸ்வரம் துவங்கி 40 நாட்கள் திருத்தலங்களுக்கு பயணம் மேற்கொண்டார். பாண்டியநாட்டுக் கோவில்களில் துவங்கி வடக்கே திருப்பதி வரை பயணம் மேற்கொண்டார். தேவிபட்டணம், திருப்புல்லாணி, தனுஷ்கோடி, மதுரை, திருப்பரங்குன்றம், அழகர்கோவில், திருமாலிருஞ்சோலை, நெல்லை, திருச்செந்தூர், ஆழ்வார் திருநகரி, ஸ்ரீவைகுண்டம், நவதிருப்பதிகள், கன்னியாகுமரி, வானமாமலை (நான்குநேரி), சுசீந்திரம், திருவனந்தபுரம், பழநி, திருப்பேரூர், திருப்பதி, திருவண்ணாமலை, திருத்தணி, மயிலை(சென்னை), திருவல்லிக்கேணி, திருச்சி என நீண்ட அப்பயணம் ஆலயங்களைப் பற்றி எழுதும் ஆர்வத்தை உருவாக்கியது. பிஎச்.டி ஆய்வுக்கு பதிவு செய்து கொண்ட அன்று ஆழ்வார்கள் பாடிய 108 தலங்களையும் (திவ்யதேசங்கள்) சென்று காண வேண்டுமென முடிவு செய்து, 1965 செப்டம்பரில் குடும்பத்துடன் இப்பயணம் சென்றார். அவற்றையே சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் என்ற நூலாக இரண்டு பகுதிகளாக வெளியிட்டார்.

இதேபோல 1969-ம் ஆண்டு அவர் செய்த மலைநாட்டு திவ்ய தேச யாத்திரையின் அனுபவம் “மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள்” என்ற பெயரில் மார்ச் 1971-ல் வெளிவந்தது. தொண்டை நாடு மற்றும் நடு நாட்டில் உள்ள 24 திவ்ய தேசங்களை 1966-ல் தரிசித்த பயணம் “தொண்டை நாட்டு திருப்பதிகள்” என்னும் பெயரில் 1973-ல் வெளியிட்டார். வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் என்னும் நூல் 1980-ல் வெளியானது.

விருதுகள்

“தமிழ்நாடு அரசின் தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம் திரு. வி. க விருது 1985 இல் அளித்துள்ளது. தமிழ்நாடு அரசு திருக்குறள் விருதையும் அளித்துள்ளது. தமிழக அரசின் இயல் இசை நாடகம் மன்றத்தால் வழங்கப்படும் கலைமாமணி விருதையும்

(1999)ல் பேராசிரியர் பெற்றுள்ளார். இராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் அறக்கட்டளை வழங்கிய இராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் விருது (1994), சென்னை கம்பன் கழகம் வழங்கிய ராதாகிருஷ்ணன் விருது (1994), சென்னை ஆழ்வார் மையம் வழங்கிய இராமானுஜர் விருது (1996), மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய முது முனைவர் மற்றும் தினத்தந்தி அறக்கட்டளை வழங்கிய சீ.பா. ஆதித்தனார் மூத்த தமிழறிஞர் விருது (2001), மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய தமிழ் பேரவை செம்மல் விருது(1993), சென்னையில் உள்ள உலக திருக்குறள் மையம் வழங்கிய திருக்குறள் உரை செம்மல் (1992) மற்றும் பண்டுட்டியில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ வைணவ சபை வழங்கிய ஸ்ரீ சடகோபன் பொன்னடி (1993) விருது”⁴ பெற்றுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கிய முக்கியத்துவம்

பயண நூல்களில் ந.சுப்புரெட்டியாரின் அவதானங்கள் மிக விரிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு ஊரிலும் உள்ள கோவில்களின் சிற்பங்கள் பற்றியும் விரிவாக எழுதியிருக்கிறார். இந்த நூல்கள் வழியாக தமிழக ஆலயங்களைப்பற்றி விரிவாக எழுதி ஒரு தொடர்கவனத்தை நிலைநிறுத்தியது இவரது முக்கியமான பங்களிப்பாகும்.

மறைவு

ந.சுப்புரெட்டியார் மே 1, 2006 அன்று சென்னையில் மறைந்தார்.

வாழ்க்கைப் பதிவுகள்

ந.சுப்புரெட்டியார் எழுதிய தன் வரலாற்று நூல் “நினைவுக் குமிழிகள்” நான்கு தொகுதிகளாக 1988-ல் வெளியானது. இது தவிர பல துறைகளைச் சேர்ந்த

ஆளுமைகளுடனான நினைவுக்குறிப்புகளை 'மலரும் நினைவுகள்' (1989), 'நீங்காத நினைவுகள்' (1999) என்ற இரு புத்தகங்களாக வெளியிட்டுள்ளார்.

படைப்புகள்

தமிழ் இலக்கியம் தவிர, சமயம், அறிவியல் சார்ந்தும் ஏராளமான நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார். ந.சுப்புரெட்டியார் எழுதியுள்ள 135 நூல்களையும் தமிழக அரசு 2008-ல் நாட்டுடைமையாக்கியது.

- அகத்திணைக் கொள்கைகள்
- அண்ணல் அனுமன்
- அணுக்கரு பெளதிகம்
- அணுவின் ஆக்கம்
- அதிசய மின்னணு
- அம்புலிப் பயணம்
- அர்த்த பஞ்சகம்
- அறிவியல் தமிழ்
- அறிவியல் நோக்கில் இலக்கியம், சமயம், தத்துவம்
- அறிவியல் பயிற்றும் முறை
- அறிவியல் பயிற்றும் மூல முதல் நூல் (மொழிபெயர்ப்பு)
- அறிவியல் விருந்து
- அறிவுக்கு விருந்து
- ஆழ்வார்களின் ஆரா அமுது
- இராக்கெட்டுகள்
- இராமலிங்க அடிகள்
- இல்லற நெறி
- இலக்கிய வகையின் வளர்ச்சியும் இக்கால இலக்கியங்களும்
- இளைஞர் தொலைக்காட்சி
- இளைஞர் வானொலி
- என் அமெரிக்கப் பயணம்
- கண்ணன் பாட்டுத் திறன்
- கம்பனின் மக்கள் குரல்
- கல்வி உளவியல்
- கல்வி உளவியல் கோட்பாடுகள்
- கலிங்கத்துப்பரணி ஆராய்ச்சி
- கலியன்குரல்
- கவிஞர் வாலியின் பாண்டவர் பூமி – ஒரு மதிப்பீடு

- கவிஞன் உள்ளம்
- கவிதை பயிற்றும் முறை
- கவிமணியின் தமிழ்ப்பணி – ஒரு மதிப்பீடு
- காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்
- காலமும் கவிஞர்களும்
- குயில் பாட்டு – ஒரு மதிப்பீடு
- சடகோபன் செந்தமிழ்
- சி.ஆர்.ரெட்டி (மொழிபெயர்ப்பு)
- சைவ சமய விளக்கு
- சைவ சித்தாந்தம் – ஓர் அறிமுகம்
- சைவமும் தமிழும்
- சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் – 1
- சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் – 2
- ஞானசம்பந்தர்
- தந்தை பெரியார் சிந்தனைகள்
- தம்பிரான் தோழர்
- தமிழ் இலக்கியத்தில் அறம், நீதி, முறைமை
- தமிழ் பயிற்றும் முறை
- தமிழ்க்கடல் இராய.சொ.
- தமிழில் அறிவியல் செல்வம்
- தமிழில் அறிவியல் – அன்றும் இன்றும்
- தாயுமானவர்
- திருக்குறள் தெளிவு – உரைநூல்
- திருவேங்கடமும் தமிழிலக்கியமும்
- தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகள்
- தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை
- தொலை உலகச் செலவு
- நமது உடல்
- நவவித சம்பந்தம்
- நாவுக்கரசர்
- நினைவுக் குமிழிகள் – பாகம்-1
- நினைவுக் குமிழிகள் – பாகம்-2
- நினைவுக் குமிழிகள் – பாகம்-3
- நினைவுக் குமிழிகள் – பாகம்-4
- நீங்காத நினைவுகள் – 1
- நீங்காத நினைவுகள் – 2
- பட்டினத்தடிகள்
- பண்பாட்டு நோக்கில் கம்பன் காவியம்
- பரகாலன் பைந்தமிழ்
- பரணிப் பொழிவுகள்

- பல்சுவை விருந்து
- பாஞ்சாலி சபதம் – ஒரு நோக்கு
- பாட்டுத்திறன்
- பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகள்
- பாண்டியன் பரிசு – ஒரு மதிப்பீடு
- பாரதீயம்
- பாவேந்தரின் பாட்டுத்திறன்
- புதுவை(மை)க் கவிஞர் பாரதியார் – ஒரு கண்ணோட்டம்
- மலரும் நினைவுகள்
- மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள்
- மாணிக்கவாசகர்
- மானிட உடல்
- முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம்
- முத்தொள்ளாயிர விளக்கம்
- மூவர் தேவாரம் – புதிய பார்வை
- வடநாட்டுத் திருப்பதிகள்
- வடவேங்கடமும் திருவேங்கடமும்
- வள்ளுவரின் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்
- வாய்மொழியும் வாசகமும்
- வாழும் கவிஞர்கள்
- வாழையடி வாழை
- விட்டுசித்தன் விரித்த தமிழ்
- வேமனர் (மொழிபெயர்ப்பு)
- வைணமும் தமிழும்
- வைணவ உரைவளம்
- வைணவ புராணங்கள்.

என்பன பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியாரின் படைப்புகளாகும்.

பேராசிரியன் வாழ்க்கையும், சமூகப்பணியும், தமிழ்ப்பணியும், பெற்ற விருதுகள் குறித்தும் இவ்வியல் ஆராய்ந்துள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. த. விஷ்ணுகுமரன், இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள், ப.எண். 21
2. மேலது, ப.எண். 23
3. மேலது, ப.எண். 60
4. மேலது, ப.எண். 49

பாரதியும் பாரதீயும்

பார் போற்றும் கவிஞர் பாரதியார் தமிழ்மொழிக்கு கிடைத்த பெரும் கொடை, அக்கவிஞரின் வாழ்வையும் அவர் மொழிக்காற்றிய பணியையும் குறித்து இவ்வியல் ஆராய்கின்றது.

சின்னசுவாமி சுப்பிரமணிய பாரதி என்னும் கவிஞரும், எழுத்தாளரும், இதழாசிரியரும், விடுதலைப் போராட்ட வீரரும், சமூக சீர்திருத்தவாதியுமாவார். “கவிதையில் சிறந்து விளங்கியதற்காக இவருக்கு “பாரதி” என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது.”¹ நவீன தமிழ்க் கவிஞர்களின் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த இவர், தமிழ் மொழியில் சிறந்த இலக்கியவாதிகளில் ஒருவராகக் கருதப்படுகின்றார்.

இவர் “மகாகவி” (“மகத்தான கவிஞர்”) என்ற புனைபெயரைக் கொண்டு அறியப்படுகின்றார். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது தேசபக்தியைத் தூண்டும் பாடல்கள் இவரது படைப்புகளில் அடங்கும். பெண் விடுதலைக்காகவும், சாதி மறுப்பு, குழந்தைத் திருமணத்திற்கு எதிராகவும் போராடினார்.

கல்வி

1882 இல் திருநெல்வேலி மாவட்டம் (இன்றைய தூத்துக்குடி) எட்டயபுரத்தில் பிறந்த பாரதி, தனது ஆரம்பக் கல்வியை திருநெல்வேலி, வாரணாசி ஆகிய இடங்களில் பயின்றார். “இவர் சுதேசமித்திரன், தி இந்து, பால பாரதா, விஜயா, சக்ரவர்த்தினி, இந்தியா உள்ளிட்ட பல இதழ்களிலும், செய்தித்தாள்களிலும் எழுதி வந்தார்.”²

பாஞ்சாலி சபதம், கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, பாப்பா பாட்டு, பதஞ்சலி யோகசூத்திரம் (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு), பகவத் கீதை (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு), விநாயகர் நான்மணிமாலை, விடுதலை பாடல்கள், புதிய ஆத்திசூடி உள்ளிட்ட பல நூல்களையும், பாடல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

தமிழ்மொழியில் முதன்முதலாக நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்ட இலக்கியம் பாரதியாருடையதாகும்.

1908 ஆம் ஆண்டில், பிரித்தானிய அரசாங்கம் பாரதியைக் கைது செய்ய ஆணை பிறப்பித்ததால், “இவர் பிரெஞ்சு கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பாண்டிச்சேரியில் 1918 வரை ஏறத்தாழ பத்து ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார்.”³இவர் நாளும் உணவளிக்கும் திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி கோயில் யானையால் தாக்கப்பட்ட பிறகு உடல் நலம் குன்றிய இவர், சில மாதங்களுக்குப் பிறகு 1921 செப்டம்பர் 11 அன்று அதிகாலை இறந்தார்.

இவர் விவேகானந்தரின் சீடரான, சகோதரி நிவேதிதையைத் தமது குருவாகக் கருதினார். பல மொழிகளில் புலமை பெற்ற பாரதி தமிழ் மொழியின் மீது தீராத பற்றுக் கொண்டிருந்தார். இவரது படைப்புகள் அரசியல், சமூக, ஆன்மீகக் கருப்பொருள்களை உள்ளடக்கியதாக விளங்கின. பாரதி இயற்றிய பாடல்களும், கவிதைகளும் தமிழின் இலக்கியம், இசை மற்றும் அன்றாட வாழ்க்கையில் பெருவாரியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

பிறப்பு

1887-ஆம் ஆண்டு, சுப்பிரமணிக்கு ஐந்து வயதாகும் போது, இவருடைய தாயார் இலக்குமி அம்மாள் மறைந்தார். இதனால், இவரின் தந்தை மற்றும் பாட்டியான பாகீரதி அம்மாளிடம் வளர்ந்தார்.

இவருடைய தந்தை, ஆங்கிலமும் கணிதமும் கற்று இவர் ஒரு பொறியியலாளராக வர வேண்டும் என விரும்பினார். தனது பதினொன்றாம் வயதில் பள்ளியில் படித்து வரும் பொழுதே கவிப் புனையும் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினார். இவரின் திறமையால் இவர் “பாரதி” (கல்விக் கடவுள் சரசுவதியின் அனுகிரகம் பெற்றவர்) என்று அழைக்கப்பட்டார்.

1897 ஆம் ஆண்டு, தனது பதினான்கு வயதில் செல்லம்மாளை மணந்தார். 1898 ஆம் ஆண்டு இவரின் தந்தையின் மறைவுக்கு பின் வறுமை நிலையினை அடைந்தார். இதனை எட்டயபுரம் மன்னருக்குத் தெரிவித்துப் பொருளுதவி வழங்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார். இதனையடுத்து எட்டையபுரத்தில் சிறிது காலம் பணி செய்த பாரதி பின்னர் அப்பணியை விடுத்து காசிக்குச் சென்றார்.

ஏறத்தாழ நான்கு ஆண்டுகள் காசியில் மடத்தில் தங்கி இருந்தார். அங்கு தங்கியிருந்தக் காலத்தில், பாரதி இந்து ஆன்மிகத்தையும் தேசியவாதம் பற்றியும் அறிந்து கொண்டார். சமஸ்கிருதம், இந்தி, ஆங்கில மொழிகளைக் கற்றுக்கொண்டார். சிகை வளர்த்து தலைப்பாகை அணிவதைத் தொடங்கினார்.

இலக்கிய வாழ்க்கையும் விடுதலை போராட்டமும்

1901 ஆம் ஆண்டு தமிழகம் திரும்பிய பாரதி, எட்டயபுரம் அரண்மனையில் கவிஞராகப் பணியாற்றினார். அதே ஆண்டு இவர் எழுதிய பாடல்கள் விவேகபானு இதழில் வெளியானது. பிறகு சுதேசமித்திரன் இதழில் இணை ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார். 1905 திசம்பரில் காசியில் நடைபெற்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு திரும்பிய போது சுவாமி விவேகானந்தரின் ஆன்மீக வாரிசான சகோதரி நிவேதிதையைச் சந்தித்தார்.

பெண்களின் சுதந்திரம் மற்றும் பெண்களுக்கான உரிமைகளுக்காகப் போராட அவர் பாரதிக்கு ஊக்கமளித்தார். பெண்களின் விடுதலை பாரதியின் மனதை வெகுவாக பாதித்தது. நிவேதிதையை சக்தியின் வெளிப்பாடாகக் கருதிய பாரதி, அவரை தனது குருவாக ஏற்றுக்கொண்டார். இவர் பின்னர் தாதாபாய் நௌரோஜியின் கீழ் கல்கத்தாவில் நடந்த இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார், அது இந்திய விடுதலைக்காக போராட மற்றும் பிரித்தானியப் பொருட்களைப் புறக்கணிக்கக்கோரியது.

ஏப்ரல் 1907 காலகட்டத்தில் , இவர் தமிழ் வார இதழான இந்தியா மற்றும் ஆங்கில செய்தித்தாளான பால பாரதம் ஆகியவற்றில் பங்களிக்கத் தொடங்கினார்.

இந்தக் காலக்கட்டத்தில் பாரதியின் படைப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தும் சாதனமாக இந்தப் பத்திரிகைகள் இருந்தன. இதன் பதிப்புகளில் பாரதி தனது கவிதைகளைத் தொடர்ந்து வெளியிடத் தொடங்கினார். இவரது பாடல்கள் தேசியவாதம் முதல் கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலான உறவைப் பற்றிய சிந்தனைகள் வரை பல கருத்துக்களை உள்ளடக்கியதாக இருந்தன. இவர் உருசியப் புரட்சி மற்றும் பிரெஞ்சுப் புரட்சி பற்றியும் எழுதினார்.

1907 ஆம் ஆண்டில் சூரத் நகரில் நடந்த காங்கிரசு மாநாட்டில் வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை மற்றும் மண்டயம் சீனிவாச்சாரியார் ஆகியோருடன் பாரதி பங்கேற்றார். காங்கிரசில் ஒரு பிரிவினர் ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பை விரும்பினர். பால கங்காதர திலகர் தலைமையில் அணிவகுத்த இந்த பிரிவினுக்கு ஆதரவாக சிதம்பரனார், வரதாச்சாரியார் மற்றும் பாரதியார் இருந்தனர்.

1908 இல், பிரித்தானியர்கள் சிதம்பரனாரைக் கைது செய்தனர். பின்னர் பாரதி எழுதி வந்த “இந்தியா” நாளிதழின் உரிமையாளரும் கைது செய்யப்பட்டார். தானும் கைது செய்யப்படுவதற்கான வாய்ப்புள்ளதை அறிந்த பாரதி, பிரெஞ்சு ஆட்சியின் கீழ் இருந்த பாண்டிச்சேரிக்குத் தப்பிச் சென்றார்.

பாண்டிச்சேரியில் வாழ்ந்த காலத்தில், அங்கிருந்து இந்தியா மற்றும் விஜயா என்ற தமிழ் நாளிதழ்கள், பால பாரதம் என்ற ஆங்கில மாத இதழ் மற்றும் உள்ளூர் வார இதழான சூர்யோதயம் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து வெளியிட்டார். பிரித்தானியர்கள் இந்த இதழ்களின் வெளியீட்டை தடுக்க முயன்றனர். இந்தியா மற்றும் விஜயா இரண்டும் 1909 இல் பிரித்தானிய இந்தியாவில் தடை செய்யப்பட்டன.

பாண்டிச்சேரியில் சுதந்திர இயக்கத்தின் புரட்சிகரப் பிரிவில் அரவிந்தர், லாலா லஜபதி ராய் போன்ற பல தலைவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு பாரதிக்குக் கிடைத்தது. பாரதி ஆர்யா மற்றும் கர்ம யோகி போன்ற இதழ்களின் வெளியீட்டிற்கு அரவிந்தருக்கு உதவினார். இவர் வேத இலக்கியங்களைக் கற்கத்

தொடங்கிய காலமும் இதுவே. 1912 ஆம் ஆண்டு இவரது பிரபலமான படைப்புகளான குயில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் மற்றும் கண்ணன் பாட்டு ஆகியவை இயற்றப்பட்டன. இவர் பதஞ்சலியின் யோக சூத்திரம் மற்றும் பகவத் கீதை ஆகியவற்றை தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தார்.

சுதந்திர போராட்டத்தில் பாரதி

நவம்பர் 1918 இல் கடலூர் அருகே பிரித்தானிய இந்தியாவுக்குள் நுழைந்த உடன் பாரதி கைது செய்யப்பட்டார். நவம்பர் 20 முதல் திசம்பர் 14 வரை மூன்று வாரங்கள் கடலூரில் உள்ள மத்திய சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். பின்னர் அன்னி பெசன்ட் மற்றும் ராமசாமி ஐயர் ஆகியோரது முயற்சியால் விடுவிக்கப்பட்டார். இந்த காலகட்டத்தில் வறுமையால் வாடிய இவர் உடல்நலக்குறைவால் பாதிக்கப்பட்டார். 1919 ஆம் ஆண்டு பாரதி முதன் முறையாக மகாத்மா காந்தியைச் சந்தித்தார். 1920 ஆம் ஆண்டு முதல் சுதேசிமித்திரன் இதழின் பதிப்பை மீண்டும் தொடங்கினார்.

புகழ்பெற்ற கவிதைகள்

“வந்தே மாதரம்”, “கண்ணன் பாட்டு”, “பாஞ்சாலி சபதம்”, “குயில் பாட்டு”, “பஞ்சபூத ஸ்தலங்கள்”, மற்றும் பல்வேறு பக்திப் பாடல்கள் மற்றும் தேசிய கீதங்கள் பாரதியின் புகழ்பெற்ற கவிதைகளாகும்.

வசன கவிதைகள்

காட்சி, சக்தி, காற்று, கடல் போன்ற கவிதைகளும், பக்திப் பாடல்களும், தேசிய கீதங்களும் முக்கியமானவையாகும்.

இறுதிக்காலம்

சிறைவாசதிற்கு பிறகு மிகவும் மோசமாக உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்ட இவருக்கு 1920 வாக்கில் ஒரு பொது மன்னிப்பு ஆணை வழங்கப்பட்டது.

இறுதியாக இவர் மீதான கட்டுப்பாடுகளை நீக்கியபோது, பாரதி உடல்நலக்குறைவு மற்றும் ஏழ்மையுடன் போராடிக்கொண்டிருந்தார். இவர் வழக்கமாக உணவளிக்கும் திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி கோவிலின் லாவண்யா என்ற யானை, ஒரு நாள் இவர் தேங்காய் வழங்கியபோது, இவரைத் தாக்கியது. இந்த சம்பவத்தில் உயிர் பிழைத்த போதிலும், இதன் விளைவாக சில மாதங்களில் இவரது உடல்நிலை மோசமடைந்தது.

இவர் தனது கடைசி உரையை ஈரோடு கருங்கல்பாளையம் நூலகத்தில் மனிதன் அழியாதவன் என்ற தலைப்பில் நிகழ்த்தினார். 1921 செப்டம்பர் 11 அன்று அதிகாலை 1 மணியளவில், பாரதியார் இயற்கை எய்தினார். மக்கள் கவிஞராகவும், தேசியவாதியாகவும் இருந்த பாரதியின் இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொள்ள 14 பேர் மட்டுமே இருந்ததாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பாரதியாரின் இறப்புக்கு பின்னரும் இவரின் பாடல்கள் பிரித்தானிய ஆட்சிக்குட்பட்டு இருந்த இந்தியாவில் தடைசெய்யப்பட்டு, புத்தகங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து சென்னை மாகாணச் சட்ட அவையில் சத்தியமூர்த்தி உள்ளிட்டோர் பங்கேற்ற விரிவான விவாதம் 1928 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 8, 9 தேதிகளில் நடந்தது என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கிய படைப்புகள்

பாரதி நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார். இவர் “மகாகவி” (“மகத்தான கவிஞர்”) என்ற புனைபெயரைக் கொண்டு அறியப்படுகின்றார். முந்தைய நூற்றாண்டுப் படைப்புகளைப் போலல்லாமல் பாரதி பெரும்பாலும் எளிமையான சொற்களைப் பயன்படுத்தினார்.

இலக்கணச் சட்டங்களைத் தகர்த்தெறிந்த பாரதி, புதுக்கவிதை எனப் புகழப்படும், பாமரரும் கேட்டுணரும் வசனக்கவிதையைத் தமிழுக்குத் தந்தார்.

இவர் தனது கவிதைகளில் புதுமையான யோசனைகளையும் நுட்பங்களையும் வெளிப்படுத்தினார். இவர் தனது பெரும்பாலான படைப்புகளில், முன்பு கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் பயன்படுத்திய நொண்டி சிந்து என்ற நடையைப் பயன்படுத்தினார்.

“கவிதை எழுதுபவன்
கவியன்று. கவிதையே
வாழ்க்கையாக
உடையோன், வாழ்க்கையே
கவிதையாகச் செய்தோன்,
அவனே கவி”

புகழ் மற்றும் நினைவுச் சின்னங்கள்

பாரதி தனது வாழ்க்கையின் கடைசி ஆண்டுகளை திருவல்லிக்கேணியில் உள்ள ஒரு வீட்டில் கழித்தார். 1993 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அரசால் வாங்கப்பட்டு புதுப்பிக்கப்பட்ட இந்த வீடு “பாரதி இல்லம்” (பாரதியின் இல்லம்) எனப் பெயரிடப்பட்டது.

எட்டயபுரத்தில் இவர் பிறந்த இல்லம் மற்றும் புதுச்சேரியில் இவர் வாழ்ந்த இல்லம் ஆகியவை நினைவு இல்லங்களாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றது. இவர் பிறந்த எட்டயபுரத்தில் பாரதியின் ஏழு அடி உயரச் சிலை, மணிமண்டபம் மற்றும் இவரின் வாழ்க்கை வரலாறு தொடர்பான புகைப்படக் கண்காட்சியும் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

1987 ஆம் ஆண்டு எழுத்தாளர்களுக்கான உயர்ந்த தேசிய விருதான சுப்ரமணிய பாரதி விருது நிறுவப்பட்டது. இந்திய அரசாங்கத்தின் மனித வள மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தால் இலக்கியத்தில் சிறந்த படைப்புகளை எழுதுபவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் இந்த விருது வழங்கப்படுகின்றது.

பாரதியார் பல்கலைக்கழகம் 1982 இல் கோயம்புத்தூரில் நிறுவப்பட்டது. தில்லி இந்திய நாடாளுமன்றம், சென்னை மெரினா கடற்கரை உட்பட பல

இடங்களில் இவரின் சிலைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. கோயம்புத்தூரில் உள்ள “பாரதியார் சாலை” மற்றும் புது தில்லியிலுள்ள “சுப்பிரமணியம் பாரதி மார்க்” உட்பட பல சாலைகளுக்கு இவர் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இவரது பெயரில் பல பள்ளிகள், கல்லூரிகள் மற்றும் கல்வி நிறுவனங்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

11 செப் 2021 அன்று, சுப்பிரமணிய பாரதியின் 100வது இறந்த தினத்தில், காசியின் பனாரசு இந்து பல்கலைக்கழகத்தில் சுப்பிரமணிய பாரதி தமிழ் ஆய்வுகள் இருக்கை அமைக்கப்படும் என இந்திய நாட்டின் பிரதமர் நரேந்திர மோடி அறிவித்தார்.

பிரபலமான கலாச்சாரத்தில்

பாரதி என்ற தலைப்பில் 2000 ஆம் ஆண்டில் கவிஞரின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஒரு தமிழ்த் திரைப்படம் உருவாக்கப்பட்டது. வ. உ. சிதம்பரனாரின் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்ட கப்பலோட்டிய தமிழன் திரைப்படத்தில் பாரதியின் வரலாறு காண்பிக்கப்படுகின்றது.

பாரதி எழுதிய பல கவிதைகள் பல்வேறு தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பாடல்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. பல திரைப்படத் தலைப்புகள் இவரது கவிதைகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை.

பத்திரிக்கை பணி

மகாகவி பாரதியார், சுதேசமித்திரன் (உதவி ஆசிரியர்), சக்கரவர்த்தினி (ஆசிரியர்), இந்தியா (பொறுப்பாசிரியர்), கர்மயோகி, சூரியோதயம், தர்மம் போன்ற பல இதழ்களில் ஆசிரியராகவும், பாலபாரத மற்றும் யங் இந்தியா போன்ற ஆங்கில இதழ்களிலும் பணியாற்றி இதழியல் துறையில் புதிய பாணிகளை புகுத்தினார். குறிப்பாக, தமிழில் முதல்முறையாக கார்ட்டூன்களை அறிமுகப்படுத்தியதும், இதழின் அளவைப் பெரியதாக்கியதும் இவரது பத்திரிக்கைப் பணியின் சிறப்பு அம்சங்களாகும்.

சிறப்புப் பெயர்கள்

மகாகவி, தேசியக்கவி, புரட்சிக்கவி, புதுக்கவிதையின் தந்தை, 20 ஆம் நூற்றாண்டின் விடிவெள்ளி, நீடுதுயில் நீக்கப் பாடிவந்த நிலா, முன்னறிபுலவர், செந்தமிழ்த் தேனீ, பண்டிதமணி மற்றும் பைந்தமிழ்ப்பாவலன் ஆகியவை பாரதியாருக்கு உள்ள சில சிறப்புப் பெயர்களாகும்.

பாரதீயம்

“பாரதீயம் என்பது பாரதியின் கொள்கைகளை தமக்கே உரிய முறையில் கூறும் வகையில் ஒருவர் கூறுவது அவர்தம் தனி சிறப்பாகும்.”⁴ பாரதியின் கவிதைகள் பல உணர்வுகளின் தீத்தழும்பாக அமையப்பெற்றுள்ளது. அவற்றினை அவர் பாணியில் ஆய்வதும் பாரதீயமாகும்.

நாட்டுப்பற்று

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குளவி
இருந்ததும் இந்நாடே – அதன்
முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்ததும் இந்நாடே- அவர்
சிந்தனையின் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்ந்து
சிறந்ததும் இந்நாடே...
தாயின் மணிக்கொடி பாரீர் – அதை
தாழ்ந்து பணிந்து புகழ்ந்திட வாரீர்

சிதறுண்டு கிடக்கும் மக்கள், அறைகூவி அழைக்கின்றனர். ஒரு கொடியின் கீழ் வந்து திறளுமாறு பணிகின்றனர். இதனை அகநாட்டார் அனைவருக்கும் விடுக்கும் அழைப்பாக கொள்ளலாம், தமிழ் மொழியை கன்னித் தமிழாகவே – ஆற்றல் மிக்க மொழியாகவே – காணும் தமிழ் மரபில் வந்த கவிஞர், பாரத மாதாவையும், கன்னியாகவே காண்கின்றார்.

“நீல திரைகடலோரத்தில் – நின்று
நித்தம் தவம் செய் குமரியில்லை – வட

மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே – புகழ்

மண்டிக் கிடக்கும் தமிழ்நாடு.”⁵

தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லை வகுத்தது, வடவேங்கம் தென்குமரி என்ற பண்டைய தொல்காப்பிய மரபையொட்டி ஆகும். ஆனால் அடிமைத்தளையை அகற்ற வேண்டும் என்ற அவாவி நிற்கும் கவிஞர் இந்தியா ஒருமைப்பாட்டையே நாடுகின்றார்.

“பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு – எங்கள்

பாரத நாடு”⁶

என்றும் ஞானத்திலும் பலமோனத்திலும், கானத்திலும், வீரத்திலும், நெஞ்சில் ஈரத்திலும், நன்மையிலும், உடல் வன்மையிலும் ஆக்கத்திலும், தொழில் ஊக்கத்திலும், உயர்நோக்கத்திலும், வன்மையிலும், உளர் திண்ணையிலும், நுண்மையிலும், உண்மையிலும் உயர்ந்த நாடல்லவா? வரலாற்று அறிஞர்களும் பிறந்த நாடே எங்கள் பாரத நாடு.

விடுதலை வேட்கை

விட்டு விடுதலை யாகிநிற் பாயிந்தச்

சிட்டுக்குருவி போல

நாயன்மார்களுக்கு ஆழ்வார்கட்கும் பக்தி அவர்தம் மூச்சாக இருந்தது போலவே, இவருக்கு விடுதலையே மூச்சாக இருந்தது. சிட்டுக்குருவியைப் போலவே எப்போதும் விடுதலையை வேண்டி நிற்பார்.

தெய்வத்தை நோக்கி, தெய்வமே எனக்கு இரண்டு சிறகுகள் கொடுக்க மாட்டாயா? பாழ்பட்ட மனிதர் கூட்டத்தையும், அதன் கட்டுகளையும், நோய்களையும், துன்பங்களையும், பொய்களையும், உதறி எரிந்து விட்டு நான் இச்சைப்படி வானத்தில் பறந்து செல்ல மாட்டேனா?

சமயப்பற்று

சமயப்பற்று இந்நாட்டு மக்களிடையே குருதியுடன் ஊறிக் கிடப்பதை நன்கு அறிந்தவர் பாரதியார்.

சிவன், கண்ணன், ராமன், முருகன், இயேசுநாதர், அல்லா என்ற பெயர்களை கூறிய அளவில் பிறவித்துயர் அனைத்தும் அறுந்தொழியும் என சுட்டியுரைத்தாலும், சமய தொண்டர்களை வழிபடுதலும் சமய பற்றர்களின் நடைமுறையொழுக்கங்கள் என்பதை தெளிவாக அறிந்தவன் நம் கவிஞர் பெருமாள், கல்லையும் மண்ணையும் கடவுளாக பாவித்து வழிபடுவதை நேரில் கண்டவர்.

இந்திய நாட்டையே பாரதமாதாவாகவும் சுதந்திரத்தையே சுதந்திர தேவியாகவும் பாடி பரவி இம்மரபினை தழுவு கொள்ளுகின்றார். பாரததேவியின் திருத்தசாங்கம் பாடுகின்றார் பாரதமாதா நவரத்தின மாலையைப் பாடி மகிழ்கின்றார்.

கண்ணன் கழல் இணை
நண்ணும் மனம் உடையீர்
எண்ணும் திருநாமம்
திண்ணம் நாரணமே

திருவாய்மொழி பாசுரத்தை அடியேற்றி அமைந்ததாகும். மணிவாசகர் பெரும்பாலும் தொண்டனரடிப்பொடியாழ்வார். தந்தம் கடவுளுக்கு திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடியதைப் போலவே பாரத மாதாவுக்கு திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடுகின்றார் என பேராசிரியர் சுட்டுகின்றார்.

இனப்பற்று மொழிப்பற்று

“வாழிய செந்தமிழ்! வாழ்க நற்றமிழர்
வாழிய பாரதம் மணித்திரு நாடு”⁷

பாரதியார் ஒரு பச்சை தமிழ் மகன்! தமிழகத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். மொழியையும், இனத்தையும், நாட்டையும் இணைந்து பாடிய பாரதீயம். அவரிடம் இணையற்ற கொள்கை எண்ணற்ற கொள்கை நன்மை எல்லாம் ஈர்க்கின்றது என சுப்புரெட்டியார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

வடதிசை வெற்றிகளையும் சுட்டிக் காட்டுவார். பாரத நாட்டு உணர்வுடைய கவிஞர் இமய வெற்றியையும் கலிங்க வெற்றியையும் ஒதுக்கி விடாது கூறுதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

விண்ணை யிடிக்கும் தலையிமயம் – எனும்
வெற்பை யடிக்கும் திறனுடையவர் – சமர்
பண்ணிக் கலிங்கத் திருள்கெடுத்தார் – தமிழ்ப்
பார்த்தியவர் நின்ற தமிழ்நாடு.

“எங்கள் தந்தையர் நாடெனற பேச்சினிலே” ஒரு விடுதலை ஆற்றல் பிறக்க வேண்டும் என்று விழைகின்றார், பேராவாக் கொள்ளுகின்றார்.

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக் கேதந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு
வள்ளுவன் தமிழ் நாட்டின் கொடை பொருள் என்று மொழியோடு
நாட்டோடும் புகழ்ந்த கவிஞர் இவர் ஒருவரேயாவர். இந்த மாபெரும் புலவனை உலகிற்கு ஈந்து தமிழ்நாடு பெற்று வான் புகழாகும். இங்ஙனம் புகழ் மாநிலம் நடத்திய பாரதீயம் தனிப்பெரும் சிறப்புடையதாகும்.

பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு பாரத நாடு சாற்றியதை போலவே, தாம் அறிந்த மொழிகளிலே, தமிழ்நாடு போல் இனிது மொழி எங்கு கண்டதில்லை என்று வீறு பேசுகிறார். இலக்கிய சொல்வதை, கலைச் செல்வத்தை பெருக்குதல் வேண்டும்.

சொல்லின் உயர்வுதமிழ்ச் சொல்லே, அதை
தொழுது படித்தபடி பாப்பா,
சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளின் பிஞ்சு மனங்களில் படியச்செய்ததிலிருந்து
இவர்தான் மொழியை பற்றை நன்கு அறிய முடிகின்றது.

யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல்
வள்ளுவர் போல், இளங்கோ வைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை
உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை
என்று மொழியின் பெருமையை, இலக்கிய வளத்தின் சிறப்பை முரசு கொட்டி
முழங்குவார்.

கன்னிப் பருவத்தில் அந்நாள் – என்றன்
காதல் விழுந்த திசை மொழி எல்லாம்
என்னென்ன வோபெயருண்டு - பின்னர்
யாவும் அறிவுத் திறந்தன கண்டிர்

இந்த உலகத்தில் அமரவாழ்வு பெற வேண்டுமாயின் “தெள்ளுற்ற தமிழகத்தின் சுவை காணுங்கள்” இன்பத்தின் வேண்டுமென்றால் “செந்தமிழ் நாடென்று செப்புங்கள்” என்று மொழி மேலும் நாட்டின் மொழி வைத்து நல்லுரை பகர்வார், சேம முற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செய்ய வேண்டும் என்பதே இங்ஙனம் பகர்வதற்கு காரணம் என்று கருதலாம் என்கின்ற செய்யுளின் மூலம் பாரதியின் நாட்டுப்பற்றை உணர முடிகின்றது.

நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்,
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்;
அமிழ்ந்து பேரிருளாமறி யாமையில்
அவல மெய்திக் கலையின் றி வாழ்வதை
உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணை மாகுமாம்

புதுமைப் பெண்ணுக்கு “உதய கன்னி” என்று திருநாமமும் சூட்டுகின்றார்!
உதயசூரியன் போல் ஒளி விட்டு எழ வேண்டும் என்று விழைகின்றார்.

இக்கால கவிஞர்களுள் பெண்மை வாழ்க! என்று கூத்திடும் முதல் கவிஞர்
இவரே “பெண்மை வெல்க” என்று முழுமனதுடன் விழைபவரும் இவரே.

உயிரை காக்கும், உயிரினம் சேர்ந்திடும்
உயிரினுக்கு குயிராய் இன்பமாகிவிடும்
உயிரி னும் இந்த பெண்மை இனிதடா
ஊது கொம்புகள், ஆடுகளி கொண்டே.

ஆணினம் பெண்ணினத்திற்கு விதித்துள்ள வேலிகளைத் தகர்த்
தெறிந்துவிட்டு அவ்வினம் பூட்டிய தளைகளை அவிழ்த்தெறிந்து விட்டு
பெண்ணினத்தை விடுதலை கும்மியடிக்குமாறு கட்டளை இடுகிறார் கவிஞர்.

பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடந்தவந்தோம்
எட்டு மறிவினில் ஆணுக்கிங் கேபெண்
இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி.

ஒரு சரோஜினி தேவியார் போற்றும் ஒரு இந்திரா காந்தி போன்றும் திகழ
வேண்டும், பொலிவுற வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்.

அறிவுத் தெளிவு

இதுகாறும் கூறியவற்றால் பாரதியாரின் பழமைவற்றில் ஒரு விதம் தனிப்
புதுமை பொழிவதை கண்டோம். எத்தனை கூறினாலும் ஒருவித புது போக்கில்,
புதிய சந்தம் அமைத்த எளிய பாடல்களில், கேட்போர் படிப்போம் சிந்தனை
தவறும் படி சிந்தனையை கிளறும்படி மொழிவதை தெரிந்தோம். திறனாய்வு
நோக்கின் இவை மட்டிலும் முழு புலமைக்கூறு என்று சொல்லிவிட முடியாது.

மறுவில் செய்தி மூவகை காலமும்
நெறியின் ஆற்றிய அறிவன்
என்று தொல்காப்பியர் கணியணை உணர்த்திதாலும் இக்கூறு கவிஞனுக்கு
உரியது என்று சொல்லலாம்.

“முடிவிலாக் கீர்த்தி பெற்றால்
புவிக்குளே முதன்மை யுற்றாய்”⁸
இவ்வாறாக தன் கவிதைகளின் மூலம் எழுச்சி மிக்க சமூக உணர்வினையும்
வெளிப்படுத்துவதே ஆராய்வதே பாரதியமாகும் என்றால் மிகையல்ல.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சி. சுப்ரமணி பாரதி, பாரதியார் கவிதைகள், ப. எண். 3
2. மேலது, ப. எண். 3
3. மேலது, ப. எண். 4
4. ந. சுப்புரெட்டியார், பாரதியம், ப. எண். 1
5. மேலது, ப. எண். 4
6. மேலது, ப. எண். 5
7. மேலது, ப. எண். 9
8. மேலது, ப. எண். 16

விளக்கமுறைத் திறனாய்வு நோக்கில் பாரதீயம்

பேராசிரியர் ந சுப்புரெட்டியாரின் பல்வேறு படைப்புகளில் பாரதீயம் குறிப்பிடத்தக்க நூலாகும். இந்நூல் பாரதியாரின் கவித்தன்மையும் சுப்புரெட்டியாரின் நுணுக்கமான ஆய்வுத் தன்மையும் பற்றி இவ்வியல் ஆராய்கின்றது.

இலக்கியக் கொள்கையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இலக்கியம் ஒரு கலையாகும். கலைக்கான நோக்கம், பயன்பாடு, சமூகப் பங்கு போன்றவற்றை விளக்கித் தருவது தான் இலக்கியக் கொள்கையாகும். காலத்தின் தேவையோடு இலக்கியக் கொள்கையும் மாறி வந்துள்ளது. இதனைப் பின்வரும் கட்டங்களாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

சங்ககாலம்

இலக்கியம் வாழ்க்கையுடன் இணைந்து இருந்தது. “இயற்கை – மனிதன் – சமூகம்” என்ற தொடர்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இலக்கியம் அகம் (உள்ளுணர்வு), புறம் (சமூக/வெளி வாழ்க்கை) என்ற இரு பிரிவுகளில் அமைந்தது.

கலை வாழ்க்கைக்கே பயன்பட வேண்டும் என்பதே சங்க இலக்கியக் கொள்கை. இதனை பேராசிரியர் இலங்கை கைலாசபதி அழகியல் கொள்கை என்பார்.

சிந்தனைக் காலம் (சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலியவை)

தர்மம், அறம், ஆன்மீகம், சமூகச் சீர்திருத்தம் போன்ற கருத்துகள் இலக்கிய நோக்கமாக இருந்தன. இக்காலத்தில் இலக்கியம் மதத்துடனும் அறத்துடனும் இணைந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இடைக்காலம் (பக்தி இலக்கியம்)

சைவம், வைணவம் போன்ற மதப் பாசறைகள் இலக்கியத்தை வழிநடத்தின.

பக்தி உணர்ச்சி, கடவுள் பக்தி, அற வழிகள் ஆகியவை இலக்கியக் கொள்கையாக இருந்தன.

இலக்கியம் மதப் பிரசாரம், சமூகம் வழிநடத்துதல் ஆகிய பங்களிப்புகளைச் செய்தது. மேலும் பக்தி இலக்கியத்தை உணர்ச்சி கொள்கை என்கிறார் பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள்.

நவீன காலம் (19-20ம் நூற்றாண்டு)

ஆங்கில கல்வி, மேற்கு சிந்தனை, தேசிய உணர்வு ஆகியவை தாக்கம் ஏற்படுத்தின.

பாரதி, வ. உ. சி., பாரதிதாசன் போன்றோரின் படைப்புகள் சுதந்திரப் போராட்ட உணர்வை எழுப்பின. சமூக நீதி, சுதந்திரம், சீர்திருத்தம் போன்றவை இலக்கியக் கொள்கையாக ஆனது.

சமகாலம் (இன்றைய நிலை)

மக்கள் வாழ்க்கை, தொழிலாளர் வர்க்கம், பெண்கள், சாதி ஒழிப்பு, சமூக சமத்துவம் ஆகியவை இலக்கியக் கொள்கையாக உள்ளன. தற்காலத்தில் அமையப்பெற்றுள்ளன.

புதுக்கவிதை, புதினம், சிறுகதை, நாடகம் முதலிய வடிவங்கள் மூலம் சமூகக் கருத்துகள் வெளிப்படுகின்றன. இக்கால இலக்கியக் கொள்கை: “மக்கள் வாழ்க்கையை பிரதிபலித்து, சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.” என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கியக் கொள்கைகள்

“பாரதியார் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய ஒரு மாபெரும் கவிஞர், பாமர மக்களும் குறைவான கல்வி பெற்றவர்களும் இலக்கியத்தை சுவைக்க முடியும் என்ற கொள்கைக்கு வழி அமைத்து தந்தவர்.”¹ எட்டயபுரத்து கவிஞர் ஆவார்.

“சுவைபுதிது, பொருள்புதிது, வளம்புதிது
சொற்புதிது சோதி மக்க
நவக்கவிதை, எந்நாளும் அழியாத
மகாகவிதை என்று நன்கு”

எண்ணற்ற புதுமையான கவிதைகளை தமிழுலகுக்கு அளித்தவர், பாரதியார் தமிழ் உலகிற்கு ஒரு புதிய பேரொளியையும், ஆற்றலையும், தற்கால சுவையையும் அளித்தவர்.

தமிழ்க்கவிதையின் நறுமணம் வாடிபோய் செயல்களை இயற்றுவதை செப்பிடுவித்தையெச் செய்வது போல பயின்று, ஏட்டுக் கற்பனையை வைத்துக்கொண்டு, சத்தும் தற்கால பண்பு மற்ற கவிதையை அளவு கோள்களாக ஆக்கும் மெய் புலமையற்ற தமிழ்ப்புலவர்கள் திண்டாடிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் பாரதியார் உண்மையை கவிதையின் ஒளியை தமிழகம் காணச்செய்தார் என பேராசிரியர் பாரதியை புகழ்கின்றார். கவிதையின் உறுப்புகளும், அவற்றின் குறிக்கோள்களும், பாடப் பெறும் பொருள்களும் காலத்திற்கேற்றவாறு, கவிஞர்களின் படைப்பாற்றலுக்கேற்றவாறு, மக்களின் கலைச்சுவைக்கு தக்கவாறு மாறுகின்றன.

ஆனால், புதிய கற்பனை முறைகளையும் சந்தங்களையும், காலத்திற்கேற்ற குறிக்கோள் கருத்துக்களையும், கைக்கொள்ளும் ஆற்றல் கவிஞர் கட்டு இன்றியமையாதது, தன் காலத்து ஆற்றல்களால் கவிஞர் ஒருவன் படைக்கப்பட்ட போதிலும், அவன் தன் காலத்துக்கு அப்பாற்பட்ட குறிக்கோள்களையும் படைக்க வல்லவன் என்பது பேராசிரியரின் பார்வையாகும்

மக்கள் முன்னேற்றம்

நமது நாட்டின் தற்கால வாழ்க்கையை சார்ந்தவற்றை நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே, நெஞ்சிலுரமுமின்றி நேர்மை திறமுமின்றி என்ற பாடல்களில் பட்டவர்த்தனமாக காட்டுவார். சமுதாய வாழ்வின் குறைகளை இங்கு தெளிவாக காணலாம், தேசிய வீரர்கள் கூட தற்கால சமுதாய வாழ்வினையே எடுத்துக்காட்டுவனாக அமைந்துள்ளன.

சமுதாய வாழ்வின் குறைகளை நீக்கும் முறைகளை புதுமைப்பெண், பெண்மை என்ற பாடல்களில் கண்டு மகிழலாம். நம் நாடு வேளாண்மையை நம்பி இருக்கும் நாடு, இந்த நாடு செல்வகொழித்து முன்னேற வேண்டுமானால் நாட்டின் மக்கள் தொழில் வளத்தை பெருக்க வேண்டும். பிற நாட்டு வணிகத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும், நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, இவை ஓரளவு நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருவதை நாம் காணலாம்.

மக்கள் முன்னேற்றத்தைப் பற்றி பாரதியார் கூறும் கருத்தினை மிக அழகாக. ந. சுப்பு ரெட்டியார் அவர்கள் பதிவுச் செய்கின்றார்.

கவிதைச் சுவை

கவிதையை கனிவித்துப் படிப்போருக்கு இன்பத்தை அளிப்பது அதில் பொதிந்துள்ள, உணர்ச்சி உணர்ச்சியால் உள்ளம் பூரிக்கும்பொழுது பொங்கி வரும் இன்பமே “சுவை” எனப்படும்.

வடமொழியாளர் இதனை “ரஸம்” என்கின்றனர் மனம் உணர்ச்சியால் பூரித்திருக்கும் பொழுது அதில் ஓர் ஒளி வீசும் அதுவே இன்பம், அதுவே ஆன்மஒளி, ஆன்மா, அங்கு தான் பிரதிபலிக்கின்றது. நம்முடைய பேச்சும் எழுத்தும் உணர்ச்சியும் நின்று விடுகின்றன. ஆகவே ரசத்தை பாகுபாடு செய்வது இயலாததாகின்றன. சுவை நிறைந்த மாம்பழத்தை ஒருவன் அதன் சுவையைப் பற்றி பலவாறு வருணிக்கலாம்.

பாரதியார் இந்த சுவைகளை பாமரரும் கல்வி குறைவு உள்ளவர்களும் நுகருமாறு தம் பாடல்களை கொடுத்துள்ளார் கொடுத்துள்ளார், பொதுமக்கள் விரும்புவதையொட்டி பல்வேறு பொருட்களை பற்றியும் பாடினார்.

“சாத்திரம் பேசுகிறாய் – கண்ணம்மா!

சாத்திரம் மேதுக்கட!

ஆத்திரம் கொண்டவர்க்கே- கண்ணம்மா!

சாத்திர முண்டோட!

மூத்தவ சம்மதியில்- வதுவை

முறைகளை பின்பு செய்வோம்,

காத்திரு பேனோடி- இதுபார்

கன்னத்து முத்த மொன்று!”²

என்ற பாடலில் சிருங்கார ரஸம் கொப்பளிப்பதைக் காணலாம், இங்கனமே வேறு பல ரஸங்களையும் அனுபவிக்கலாம் என பாரதியார் கொண்ட கவிதையின் காதலை ந.சுப்புரெட்டியார் அவர்கள் மிகவும் அழகாக சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

நடை

பாநடையாயினும் உரைநடையாயினும் பாரதியார் இனிமை, எளிமை, தெளிவு என்பவற்றை விரும்புவவர்.

கடந்த ஆயிரத்து இருநூறு ஆண்டுகளாக சில சிற்றிலக்கியங்களை தவிர முக்கியமான நூல்கள் யாவும் விருத்த யாப்பிலே செய்யப்படும் புலவர்கள் அதன் பரப்பிற்கும் ஆற்றலுக்கும் ஓர் எல்லை கண்டுவிட்டனர். ஆனால் பாரதி எளிமையான யாப்பமைப்பினால், புதியதோர் கவிதைமுறையை தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

**“ஞானத்தில் லேபர் மோனத்தில் – உயர்
மானத்தில் லே அனன தானத்திலே
கானத்தி லேஅமுதாக நிறைந்த
கவிதையிலே உயிர் நாடு”³**

பரதநாடு என்ற பாடலில் உள்ள மற்றொரு வகைச் சந்தம், பாரத மாதாவை பற்றிய பாடல்களில் சந்த நயங்கள் தொழில் பாதையை கண்டு மகிழலாம்.

**“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே – இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே”⁴**

இங்ஙனமே “தமிழ் மொழி” பற்றி வரும் பாடல்களின் நடை ஒப்புயர்வற்றது, தமிழைப் போலவே இனிப்பதும் “கண்ணன் பாட்டு” பாஞ்சாலி சபதம் இவற்றிலுள்ள பல்வேறு நடை விகற்பங்கள் ஈடும் எடுப்பு மற்றவையாகும்.

பழமையிலிருந்து புதுமைக்கும் மாறிக்கொண்டிருக்கும் தமிழின் அறிவின் ஒளிக்கு ஓர் உருவமும் இதயத்தின் ஒலிக்கு ஓர் இசை பண்பையும் அளித்து கவிதை புனைந்தவர். பாரதியாரின் கல்வி பற்றிய சிந்தனைகள், வசன கவிதைகள், பழமையும் புதுமை காணும் பண்புகள், வாழ்க்கையின் தன்மை மறந்த நிலை என்பன போன்றவற்றிலும் இவர் தான் இலக்கிய கொள்கைகளை காணலாம். இவர்தம் நடையின் அனுபவத்தை மிகவும் சுருக்கமாக தெளிவாக கூறுகின்றார் ந. சுப்பு ரெட்டியார்.

பெண்ணுரிமை

பெண்ணுரிமை என்பது பாரதீயத்தின் உயர் நிலையானது, இவ்வுரிமையை பாரதியார் பல்வேறு கோணங்களில் பேசுகின்றார்.

மக்கள் சமுதாயத்தின் ஆணும் பெண்ணும் இரு கண்களையொத்தவர என்பது கவிஞரின் கருத்து.

ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்

அறிவி லோங்கி-இவ் பையன் தழைக்குமால்

காலத்திற்கு ஏற்ப நடைமுறைக்களுக்கு ஏற்ப பெண்ணினத்திற்கு வேண்டும் ஆண்மைக் கூறுகளை புதிய பார்வையுடன் எடுத்துக்காட்டுவார் நம் புதுமை கவிஞர். பெண்களின் தனித்துவத்தை விளக்குகின்றார் பாரதியார் அதனை மிகவும் அழகாக மாற்றியுள்ளார் என்பதை பேராசிரியர் ந. சுப்பு ரெட்டியார் பதிவுச் செய்துள்ளார்.

வசன கவிதைகள்

சென்ற நூற்றாண்டு வரையில் தமிழ் இலக்கியச் செய்யுள் வடிவத்தில் மட்டும் இருந்து வந்தது. இவை வானியல், மருத்துவம், தத்துவம், தருக்கம் போன்ற

எந்த நூலாக இருந்தாலும் அவை அனைத்தும் செய்யுள் நடையில் தான் அமைந்தன.”⁵

இலக்கியமும் செவிநுகர் கனியாகத் திகழ்ந்தற்கு இதுவே சிறப்பான காரணம் என கருதலாம். நம் வாழ்வில் அறிவியல் தொழில்நுட்பம் காலம் வளர்ந்துள்ளது. தட்டச்சு பொறி, அச்சப்பொறி, அச்சப்பொறிகளிலும் பல்வேறு நுட்ப வகைகள் இவை எழுதுவதற்கு துணையாக அமைந்து விட்டன. கல்விமுறையிலும் நெட்டுருச் செய்து நினைவிலிருந்த வேண்டிய முறை தளர்ந்து விட்டது, தகர்ந்தே போய்விட்டது என்று கூட சொல்லலாம்.

மேனாடுகளின் அண்மைக்காலத்து இலக்கிய வரலாற்றை நோக்கினால் கவிதை இலக்கியத்தின் யாப்பமைப்பு ஆட்டம் கொண்டது தெளிவாகும். யாப்பு வடிவங்களை தகர்த்தெறியவும் கவிதையில் புதிய தொடர்பு அமைப்பு (syntax) ஏற்க செய்யவும் பல புது முயற்சியாளர்கள் முன்வந்தனர். இவர்கள் முயற்சி தான் வசன கவிதை கட்டற்ற கவிதை என்ற கவிதை வடிவங்கள் தோன்றின எனலாம்.

“வால்ட் விட்மென் என்பவர் (1819-1892) தம் தம் பன்னிரெண்டு கவிதைகளை “புல்லின் இதழ்களில்” என்ற தொகுப்பாக 1855 -இல் வெளியிட்டார். இக்கவிதைகளில் ஆங்கில மொழிக்கு கவிதையின் யாப்பு மரபு பின்பற்றப்பெறவில்லை, அதனை புறக்கணித்துவிட்டு எழுத பெற்ற கவிதைகள் வசனமாகவே அமைந்திருந்தனர்.”⁶

அவர் கையாண்ட கவிதை வடிவமே சுயேச்சைக் கவிதை அல்லது இலகு கவிதை என்ற வசன கவிதையாக செல்வாக்கு பெற்றது. வேறாமர் மில்ட்டன் போன்ற மிக பெரும் கவிஞர்களின் படைப்புகளில் மனநிறைவு பெறாத எமர்சன்

விட்மெனின் கவிதைகளால் ஈர்க்கப் பெற்றார். பேசாப் பொருளை பேச துணிந்த பாரதியாரையும் இக்கவிதைகள் கவர்ந்தன.

விட்மென் வாழ்ந்த காலத்தில் பிரெஞ்சு நாட்டில் குறியீட்டியல் கவிஞர்கள் பௌதலேர் மல்லர்மே பி. வெர்லெய்ன் ஏ. ரிம்பாடு போன்றோர் யாப்பு இலக்கண விதிகளுடன் போராடிக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களும் ரிம்பாடு தமது 17 வது வயதில் ஒளி வெள்ளம் என்ற தலைப்பில் முதன்முதலாக வெளியிட்டார். கவிதைகள் வசனம் நடையிலேயே அமைந்திருந்தன. வியப்புறும் வகையில் ரிம்பாடு (1854-1891) தனது உணர்ச்சிகளை அழகாக அவற்றின் வடித்துக் காட்டியிருந்தனர்.

ஜில்ஸ் லாஃபோர்க் (1860-1887) என்பாருந்தான். கட்டற்ற கவிதையில் முதல் முயற்சியாளர்கள் என்று கருதப் பெறுகின்றன. 1889-இல் வியல் சிரிப்பின் என்ற மற்றொரு கவிஞர், கட்டற்ற கவிதைகள் என்று அறிவுப்புடன் தம் கவிதைகளை உலகுக்கு அளித்தார்.

ஃபிரெஞ்சு அமெரிக்கா முயற்சிகள் ஐரோப்பிய நாடுகள் அனைத்திலும் கால் கொள்ளலாயின. இங்கிலாந்து மிட்டன் வொர்ட்ஸ் வொர்த், மாத்யூ ஆர்னால்டு ஆகியோர் அவ்வப்போது ஆங்கில மரபில் சோதனை நிகழ்த்தியவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நந்தமிழ் மொழியிலும் இறையனார் களவியலுரை, மறைமலையடிகள், பேராசிரியர் சில உரைநடை பகுதிகள் இத்தகையான உரை வளர்த்து கொண்டிருந்ததைக் காணலாம். விட்மெனின் பசுமை கவிதை முயற்சிகள்

எஸ்ராபுவண்டு டி, எஸ், எலியட்டு போன்றவர்களால் ஆங்கில மொழியில் கையாள பெற்றன.

தமிழ் மொழியிலும் பாரதியாரின் காலம் முதல்(இருபதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம்) புதிய. பாணியின் கவிதைகள் வளரத் தொடங்கின. சுதந்திரமாக எழுத்து வடிவம் கொண்டிருக்கும் இப்படைப்பு முயற்சி வசன கவிதை என்று வழக்கம் பெற்றுள்ளது. மேலை நாடுகளில் நடைபெற்ற கவிதை சோதனைகள் பாரதியின் காலம் முதல் தமிழகத்திலும் நடைபெற்றன. வால்ட்விட்மேனின் கவிதை புரியும் ஜனநாயக குரலிலும் கவரப்பட்டவர் பாரதியார் என்றும்.

இவருடைய பாட்டில் புதுமை என்னவென்றால் இது வசன நடை போல தான் இருக்கும். எதுகை, மோனை, தளை ஒன்றுமே கிடையாது. எதுகை, மோனை இல்லாத கவிதை தான் உலகத்தில் பெரிய பாஷைகளில் பெரும் பகுதியாகும்.

பாரதியார் காலம் வரை கவிதை, புலவர்களிடமும் திக்கித் தவித்து. கவிதை செய்யும் வடிவில் தான் இருக்க வேண்டும் என்ற இலக்கண விதித்தான் இதற்கு முதல் காரணமாகும். பாரதியார் மரபு கவிதைகள் எளிமையாக்கின தோடன்றி வசன கவிதைகளையும் எழுத்து தமிழில் புதிய கவிதையை சோதனைகளை மேற்கொண்டனர் என்கின்ற மேற்கோள் வாயிலாக வசன கவிதையின் வளர்ச்சிக்கு பாரதியின் முன்னெடுப்பு அதே நிலையில் மேன்னாட்டு அறிஞர்களின் முயற்சிகளையும் ஒப்பீட்டு நோக்கியதில் பேராசிரியரின் இலக்கிய நுட்பத்தின் ஆழத்தை நம்மால் அறிய முடிகின்றது.

வசன கவிதைகள்

“பாரதியார் தான் முதல் முதலாக மேனாட்டர் பாணியில் வசன கவிதையை தோற்றுவித்தனர். இதனால் தமிழில் வசன கவிதையின் தந்தை என்று கூறுவதிலும் தவறு இல்லை. யாப்புப்பேச்சை உரைநடை போல இருந்து விட்டால் அது வசன கவிதை ஆகாது இரண்டையும் ஒப்பிட்டு பார்த்து எது வசன கவிதை என்பதை தெளிவு பெறுதல் வேண்டும்.”⁷

1. காட்சி 2. சக்தி 3. காற்று 4. கடல் 5.ஜகத் சித்திரம் 6. விடுதலை என்கின்ற தலைப்பில் இரண்டு காட்சிகளையும் கொண்ட ஓர் அங்க நாடக முன் காணப்படுகின்றன.

வசன கவிதை

இவ்வுலகம் இனியது : இதிலுள்ள வான்

இனிமை யுடைந்து காற்று இனிது

தீ இனிது, நீர் இனிது, நிலம் இனிது

ஞாயிறு நன்று, திங்களும் நன்று

வானத்துச் சுடர்கள் எல்லாம் மிக இனியன

மழை இனிது, மின்னல் இனிது, இடி இனிது

கவிதையின் சுருதி வேறு, வசனத்தின் சுருதி வேறு, தீ இனிது, என்பதில்

இனிது என்ற சொல் சுவையை சார்ந்தது. தீ சுடும் என்பதில் சுடும் என்ற சொல்

ஊற்றுணர்வை தெரிவிக்கின்றது. தீ சுடும் என்ற தொடர் அறிவோடு பேசுகின்றது.

தீ இனிது என்ற தொடர் உணர் சொற்றொடர் வெறும் செய்தியை மட்டிலும்

சொல்லாமல், உவமையைப்போல் உணர்வினிடம் பேசுமானால் கவிதை பிரிந்து

விடுகிறது என்று பொருள் வேறுபாட்டினை மிக நுணுக்கமாக விவரிக்கின்றார்

பேராசிரியர்.

செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே – இன்பத்

தேன் வந்து பாயுது காதினிலே

இயற்கை சுவையை நாக்கின் மூலமே உணர்கின்றோம் காதில் மூலம் இந்த சுவையை உணரலாம் என்பது இயற்கைக்கு முரண்பட்டது. “இக்கவிதையை மேலோட்டமாக படிக்கும்போது வசனம் போல் இருக்கின்றது. சற்று சிந்தித்து படிக்கும்போது கவிதையாகி விடுகின்றது”⁸ சிறகுடன் போன்று உணர்ச்சி மேவிடுகின்றது, இதனால்தான் இது வசன கவிதை என்று திருநாமமும் பெற்றுது என நுட்பமான விளக்கத்தை தருகின்றார் பேராசிரியர்.

ஞாயிறு

ஞாயிறே இருளை என்ன செய்ய விட்டாய்
ஒட்டினாயா? கொன்றாயா? விழுங்கி விட்டாயா?
கட்டி முத்தமிட்டு நின் கதிர்களாகிய
கைகளால் மறைந்து விட்டாயா?
இருள் நின் உணவுப் பொருளா?
ஞாயிறு தன்மையை பற்றி கூறுங்கள்.
ஒலிக்கும் வெம்மைக்கும் எவ்வகை உறவு
வெண்மை யேற ஒலி தோன்றும்
வெம்மையை தொழுகிறோம்
வெம்மை, ஒளியின் தாய், ஒளியின் முன்னுருவம்
வெம்மையே நீதி
நீதான் வீரத் தெய்வம்

இதில் ஞாயிற்றை தெய்வமாக்கி விடுகிறார் “ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்” என்ற இளங்கோவடிகளின் மரபினை பின்பற்றுகின்றார் என்றும் ஞாயிற்றைப் பற்றி மிகவும் அழகான வசன கவிதையை வடிவமைத்துள்ளார் என்றும் பாரதியை பழம்பெரும் புலவர்களோடு ஒப்பிடுகின்றார் பேராசிரியர்.

“பாரதியாருக்கு சக்தியின் மீது பெரும் நம்பிக்கை உடையவர். அதனை அவர் பேசாத இடமில்லை. தோத்திரம் பாடல்களின் தொகுதியில் காணப்பெறும், சக்தியைப் பற்றிய பாடல்கள் அனைத்தும் இதனை மெய்ப்பிக்கின்றன.”⁹

சக்தி வெள்ளத்திலே ஞாயிறு ஓர் குமிழியாம்
சக்தி பொய்கையிலே ஞாயிறு ஓர் மலர்
சக்தி ஆநந்தம், எல்லையற்றது, முடிவற்றது
இங்கு ஞாயிற்றை சக்தியின் ஒரு கூறாக காண்கின்றார்.

சக்தி லீலா வினோதங்கள்
பிரமன் மகள், கண்ணன் தங்கை, சிலன் மனைவி
கண்ணன் மனைவி, சிவா மகள், பிரமன் தங்கை
பிரம்மனுக்கு கண்ணுக்கும் சிவனுக்கும் தாய்.
கவிஞரின் கற்பனை உலகெல்லாம் விரிந்து செல்கின்றது, விடிந்த
பார்வையின் அனைத்தும் காண்கின்றன என பேராசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

பொருளில்லாப் பொருளின் விலை யில்லை விளைவு
சக்தி கடலிலே ஞாயிறு ஒரு நுரை
சக்தி வீனையிலே ஞாயிறு ஒரு வீடு, ஒரு ஸ்வர ஸ்தானம்
என்று சக்தியின் பொருளிலெல்லாம் பொருளின் விளைவில்லா விளை வினைக்
காட்டுவார். தத்துவத்தை காணும்போதே ஒரு கிண்டல் வீச்சையும் கண்டு
மகிழ்கிறோம் என்றும் சக்தி மீது கொண்ட அன்பில் பாரதியார் வசன கவிதையின்
சக்திக்கு மிகவும் அழகாக கவிதை எழுதியுள்ளார் என பேராசிரியர்
விளக்குகின்றார்.

காற்று

காற்றைப் பற்றிய கவிதைகள் அற்புதமாக அமைந்துள்ளது. குறியீடுகள் இங்கு
கொஞ்சுகின்றன. ஒரு சான் கயிற்றை ஆணாகவும், முக்கால் சான் கயிற்றை
பெண்ணாகவும் உருவகித்துள்ளார் கவிஞர்.

எனக்கு முன்னே சித்தர் பல இருந்த ரப்பா!

யானும் வந்தேன் ஒரு சித்தர் இந்த நாட்டின்.

என்று அவரை தம்மை ஒரு சித்தராக சொல்லிக் கொண்டவரல்லவா மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு கயிறு கட்டும் கந்தன் என்று, வள்ளி என்றும். திருநாமம் இட்டு வழங்குகின்றார். ஒரு கயிற்றிலிருந்து வாயு தேவன் வெடித்து தோன்றுகின்றான். அவன் உயிர ஊசி போல் ஒலியின ஒளி வடிவத்தைக் கொண்டிருக்கின்றான்.

“காற்றே, போற்றி நீயே கண்கண்ட பிரம்மன், என்று போற்றி வணங்குகின்றார். அவன் தோன்றிய பொழுதில் வான் முழுவதும் பிராண சக்தி நிரம்ப கனம் வீசிக்கொண்டிருந்தது. காற்றைப் பற்றிய வசன கவிதை ஓர் அற்புதமான வசன காவியம், சூறாவளியும் வாயு தேவனே,”¹⁰ நடுக்கடலில் உள்ள கப்பல் நீர் துளி பட்டு அழிகின்றது. கப்பலில் இருந்து அழியும் உயிரிகள் ஊழிக் கூத்து எப்படி இருக்கும் என்பதை அறிந்த வண்ணம் உரைக்கின்றார்.

**ஊழி முடிவும் இப்படியே தானிருக்கும்
உலகமே ஒரு நீர் ஆகிவிடும் : தீ நீர்
சக்தி காற்றாகி விடுவாள்
சிவன் வெறியிலே, யிருப்பான்
இவ்வுலகம் ஒன்றென்பது தோன்றும்
அஃது சக்தி யென்பது தோன்றும்
காற்றே பந்தல் கயிறுகளை அசைகின்றன.**

இக்கவிதையில் அபாநன், வியாநன், உதாநன், ஸமாநன், என்று காற்றின் வடிவங்களை தொழுகின்றார். காற்றின் செயல்களை பரவி “ உயிர் வாழ்க” என்று கவிதை நிறைவு செய்கிறது. இவ்வாறாக தன்னுடைய மேற்கோள்களால்

பாரதியார் எழுதிய வசன கவிதையை மிகவும் அழகாக வடிவமைத்து காட்டியுள்ளார் ந. சுப்பு ரெட்டியார் அவர்கள் என்பது ஈண்டுத்தக்கது.

கடல்

வசன கவிதைகளை அமைக்கும் பாரதி இயற்கையை மிக நுட்பமாக வர்ணிக்கின்றார். இதைப்பற்றி இரண்டு கவிதைகள், இரண்டு அறிவியல் உண்மைகளை அற்புதமாக காட்டுவன.

கடலே காற்றை பரப்புகிறது

விரைந்து சூழலும் பூமிப்பந்தில்

பள்ளங்களில் தேங்கியிருக்கும் கடல், நீர் அந்த சுழற்சியிலே தலைகீழாக கவிந்து திசைவெளியில் ஏன் சிதறிப் போய்விடவில்லை என விளக்குகின்றார்.

பாரதியாரின் வசன கவிதைகள் அனைத்திலும் கவிதை நுட்பத்தை காணலாம். அஃது உண்மையான இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு மட்டிலுமே தென்படும் என்று சொல்லி வைக்கலாம். கவிதையில் உள்ள தீயே இமசையின்றி. வசனம் காவிய நடையில் தான் பிரதிபலிக்க செய்ய முடியும்... பாரதியாரின் ஞான ரதமும் காட்சிகளும் வசன காவிய நடையிலேயே அமைந்திருக்கின்றன.

பாரதியாரின் வசன கவிதைகள் யோக நிலையில் கண்ட பேரின்ப கனவுகள் இப்பகுதியில் உள்ள ஒவ்வொரு கவிதையும் இவ்வுண்மையை பறைசாற்றுகின்றது எனலாம்.

கவிதைகளில் காணும் சுவைகள்

சொல்லில் உயர்வு தமிழ் சொல்லேன் – அதை

பொழுது படித்தி படி பாப்பா.

என்று தமிழ்ச்சொல்லின் உயர்வை சுற்றி அதை படித்திடுமாறு பாப்பாவுக்கு ஆர்வம் ஊட்டுகின்றார் யாமறிந்த மொழியிலே தமிழ் மொழியைப் போல் இனி தவதாவதெங்கும் காணோம் என்கின்றார்.

வண்ண படத்தில் வரைய பெற்ற பன்றி ஒன்று சேற்றில் மூழ்கி வெளியேறிய தோற்றத்தை அப்படியே ஓவியமாக காட்டுவதாக வைத்துக் கொள்ளுவோம். அதை பார்க்கும் நாம் அதனையே பன்முறை உற்று நோக்கி ஒருவித இன்பத்தை அடைகின்றோம் அல்லவா? ஆயினும், பன்றி ஒன்று சேற்றில் புரண்டு எழுந்து சேரும் அழுக்குமாக நாம் எதிரில் தோன்றினால் நாம், அக்காட்சியைக் கண்டு இன்பம் அடைகின்றோம் இல்லையன்றோ? சில சமயம் அக்காட்சியை காண சகிக்காமல் அருவருப்புடன் முகத்தைக் கூட ஒரு பக்கமாக திரும்பிக் கொள்ளுகின்றோம்.

நாம் அரிச்சந்திரன் நாடகத்தை பார்த்து இருக்கிறோம் சந்திரமதி சொல்லொணாத் துயரப்பட்டு அதற்கு ஒரு முடிவு இல்லாமலும் தவிக்கின்றாள், இந்நிலையில் அவளுடைய ஒரே மகன் லோகிதாசன் பாம்பால் கடையுண்டு மயக்கமுற்று கிடைப்பதையும், அவனை தூக்கி மடியில் கிடத்திக் கொண்டு தாயுள்ளம் தாங்க முடியாமல் தவிப்பதை காண்கிறோம்.

கலிங்கத்துப்பரணி “ களம் பாடியது” என்ற பகுதியில் போர்க்களக் காட்சிகளை படிக்கிறோம். கால் வேறு, கை வேறு, தலைவேறாக வெட்டுண்டு கிடக்கும் வீரர்களைப் பற்றிய செய்திகள், மரித்த கணவன்மார்களின் உடலை தேடிக் கொண்டு வரும் மனைவிமார்களின் சோக குரல் பற்றிய செய்திகள், தலைமகள், குற்றியிராகத் கிடந்த தன் கொழுநனின் உடலை தன் மடியில் கிடத்திக்

கொண்டு அழும் சோகக் காட்சிகள் பற்றிய செய்திகள் போன்றவற்றை கண்ணீர் உகந்து கொண்டு படிக்கின்றோம்.

இணை இணையாக உள்ள இந்த மூன்று நிகழ்ச்சிகளையும் சீர்தூக்கினால் உலகியலில் நிகழும் செயல்களால் இன்ப உண்டாக்குவதில்லை என்பது தெளிவாகும். உலகியற் செயல்களுள் நகை காதல் போன்றவற்றில் இன்பம் உண்டாதல் போன்று அழுகை, இழிவரல், அச்சம், வெகுளி முதலியவற்றில் இன்பம் உண்டாதல் இல்லை என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும்.

நூல்களை கையில் எடுத்தவர்கள் யாவரும் சுவையில் ஈடுபட முடியும் என்று கருதுதல் தவறு, நன்றாக மனத்தை செலுத்தி படித்து அடிக்கடி சுவைக்கும் பழக்கமுடையோர் கட்கே சுவை சிறிதளவு புலனாக தொடங்கும்.

இரங்கூன் கமலம், புஷ்பராகம், வைரம் இந்த மூன்றுக்கு உள்ள வேற்றுமையை அவர்களே நன்கு அறிதல் முடியும். வாசனை இல்லாதவர்கள் பல நாட்கள் பல்லாயிரம் இரத்தினங்களைப் பார்த்தாலும் அவர்கள் மனதில் யாதொரு மாறுபாடு உண்டாக மாட்டாது என கவிதை அனுபவத்தை பற்றி விளக்கமாக எடுத்துக் கூறுகின்றார் ந. சுப்பு ரெட்டியார் அவர்கள் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

சுவை

அது காணப்படும் பொருளால் காண்போரகத்தின் வருவதோர் விகாரம் என்பர் இளம்பூரணர். இருவகை நிலத்தின் இயல்வது சுவையே என்ற செயயிற்றிய நூற்பாவினை எடுத்துக்காட்டி, உய்ப்போர்க்கு எய்தல் என்ற வேரோரு செயிற்றிய நூற்பாவால் விளங்குவர்.

இதனை வேறொரு வகையில் மேலும் விளக்கலாம், இனிப்பு, கசப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, உழைப்பு என்பன அறுசுவைகள் என்பதை நாம் அறிவோம். இவ் உணர்ச்சிகளைத் தரும் பொருள்களின் முறையை கருப்பு, வேம்பு, புளி, உப்பு, கடுக்காய், மிளகு போன்றவைகளாகும் என்பதை அறிவோம் இவை சுவை பொருள் அல்ல என்று வழங்கப்பெறும்.

இங்ஙனம் உள்ளதே தோன்றும் விருப்பு வெறுப்புகளே உள்ள குறிப்புகள் என்று வழங்கப் பெறுகின்றன. இத்தகையான உள்ளக் குறிப்புகளை கொண்டு அச்சுவை உணர்ச்சிகள் வெளிப்படுங்கால் முகம் மலர்ச்சி, முகச் சுளிப்பு, முதலிய மெய்குறிப்புகளை கொண்டு பிறர் அறியுமாறு வெளிப்படுகின்றன. உறக்கத்திலேயே மனம் சோர்ந்து அசைவற்று கிடக்கும் பொழுது அங்கும் ஆன்மா தோற்றமளிக்கின்றது, இன்பமும் தலை காட்டுகின்றது காவியங்களை படித்து உணர்ச்சி பெருக்கால் மனம் பூரிக்கும்பொழுது ஆன்மா ஒளி வீசும், மனதிற்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியும் ஏற்படும் என பேராசிரியர் நியம்பட உரைக்கின்றார் .

சுவைபாகுபாடு

சுவையின் பாகுபாட்டையும் இனி காண்போம். நம்முடைய பேச்சு எழுத்தும் உணர்ச்சியுடன் நின்று விடுகின்றன. சுவை ஒருவருடைய அனுபவம், அதை பிறருக்கு எடுத்துக் கூற எவராலும் இயலாது, எனவே சுவை பற்றி இலக்கண நூலார் பலர் சுவை நிலையை வைத்துக்கொண்டு அதனை வகுத்து காட்ட முற்படாமல் சுவைக்கும் முன்னிலையாக்குகின்ற உணர்ச்சிகளை வைத்து சுவைகளை பாகுபாடு செய்தனர்.

நம் மனதில் தோன்றக்கூடிய எண்ணற்ற உணர்ச்சிகளை ஒன்பதாக பிரித்துள்ளனர். இந்த ஒன்பதிற்கும் புறம்பான மனநிலையை இல்லை என்பது அவர்களுடைய துணிபு ஆகும்.

வ. எண்	வடமொழி	தமிழ்
1	சிருங்காரம்	உவகை
2	கருணம்	அழுகை
3	வீரம்	பெருமிதம்
4	ரௌத்திரம்	வெகுளி
5	ஹாஸ்யம்	நகை
6	பயானகம்	அச்சம்
7	பீபத்ஸம்	இழிவரல்
8	அற்புதம்	மருட்கை
9	சாந்தம்	(நடுவுநிலை)

பாரதியார் பாடல்களில் சுவைகள்

பாரதியார் பெரும்பாலும் வடமொழி அலங்கார நூல்களில் அடிப்படையிலேயே தம் பாடல்களின் ரஸங்களை அமைந்துள்ளபடியால் அந்த

அடிப்படையிலேயே இவர் காட்டும் ரஸங்களைக் காண்பது பொருத்தமாகும் என்கிறார் பேராசிரியர்.

சிறுங்காரம்(உவகை)

வடமொழி வானகர்கள் சிருங்காரத்தை சம்போக சிங்கார (காதலன் காதலி சேர்ந்திருக்கும் நிலையை சிந்திப்பது) என்று விப்ரலம்பசருங்காரம் (காதலன் காதலி பிரிந்திருக்கும் நிலையே கூறுவது) என்று இரு பிரிவாக பிரித்து பேசுவார்.

சாத்திரம் பேசுகிறாய் – கண்ணம்மா!

சாத்திர மேதுக் கிட!

ஆத்திரங் கொண்டவர்க்கே- கண்ணம்மா கண்ணம்மா!

சாத்திர முண்போட!

இதில் நாயகன் நாயகியை கண்டு உள்ளம் பூரிக்கின்றான், அவனிடம் பேச்சு கொடுக்கின்றான். வதுவை முறையை பின்னர் மூத்தவ சம்மதியில் செய்வோம். என்று கூறி வேகமாக நெருங்கி நாயகி கன்னத்தில் முத்தமொன்று ஊன்றி விதைக்கின்றான்.

கருணன் (அழகை)

இந்த ரஸம் “ சோகம்” என்ற ஸ்தாயி பாவத்தால் பிறந்து, நம் நாட்டு கவிஞர்கள் ஒரு காரியத்தில் அல்லது நாடகத்தில் கருண ரஸமே கடைசி வரையில் விற்க வேண்டும் என்று பாடுபடவில்லை ரஸம் என்கின்ற மட்டில் கருணத்திற்கு ஒரு குறைவுமில்லை. ஆயினும் துக்க உணர்ச்சியே அதன் நிலைக்கள மாதலால் அதனை மேலை நாட்டாரை போல் சிறப்பாக வளர்க்கவில்லை

விம்மி யமுதாள் – விதியோ கணவரே!

அம்மி மிதிந்தே அருந்ததியை காட்டியெனை

வேதச் சுடர்த்தீமுன் வேண்டி மணஞ்செய்து
பாதகர் முன் இந்நாள் பரிசுழிதல் காண்பீரோ
இப்பாடற்பகுதியில் திரௌபதி பண்டைய நிலை கெட்டு
வேறொருவாறாகிய நிலையை நினைத்து அழுகின்றாள். இதில் கருணை
ரஸத்தைக் கண்டு அனுபவிக்கலாம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வீரம் (பெருமிதம்)

எந்த சிக்கலான சந்தர்ப்பத்திலும் மனம் குன்றாமல் விடாமுயற்சியை
கடைப்பிடிப்பவனே வீரன் ஆவான். ஆயுள் முழுவதும் தனது புலன்களை அடக்க
பாடுபடுவதும் கூட வீரத்தின் அடையாளம் ஆகும்

(எ. கா)

விடு மண் கலை அறுபட்ட பிறகும் முண்டங்கள் கையில் ஏந்தி சுத்தியோடு
வீரன் ஒருவன் பகைவரோடும் சிறிது நேரம் போரிட்டதாக புராணங்களில் போர்
வருணனையில் காணலாம்.

சோரத்தில் கொண்டதில்லை- அண்ணே!

சூதிற் படைத்த தில்லை

வீரத் தனாற் படைத்தோம்- வெம்போ

வெற்றியினாற் படைத்தோம்.

இப்பாடலில் வீமன் திரௌபதியை பெற்ற தம் புகழை நினைத்து கூறுவதை
காண முடிகின்றது. இசைமை, பெரு மிதத்தின் நிலைக்கலங்களின் ஒன்று என்பது
தொல்காப்பிய விதியாகும். இவ்விதியோடு மேற்கண்ட பாடலை ஒப்பிட்டு
நோக்கத்தக்கதாகும்.

ரௌத்திரம்(வெகுளி)

பகைவன் செய்த தீச்செயல்களை நினைத்து, மனம் கொரிக்கும் நிலையைக்
“குரோதம்” என்று வழங்குவர். குரோத புணர்ச்சியில் மலர்ந்து ரஸமே- சுவையே-
ரௌத்திரம் ஆகும்.

துருபதன் மகளை- திட்டத்
தும்ம னுடற் பிறப்பை
இருபகடை யென்றாய்- ஐயோ!
இவர்க் கடிமை யென்றாய்!

என்று விருமன் சகாதேவனிடம் சொல்லும் பேச்சுல் வெகுளி க் சுவை கொப்பளித்து
நிற்பதை காண முடிகின்றது.

ஹாஸ்யம் (நகை)

தமிழில் அச்சுவை” நகை” என்று வழங்கும் பெறும் இயற்கை மாறாக எதை
ஆகிலும் நாம் உணர நேரந்தால் அது நம்மிடத்தில் நகைப்பினை விளைவிக்கும்.

மேய்த்தவர் பல்ருண்டாம்- வெறும்
வேடங்கள் பூண்டவர் பலருண்டாம்
உய்த்திடும் சிவஞானம் -கனிந்
தோர்ந்திடும் மேலவர் பலருண்டாம்

இப்பாடலில் வரும் நிகழ்ச்சிகளை யாவும் சமய விதிகள், சட்டங்கள் வழி
நடைபெற்று வருவதை நாம் காணும் போது உண்மையில் “ஹாஸ்யத்தை”
அனுபவிக்க தான் செய்கிறோம் என பேராசிரியர் விளக்கம் தருகின்றார்.

பயானகம் (அச்சம்)

பயம் மாந்தர்கட்கு உடன்பிறந்த சொத்து பயம் என்ற உணர்ச்சியற்றவர்களே இல்லை என்று சொல்லலாம். பயத்தை உண்டாக்கும் பொருள்கள் மனிதர்க்கு மனிதர் வேறுபடலாம். பய உணர்ச்சி மட்டிலும் எல்லோருக்கும் பொதுவானதாகும்.

கண்ணன்- என் காதலன் என்ற பாடலின் கொலை வேடன் பாரதி நாயகியே சந்தித்து காதல் பேச்சினை தொடங்கிய பொழுது இவளை பய உணர்ச்சி ஆட்கொள்கின்றன.

கண்ணே எனதிருகண் மணியே- உனைத்

கட்டித் தழுவமனம் கொண்டேன்

என்ற பகுதியில் பய உணர்ச்சி தலை காட்டுகின்றதைக் காணலாம், இந்த பயம் வளர்ச்சியால் பாரதி நாயகி “இருகரமும் குவித்து” அந்த ஈசன் முன்னர் இவற்றை சொல்லுகின்றாள் என்று மேற்கோள் காட்டுவது ஆராயத்தக்கது

பீபத்ஸம் (இழிவரல்)

அருவருப்பு அல்லது இழிவு தோற்ற நிற்கும் செயல்கள் அனைத்தும் இழிவரல் சுவையை நல்கும். குருதி பெருக்கொடுத்து ஓடுவதும் அதில் பிணங்கள் குறுக்கிட்டுத் தடையாய்த் கிடப்பது, குடல் மாலையும், எலும்புகளும் அறுபட்ட கையும் காலும் உடம்பில் ஒழுகிய நிணநீரும் யானையும் குதிரையும் அடிபட்டு அதில் தோய்ந்து கிடப்பதெல்லாம் நினைக்கும் போது மனதை வெறுக்கச் செய்யும் என்பதனை கீழ்காணும் பாடல் மூலம்

கூணன் ஒருவன்வந்திந் நாணி பின்னலைக்

கொண்டை மலர்சிதற நின்றிழுத்தம்

ஆணை மதம் பிடித்து வஞ்சி யம்மையின்

அருகினி லோட இவள் முர்ச்சை யுற்றதும்.

என்று குறியிடம் செல்ல காத்திருக்கும் நாயகியின் காதில் விழுகின்றன.

இவள் காதில் விழுந்த செயல்கள் யாவும் அருவருப்பை விளைவிக்க கூடியவை என்பது சொல்லாமலே பொருள் தருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அற்புதம்(மருட்கை)

இதனை தமிழில் வியப்புச் (மருட்கை) சுவை என்று வழங்குவர். மக்கள் பல பொருள்களை கண்ணுறுங்கால் அவற்றோடு தன் மனநிலையை சேர்ந்து சிறப்பாக அனுபவிக்கவும் பழக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது.

**விண்டு ரைக்க அறிய அரிதாய்
விரிந்த வான வெளியென நின்றனை,
அண்ட கோடிகள் வானில் அமைத்தனனை
அவற்றில் எண்ணற்ற வேகஞ் சமைத்தனை.**

பார்த்தன் விஸ்வரூப தரிசனம் காண்பது போல் அகில உலகம் காட்சியை காண்கின்றார் கவிஞர், இஃது அன்னை பராசக்தியின் லீலை என்று கருதுகின்றார். இவற்றின் மூலம் தான் விரும்பும் தெய்வமே எல்லாவற்றின் மூலமாகவும், சக்தியாகவும் அமைவதை பாரதி நினைப்பதை எண்ணம் முடிகின்றது.

சாந்தம் (நடுவு நிலை)

தொல்காப்பியரும் பரத முனிவரும் சுவைகளை எட்டு என்று அறுதியிட்டாலும் இவற்றிற்கு அப்பாலும் ஒன்று உண்டு என்பதாக நம் பண்டைய அறிஞர்கள் சிந்தித்துள்ளனர்.

1. மகளிர் நீராட போகும் வழியில் ஒரு மண் கட்டியை தலையணையாக வைத்துக் கொண்டு சதாசிவ பிரம்மன் படுத்து கொண்டிருந்தார். அதனை

கண்ணுற்ற மகள் பொருத்தி பாரடி இந்த சதாசிவ கட்டைக்கு தலைக்கு உயரங்கூட வேண்டியிருக்கிறது என்று பரிசமாக சொல்லிப் போனாள்.

2. ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் ஒரு சமயம் தன் மனைவியுடன் வாரணாசியை நோக்கி நடந்து, சென்று கொண்டிருந்தார் வழியில் ஒரு தங்கத்துண்டு கிடந்தது, அதை தம் துணைவி கண்டால் ஆசைப்பட்டு விடுவாள் என்று கருதிய ராமகிருஷ்ணன் அதனை மறைக்க முயன்றார்.

அறிவியலே தெளிவு நெஞ்சிலே உறுதி

அகத்திலே அன்பினோர் வெள்ளம்..

என்று தரம் பொருளை வேண்டியதலும் இந்த சந்திரஸம் தட்டுப்படுவதை கண்டு தெளியலாம் என்று நடுநிலைத் தன்மைக்கு பேராசிரியர் விளக்கம் தருகின்றார்.

இறுவாய்

நம் நாட்டு பெரியோர்கள் இலக்கியங்களில் ரஸத்தை முக்கியமாக கூறியதிலிருந்து இலக்கியம் மனதிற்கு இன்பளிப்பதை விட உள்ளத்திற்கு அமைதி அளிக்கவல்லதாயித்தல் வேண்டும் என்று கருதியது தெளிவாகின்றது.

உறக்கத்தில் நாம் என்ன செய்தோம் என்று யாரும் புலப்படாமற் போனாலும், விழுத்தவுடன் ஒரு புது வகையான உணர்ச்சி நம் உடல் முழுவதும் பரவியிருப்பதை உணர முடிகின்றது.

இலக்கியத்தின் நாம் ரஸம் அனுபவித்தன் பயன் தான் நம் புலன்களின் தெளிவு என்பதை அறிகின்றோம் என பாரதியின் கவிதைகளை தொல்காப்பியர் என் வகை மேம்பாடுகளோடு ஒப்பிட்டு சுவையின் பாகுபாட்டை விளக்கமாக எடுத்துக் கூறுகின்றார் பேராசிரியர் சுப்புரெட்டியார் அவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாடல்களின் படிமங்கள்

“இறைவன் நமக்கு புலன்களையும் நுண்ணிய அறிவையும் நல்கியிருப்பது அவற்றை தக்க முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், வேதாந்திகள் புலநடக்கம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது புலன்களை நன்னெறியில் செலுத்துவது தான் என்பதை தெளிவாக உணர்தல் வேண்டும்.”¹¹

அகன்று நீலவானம் அதில் கண் சிமிட்டும் விண்மீன்களும் நமக்கு இன்பத்தை அள்ளித் தெளிக்க காத்திருக்கின்றன. மதரத்தை உருக்கி வார்த்தாற் போன்று கண் கொள்ளாக காட்சியளிக்கும் மாக்கடல் நமக்கு நல்கும் இன்பத்தை அளவிட்டுரைக்க முடியுமா என எண்ணுகின்றார்.

நம் முன்னோர்கள் இயற்கையை கண்டு களித்தே தமது வாழ்வை சிறப்பித்துக் கொண்டனர் என்பதற்கு அவர்கள் ஏற்றியுள்ள நூல்களே சான்றாக நிற்கின்றன. குண திசைகளில் இருந்து குட திசை நோக்கி அவர்கள் நகர்ந்து கொண்டு இருப்பதை பார்க்க யாருக்குத்தான் ஆசை பொங்கி எழாது? என்று பகலவனையும் தன் மதியத்தையும் வர்ணித்திருப்பது இயற்கையில் அவர்கள் தோய்ந்திருந்த நிலையை காட்டுகின்றதன்றோ?

அவர்கள் உள்ளத்தில் ஊரும் காதல் வெள்ளம் அவருடைய கட்டுக்கடங்கவில்லை. அது மட்டிலாத வேகத்துடன் வானம் முழுவதும் செவ்வெனப் படர்ந்து கிடக்கின்றது. அவள் என்ன செய்வாள் பாவம் விடாமுயற்சியோடு தன் காதலன் ஆகிய பகல அவனை பின் தொடர்ந்து ஓடுகின்றாள். பகலை ஆணாகவும் அந்தியைப் பெண்ணாகவும் கூறுவது நம் நாட்டு கவிஞர்கள் இடையே வந்த மரபு என்று பாரதியின் பாடல்களில் உள்ள

படிமங்களை பின்வருமாறு விவரமாக விவரித்து கூறுகின்றார் ந. சுப்பு ரெட்டியார் அவர்கள்.

கட்புலப் படிமங்கள்

பாண்டவர்கள் அத்தினபுரத்திற்கு மேற்கொண்ட பயணத்தின் நடுவில் மழைக்காலம் வருகின்றது. மன்னனின் சேனை வழியிடையில் ஒரு பூம்பொழினில் தங்கி இருந்த பொழுது பார்த்தன் பாஞ்சாலிக்கு பரிதியின் எழிலை விளக்குகின்றான்.

கணந்தோறும் வியப்புக்கள் புதிய தோன்றும்,

கணந்தோறும் வெவ்வேறு கனவு தோன்றும்..

என்று பாடலின் கட்புல படிமங்களில் வண்ண படிமங்கள் பல இணைந்து ஓர் அற்புத கலவை காட்சியினை நம் மனதின் தோற்றாவித்து நம்மை பூரிப்படைய செய்கின்றன. “கண்ணன் பாட்டில்” இத்தகைய கட்புல படிமங்கள் பாட்டிற்கு புதுமெருக்கூட்டுகின்றன என்றும்

செவிப்புல படிமங்கள்

பாரதியாரின் முறுகியல் நோக்கும் செவிப்புல படிமங்களை படைப்பதின் மூலம் சொல்லுகின்றார்.

மந்திர கீதங்களாம் – தர்க்க

யாதங்களாம்.

இவை அத்தினாபுரம் வருணனை கூறும் இடத்தில் வருபவை இவற்றை படிக்கும் போது நம் மனக்காது மந்திர கீதங்களை கேட்கின்றது. மேலும் பட்டிமன்ற போன்ற அமைப்பில் நடைபெறும்.

தாமதம் செய்வோமோ? செலத்

தகும் தகும் என இடியுற நகைத் தான் .

என உரைப்பதில் வீமனின் இடிக்குரல் நம் மனக் அதில் விழுகின்றது. ஓம் என்று ஒலித்திடுவதில் செவிப்புல படிமத்தை காண்கிறோம் என மேற்கோள் மூலம் பேராசிரியர் விளக்கம் தருகின்றார்.

சுவைப்புலப் படிமங்கள்

இவ்வகை படிமங்கள் அரியனவாகவே காணப்படுகின்றன. இவற்றையும் தேடி காண்போம் பாஞ்சாலி சபதத்தில் கலைமகளை கற்பனை தேனிதழாள் என்று கவிஞர் உரைக்கும் போது நம் மனம் தேனின் சுவையை உணர்கிறது.

கனிகள் கொண்டு தரும்- கண்ணன்

கற்கண்டு போலினிதாய்.

என்பார் கவிஞரின் இந்த அடியை படிக்கும் போதே கனிகளின் சுவையையும் கற்கண்டின் சுவையையும் நம் மனம் உணர்கிறது என்பதை நாம் உணரலாம்.

காதலி கண்ணம்மா

ஆசை மதுவே கனியே

அள்ளு சுவையே கண்ணம்மா.

என்கின்ற அடியை படிக்கும் போது மதுவின் சுவையும் கனியின் சுவையையும் மனதிற்கு கட்டுப்படுவதை உணர முடிகின்றது. இதர பாடல்களிலும் இந்த சுவைப்புலப் படிமங்களை காண முடிகின்றது என பேராசிரியர் சுட்டுக்காட்டுக்கின்றார்.

நாற்றப்புலப் படிமங்கள்

இவ்வகை படிமங்களும் அறியவனாகவே அமைந்துள்ளன. பாஞ்சாலி சபதத்தில் இராசசூயப் பெரும் கேள்வியினை தருமன் நடத்திய பொழுது பல நாட்டு மன்னர்களும் மக்களும் காணிக்கை பொருள்களைக் கொண்டு வந்து குவித்ததை துரியோதனன் எண்ணி நகைக்கின்றான் இந்நிகழ்வை கவிதை பகுதியாக

நாடுறு தயிலவகை – நறு

நானத்தின் பெரும்பலர் பெரும்பலர்கு கொணர்ந்துதந்தார்.

என்ற அடிகளை படிக்கும்போது தயிர் வகைகளின் வாசனையும் கஸ்தூரியின் நறுமணமும் நம் மூக்கைத் துளைப்பதாக உணர்கின்றோம். கண்ணன் பாட்டிலும் நாற்றப் புலப்படிமங்கள் கவிதைக்கு பொலிவூட்டுகின்றன. மேலும் காதலி கண்ணனாகிய காதலனை கன்னத்தில் தொடுகின்றாள்.

பனிசெய் சந்தனமும்- பின்னும்

பல்வகை அர்த்தங்களும்.

இந்த பகுதியை படிக்கும்போது மனப்பொருள்களை விற்கும் அங்காடியில் நாம் பெரும் வாசனையை நம் மனம் மூக்கு உணர்த்து தொடங்கியுள்ளது போன்றவை உதாரணங்களாக உணர்த்தப்படுகின்றன.

கொப்புலப் படிமங்கள்

இந்த நுண்ணிய படிமங்களும் கவிதைக்கு பொலிவூட்டுகின்றன. துரியோதனனின் பொறாமை தீயை வருணிக்கும் பாரதியார்

குன்ற மொன்று குறைவுற் றிளகிக்
குழம்பு பட்டழி வெய்திடும் வண்ணம்
கன்று பூதலத் துள்ளறை வெம்மை
காய்ந்தெ முந்து வெளிப்படல் போல.

என்று கூறும் போது வெப்ப உணர்ச்சி கட்டுப்படுகின்றது. பொறாமையை தீ என்று உருவாக்கியதை போலவே சினத்தையும் தீ என்று உருவாகிப்பார் பாரதியார் என பேராசிரியர் நயமான விளக்கம் தருகின்றார்

தக்கது செய்தல் மறந்தனன் -உளஞ்
சார்ந்திடு வெஞ்சின வெள்ளத்தில் -எங்கும்
அக்கரை இக்கரை காண்கிலன்

என்று கூறுவதில், சின வெள்ளத்தின் வெப்பத்தை உணர முடிகின்றது, மின் செய்
கதிர் விழியல் வெந்நோக்கு நோக்கினால். எரிதழல் கொண்டு வா சினமான தீ
அறிவைப் புகைத்தாலாவே, என்பதில் எவ்வாறு புகைந்தாலும், புகைந்து போவீர்
காமனைக் கண்ணழலாலே சுட்டுக் காலனை வென்றவன் என்று சந்தர்ப்பங்களும்
கேற்ற சொற்றொடர்ளின் “நொப்புலப் படிமங்கள்” தென்படுகின்றன என
பேராசிரியர் பாரதியின் பாடல்களில் உள்ள படிமங்களை நிறுவ முயல்கின்றார்.

இயக்கநிலைப் படிமங்கள்

இந்த வகை படிமங்களும் கவிதைக்குப் புது மெருகூட்டுகின்றன. அத்தினபுர
வீரர்களைக் காட்டும் பாடலில்

நீரமுதம் எனப் பாய்ந்து நிரம்பும் நாடு
கைப்பிடி கொண்டு சுழற்றுவோம் -தன்
கணக்கிற சுழன்றிடும் சக்கரம்
கிரிவகுத்த ஓடையில் மிதந்து செல்லும்
இதில் காட்டியுள்ள அடிகளிலெல்லாம் இயக்கநிலை படிமங்கள் தென்படுவதைக்
காண முடிகின்றது.

**இமயமலை வீழ்ந்ததுபோல வீழ்ந்துவிட்டான்
ஜாரரசன் இவனைச் சூழ்ந்து..**

இப்பாடலில் வீழ்ந்தது வீழ்ந்துவிடுதல் சடசடவென்று சரிதல், திழு திழு
திமென மரம் விழுதல், பெயர் என்பவை இயக்க நிலையை உணர்த்துவதைக்
கண்டு மகிழ முடிகின்றது.

கலவைநிலைப் படிமங்கள்

சில பாடல்களில் ஒன்றுக்கு மேல் பல்வேறு வகை படிமங்கள் அமைந்து
கவிதைக்கு பொலிவூட்டி முறுகுணர்ச்சியை மிகுவிக்கின்றன.

மந்திர கீதம் முழக்கினர் பார்ப்பனர்

வன்தடந் தோல்கொட்டி ஆர்த்தனர் மன்னவர்.

இங்கு மந்திர கீதமுழக்கம் தோள் கொட்டி ஆர்த்தல், வந்தியர் பாடுதல், வாத்தியம் ஒழித்தல் இவை செவிப்புல படிமங்கள், யானை குதிரை தேர் வீதியில் தோறும் ஒலி செய்வது இது கட்புலப் படிமங்கள், வேசையர் ஆடுதல் என்பது இயக்கபுலப் படிமம். இவை யாவும் கலந்த கலவையாக நிலைப் படிமமாக நிகழ்ச்சியை மனத்தில் பதிக்கின்றன.

மின்வெட்டு போன்ற மணிமொழி படிமங்கள்

இவன் காட்டின் பல்வேறு வகைப் படிமங்களைத் தவிர பல்வேறு இடங்களில் கவிஞரின் சொற்களிலும் சொற்றொடர்களிலும் மின்வெட்டு போக பல்வேறு மணிமொழி படிமங்கள் பாங்கு அமைந்திருப்பதை கண்டு மகிழலாம்.

புல்வடிமை, தொழில், தங்க மதலைகள், தீஞ்சுவைக் காவியம், தேமதுரத் தமிழோசை, சுதந்திர தாகம், உயிர் வெல்லாம், பச்சை மகளிர் தேசிய கீதங்கள் என்ற பகுதியில் காணப்பெறுபவையாக உள்ளதை பேராசிரியர் ஆய்கின்றார்.

பொம்மை பாம்பு, பையுறுவாள் விழியார், கள்ள மதங்கள், பொய் பாம்பு, கவலையையும் குழி, பேய் மனம், கற்பனையூர், சொப்பன நாடு – இவை வேதாந்தப் பாடல்கள், என்ற தொகுதியில் உள்ள கவிதையில் காணப்படுபவையாகவும்,

அன்பெனும் பெருவள்ளம், கயல்விழி சிறுமான், பேரருட் சுடர்வாள், பேடிக்கல்வி, மடமைக் கல்வி, மானிடப் பூச்சிகள் வாழ்க்கையோ கனவு, பாகார்ந்த தேமொழியாள், செந்நீர் பாங்கிடு மோர் விழியுடையாள், பாகான தமிழ், தோனான

உயிர், இவை சுயசரிதை என்ற பகுதியில் திகழ்வையாகவும் பேராசிரியர் நுட்பமான இலக்கண அனுபவங்களை தன் ஆய்வில் வெளிப்படுத்துகின்றார் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

கவிதையனுபவம்

நம் உடல் தூண்டால் துலங்குல் என்னும் உளவியல் தத்துவப்படி இயங்குகின்றது. உள்ளமும் அதற்கேற்ப துலங்குகின்றது. வெளியுலகிலிருந்து தூண்டல்கள் புலன்களை தாக்கும் பொது அவற்றிற்கேற்ப புலன்கள் துவங்குகின்றன.

உலக இன்பமயமாக கண்டு, உள்ளத்தில் பூரிப்பு அடைபவர்கள் கவிஞர்கள், அதற்கு உள்ளத்தின் கனிவு வேண்டும். இவ்வாறு பெரு மூலையில் பதிவாகி இருக்கும் அனுபவம் கவிதைகளை படிக்கும் போது நினைவாற்றலின் காரணமாக தூண்டல்களாக மாறுகின்றன.

நம்மிடம் அந்நோக்கு எழுதுவதையும் உணர்த்துவதையும் மகிழலாம். பாடல்களும் மம்மர் அறுக்கும் மருந்தாக நமக்கு களி பூட்டுவதை உணர முடியும் மேலும் அனைத்து படிமங்களை பற்றியும் மிகவும் அழகாக சுருக்கமாக பேராசிரியர் விளக்கம் அளித்துள்ளது என்பது பாராட்டத்தக்கதாக அமைகின்றது.

உலகில் தோன்றிய பெரும்பாலான மனிதர்களிடம் இருக்கும் பெரும் நம்பிக்கை சமய நம்பிக்கையாகும்.

கடவுள் சமய கொள்கைகள்

இவ்வுலகையும் பல்லுயிர்களையும் படைத்து அளித்து அழிக்கும் ஆண்டவனை-

இச்செயல்களை அளவிலா விளையாட்டாக கொண்டு மகிழ்வனை பற்றிய
பாரதியார் சிந்தித்துள்ளார்

உயிர்கள் எல்லாம் தெய்வமன்றி பிறவொன்றில்லை;

ஊர்வனமும் பரப்பனவும் நேரே தெய்வம்

பயிலுமுயிர் வகைமட்டு மன்றி இங்குப்

பார்க்கின்ற பொருள் எல்லாம் தெய்வம் கண்டீர்

“நதிகள் யாவும் பல திசைகளின் சென்றாலும் இறுதியில் ஒரே கடலில்

கலப்பதைப் போலவே, பலவேறு சமயங்கள் கூறும் நெறிகள் பலவாக இருப்பினும்
இறுதியில் ஆண்டவன் ஒருவனையே சேரும் வழிகளாக அமைகின்றன என்று
பண்டை பெரியோர்கள் கூறும் உண்மையை பாரதியாருக்கு உடன்பாடாக
அமைவதாக பேராசிரியர் சுட்டுக்கின்றார்”¹²

காவித்துணி வேண்டா,கற்றை சடை வேண்டா;

பாவித்தல் போதும் பரமநிலை எய்துதற்கே,

சாத்திரங்கள் வேண்டா சதுமறைக ளேதுமில்லை

தோத்திரங்க ளில்லையுளந் தொட்டு நின்றாற் போதுமடா!

தவமொன்று மில்லையொரு சாதனையு மில்லையடா;

கிவமொன்றே யுள்ளதெனச் சிந்தை செய்தான் போதுமடா;

இந்நிலையை எய்தல் அருமையிலும் அருமை;ஞானியரே இந்நிலையை

அடைதல் இயலும் .ஆகவே, எல்லோரும் எளிதில் பின்பற்றக்கூடிய அவர் கூறும்
இறைமை கொள்கை இணையும் அந்த இறைவனே அடைவதற்கு அவர் காட்டும்
நெறிகளையும் ஈண்டுச் சிந்திப்போமாக பேராசிரியர் கூறுகின்றார்.

கடவுள் கொள்கை

பாரதியாரின் பாடல்களை மேலோட்டமாக பயின்றாலும் இவர் சக்தி
வழிபாட்டாளர் என்பதை தெளிவாக உணரலாம்.

விநாயகர், முருகன், நாமகள், பூமகள், கண்ணன், இராமன், கோவிந்தன் என்று நாட்டு மக்கள் வழிபடும் கடவுள்களையும் அவர் போற்ற தவறியதில்லை இருப்பினும் நாட்டையும் பாரத மாதாவாக்கி அதனையும் வழிபடுகின்றார்.

பண்டையோர் வணங்கும் தெய்வங்கள்

விநாயகர்

வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தம், அகவல் என்ற நால்வகை பாக்கள் கலந்து வரும்.

40 பாடல்கள் அடங்கிய “விநாயகர் நான்மணிமாலை” என்ற ஒரு சிறு பிரபந்தமே பாடி இறைவனை போற்றுகின்றார். இம்முறையை ஒட்டி பாரதியாரும் ஆணை முகத்தோனை பலமுறை சரணம் அடைகிறார் இச்சிறு பிரபந்தத்தில்.

முருகன்

தோத்திரப் பாடல்கள் என்ற தொகுதியில் முருகன் மீது ஐந்து பாடல்களும் வள்ளி மீது இரண்டு பாடல்களும் காணப்படுவதாகவும்.

முருகா!_ முருகா!_ முருகா!_

என்று தொடங்கும் இசை பாடல் அருணகிரிநாதரின் கந்தர் அநுபூதியின் நடையில் அமைந்திருப்பது போல் தோன்றுகின்றவதாக பேராசிரியர் ஒப்பிட்டு கூறுவது நுண்மான் இலக்கிய அறிவை புலப்படுகின்றது

**வருவாய் மயில் மீதினிலே
வடிவே லுடனே வருவாய்!
தருவாய் நலமும் தகவும் புகழும்
தவமும் திறமும் தனமும் கனமும் (முருகா)**

என்ற பாடல் கந்தர் அநுபூதியிலுள்ள பாடல்களின் நடையையும் கருத்தையும் ஒட்டி அமைந்துள்ளதாக தெரிகின்றது. முருகன் மீது தமக்கிருக்கும் பக்தி உணர்வை பாரதி “கிளிவிடுதூது” என்ற பாடலில் தாம் நாயகி நிலையை அடைந்து முருகனுக்கு தூது விடுப்பதாக காட்டுகின்றார்.

இதனைத் தவிர வேறு இரண்டு பாடல்கள் முருகன் வள்ளிக்கு தூதுவெடுக்கும் பாணியில் பாடல்களை அமைந்துள்ளார்.

வேலை பணிந்தால் விடுதலையாம்; வேல்முருகன்

காலை பணிந்தால் கவலைப்போம்.

என்ற பாடல் முருக பக்தியை உணர்த்துவதாக அமைவதையும்

தூய பெருங்கனலைச் சுப்பிர

மண்ணியனை

நேயத்துடன் பணிந்தால் கிளியே

நெருங்கித் துயர் வருமா!

முருக வழிபாடு நம் துயரங்களை விரட்டியோட்டி விடும் என்கின்ற பாணியில் பேராசிரியர் சுட்டிக் காட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாமகள்

மூன்று காதல் என்ற பாடலில் தன்னுடைய முதல் காதல் கலைமகள் மீதுதான் என்று பாரதி குறிப்பிடுவதாக பேராசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இளமைக் காலத்தில் ‘பள்ளி படிப்பில் மதி பற்றிடவில்லை’ என்றாலும் கலைமகளின் பால் தம் ‘வெள்ளை மனது’ பறி கொடுத்ததை குறிப்பிடுகின்றார். ஆற்றங்கரையில் தனித்தொரு மண்டபத்தில் தென்றல் காற்றை நுகர்ந்திருந்த பொழுது நாமகள் ‘கன்னிக் கவிதை’ கொணர்ந்து தந்ததை குறிப்பிடுகின்றார். சிறுவயதிலேயே நாமகள் அருள் இருந்ததால் தான் தமக்கு கவி பாடும் ஆற்றல்

கிட்டியது என கவிஞர் பெற வைக்கும் குறிப்பாக பேராசிரியர் விளக்கம் தருகின்றார்.

தாண்டவமாடுவது அங்குதானே இந்த நாமகளைத்தான் கவிஞர் சரண் புகுந்த 'ஐவர் பூவை' யின் புகழ் கதையை தமிழ் பாட்டால் காவியம் சமைப்பதற்கு துணை புரியுமாறு வேண்டுகின்றார் பாரதியார்.

பூமகள்

மூன்று காதலில் பூமகள்-திருமகள் இரண்டாவது காதலாக அமைகின்றாள். பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லையன்றோ? செல்வத்தின் தலைவி தானே திருமகள்? திருமகளை பற்றி திருக்காதல் திருவேட்கை திருமகள் துதி. திருமகளை சரண் புகுதல் என்ற நான்கு பாடல்கள் உள்ளன.

மலரின் மேவு திருவே!_ உன் மேல்
மையல் பொங்கி நின்றேன்
நிலவு செய்யும் முகமும்_ காண்பார்
நினைவ ழிக்கும் விழியும்.

திருமகளின் பிறப்பிடம் பாற்கடல்; அவள் தன்மை அமுதம் போன்றது. அவள் தாமரைப் பூவில் திருவடியை வைத்து வாழ்பவள், பொன்னிற மேன்மை உடையவன் என்றும்,

என்ன பிழைகள் கண்டோ_அவள்
என்னை புறக்கணித் தேகிடுவாள்.

கலைமகளின் கடைக்கண் நோக்கை நன்கு பெற்ற கவிஞரின் மீது திருமகளின் கடைக்கண் நோக்குப்படவில்லை என்பது வருத்தற்குரியது என வேதனையுடன் பதிவு செய்கிறாள் பேராசிரியர்.

கண்ணன்

“பாரத நாட்டின் குலதெய்வம் ஆகிவிட்ட கண்ணனுக்கு பாமாலை சூட்டாத கவிஞர்கள் அருமை. தன்னை நெடு நாள்களாக மறைந்திருந்த பாரத நாடு திடீரென விழித்துக் கொண்டதும்.”¹³ அதன் எதிரே முதலில் தோன்றிய ஒளி, கீதா சாஸ்திரத்தை கூறி பார்த்தனுடைய ரதத்தை வெற்றி பெற ஒட்டிய கண்ணபிரமணுடைய உருவமே என்று எண்ணுகின்றார்.

கண்ணனை கண்டேன் – எங்கள்

கண்ணனை கண்டேன் – மிக

எண்ணயர்ந் தானொர் இளைஞனைக் கண்டேன்..

கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் தரிசனம் பற்றி கூறுவதை காண்கின்றோம். இந்த கண்ணனை பற்றி 23 தொடர்ச்சியான பாடல்களும் 14 தனித் தனியான உதிரி பாகங்களும் படைத்துள்ளார் பாரதியார்.

இந்தப் பாடல்களில் கண்ணனை பல கோணங்களில் கண்டு மகிழ்வதில் இருந்து கண்ணன் மீது இவர் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த பக்தியையும் ஈடுபாட்டையும் கண்டு மகிழக் கூடியதாக அமைகின்றது என பேராசிரியர் மெய்ப்பிக்கிறார்.

இராமன்

“சாகா வரம்” என்ற ஒரு இசை பாடலில் ராமனை பற்றி குறிப்பு வருகின்றன.

ஆகாசந் தீகால் நீர்மண்

அத்தனை பூதமும் ஒத்து நிறைந்ததாய்

ஏகாமிர்த் மாகிய நின்றாள்

இணைசர னென்றால் இது முடியாதா?

வைணவ தத்துவமான ‘அசித்து’ இவர் மனத்தில் இவ்வாறு காட்சி அளிப்பதாக கருதலாம். இதே பாடலில் பாகார் மொழி சீதையின் மென்றோள்,

பழைய மார்பா! என்ற அடி புருஷகாரமாக இருக்கும் பிராட்டி என்ற சைவ தத்துவத்தை நினைந்து பாடியுள்ளார் என்று கருத இடந்தருகின்றதாக பேராசிரியர் விளக்குகிறார்.

கோவிந்தன்

கோவர்த்தனத்தை குடையாக கொண்டு ஆநிரைகளை காத்த போது இந்திரன், “கோவிந்தா” என்று கண்ணனை அழைத்தது ஈண்டு நினைவு கூறத்தக்கது என பேராசிரியர் கீழ்வரும் பாடலை குறிப்பிடுகின்றார்

எளியனேன் யானெனவை எப்போது
போக்கிடுவாய், இறைவனே! இல்
வளியிலே பறவையிலே மரத்தினிலே
முகிலினிலே வரம்பில் வான
வெளியிலே கடலிடையே மண்ணகத்தை
வீதியிலே வீட்டி லெல்லாம்
களியிலே, கோவிந்தா! நினைக்கண்டு
நின்னொடு நான் கலப்ப தென்றோ?

இவ்வரியிலே, பறவையிலே, வீட்டிலெல்லாம் என்று அடிகளில் விசுவரூப தரிசன காட்சியை கவிஞர் மனதில் எண்ணியதை காண்கின்றோம் எனவும், திருமங்கை மன்னன் காணும் விசுவரூப தரிசனத்தையும் நினைவு கூர்ச்செய்கின்றது. இப்பகுதி இங்கு “சரீர_சரீர பாவனை” என்ற வைணவ தத்துவமும் குழைந்து நிற்பதை கண்டு மகிழ்கின்றோம் எனவும், எட்டயபுரத்தில் பிறந்து நெல்லையில் வாழ்ந்த கவிஞர் திருக்குருகூரில் (ஆழ்வார் திருநகர்) அவதரித்த நம்மாழ்வாரின் தத்துவத்தில் ஆழங்கால்படுதல் இயல்பேயன்றோ? என ஒப்பிட்டு நோக்குவதின் மூலம் பேராசிரியரின் வைணவ சமய புலமை புலனாகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சக்தி

வாரணாசி வாழ்வும், கல்கத்தா வாழ்வும், புதுச்சேரியில் வாழ்ந்தபோது கொண்ட அரவிந்தரின் தொடர்பும் கவிஞரை சக்தி வழிப்பாட்டில் ஈடுபடுத்தியதாக கருதலாம். “சர்வ விஷ்ணுமயம் ஜகத்” என்ற மரபு ஒன்று உண்டு.

மூன்று காதல் என்ற பாடலில் மூன்றாவதாக அன்னை பராசக்தியின் மீது இவர் காதல் கொண்டதாக கூறுவர். இவர் ஒரு நாள் இரவில் வருகின்றாள்; கன்னி வடிவமாக வருகின்றாள்; இவளை கண்ட களிப்பில்...

அன்னை வடிவமடா! – இவள் ஆதி

பராசக்தி தேவியடா! – இவள்

இன்னருள் வேண்டுமடா! – பின்னர்

யாவும் உலகில் வசப்பட்டு போமடா!

என்று எக்களிப்புடன் தன் மகிழ்ச்சி பெருக்கை வெளிப்படுத்துகின்றார். வாணி, சீதேவி, பார்வதி இம்மூன்று தேவியர் ஒன்றாக இலங்கு பவளே மாதா பராசக்தி என்பது கவிஞரின் அதிகார கொள்கையாகும் என பேராசிரியர் எண்ணுகிறார்.

வேறு வழிபடு பொருள்கள்

மேற்குறிப்பிட்ட கடவுள்களைத் தவிர பண்டையோர் மேற்கொண்ட நெறியை ஒட்டி பகலவன், திங்கள், தீ முதலியவற்றையும் வழிபடு பொருளாக கொள்கின்றார் கவிஞர். இது அவரின் பரவலான பக்தி நெறியை உணரக்கூடியதாக உள்ளதாக பேராசிரியர் நிறுவுகின்றார்.

உதாரணமாக, கதிரவனை பற்றி மூன்று பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.
திருமறைகளும், முனிவர்களும், இவர்களை தொடர்ந்து தூமொழி புலவர்களும்
கதிரவனை பெருமையுடன் போற்றுவதே சிந்திக்கின்றார்.

பரிதியே! பொருள் யாவிற்கும் முதலே!

பானுவே! பொன்செய் பேரொளி திரளே!

ஆதவனே ஆற்றல் அனைத்திற்கும் மூலம் (The sun is the ultimate source of energy) என்ற இக்கால அறிவியல் உண்மையையும் சிந்தித்து 'பொருள் யாவிற்கும் முதலே' என்கின்றார். நம் முன்னோர்கள் காலையில் எழுந்தவுடன் காலை கடன்களை முடித்துக் கொண்டு கதிரவனை வணங்குவதை காண்கின்றோம். சூரிய நமஸ்காரம் என்ற ஒரு உடற்பயிற்சி முறையில் நடைமுறையில் இருந்து வருவதையும் பார்க்கின்றோம்.

வேதம் பாடிய சோதியை கண்டு

வேள்வி பாடல்கள் பாடுதற்குற்றேன்

நாத வர்க்கட வின்னொலி யோடு

நற்ற மகிழ்ச்சொல் இசையையும் சேர்ப்பேன்;

கதிரவன் எழுந்ததும் முழங்கிக் கிடந்த இயற்கை அன்னையும் விழிக்கின்றாள். வானம் எங்கும் படர்ந்து வரும் ஒளியினை கண்டு புட்கள் மகிழ்வுடன் பாடி கழிக்கின்றன. “ஆதவன் தான் அனைத்து ஆற்றல்களின் மூலம்” என்பதை மேலே குறிப்பிட்டோமல்லவா? அவற்றை ஈண்டு விளக்குவோம். ஒளிச்சேர்க்கை (photosynthesis) இயற்கையில் நடைபெறும் ஓர் அற்புத நிகழ்ச்சி. மேலும், பாரதியார் கதிரவனை ஞானத்தின் உருவமாகவும் காண்கின்றார் என்பதன் பேராசிரியரின் அறிவியல் சிந்தனையோடு பாரதியின் கவிதையின் ஒப்பிட்டு கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

ஐம்பெரு பூதங்களில் நிலத்தை பூமி தேவி என்ற பெண்ணாகவும், காற்றை வாயு தேவனாகவும், தீயை அக்கினி தேவனாகவும், நீரை வருண தேவனாகவும் உருவகித்து போற்றி உள்ளார். தீ வழிபாட்டை பற்றி திருமறைகள் பேசுகின்றன. பாரதியார் தீயை அறிவுக்கு ஒப்பிட்டு அதனை போற்றுகின்றார். இந்த தெய்வத்தை கூட்டாக வழிபடுவதற்கு மக்கள் கூட்டத்தை அழைக்கின்றார் வேள்வித் தீ பாரதியாரின் வழிபாட்டுக்குரியதாகின்றது.

அனைத்தையும் தேவர் காக்கி
அறத்தொழில் செய்யும் மேலோர்
மனத்திலே சக்தி யாக
வளர்வது நெருப்புத் தெய்வம்.

என்று கவிஞர் “நெருப்பை தெய்வம்” மனிதர்களை தேவர்கள் ஆக்குவதை காட்டுவர். ஆண்டவனை “பரஞ்சோதி” என்று சமய சான்றோர்கள் குறிப்பிடுவதையும் ஈண்டு சிந்தித்தல் தகும் என்று நுட்பமாக ஆராய்கின்றார் பேராசிரியர்.

இனி இறைவனை அடைவதற்கு பாரதியார் காட்டும் நெறிகளை பின்வருமாறு மேலும் காண்போம்.

சமய சான்றோர்கள் காட்டிய சரணாகதி தத்துவம் பாரதியாரையும் ஆட்கொண்டு வருகின்றது கவிஞர் பராசக்தியை சரணம் அடைகின்றார் என அவர்களின் பாடல்களின் வழியாக அறிய முடிகின்றது.

வைணவ தத்துவத்தில் முடிந்த முடிபாக, எளிய வழியாக, மேற்கொள்ளபெறும் பிரபக்தி நெறி (சரணாகதி மார்க்கம்) என்பதை நாம் அறிவோம். பக்தி என்ற பாடல் ஒன்றில் பக்தியினால் பாரினில் எய்திடும்

மேன்மைகளை பட்டியலிட்டு காட்டுகின்றார். பக்தியினால் சித்தம் தெளியும்; செய்கை அனைத்திலும் செம்மைப் பிறத்திடும்; வித்தைகள் சேரும்; மனத்திடைத் தத்துவம் உண்டாகும்; நெஞ்சில் சஞ்சலம் நீங்கி உறுதி விளங்கிடும்.

**சக்தி பதமே சரண் என்று நாம் புகுந்து
பக்தி யினாற்பாடி பலகாலும் – முக்தி நிலை காண்போம்.**
என்று சரணாகதியும் பக்தி நிலையை காணும் வழிகளாகும் என்று வலியுறுத்துவதாக பேராசிரியர் தெளிவுப்படுத்துகின்றார்.

சமய சான்றோர்கள் தாயுமான அடிகள், இராமலிங்க அடிகள் இவர்களே சமயங்களில் ஒரு சமரச நிலையை நிலை நாட்ட முற்பட்டவர்களாவர், சமய சான்றோர் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படாவிட்டாலும் மேற்கூறிய இரு பெரியவர்களை அடுத்து, சமயங்களில் ஒரு சமரச நிலையை ஏற்படுத்த முயன்றவர் பாரதியார் என்று மதிப்பிடுவதில் தவறில்லை எனவும், எல்லாம் சமயங்கள் கூறும் மந்திர மொழிகள் யாவும் ஒரு பொருளையே குறிக்கும் என்பது பாரதியாரின் தெளிந்த ஞானமாகும் என்றும்,

**வேறுபடும் சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கின்
விளங்குபரம் பொருளே! நின் விளையாட் டல்லால்
மாறுபடும் கருத்தில்லை, முடிவில்; மோன
வாரிதின் நதித்திரன்போல் வயங்கிற் றம்மா!**
என்ற தாயுமான அடிகளின் கருத்து நம் கவிஞரின் கருத்திற்கு அடிப்படையாக இருப்பதை கண்டு மகிழலாம் என்றும் பாரதியின் சமரசப் பார்வையை விளக்குகின்றார்.

சமுதாயப் பார்வை

பாரதியாரின் பாடல்களை மேலோட்டமாக கற்றாலேயே அவர் சமுதாயத்தின் மீது கொண்டிருந்த அக்கறை தெளிவாகப் புலனாகும் பாரதியார் தம் காலத்துப் பாரத மக்களின் நிலையை நெஞ்சு பொறுக்குதிலையே என்ற கவிதையில் அற்புதமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

**என்று தணியும் இந்தச் சுதந்திர தாகம்
என்று மடியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம்**

“தீண்டாமையைப் பற்றிய பாடல்களே இல்லை. நாடு விடுதலையடைந்த பிறகு இது தீவிரமாகக் கவனிக்க வேண்டிய பிரச்சனை என்று விட்டு வைத்தனர் போலும். இவர் காலத்திலேயே ‘நம் நாடு’ ‘நம் மொழி’ ‘தமிழ்ச் சாதி’ என்பன போன்ற எண்ணங்கள் முகிழ்த்துவிட்டன”¹⁴ என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தனிமனிதன் கடமை

தனிமனிதன் சமூகத்தில் ஒருவன், குடும்பத்திலும் ஒருவன். தனிமனிதன் தன் கடமையை சரிவர மேற்கொண்டால் குடும்பம் சிறக்கும், பல குடும்பங்கள் அடங்கிய சமூகம் சீர்படும், பல சமூகங்கள் அடங்கிய சமுதாயமும் சிறந்து திகழும்.

**கடமையாவன தன்னைக் கட்டுதல்
பிறர் துயர் தீர்த்தல் பிறர்நலம் வேண்டுதல்**

தன்னைக் கட்டுதல் என்பது மனத்தைக் கட்டுதல். ஐம்பொறிகளை அடக்கி மனதைக் கட்டுதல் என்று ஞானியர் கூறும் பொருளில் அல்ல ஈண்டுக் குறிப்பிடப்பெறுவது. பாதரசமாய்ச் சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும் மனதை பல பொருள்களின் மீது சபலப்படுகின்ற மனதை அடக்கினால் போதும் என்பது பாரதியாரின் கருத்தாக பேராசிரியர் சுட்டுகின்றார்.

மனம் சில சமயம் கவலையை பொங்கி கொண்டு துன்புறும், சில சமயம் இயல்பாக வரும் கவலைகள் ஏற்றுக்கொண்டு வருந்தும், கடந்தவற்றை நினைத்து நினைத்து வருந்துவதுண்டு.

தெய்வம் நீ என்றுனர் என்ற புதிய ஆத்திச்சூடி கவிஞர் உரைக்கும் பொதுச் சிந்தனையும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

மூடநெஞ்சே, முப்பது கோடி

முறையுனக் குரைத்தேன், இன்னும் மொழிவேன்.

பலனைக் கருதாது தூய்மையாக வைத்திருத்தல் வேண்டும் தீய எண்ணங்கள் மனதில் தோன்றுவதற்கு இடமே தருதல் கூடாது. கெடுவான் கேடு நினைப்பவன் என்று முதுயினையும் மறந்து பிறன் கேடு சூழற்க, என்ற வள்ளுவத்தையும் சிந்தித்தல் வேண்டும் என்று பாரதியின் கவிதையோடு பிற அறிஞர்களின் கருத்தையும் ஒப்பிட்டு நோக்குகின்றார் பேராசிரியர்.

நேரு படக்கொடும் பாவம் பணிபசி

யானையும் இங்கு

நீங்கி அடியாரை நித்தமும்

காத்திடும் வேலவா!

இறைவன் அடியாரை காத்திடுவான் என்பதை குறிப்பிடுவார் அடியார். என்பதற்கு மக்கள் என்ற பொருளை கொள்ளல் பொருந்தும் மக்கள் யாவரும் இறைவனின் பிள்ளைகள் தாமே, பராசக்தி மீது உள்ள பாடலொன்றில் காணும் கருத்து அற்புதமாயுள்ளது.

நம்பிக்கைகள்

பாரதியார் காலத்தில் மட்டும் தான் மூடநம்பிக்கைகள் நிலவியதாக கருத்துக்கள் கூடாது. அவர் காலத்து மக்களிடையே காணப்பட்ட

மூடநம்பிக்கைகளை இன்றும் காணலாம். பேய்கள் இருப்பதையும், அவை மரத்தில், குளத்தில், வீட்டின் முகட்டில் நடமாடுவதையும் எண்ணி எண்ணி அஞ்சி அஞ்சிச் சாவதை எடுத்து காட்டுகின்றார்.

போலி சாத்திரங்களில் நம்பிக்கை

பாரதியார் கருத்துப்படி கிருதயுகச் சமுதாய அமைப்புக்கு அரணாக அமைந்தவை தான் மறைகளும் சாத்திரங்களாகும். ஆனால் இறைவன் கோத்து வைத்த அந்த வேதங்களில் பல பொய்மைகள், உலைநடைகள் புகுந்து விட்டனவாக கருதுகின்றார் கவிஞர்.

வேதங்கள் கோர்த்து வைத்து – அந்த வேதங்கள் மனிதர்தம் மொழிய வில்லை.

தமிழ்நாட்டில் சாஸ்திரங்களில்லை. உண்மையான சாஸ்திரங்களை வளர்க்காமல், இருப்பனவற்றையும் மறந்து விட்டு தமிழ்நாட்டு பார்ப்பார் பொய் கதைகளை மூடரிடம் காட்டி வயிறு பிழைத்து வருகின்றார்கள்.

விசுவா மித்திரன், வசிட்டன், காசிபன் முதலியார் செய்த முதல் நூல் மறைந்தது,,

இதில் பாரதப் பழமொழி ஆகிய பொற்காலம் ஒன்று இருந்ததென்றும், அது எல்லா வகையிலும் உயர்வுடன் திகழ்ந்ததென்றும் காலப்போக்கில் பொய்யும் வழுவும் புகுந்தனமையால் அந்த பொற்காலமாம் கிருதயுகம் மாறிக் “கலி” தலையெடுத்து என்றும் தெரிவிப்பார். மனிதர்கள் உயர்நிலையை மீண்டும் அடைய வேண்டுமானால் கலியை வென்று கிருத யுகத்தை நிலை நாட்ட முயல வேண்டும் என்கின்றார். கவிதைகளில் பாரதி அவர்கள் வெளிப்படுத்துவதாக கூறுகின்றார்.

தன்னாட்டுப்பற்றும், தன் மொழிபற்றும் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் அவையெல்லாம் மாயஜால வடிவங்கொண்டு சாதி வெறிதலை விடிந்தாடுகின்றது. தேர்தல் சமயத்தில் கட்சி வெறி, சாதி வெறியாக மாறி புது கோலம் கொள்வதை எம்மருங்கும் காணலாம்.

ஆயிரம் உண்டிங்கு சாதி, எனில்
அந்நியர் வந்த புகலென்ன நீதி- ஓர்
தாயின் வயிற்றிற் பிறந்தோம்- தம்முட்
சட்டை செய் தாலும் சகோதர ரன்றோ.

பாரதியார் சாதிக் கொடுமையை தகர்த்தெறிய குழந்தையிடம் அடிப்படையாகக் கொண்டு தொடங்கினார். பிஞ்சு மனங்களில் அவர் விதைத்த அறிவுரை விழலுக்கிரைத்த நீராக ஆயிற்று, மூத்தவர்களின் நடத்தை கோலங்களை நேருக்கு நேர் காணும் குழந்தைகளுக்கு இந்த அறிவுரை கருக்குவதாக ஏட்டு கரைக்காயாயிற்று.

சாதி இல்லையடி பாப்பா, குல
தாழ்ச்சி உயர்ச்சிசொல்லல் பாவம்.
நீதி உயர்ந்த மதி கல்வி, அன்பு
நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்,

குழந்தையின் உள்ளத்தில் ஆழப்பதியத் தக்க வகையில் தான் உணர்ச்சியோடு அமைந்துள்ளது. ஆனால், அது நீருக்குள் பாசி போல வேறு கொள்ளாமல் கிடைக்கின்றது. நாடொறும் சாதி பிரிவினை நிரந்தரமாகவே இருக்கும் சூழ்நிலையில் தான் வளர்ந்து கொண்டு வருவதை காண்கின்றோம். தேர்தல் காலத்தில் இந்த பிரிவினை பேராற்றலை பெற்று வருவதை காண்கின்றோம்.

பாரதியார் சாதிக் கொள்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு வேதந்தி. வசன கவிதையில் அவர் வைதீகம், வைதிக மனுஷன், என்று சுட்டப் பெறுகின்றார். இந்த வைதிகம் பார்ப்பார்தான்.

**வையகம் காப்பவ ரேனும் சிறு
வாழைப் பழக்கடை வைப்பவர் ரேனும்**

ஜாதி குழப்பம் என்ற தலைப்பில் பாரதியார் குறிப்பிடும் நிகழ்ச்சி ஒன்று, ஜாதிக்கொள்கை எவ்வளவு ஆயத்தில் வேருன்றியுள்ளது என்பது தெரியவருகின்றதாக பேராசிரியர் விளக்குகின்றார்.

வள்ளுவர் கோட்பாட்டின்படி சாதிப்பிரிவு தொழிலினால் ஏற்பட்டதோயன்றிப் பிறப்பினால் ஏற்பட்டதென்று என்பதை ஒப்பு கொண்டதாகவே வேண்டும். எல்லா சாதியினரும் எல்லா தொழில்களிலும் ஈடுபடுவதை காண்கின்றோம்.

ஒற்றுமையின்மை

இந்த நோய் மனித சாதியின் புற்றுநோய் போல் வளர்ந்து வருவதை இன்றும் காணலாம். எல்லாக் கட்சிகளிலும் பிரிவுகள் தோன்றுவது அங்நோயின் அறிகுறிகளாகும்.

**ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வே நம்பி
ஒற்றுமை நீங்கி அனைவருக்கும் தாழ்வு**

என்ற நவீன கீதையின் வாக்காக கவிஞர் ஒலிக்கின்றார். இதில் ஒற்றுமையின்மையில் கேட்டினை எடுத்துக்காட்டி ஒற்றுமை இன்றியமையாமையை விளக்குவதை காண முடிவதாக பேராசிரியர் கூறுகிறார்.

பெண்ணுரிமை

பெண்ணுரிமை பற்றி சிந்தனை பாரதியிடம் மிகுதியாகவே இருந்தது. பெண்களுக்கு உரிமை மிகவும் இன்றி அமையாதவை என்று வற்புறுத்துவர். தன் சுயசரிதையில் மிகவும் பெண் விடுதலையை வற்புறுத்துவராக உள்ளார். நம்மை பிறப்பித்து பாட்டிலும் சீராட்டி பாராட்டி வளர்த்த தாய் உமையவளுக்கு உட்பரிவால் என்பது கவிஞரின் அதிகாரக் கொள்கையாகும். தாய்க்கு மேல் இவ்வுலகில் வேறொரு தெய்வம் இல்லை என்பது இவரின் கருத்தாகும். அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்று அவ்வையின் பாட்டின் வாக்கிலும் அன்னைதானே முதலிடம் பெறுகின்றாள்.

**வலிமை சேர்ப்பது தாய் முல்லை பாலடா
மானஞ் சேர்க்கும் மனைவியின் வார்த்தைகள்.**

காதல் செய்யும் மனைவியே சக்தியென்று கடவுள் நிலை அவளாலோ எய்த வேண்டும் என்று கூறுவர். ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்று முற்கால நூல்கள் கூறும், ஆணே உயர்வு பெண்ணே அடிமை என்பது தற்கால நூல்கள் புரட்டிப் பேசும்.

பெண்களை தன் விரும்பும் போல் ஆண்கள் அடக்கியாள்வதைப் பாரதியார் விரும்பியதில்லை.

பொதுவுடைமையின்க் கருத்து

பாரதியின் மேல்மனத்தில் எப்போதும் சமுதாயத்தின் நிலவு கேடுகள் தோன்றி கொண்டு இருந்தன. அவர் உள் மனம் அதற்குரிய கழுவாயைப் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தது. இரஷ்யப் புரட்சியை மாகாளி பராசக்தியின் கடைக்கண் நோக்கும் என்று கருதுகின்றான் நம் கவிஞர் என்றும்,

இடிபட்ட சுவர் போல் கழிவு விழுந்த

கிருதயுகம் எழுத மாதோ

வறுமை துன்பத்தில் வாடி கவிஞருக்கு பசிப்பிணி என்பது நன்கறிந்த அனுபவம். சமூகத்தில் பலர் உணவின்றி வாடுவதை காண கவிஞருக்கு மனம் பொறுக்க முடியவில்லை. ஏதாவது தொழில் செய்ய பிழைக்க வேண்டும் என்பது கவிஞரின் அதிராக் கொள்கை.

இனியொரு விதிசெய்வோம் அதை

எந்த நாளும் காப்போம்,

தனியொருவனுக் குணவிலை யெனில்

ஜகத்தினை அழித்து விடுவோம்.

என்று பாடலில் அவரின் உணர்வை புரிந்துக் கொள்ள முடிகின்றது.

கல்வி பற்றிய சிந்தனைகள்

பாட்டுத் திறத்தாலே -இவ்வையத்தைப்

பாலித் திடவேணும்.

கவிதை வெறி கொண்ட பாரதியின் சிந்தையில் கற்பனையில். சிந்தனையில் எண்ணற்ற உயர்நோக்கங்கள் குமிழியிட்டெழுந்ததை அவர்தம் பாடல்களையும் கட்டுரைகளையும் கற்போர் நன்கு அறிவர்.

அதுபோலவே பொதுமக்கள் தன் குழந்தைகள், சிறுவர்கள், வளர்ந்தவர்கள்

இவர்கள் கல்விப் பயிற்சி பெறுவதற்கு எல்லா நிலையிலும் பள்ளிகள், கல்லூரிகள்,

பல்கலைக்கழகங்கள் இன்றியமையாதவை என்பதை,

வீடு தோறும் கலையின் விளக்கம்

வீதி தோறும் இரண்டொரு பள்ளி

நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகு இந்த நிலையை எம்மருங்கும் காணலாம்.

வழிவழியாக முன்னோர் தேர்வு வைத்த அறிவு செல்வத்தை பின்னால் ஒரு

இளைஞர்கள் பெற்று பயன்பெற வேண்டும். வறுமையின் காரணமாக இளைஞன் ஒருவன் கல்வி பெறுவதற்கு தடை ஏற்படக் கூடாது என்பதையும் சிந்தித்துள்ளார் கவிஞர்.

கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு என்ற பழமொழி புகழை நிலை நிறுத்தும் என்பது கவிஞரின் நீள்நோக்கு. நாற்றங்கால்களை நன்கு கவனித்தால் தான் உழவுத் தொழிலை வளமாக அமையும் என ஆழமான விளக்கத்தை அளிக்கின்றார் பேராசிரியர்.

அறிவியல் கல்வி

இன்று அறிவியல் வளர்ச்சியை அறிவு வெடிப்பு என்று கூறலாம். அணு ஆற்றலின் ஆய்விலும் விண்வெளி ஆய்வு நல்ல முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது.

ஆண்மை காலத்தில் ஆரியப்பட்டா, பாஸ்கரா, ஆப்பிள் போன்ற மின்கலங்களை துணைக்கோள்களை விண்வெளியில் செலுத்தி உலகப் புகழ் நம் நாடு அறிவியலறிஞர்கள்.

தமிழில் எல்லாம் கலைகளிலும் எழுதவும் விளக்கவும் முடியும் என்பதை சிலையினும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

மண்ணும் செய்ய சல்லிகளும் சாலை என்றிப்படிப் பல படிக்களை தாண்ட வேண்டியுள்ளதல்லவா? என் நிலையை தமிழ் மொழி பயிற்று மொழியாக அமைவதிலும் சந்திக்க நேரிடும்.

**பயிற்றிப் பலகல்வி தந்து, இந்நப்
பாரை உயர்த்திடல் வேண்டும்**

தாய்மொழி மூலம் அக்கல்வி பெற வாய்ப்பு அமைக்கப்பெறுமானால் பருத்தி
புடைவையாய்க் காய்த்தது போன்ற பலனை நல்கும் என்று கூறுகிறார்.

அதற்கு முன்னால் அறிவியல் துறைக்குரிய கலைச்சொற்களை
அறுதியிடல் வேண்டும் என்பதற்கு கோடி காட்டுகின்றார். யோசனைகளை
கூறுகின்றார் தமிழில் சாஸ்திர பரிபாஷை அஸ்திவாரம் காரியம் பரிபாஷை
சேகரிக்க ஒருபாயம் என்ற தலைப்புகளின் இவற்றைக் காண முடிகின்றது.

தொழில் கல்வி

தொழில்வளம் பெருகினால்தான் நாட்டு வளம் பெருகும் என்பது இக்காலப்
பொருளியல் காட்டும் உண்மை. ஜப்பான் போன்ற சிறு நாடுகளிலும் செல்வம்
கொழிப்பதை இன்று நாம் காணாமல் இல்லை. பண்டங்களை வேற்று நாடுகட்கு
ஏற்றுமதி செய்து, அந்நயச் செலாவணியைப் பெருக்குதல் வேண்டும்.

பட்டினில் ஆடையும் பஞ்சினில்உடையும்
பண்ணி மலைகளென வீதிசூழிப் போம்
கட்டித் திரவியங்கள் கொண்டுவரு வார்
காசினி வணிகருக்கு அவைகொடுப் போம்

பல்வேறு பண்டங்களை உற்பத்தி செய்தலையும் தொழில்சாலைகளை
அமைத்தலையும் தொழில் கல்வி நிலையங்களை நிறுவுதலையும்பற்றிய
திட்டங்களையும் என்னும் பாடல் மூலம் பாரதியின் தொலைநோக்குப் பார்வை
பேராசிரியரின் வழி அறிய முடிகின்றது.

பெண் கல்வி

ஆறு, மலை, செல்வம், சுவை, உடுக்கள் இவையெல்லாம் பெண்
தெய்வமாக பாவிக்கும் நன் நாட்டின் பாரதியார் இக்கால சமூகம்
பெண்ணினத்திற்கு மதிப்பு தராத இழிநிலையை நினைத்து பார்க்கின்றார். ஞானம்

மற்றும் பராசக்தி தோற்றம் என்பது அழுந்திய மனத்தையடைய கவிஞர் பெண்ணினத்தை பற்றி சிந்திப்பது இயல்பேயன்றோ?

ஒரு குடும்பத்தின் தலைவி கற்றவளாக இருந்தால் அவள் வழி தோன்றல்கள் யாவரும் நல்ல சூழ்நிலையில் கல்வி பெறுவதற்கு அடிப்படை அமைந்து தருவாள் என்பது கவிஞரின் கருத்தாகும்.

பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான், புவி
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்
மண்ணுக்குள்ளே சில மூடர், நல்ல
மாத எறிவை கொடுத்தார்.

சமூகத்தில் குடும்பத்தில் ஆணும் பெண்ணும் இரு கண்களையொத்தவர்கள். ஒரு கண்ணை குத்திக் கெடுத்தால் மடமை செயலாவது போலவே அவர்கள் அறிவை வளராது தடுத்தாலும் அறிவுடைமை செயலன்று என்று உவமையால் விளக்குகின்றார் பாரதி என பேராசிரியர் சுட்டுகின்றார்.

இயற்கை எழில்

இயற்கை பொருள்கள் இன்பமயமான சமாதியில் அடங்கிக் இருக்கின்றது. அந்த அமைத நிலைக்கு குந்தகம் விளையாமல், அந்த நிலையை கலைக்காமல் அதனுடன் கலந்து கொள்ளும் இன்பம் உடையவனே கவிஞன். அவன் இயற்கையோடு பழகும் தோய்ந்து நிற்கும் அனுபவம் வாய்ந்தவன்.

உறங்குகின்ற குழந்தையை தாய் அணைத்துக் கொள்வதை அவறோ, தாய் குழந்தையை மார்போடு சேர்த்து தழுவி கொள்ளுவாள். ஏனென்றால் அவ்வாறு அணைவதில் குழந்தையின் துயில் கெடுவதில்லை.

பாரதியார் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பிறந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கவிதை ஒளியுடன் திறந்தவர். பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியடா, என்று பட்டிக் காட்டான் ஒருவன் வாயில் வைத்து கவிமணியால் பாராட்டப் பெற்றவர்.

நம்மாழ்வார் எம்பெருமான் தன்னில் இருந்து தன்னை கருவியாக கொண்டு தன்னையே புகழ்ந்து பாடி கொண்டான் என்று கருதுவதைப் போலவே பாரதியாரும் பாடியுள்ளார் என்பது பேராசிரியரின் பார்வையாகும்.

இயற்கை ஒரு பல்லுருவ காட்டி என்பதை ஓர் இடத்தில் ஒரு சேர காட்டி அதன் பல்வேறு கோணங்களில் நம் நெஞ்சை பறி கொடுத்ததை இங்கனம் காட்டுகின்றார்.

காவியங்களை படைப்போருக்கு இயற்கையை குடைந்து பாட நல்ல வாய்ப்புகள் ஏற்படும். அல்லது ஆங்கில கவிஞர் வொர்ட்ஸ் வொத்தைப் போலவும் பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் போலவும் அழகு, தென்றல், மயில், குயில், கிளி என்பன போன்று பல தலைப்புகளில் பாடுவோரும் இத்தகைய என வாய்ப்புகளை தக்க முறையில் பயன்படுத்தி கொள்ளலாம்.

இக்கவிஞன் உயர்ந்த மெய் விளக்க கருத்துகளையும் இலைமறை காய்கள் போல் தோன்றச் செய்து தன் கவிதைகளின் தரத்தை உயர்த்தி விடுகின்றான்.

அகிலநோக்கு

பாரதியாரின் அகிலன் நோக்கில் இயற்கை அன்னையின் கோலம்தென்படுகிறது. அகிலத்தையே பராசக்தி வடிவத்தை காண்கின்றார் கவிஞர்.

எத்தனையோ கோடி இன்பம்

வைத்தாய் எங்கள்

இறைவா இறைவா இறைவா

என்று மன்பதைக்கு இறைவன் தந்த இயற்கை இன்பங்களை நினைத்து
போற்றுகின்றார். அந்த நினைப்பில் கவிஞருக்கு ஓர் எக்களிப்பு ஏற்படுகின்றது.
இறைவா என்று மூன்று முறை விளித்து இன்ப வெறியில் களிப்பில் மூழ்கி
விடுவதாக பாரதியின் உணர்வுகளை படம் பிடித்து காட்டுகின்றார் பேராசிரியர்.

ஞாயிறு

நம் நாட்டு கவிஞர்கள் இருசுடர் தோற்றத்தை மிகவும் சிறப்பாக
பாடியுள்ளார். பாரதியாரும் அந்த மரபினையொட்டியே பாடியும் போற்றியுள்ளார்.
எழுஞாயிற்றை நோக்கி பேசுகிறார்.

கதிரவன் கடலின் மீது கதிர்களை வீசி கடுகி வானத்தின் மீது ஏறுகின்றான்.
வானத்தில் படரும் ஒளியினை கண்டு புள்ளினங்கள் பாடி மகிழ்கின்றன.
பகலவனே நீ நிலமகள் மீது கண்களை விழித்து வைத்த கண் வாங்காமல் கண்
பிறழ்வின்றி நோக்குகின்றாய், என்று பகலவனுக்கு பார் மகளுக்கும் உள்ள
காதலை கற்பனையில் காண்கின்றார். பகலவனையும் பார் மகளையும் ஆதித்தாய்
தந்தையாகளாக கொள்கின்றார். வசன கவிதையில் ஞாயிற்று பற்றி புனை
அற்புதமாக அமைந்துள்ளது.

நீ ஒளி, நீ சுடர், நீ விளக்கம், நீ காட்சி

மின்னல், இரத்தினம், கனல், தீக்கொழுந்து

இவையெல்லாம் நினது நிகழ்ச்சி.

என கதிரவனுக்கு வெப்பத்திற்கும், பகலவனுக்கும் இரவிற்கும், தினகரனுக்கும்
ஒளிக்கும். ஒலிக்கும் வெண்மைக்கும் ஞாயிற்றுக்கும் அறிவுக்கும். ஞாயிற்றுகும்

மழைக்கும் கவிஞரால் புனைய பெற்ற கற்பனை அறிவியலின் அடிப்படையில் அமைந்து படிப்போரின் அறிவொளி வீசி நிற்கின்றது என்கிற கருத்தின் மூலம் திறனாய்வாளரின் அறிவியல் புலமை புலனாகின்றது.

விடியல் புனைவு

பாரதமாதா திருப்பள்ளி எழுச்சியில் விடியற் புனைவு காணப்படுகின்றது. திருவாசகம் திவ்ய பிரபந்தம் இவற்றில் காணப்படும் திருப்பள்ளி எழுச்சிகளையொட்டியே இந்த பாடல்கள் அமைந்துள்ளன என்று கருதுவதற்கு இடம் உண்டு.

புள்ளினம் ஆர்த்தன, முரசுகள் முழங்கின சுகந்திரம் நாமம் எங்கும் பொங்கியது. வெண் சங்கு ஒலி முழங்கியது தெருவெல்லாம் மங்கையர் கூட்டம் குழுமியது. பகலவனின் பேரொளி வானிடைத் தவழ்ந்தது. குயில் பாட்டின் தொடக்கத்திலும் விடியற்புனைவு அற்புதமாக அமைந்துள்ளது. காலை யிளம்பரிதி தன் பசங்கதிர்களை நீல கடலிடையே வீசுகின்றான்.

**வைகறையின் செம்மை இனிது
மலர்கள் போல் நகைக்கும் உசைஷ வாழ்க்கை.
உசைஷயை நாங்கள் தொழுகின்றோம்.**

அவள் திரு.

இதனைத் தொடர்ந்து புதுக்கவிதையாக மலர்வதற்கு இஃது ஒரு விடியற்குறியீடு என்று கருதுவதில் தவறு இல்லை. மேலும் பாரதியின் பாரதமாதா திருப்பள்ளியெழுச்சியை சைவ வயத சமயங்களோடு ஒப்பிடுவது பாராட்டக்கூடியதாகும். மேலும் குயில் பாட்டி புனைவு அதி அற்புதமாக அமைந்து பாடியவாய் தேனுறச் செய்கின்றது. ஏழு ஞாயிற்றின் எழில் இதுவென

**தங்க முருக்கித் தழல் குறைத்துத் தெனாக்கி
எங்கும் பரப்பியதோ இங்கியமோ வான்வெளியை.**

நாமும் தான் நாள்தோறும் காலை நேரத்தில் காண்கின்றோம். கவிஞரின் இந்த அனுபவத்தை பெற முடிகிறதா இதை படித்த பின் நாம் முயன்றால் ஓரளவு கவிஞரின் இந்த அனுபவத்தை எட்டிப் பிடிக்கலாம் என்று கூறுவதன் மூலம் பாரதியின் நுணுக்கத்தை பேராசிரியர் வியந்து பாராட்டுவதை அறிய முடிகின்றது

வட்டொன்று பாங்குடன் சுழலுகின்றது.

காவென்று கத்திடுங் காக்கை, என்றன்

படு ஞாயிற்றின் எழிலை, மாலை நேரக் காட்சியை மிக அற்புதமாக காட்டுகின்றார் கவிஞர். பாஞ்சாலி சபதத்தில் இக்காட்சியை பார்த்தன் பாஞ்சாலிக்கு காட்டும் பாங்கில் அமைந்துள்ளார். இதனை மனதினால் சிந்திக்கவும் முடியாது, சொற்களால் அளந்து காட்டவும் முடியாது. ஆனால் கவிதையால் வடிக்க முடியும் மின்னால் செய்ய பெற்ற வட்டொன்று பின்னால் அசைக்கிறது. அதற்கு முன்னால் பச்சை நிற குருவி கருநிற காக்கை அதன் பின்னர் செவ்வொளி வானில் மறைந்து இளந்தேன் நிலவு எங்கும் பொழிகிறதாகச் செப்புகின்றார்.

சோமதேவன் புகழ் என்ற கவிதையில் வான்மதியை இவ்வளவு புகழ்வார் என்று பேராசிரியர் கீழ்காணும் பாடலை குறிப்பிடுகிறார்.

**வியனுலகில் ஆநந்த வெண்ணிலவு பெய்தாய்
துயர் நீங்கி யென்னுளஞ் சுடர் கொளைச் செய்தாய்.**

வெண்ணிலவே என்ற பாடலின் நிலவை நோக்கி பேசுகிறார். நிலவே எல்லையற்ற வானக் கடல் இடையே நீ ஒரு தீ போல் ஒளிந்து கண்களுக்கு காட்சியில் பம்நல்குகின்றாய். சொல்லையும் கல்லையும் நெஞ்சையும் இணைந்தது

நீன் ஒளி மயக்கும் வகைக்கு காரணம் சொல்வாயோ, நல்ல ஒளியின் வகை பலவற்றை நின்னிடம் காணவில்லை.

மேலும் காற்று பற்றிய கவிஞரின் புனைவு படிப்போரிடையே கழி பேரு வகையை விளைவிக்கிறது. காற்றை நோக்கி பேசுகிறார்.

**தென்னையின் கீற்று சலசல வென்றிடச்
செய்து வருங் காற்றே**

**உன்னை குதிரை கொண் டேறித் திரியுமோர்
உள்ளம் படைத்து விட்டோம்.**

காற்றின் செயல்கள் எல்லாம் தொகுத்து கூறும் கவிஞர் மண்ணுலகத்திலுள்ள நல்லோசைகளைனைத்தும் வானவன் கொண்டு வந்தான் என்று குறிப்பிடுவார். இந்த ஒலிகளைத்தும் மண்ணில் இசைத்து பாடி மழைய வேண்டும் என்கின்றார்.

மழை பற்றிய வறுமையை படிக்கும் பொழுது கொட்டும் மழைகளை நேரில் காணும் அனுபவத்தை நமக்கு ஏற்படுகின்றது. திம் தரிகிட தின் தரிகிட என்ற ஒலி எம் மறுக்கும் கேட்கின்றது.

**வெட்டி யடிக்கும் மின்னல், கடல்
வீரத்திரை கொண்டு விண்ணை யிடிக்குது**
பெருமழை, புழுவதை மழை, இரைச்சலை நேரில் காட்டுவது போன்ற ஒலி நபத்துடன் புனைந்து காட்டுகின்றார் கவிஞர் எனப் பேராசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

காடு பற்றிய புனைவு

கண்ணன் என் காதலன் என்ற தலைப்பில் ஒரு பாடல் ஒன்றில் இப்புனைவு காண்கின்றோம். காட்டில் காதலி காதலனை தேடுவதாக அமைகின்றது பாடல்.

நெஞ்சில் கனல் மணக்கும் பூக்களும் எம்மருக்கும் கீழே உதிந்து கிடக்கும் இலைகளும் இனிய நீர் நிறைந்த சுவைகளும் முட்களும் மண்டி கிடக்கும் புதர்களும் அங்கு உள்ளன.

பல இடங்களில் நீண்டுபடுத்திருக்கும் மலைப்பாம்புகளை காணலாம். தன்னிச்சையுடன் திரியும் சிங்கங்களையும் அவற்றின் கர்ச்சனையொலி கேட்டு கலங்கியோடும் யானைகளையும் அவற்றின் முன் ஓடும் இளம் மான்களையும் அங்கு காணலாம் என்கிற வருணனை மூலம் கவிஞர் இயற்கை மீது கொண்ட காதலை நுணுக்கமாக காண முடிகின்றது.

முக்கியமான வாழ்க்கை உண்மைகள்

எதிர்பார்ப்புகளை நிர்வகித்தல்: உங்கள் சிறந்த செயல்களை எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்காதீர்கள். உங்கள் செயல்களுக்காக நீங்கள் பெருமைப்பட வேண்டும், மற்றவர்களின் அங்கீகாரத்திற்காக அல்ல.

எல்லோரும் உங்களை விரும்ப மாட்டார்கள்: உங்களை நிறைய பேர் வெறுத்தால், நீங்கள் தவறானவர் என்று அர்த்தமில்லை; உண்மையில், நீங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் அல்லது கொள்கைகளில் உறுதியாக நிற்கிறீர்கள் என்பதன் அடையாளமாக இருக்கலாம்.

கஷ்டமான காலங்கள் பொதுவானவை: வாழ்க்கை எப்போதும் எளிதாக இருக்காது. அனைவரும் வாழ்க்கையில் சவாலான மற்றும் கடினமான காலங்களைக் கடந்து செல்கின்றனர், என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

உறவுகளின் முக்கியத்துவம்: வாழ்க்கை என்பது அனுபவங்களின் கூட்டுத்தொகை மட்டுமல்ல, அர்த்தமுள்ள தொடர்புகளை உருவாக்குவதும் முக்கியம். குடும்பம் மற்றும் நண்பர்களுடன் வலுவான உறவுகளை உருவாக்குங்கள்.

நோக்கத்துடன் வாழ்வது: நிறைவான வாழ்க்கை என்பது செல்வத்தை சேர்ப்பதோ அல்லது தொழில் வெற்றியை அடைவதோ மட்டுமல்ல. நோக்கத்துடன் வாழ்வது, அன்றாட வாழ்வில் மகிழ்ச்சியைக் கண்டறிவது மற்றும் உங்கள் செயல்களில் அர்த்தத்தைக் காண்பது முக்கியம்.

உடல் மற்றும் மனம்: வாழ்க்கை உடல் சார்ந்த இயல்புடையது, மேலும் உணர்ச்சிகள் மற்றும் உணர்வுகள் அதில் ஒரு பகுதியாகும். இருப்பினும், உடல் சார்ந்த தேவைகளை கடந்து ஒரு ஆழ்ந்த வாழ்க்கைப் புரிதலைப் பெறுவது முக்கியம்.

விழிப்புணர்வு: உங்களையும் உங்கள் சுற்றுப்புறத்தையும் பற்றி விழிப்புணர்வுடன் இருங்கள். அது உங்கள் வாழ்க்கைப் பயணத்திற்கு வழிகாட்டும்.

வாழ்க்கை பற்றிய திறனாய்வு கவிதையின் அடிப்படை என்று குறிப்பெடுத்தார் அவர். மேலும் கவிதை நூலும் பொருள் மிக சிறந்த அளவில் உண்மையையும் புறக்கணிக்க தக்க தன்மையும் பெற்றிருக்கும் பொழுது தான் சிறந்த கவிதை தனி தன்மை பெற்று திகழ்கின்றது என்பதாக ஐ ஏ ஒத்துக்கோ ரிச்சர்ட் என்ற மற்றொரு திறனாய்வாளர் கவிதை பண்புகளில் நம் நாம் பதிவீடு செய்யுங்கள் பண்பாடு சமயம் சில சிறப்பான பொருள்களில் அறியும் நங்குதல் வெளி உணர்வுகளை அடைக்கச் செய்தல் வாழ்வில் நலன்களை மிகுதிப்படுத்துதல் ஆகியவற்றை கவிதை நூலாக ஏற்றியவர் என்பதை சீர்தூக்கி காணல் வேண்டும் கவிதை என்று அனுபவப் பயணங்களில் இவை எல்லா வீட்டில் கவிதை பயனற்ற ஒளியாகவே அமைந்துவிடும் என்று கூறுவர். இவற்றையும் இவை பெற்று அறிஞர்கள் கூறும் கருத்துக்களையும் நம் அனுபவத்தோடு வைத்து சிந்தித்தால்

வாழ்க்கை எவ்வாறு அமைய வேண்டும் வார்த்தையில் கடைபிடிக்க வேண்டிய உண்மைகள் யாவை எனப்பல போன்ற வினாக்களுக்கு விடை அமைக்கும் பாங்கில் கவிதை அமைத்தல் ஆக வேண்டும் என்கின்றார்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் தலைசிறந்த கவிதைகளும் ஒன்றாகி மதுரைக்காஞ்சி மத்திய அர்னாட்டு கூறிய கவிதைகள் இயல்புக்கு இயல்புகளுக்கு பெரும்பாலும் ஒத்து வருகின்றது என்றும் ஆலியா உண்மைப் பொருட்களை தன்னகத்தைக் கொண்டு இறங்குகிறது முத்தமிழ் காப்பியம் ஆகிய சிலப்பதிகாரமும் மூன்று பெரு நீதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றி காவியம் என்பதை நாம் அறிவோம் காவியமும் தனி விட்டமின் மாத்திரை போல் அன்று உண்ணும் உணவில் காய்கறிகளை போல் பழங்களைப் போல் இன்ப தருகிறது என்று கருதுவது கூடாது அவன் வேலை இன்பத்தை கூட்டும் கவிதை புனைவது தான் ஆனால் அவ்நபம் நிலைத்ததாக அமைய வேண்டுமானின் கவிதையும் அழகான உண்மை பொருள் கொண்டு இயங்க வேண்டும் தமிழக கவிதையின் இந்த உண்மை பாபர் குரோபி கருத்து அரணாக அமைகிறது.

நெஞ்சுக்கு உரைதல் நெஞ்சுக்கு உரைப்பது போல் பாரதியாரின் சில பாடல்கள் காணப்படுகின்றன தனி மனிதன் சமூகத்தில் ஓர் உறுப்பு தனிமனிதன் போக்கியதாக சிறந்தவனாக தன்னை ஆக்கிக் கொண்டால் சமூகம் சிறந்த ஒன்றாக அமையும் என்பது பாரதியாரின் கோட்பாடு

பேயார் குழலும் சிறு மனமே பேனா என் சொல் இன்று முதல்

இங்கு மனம் வேறு ஆன்மா வேறு என்பதை உணர்த்துவதால் தான் இப்பாடலில் உட்கருவில் வெளி தெளிவாகும் தன்னை வேறானவை யாகவும் பெறுவது சக்தியாக மாறுமென்று தவிர்க்க வேண்டும் ஒருவன் தன் வாழ்வில் தவிர்க்க வேண்டியவையாக நாணம் தவம் சினன் பொய் அச்சம் வேட்கை என்ற ஆறினைக் கூறுவர் கவிஞர் இந்த ஆறனையும் ஒருவர் தவிர்த்து அவன் மரணம் மரணம் இலாய் பெறுவார் என்கின்றார்.

வாழ்க்கை பற்றி அதன் அதன் நோக்கங்களை பற்றியும் பாரதியார் கூறும் கருத்தினை தெளிவாக ந. சுப்பு ரெட்டியார் அவர்கள் விளக்குகின்றார்.

பாரதீயம் என்கின்ற நூலினை கற்பதன் மூலம் பாரதியின் கவிதையும் பேராசிரியரின் தெளிவையும் நம்மால் உணர முடியும் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ந.சுப்பிரெட்டியார், பாரதீயம், ப. எண்.17
2. மேலது, ப. எண்.25
3. சி. சுப்ரமணி பாரதி, பாரதியார் கவிதைகள், ப. எண். 295
4. மேலது, ப. எண். 42
5. ந.சுப்பிரெட்டியார், பாரதீயம், ப. எண். 30
6. மேலது, ப. எண்.116
7. மேலது, ப. எண்.117
8. மேலது, ப. எண். 120
9. மேலது, ப. எண். 128
- 10.மேலது, ப. எண். 131
- 11.மேலது, ப. எண். 173
- 12.மேலது, ப. எண். 33
- 13.மேலது, ப. எண். 41
- 14.மேலது, ப. எண். 42

SRI BHARATHI WOMENS ARTS AND SCIENCE COLLEGE

KUNNATHUR, ARNI – 632 314.

DEPARTMENT OF TAMIL

PROJECT VIVA VOICE EXAMINATION – NOV 2025

22923U07011 – PAVITHRA. V

பேராசிரியரின் தமிழ்ப்பணி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என்பது பழமையும் நவீனமும் ஒன்றாகச் சந்தித்த காலம். அதாவது பழமை மெது மெதுவாக மாறி நவீனம் குடியேறிய காலம். அக்காலத்தில் வாழ்ந்தோர் பழமையும் புதுமையையும் ஒருசேர கண்டவர்கள் என்பதோடு மரபுசார் கருவிகளையும் புதிய அறிவியல் கருவிகளையும் பயன்படுத்தி வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் காலத்தில் வந்தடைந்த புதிய கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் புதிய மேலை நாட்டு சிந்தனைமுறைகள் இந்திய மக்களது வாழ்வியலிலும் அரசியலிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதை பார்க்க முடிகின்றது. அத்தகைய காலத்தின் ஊடாக வாழ்ந்து ஆய்வுலகிலும் தமிழ் கல்வியில் உலகிலும் இலக்கிய உலகிலும் சிந்தனையுலகிலும் தடம் பதித்தவர் பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் ஆவார். பொதுவாக ஓர் இலக்கியக் கல்வியாளர் அல்லது இலக்கிய திறனாய்வாளர் என்பவர் வரலாறு சமூகவியல் நாட்டு நடப்புகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளில் எந்த அளவிற்கு ஆழங்கால் பட்டிருக்கிறாரோ அந்த அளவிற்கு அவரால் சமூக மேம்பாட்டின் பொருட்டு இலக்கியக் கல்வியிலும் சமூக கல்வியிலும் முற்போக்கு சிந்தனைகளை தர முடியும் அதைத்தான் பேராசிரியர் ந. சுப்பு ரெட்டியார் எனும் கல்வியாளர் தமிழ் கூறு நல்லுலகத்தில் சிறப்பாக செய்து காட்டியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தலைமை ஆசிரியராகவும், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி ஆசிரியராகவும், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராகவும், கல்விப் பணியில் சிறந்து விளங்கியவர் ஆவார். பேராசிரியர் தன் வரலாறு, பயண நூல், அறிவியல் நூல்கள், உளவியல், கல்வி கற்பதற்கான கருவி நூல்கள், நவீன இலக்கியங்களுக்கான விமர்சனம், பழைய இலக்கியங்களுக்கான உரை, இலக்கணம், வரலாறு, கோவில்கலை,

மொழிபெயர்ப்பு, நாட்டுப்புறவியல் எனப் பல்வேறு துறைகளில் அவர் எழுதிய நூல்கள் மைல்கற்களாகவே திகழ்கின்றன என்பதோடு தமிழ் ஆய்வுலகில் கருவிநூற்களாகவும் பயன்பட்டு வருகின்றன. அத்தகைய சிறப்பு கொண்ட பேராசிரியர் ந.சுப்புரெட்டியாரின் வாழ்க்கையை பின்வருமாறு காண்போம்.

பிறப்பு

புகழ்பெற்ற காவிரிநதி பாயும் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள இலால்குடி வட்டத்தில் நீர்வளமும் நிலவளமும் மிக்க அழகிய பெரகம்பி எனும் சிற்றூரில் 1916ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 27ஆம் நாள் பேராசிரியர் பிறந்தார். அவரது தாயார் காமாட்சி அம்மாளின் மூதாதையர்கள் பண்ணையார் பரம்பரை என்று அழைக்கப் பெற்று வந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பேராசிரியரின் தந்தையார் ஞானி நல்லப்ப ரெட்டியாரது ஊர் முசிறி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூரான கோட்டத்தூர், ஆகும். அவ்வூரில் ஞானியார் பரம்பரை என்றழைக்கப் பெற்றுவந்த குலத்தைச் சேர்ந்தவர். கோட்டத்தூர் பேராசிரியரின் அன்னையார் ஊரான பெரகம்பியின் மேற்குப் பக்கம் சுமார் ஆறு கல் தொலைவிலுள்ளது.

தாய்மாமன் வீட்டில் வளர்தல்

பேராசிரியரின் சிறுவயதிலேயே, 1918இல் தந்தை ஞானி நல்லப்ப ரெட்டியார் காலமாகிவிட்டார். அப்போது பேராசிரியரின் அன்னையார் காமாட்சி அம்மாளுக்கு 23 வயதுகூட நிரம்பவில்லை. பேராசிரியருக்கோ மூன்று வயதுகூட ஆகவில்லை. எனவே, அன்னையார் காமாட்சி அம்மாள் தமது மகனுடன் சொந்த ஊரான பெரகம்பிக்கே திரும்பி, தமது தாயாரின் வீட்டில் வாழலானார். பேராசிரியரின் தாய்மாமனும் தாயைப் போலவே சிறுவன் மீது கனிவு கொண்டு அவனது வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். அது போலவே பாட்டியாரும் அதாவது அன்னையரின் அம்மாவும் அன்பைப் பொழிந்து போற்றி வளர்த்தார். எட்டு வயது வரையில் பாட்டி வீட்டில் அன்னையின் அரவணைப்பில்

செல்லப்பிள்ளையாக வளர்ந்த அவருக்குத் தொடக்கக் கல்வி வழங்கப்பட்டதும் பெரகம்பியில்தான் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

திண்ணைப்பள்ளி

பேராசிரியருக்கு ஐந்தாவது வயதில்திண்ணைப் பள்ளி வித்யாஸ்ரம்பம் எனும் பாரம்பரியமான சடங்கு முறைப்படி அவரது கல்விவாழ்க்கை தொடங்கியது. அந்த ஊரில் திண்ணை பள்ளி நடத்தி வந்த இலிங்கச்செட்டியார்தான் அச்சடங்கைத் தொடங்கிவைத்தார்.

தொடக்கப்பள்ளி

கோட்டத்தூருக்கு வந்தபின், அங்குள்ள கழகத் தொடக்கப் பள்ளியில் பேராசிரியர் சேர்க்கப்பட்டார். ஆனால் ஆங்கிலப் பாடம் சரியாகக் கற்பிக்கப்படாததால், சாமுவேல் பிள்ளை என்பவர் தனியாக நடத்திய ஆங்கிலப் பள்ளியில் படித்தார். இக்காலத்தில் அடிப்படைக் கணிதத்தை நன்கு கற்று தேர்ந்திருந்தார். இந்த நிலையில் கழகப் பள்ளியில் புதிதாகச் சேர்ந்த வி.கே. அரங்கநாத ஐயர் என்ற ஆசிரியர் பிற ஆசிரியர்களைப் போலல்லாமல் கற்பித்தலுக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுத்துப்பாடங்களை நடத்தி வரலானார். படிப்பு மீது ஆர்வமாயிருந்த சிறுவனான பேராசிரியருக்கு இது பெரிதும் உதவிகரமாக இருந்தது. அதனால் புவியியல், வரலாறு, அறிவியல், கணிதம், ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்களில் சிறப்பான அறிவைப் பெறமுடிந்தது. அதனால் ஏழாம் வகுப்பிலேயே சக மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும்படி பேராசிரியரை ஏற்பாடு செய்தார் வி. கே. அரங்கநாத ஐயர் அவர்கள். இவரைத் தமது கல்வி வாழ்க்கையின் எழுஞாயிறு என்று பேராசிரியர் பின்னாட்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உயர்நிலைப் பள்ளி

பெருநிலக்கிழவர் உயர்நிலைத் தொடக்கப் பள்ளியில் 8ஆம் வகுப்பில் சேர்ந்து விட்டார். அப்போதுதான் அவரது வாழ்வில் இன்பமான நிகழ்ச்சி நடந்தது. சுப்புரெட்டியார் என்ற தனது பெயரிலுள்ள ரெட்டி என்ற சொல் தன்னை வயது முதிர்ந்தவனாகக் காட்டுவதாக உணர்ந்தார். எனவே சாதிப் பெயரை நீக்கிவிட்டுத் பள்ளியில் சேர்க்கும்படி வி.கே. அரங்கநாயக அய்யரிடம் முறையிட்டிருக்கிறார். அவரும் சிறுவனின் மனக்குமுறலை உணர்ந்து சுப்பு என்ற பெயரில் பள்ளியில் சேர்த்தார். இந்தப் பெயரில்தான் பின்னாட்களில் கல்லூரியிலும் சைதை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியிலும் சேர்ந்தார். அவர் பெற்ற சான்றிதழ்களிலும் சுப்பு என்ற பெயரே இடம் பெற்றுள்ளது.

ஆனாலும், பின்னாளில் இதே ஊரில் புதிதாகத் தொடங்கப் பெற்ற பெருநிலக்கிழவர் உயர்நிலை நடுநிலைப்பள்ளியில் தலைமையாசிரியராகப் பதவிக்கு வந்தபோது ஆசிரியப் பதிவேட்டில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்ந்தப்பொழுதும் தன் வேலை பெயரை சுப்புரெட்டியார் என்று எழுதவேண்டிய சுவையான சம்பவம் நிகழ்ந்தது. புதிதாக அவர் வேலையில் சேர்ந்திருந்ததால் அவரை வெளியாட்கள் பலருக்கும் அப்போது தெரிந்திருக்கவில்லை. அவர் மெதுவாக மிதிவண்டியில் சென்று கொண்டிருந்த அதேநேரத்தில், எதிரே மிதிவண்டியில் வந்து கொண்டிருந்த இன்னொருவர் நடந்து வந்தகொண்டிருந்த பள்ளிச் சிறுவர்களிடம், ‘உங்கள் தலைமையாசிரியர் யார்’ என்று வினவியிருக்கிறார். அப்போது சிறுவர்கள் சுப்பு என்று விடை கூறியிருக்கிறார்கள். சைக்கிளில் வந்தவர் ‘அய்யர் இட்லி கடை சுப்புவா’, ‘சோழியன் காபி கடையில் உள்ள சுப்புவா,’ என்று கிண்டலுடன் கேட்டிருக்கின்றனர். அது பேராசிரியரின் காதிலும் விழுந்துள்ளது. கேட்காதவர் போல் சென்று விட்டார். அடுத்தநாளே ஆசிரியர் பதிவேட்டில் சுப்புரெட்டியார் என்று மாற்றி எழுதினார். அந்தச் சமயத்தில் கிழவன் என்ற உணர்வை அந்தப் பெயர் தந்ததாகவும் அதையே விரும்பியதாகவும் பேராசிரியர் பின்னாளில் தனது வரலாற்று பக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கல்லூரி படிப்பு

திருச்சி புனித சூசையப்பர் கல்லூரியில் வேதியியல் இளங்கலை பட்ட படிப்பையும், சைதாப்பேட்டை சென்னை அரசு ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரியில் ஓராண்டு ஆசிரியர் பயிற்சியையும் பயின்றார். ஆசிரியராக வேலை பார்த்துக்கொண்டு தமிழில் பி.ஏ மற்றும் எம்.ஏ பட்டங்களை பெற்றார்.

அவருடைய வாழ்க்கையில் அவர் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் தொடங்கி வெவ்வேறு ஆசிரியர்களிடம் தமிழ் பயின்றார். பால பருவம் முதல் கல்லூரி காலகட்டம் வரை அவரது ஆசிரியர்கள் குறித்தும் கல்வி முறை குறித்தும் பாடத்திட்டங்கள் குறித்தும் மிக விரிவாக “நினைவுக் குமிழிகள்” என்னும் தன்வரலாற்று நூலில் எழுதியிருக்கின்றார்.

தனி வாழ்க்கை

ந. சுப்புரெட்டியாருக்கு செப்டம்பர் 1936 ல் செல்லப்பாப்பாவுடன் திருமணம் நடந்தது. திருமணத்துக்குப் பின்னர் பன்னிரு ஆண்டுகள் குழந்தைகள் இல்லை. மைத்துனன் மகனை சிலகாலம் வளர்த்தார். அதன் பிறகு இராமலிங்கம் (அக்டோபர் 13, 1949), இராமகிருஷ்ணன் (நவம்பர் 22, 1953) என இரு மகன்கள் பிறந்தனர். இராமலிங்கம் பாரத் ஓவர்சீஸ் வங்கியில் பணிபுரிந்தவர்.மேலும் டாக்டர் எம். ஜி. ஆர் நிகர்நிலை பல்கலைக்கழகத்தில் இணைப்பதிவாளராக பணியாற்றியுள்ளார். இராமகிருஷ்ணன் எலும்புருக்கி நோய் ஆய்வு மருத்துவமனையில் மருத்துவராக இருந்தார்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்தல்

வேலை கிடைக்காதிருந்த இதே சூழலில்தான் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்கலாம் என்ற எண்ணம் அவருக்குள் எழுந்தது. ஆனால் அதற்கான பணத்தை எப்படி ஈட்டுவது என்கிற வழிவகைகள் தெரியாது குழம்பினார். இறுதியாக ஆலத்துடையாம் பட்டியில் இருந்த நன்செய் நிலத்தை

விற்பது எனப் பேராசிரியரின் அன்னையார் முடிவெடுத்தார். கட்டாய விற்பனை என்றறிந்த ஊர்க்காரர்கள் (நண்பர்களும் உறவினர்களும் இதில் அடங்குவர்) ரூ.1500 மதிப்புள்ள நிலத்தை வெறும் ரூ.700/-க்கு வாங்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்கள். பேராசிரியர் விற்பனைத் தோடு ஊர் திரும்பித் தம் அன்னையாரிடம் புலம்பியபோது, அதற்கு அன்னையார் மறுமொழியாய் "ரூ.700 படிப்பிற்குப் போதுமென்பதால், கவலையை விடுத்துச் சென்னை சென்று படித்து வருவாயாக" என்று ஆசி வழங்கினார்.

அந்நாள்களில் சென்னையில் சைதாப்பேட்டையிலுள்ள அரசு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் இடம் கிடைப்பது கடினமானது. கேரளம், ஆந்திரம், கர்நாடகம் என்ற பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கும் சென்னைதான் புகலிடம். பேராசிரியர் BSC யில் முதல் வகுப்பில் சிறந்த மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்ததால் கல்வித்தகுதி அடிப்படையில் படிக்க இடம் கிடைத்தது. அத்துடன் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலுள்ள விடுதியில் தங்கிக் கொண்டார். மாதந்தோறும் ரூபாய் 25 அல்லது 26 ரூபாய் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அக்காலத்தில் இது அதிகக் கட்டணம். LT அதாவது Licentiate of Teaching எனும் ஆசிரியப் பயிற்சிப் படிப்பு படித்து வந்த காலத்தில் கன்னட, கேரளா, ஆந்திரப் பகுதிகளிலிருந்து வந்த மாணவர்களிடம் நல்லுறவைப் பேணினார். ஆசிரியர் பயிற்சிப் படிப்பின் அடிப்படையைப் புரிந்து கொண்டு கல்வி கற்றாரே தவிர, ஏனோ பட்டம் மட்டும் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அன்று அவரில்லை அதனால்தான் அவரால் கல்வித் துறை சார்ந்த நூற்களை இயற்ற முடிந்தது என்பதைச் சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். குருசாமி ரெட்டியார் என்ற மிகச் சிறந்த ஆசிரியரையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். காரணம் கல்வி உளவியல் பாடத்தில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த இவரிடம் இருந்து நிறைய விஷயங்களைக் கற்றுக் கொண்டதால் பிற்காலத்தில் (1985) கல்வி உளவியல் கோட்பாடுகள் என்ற அற்புதமான நூலைப் பேராசிரியரால் எழுத முடிந்தது. "LT அதாவது Licentiate of

Teaching எனும் ஆசிரியப் பயிற்சிப் படிப்பில் 1941இல் வெற்றிபெற்றார் பேராசிரியர்.”¹

தலைமையாசிரியர் பணி

LT எனும் பட்டம் பெற்றதுமே, துறையூரில் பெருநிலக்கிழார் நடுநிலைப் பள்ளியில் தலைமையாசிரியர் பணி கிடைத்தது. இந்த நடுநிலைப் பள்ளி துறையூரிலுள்ள ஜமீன்தார்களான, விஜய வேங்கடாசல துரை மற்றும் முத்து வேங்கடாசல துரை ஆகியோர்களால் புதிதாகத் தொடங்கப் பெற்றதாகும். 1941இல் கல்வித்துறையில் ஆசிரியராய் அடியெடுத்து வைத்தார். இந்தப் புதிய நடுநிலைப்பள்ளி தொடங்கப் பெற்றுச் சில நாட்களில் 60க்கும் அதிகமான மாணவர்கள் 8ஆம் வகுப்பில் சேர்ந்தனர். இந்தப் பள்ளியின் ஒரு பகுதியில் ஆசிரியர்கள் தங்குவதற்கான அறைகள் சில இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்றில் தமது துணைவியாருடன் தங்கலானார் பேராசிரியர். இது நாள் வரையிலும் விடுதிகளில் தங்கியும் தமது துணைவியார் வீட்டிலும் வாழ்ந்து வந்த பேராசிரியர் முதல் முறையாக யாரையும் சாராமல் குடும்பமாக வாழத் தொடங்கினார்.

பள்ளியின் வரவு செலவுக் கணக்கு மற்றும் மாணவர்களிடமிருந்து பெறும் கல்விக் கட்டணம், கட்டணச் சலுகை, அபராதம் விதித்தல் போன்ற பல்வேறு கணக்கு நுணுக்கங்களைக் காட்டுப்புத்தூரில் உள்ள பள்ளி ஆசிரியரிடம் கற்றுக் தாம் பணியாற்றி வந்த பள்ளியில் திறம்படக் கணக்கு வழக்குகளைப் பார்த்து வந்தார். முதல் மூன்று ஆண்டுகள் எழுத்தர் பதவிக்கு யாரையும் பள்ளி நிர்வாகம் நியமிக்காததால் பள்ளி ஆசிரியர்களைக் கொண்டே தட்டச்சுப் பணிகளை நிறைவேற்றி வந்தார் பேராசிரியர். மேலும் பள்ளியில் வசூலிக்கப்படும் கட்டணங்கள் மற்றும் ஏனைய வகையிலான பள்ளி வருமானத்தை அந்தந்த நாட்களிலேயே லட்சுமி விலாஸ் வங்கியில் செலுத்தும்படி செய்துவிடுவார். அந்தக் காலகட்டத்தில் பள்ளியில் மாணவர்கள் கட்டணம் செலுத்தித்தான் படிக்க வேண்டும். ஏழை மாணவர்கள் கட்டணம் செலுத்தத் தாமதமாகும் சூழல்களில்

அபராதக் கட்டணம் விதிக்காமல் சற்றுக் காலம் தாழ்த்திக் கட்டணம் செலுத்த அனுமதித்திருந்தார்.

பள்ளி இரண்டாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைத்த போது தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்களை அமர்த்திக் கொண்டார். இரண்டாம் ஆண்டில் 250 மாணவர்கள் இருந்ததால் புதிதாக வகுப்பறைகள், மேசைகள், நாற்காலிகள், பெஞ்சுகள் போன்ற உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் செய்து தர வேண்டிய பொறுப்பு வந்து சேர்ந்தது. இது அவரது பணியன்று என்றாலும் கூட அதை விரும்பிச் செய்தார். அதனால் பள்ளி நேரத்திற்கு அப்பாலும் பல மணிநேரம் பள்ளி வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டார். இளைய ஜமீன்தாரைச் சந்தித்துப் பள்ளியின் பெயரில் 5000 ரூபாய் நிலையான நிதியாகப் போடச் செய்தார். ஆனால் பள்ளியின் நிர்வாகிகளான ஜமீன்தார்கள் அவர் செய்த பணிகளைப் பெரிதாக மதிக்கவில்லை என்பது பேராசிரியரின் மனக்குறையாகும். அந்தக் காலத்தில் உள்ள தனியார் பள்ளிகள் ஆசிரியர்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சின என்ற கடுமையான விமர்சனத்தை முன் வைக்கவும் செய்கின்றார்.

அந்தக் காலகட்டத்தில் தலைமையாசிரியர்கள் Account Test for Subordinates என்ற தேர்வில் தேர்ச்சிபெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறை இருந்தது. அந்தத் தேர்விலும் பேராசிரியர் வெற்றி பெற்றார். தாம் பெற்ற இளங்கலைப் (வேதியியல்) பட்டத்தை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு தமிழ் முதுகலை (MA) பயில முயன்றார். ஆனால் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் அப்போதைய நெறிமுறைகள் உதவாமையால், பேராசிரியர் தமது சொந்த வழியைக் கையாண்டார். “முதலில் தனியாக வித்துவான் (தமிழ் – 1944), பரீட்சை எழுதித் தேர்ச்சியடைந்தார். பின்னர் இளங்கலை தமிழிலும் (BA – 1947), வெற்றிபெற்றார். பின்னர் முதுகலைத் தமிழ் (MA – 1951) பட்டம் பெற்றார்.”² நடுநிலைப்பள்ளி தொடங்கிய அடுத்த ஆண்டு இந்த பள்ளியில் 9ஆம் வகுப்புத்

தொடங்குவதற்கு அதாவது உயர்நிலைப் பள்ளியாக்குவதற்குப் பள்ளி நிர்வாகிகள் அணுகியபோது வட்டாரக் கல்வித்துறை மறுத்துவிட்டது. ஆனால் 1943 - 44 ஆண்டில் பேராசிரியர் தாமாகவே முன்வந்து பள்ளியின் தாளாளரிடம் உயர்நிலைப்பள்ளியாக்கும் தமது விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். தாளாளரோ இது உங்களால் முடியுமா என்று கேட்டார். முடியும் என்று கூறித் தாளாளரின் அனுமதி பெற்று நான்காம் படிவம் தொடங்குவதற்கு அனுமதி வாங்கி வந்தார்.

இந்த நான்காம் படிவம் தொடங்கப்பட்டதும் இரண்டு மாதங்களுக்குள் பள்ளியின் உட்கட்டமைப்பை உருவாக்கினார் பேராசிரியர். அக்காலத்தில் முசிறியைத் தவிர, துறையூரில் மட்டுமே இந்த உயர்நிலைப் பள்ளியிருந்ததால் நான்கு மைல் தூரத்திலிருந்தெல்லாம் மாணவர்கள் நடந்தே வந்து படித்தனர். சாலை வசதியின்மை, மழைக்காலத்தில் சாலைகளைப் பயன்படுத்த முடியாத நிலை இருந்த சூழலில் மாணவர் இல்லம் உருவாக வழிவகை செய்தார். இதன் மூலம் மாணவர்கள் இரவு படிப்பதற்கும் வசதி கிடைத்தது. துறையூரிலேயே தங்கி மாணவர்களின் நலனிலே முழு அக்கறை செலுத்திய அவரது பணியைக் கவனிக்கும் போது 'என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே' என்ற அப்பரது வாக்குகள் நினைவுக்கு வருகிறது. 1940 களில் அறிவியல் மற்றும் கணித ஆசிரியர்கள் குறைவாகவே இருந்தனர். பேராசிரியர் இரண்டு பாடங்களையும் படித்தவர் என்பதால் வேலைப்பளுக்களுக்கு மத்தியிலும் கூட மாணவர்களுக்கு இப்பாடங்களைக் கற்பித்தார்.

அதிக மதிப்பெண் பெறும் மாணவர்களுக்கு முழுக்கட்டணச் சலுகை மற்றும் அரைக் கட்டணச் சலுகைகள் பெற ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இதற்காக எல்லாச் சாதியிலும் உள்ள பணக்காரர்களின் உதவியை நாடவே அவர்களும் மாணவர்களுக்குக் கல்வி உதவித்தொகை தந்தனர். இது தவிர, சாதிப்பாகுபாடின்றி ஏழை மாணவர்களுக்குக் குறைந்த கட்டணச் சலுகைகள் கிடைக்கும்படி செய்தார், துறையூர்ப் பகுதியில் ரெட்டியார்கள், (தமிழ்ச்) செட்டியார்கள், ஆரிய வைசியர்கள்,

பிராமணர்கள், வேளாளர்களில் சில பிரிவினர் பரம ஏழைகளாக இருந்தாலும் கட்டணச் சலுகை பெற வாய்ப்பே இல்லாதிருந்தனர். இவர்களில் திறமையான மாணாக்கர்கள் கூட எந்தச் சலுகையும் பெற வாய்ப்பில்லாதது பேராசிரியருக்கு மிகவும் வருத்தத்தை விளைவித்துக் கொண்டிருந்தது, சென்னைக் கல்வித்துறை மானியம் பற்றிய விதிகளில் 32-வது பிரிவின்படி (32 Grant-in-code) பள்ளிக் கட்டண வருவாயில் 10 சதவிகிதம் கட்டணச் சலுகை வழங்கலாம். இதைப் பயன்படுத்திச் சலுகை வழங்கினால் பள்ளிக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும் ஏழை மாணவர்களும் பயனடைவார்கள் என்று தாளாளர் சின்னதுரையிடம் தன் திட்டத்தை முன்வைத்தார். அவரும் மனமிரங்கி 5 சதவிகிதம் சலுகை அளித்தார். இது தவிர முதல் மற்றும் இரண்டாம் மதிப்பெண் பெறும் மாணவர்களுக்கு ஆண்டுவிழாவின் போது பரிசுத்தொகை கிடைக்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளார். இது போன்ற செயல்கள் பள்ளி குறித்த நல்மதிப்புப் பரவிடக் காரணமானது.

பள்ளியில் மாணவர் இலக்கியக் கழகம் ஒன்றை நிறுவிய பேராசிரியர், பல சிறப்புக்கூட்டங்களை அக்காலத்தில் நடத்தியுள்ளார். அதில் பேரறிஞர்கள் பலர் உரையாற்றி மாணவர்களுக்கு அறிவு வெளிச்சம் தந்துள்ளனர். அவ்வகையில் லால்குடி நடேச முதலியார், வீ. உலக ஊழியர், பு.ரா. புருடோத்தம நாயுடு, அ. சாம்பசிவ ரெட்டியார், சி. இலக்குவனார், இராமசாமி கவுண்டர் போன்ற தமிழ்மேதைகள் உரையாற்றியுள்ளனர். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட இந்தப் பள்ளியில் ஆற்றோரம் என்ற தலைப்பில் உரையாற்றியுள்ளார். அது போலவே திருச்சி மாவட்ட ஆசிரியர் மாநாட்டையும் வெற்றிகரமாக நடத்திக்காட்டினார். ஒரு முறை காரைக்குடியில் உள்ள கம்பன்கழக விழாவில் கலந்து கொண்டபோது அதன் நிறுவனர் கம்பனடிப்பொடி சா. கணேசனுடன் தொடர்பு கிடைத்தது. இது அவரது வாழ்க்கையில் திருப்பம் ஏற்பட வழிவகுத்தது.

பேராசிரியர் சாதி சார்ந்து இயங்காதவர் என்பதால் துறையூரில் பணியாற்றிய அன்றைய காலத்தில் எல்லாத் தரப்பு மக்களுடனும் கலந்துப் பழகியதோடு அவர்தம் திருமணம் மற்றும் இறப்பு நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கெடுத்துக்

கொள்வதையும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இந்த வழக்கத்தை வாழ்நாள் முழுவதும் கடைபிடித்துள்ளார். பல வழக்கறிஞர்களுடன் நல்லுறவைப் பேணியுள்ளார்.

பல்கலைக்கழகப் பணி

“ஒரு கல்வியாளன் என்ற நிலையில் அத்துறையில் மேலும் உயர்ந்ததால் புதிய கல்விசார் சிந்தனைகளைச் சமூகத்திற்கு அளிக்க முடியும் என்று உணர்ந்தவர் பேராசிரியர். திருவேங்கடேசன் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து தமிழ் விரிவுரையாளர் பதவிக்கு ஒரு விளம்பரம் வரவே, அதற்கு விண்ணப்பித்து அப்பதவியைப் பெற்றார். இந்தத் துறையும் பேராசிரியரால் பின்னாட்களில் கட்டி எழுப்பப்பட்டது.”³ இவ்வளவு சிறப்பிற்குரியவர் பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் ஆவர். மணிவிழா கண்ட இத்துறை இவரால் உருவாக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

குடும்ப நிகழ்வுகள்

1950 வரை பெருநிலக்கிழார் பள்ளியில் அப்போது துறையூரில் உள்ள பொதுமக்கள் பலரும் இவரது உரையைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பாவேந்தர் பாரதிதாசனையும் இலக்கியக்கழகம் வழி மாணவர்களுக்கு உரைநிகழ்த்தச் செய்துள்ளார். அப்போது பாவேந்தர் கவிதை இயற்றுவதில் தமது பல அனுபவங்களைச் சுவையுடன் எடுத்துக்காட்டிக் கேட்போரை மகிழ்வித்தார்.

பள்ளியில் பல விழாக்களை நடத்தி மாணவர்கள் மேம்பாட்டிற்கு வழிவகை செய்தார். குறிப்பாக, அக்காலத்திலேயே நிறைய உடற்பயிற்சி விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடத்தியதோடு பள்ளி ஆண்டு விழாக்களும் நடத்தியுள்ளார். ஆண்டுவிழாக்களில் பன்மொழிப்புவர் ரெட்டியார், சுவாமி சித்பவானந்தர், மு. வரதராசனார் போன்ற ஆளுமைகளைப் பங்கேற்கச் செய்தார். இதில்

பொதுமக்களைப் பார்வையாளர்களாகக் கலந்துகொள்ள வழிவகை செய்தார். இவை முன்மாதிரியான செயல்கள் என்பது இங்கு குறிக்கத்தக்கது.

துறையூரில் திருக்குறள் மாநாடு நடத்தும் பொறுப்பை அக்காலத்தில் தமிழறிஞர்கள் பேராசிரியரிடம் ஒப்படைத்தனர். பேரா. ஆலாலசுந்தரனார், போன்ற ஆளுமைகள் இதில் கலந்து கொண்டனர். அது போலவே திருச்சி மாவட்ட ஆசிரியர் மாநாட்டையும் வெற்றிகரமாக நடத்திக்காட்டினார்.

இலக்கிய வாழ்க்கை

கல்வியியல்

ந.சுப்புரெட்டியார் தன் ஆசிரியப் பயிற்சி அனுபவத்தை பிறருக்கு உதவும் வகையில் 1957-ல் 'தமிழ் பயிற்றும் முறை' என்னும் நூலை வெளியிட்டார்.

இலக்கிய ஆய்வு

ந.சுப்புரெட்டியார் எழுதிய பன்னிரண்டு கட்டுரைகளின் தொகுப்பான 'காலமும் கவிஞர்களும்' என்னும் நூல் 1958-ல் வெளிவந்தது. பின்னர் தினமணியில் தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்த கட்டுரைகளைத் தொடராக எழுதினார். மதுரையில் இருந்து வெளிவந்த 'தமிழ்நாடு' என்ற நாளேட்டின் ஞாயிறு மலரில் சங்க இலக்கியத்தை அறிமுகம் செய்யும் வகையில் 30 கட்டுரைகள் தொடராக எழுதினார். இவ்விரண்டு கட்டுரைத் தொடர்களும் தொகுக்கப்பட்டு 'கலிங்கத்துப் பரணி ஆராய்ச்சி' என்ற பெயரில் காரைக்குடி செல்வி பதிப்பக வெளியீட்டில் வெளிவந்தது.

பயண இலக்கியம்

1948 கோடை விடுமுறையில் ராமேஸ்வரம் துவங்கி 40 நாட்கள் திருத்தலங்களுக்கு பயணம் மேற்கொண்டார். பாண்டியநாட்டுக் கோவில்களில் துவங்கி வடக்கே திருப்பதி வரை பயணம் மேற்கொண்டார். தேவிபட்டணம், திருப்பல்லாணி, தனுஷ்கோடி, மதுரை, திருப்பரங்குன்றம், அழகர்கோவில்,

திருமாலிருஞ்சோலை, நெல்லை, திருச்செந்தூர், ஆழ்வார் திருநகரி, ஸ்ரீவைகுண்டம், நவதிருப்பதிகள், கன்னியாகுமரி, வானமாமலை (நான்குநேரி), சுசீந்திரம், திருவனந்தபுரம், பழநி, திருப்பேரூர், திருப்பதி, திருவண்ணாமலை, திருத்தணி, மயிலை(சென்னை), திருவல்லிக்கேணி, திருச்சி என நீண்ட அப்பயணம் ஆலயங்களைப் பற்றி எழுதும் ஆர்வத்தை உருவாக்கியது. பிஎச்.டி ஆய்வுக்கு பதிவு செய்து கொண்ட அன்று ஆழ்வார்கள் பாடிய 108 தலங்களையும் (திவ்யதேசங்கள்) சென்று காண வேண்டுமென முடிவு செய்து, 1965 செப்டம்பரில் குடும்பத்துடன் இப்பயணம் சென்றார். அவற்றையே சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் என்ற நூலாக இரண்டு பகுதிகளாக வெளியிட்டார்.

இதேபோல 1969-ம் ஆண்டு அவர் செய்த மலைநாட்டு திவ்ய தேச யாத்திரையின் அனுபவம் “மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள்” என்ற பெயரில் மார்ச் 1971-ல் வெளிவந்தது. தொண்டை நாடு மற்றும் நடு நாட்டில் உள்ள 24 திவ்ய தேசங்களை 1966-ல் தரிசித்த பயணம் “தொண்டை நாட்டு திருப்பதிகள்” என்னும் பெயரில் 1973-ல் வெளியிட்டார். வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் என்னும் நூல் 1980-ல் வெளியானது.

விருதுகள்

“தமிழ்நாடு அரசின் தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம் திரு. வி. க விருது 1985 இல் அளித்துள்ளது. தமிழ்நாடு அரசு திருக்குறள் விருதையும் அளித்துள்ளது. தமிழக அரசின் இயல் இசை நாடகம் மன்றத்தால் வழங்கப்படும் கலைமாமணி விருதையும் (1999)ல் பேராசிரியர் பெற்றுள்ளார். இராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் அறக்கட்டளை வழங்கிய இராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் விருது (1994), சென்னை கம்பன் கழகம் வழங்கிய ராதாகிருஷ்ணன் விருது (1994), சென்னை ஆழ்வார் மையம் வழங்கிய இராமானுஜர் விருது (1996), மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய முது முனைவர் மற்றும் தினத்தந்தி அறக்கட்டளை

வழங்கிய சீ.பா. ஆதித்தனார் மூத்த தமிழறிஞர் விருது (2001), மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய தமிழ் பேரவை செம்மல் விருது(1993), சென்னையில் உள்ள உலக திருக்குறள் மையம் வழங்கிய திருக்குறள் உரை செம்மல் (1992) மற்றும் பண்ருட்டியில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ வைணவ சபை வழங்கிய ஸ்ரீ சடகோபன் பொன்னடி (1993) விருது”⁴ பெற்றுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கிய முக்கியத்துவம்

பயண நூல்களில் ந.சுப்புரெட்டியாரின் அவதானங்கள் மிக விரிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு ஊரிலும் உள்ள கோவில்களின் சிற்பங்கள் பற்றியும் விரிவாக எழுதியிருக்கிறார். இந்த நூல்கள் வழியாக தமிழக ஆலயங்களைப்பற்றி விரிவாக எழுதி ஒரு தொடர்கவனத்தை நிலைநிறுத்தியது இவரது முக்கியமான பங்களிப்பாகும்.

மறைவு

ந.சுப்புரெட்டியார் மே 1, 2006 அன்று சென்னையில் மறைந்தார்.

வாழ்க்கைப் பதிவுகள்

ந.சுப்புரெட்டியார் எழுதிய தன் வரலாற்று நூல் “நினைவுக் குமிழிகள்” நான்கு தொகுதிகளாக 1988-ல் வெளியானது. இது தவிர பல துறைகளைச் சேர்ந்த ஆளுமைகளுடனான நினைவுக்குறிப்புகளை ‘மலரும் நினைவுகள்’ (1989), ‘நீங்காத நினைவுகள்’ (1999) என்ற இரு புத்தகங்களாக வெளியிட்டுள்ளார்.

படைப்புகள்

தமிழ் இலக்கியம் தவிர, சமயம், அறிவியல் சார்ந்தும் ஏராளமான நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார். ந.சுப்புரெட்டியார் எழுதியுள்ள 135 நூல்களையும் தமிழக அரசு 2008-ல் நாட்டுடைமையாக்கியது.

- அகத்திணைக் கொள்கைகள்
- அண்ணல் அனுமன்
- அணுக்கரு பௌதிகம்
- அணுவின் ஆக்கம்
- அதிசய மின்னணு
- அம்புலிப் பயணம்
- அர்த்த பஞ்சகம்
- அறிவியல் தமிழ்
- அறிவியல் நோக்கில் இலக்கியம், சமயம், தத்துவம்
- அறிவியல் பயிற்றும் முறை
- அறிவியல் பயிற்றும் மூல முதல் நூல் (மொழிபெயர்ப்பு)
- அறிவியல் விருந்து
- அறிவுக்கு விருந்து
- ஆழ்வார்களின் ஆரா அமுது
- இராக்கெட்டுகள்
- இராமலிங்க அடிகள்
- இல்லற நெறி
- இலக்கிய வகையின் வளர்ச்சியும் இக்கால இலக்கியங்களும்
- இளைஞர் தொலைக்காட்சி
- இளைஞர் வானொலி
- என் அமெரிக்கப் பயணம்
- கண்ணன் பாட்டுத் திறன்
- கம்பனின் மக்கள் குரல்
- கல்வி உளவியல்
- கல்வி உளவியல் கோட்பாடுகள்
- கலிங்கத்துப்பரணி ஆராய்ச்சி
- கலியன்குரல்

- கவிஞர் வாலியின் பாண்டவர் பூமி – ஒரு மதிப்பீடு
- கவிஞன் உள்ளம்
- கவிதை பயிற்றும் முறை
- கவிமணியின் தமிழ்ப்பணி – ஒரு மதிப்பீடு
- காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்
- காலமும் கவிஞர்களும்
- குயில் பாட்டு – ஒரு மதிப்பீடு
- சடகோபன் செந்தமிழ்
- சி.ஆர்.ரெட்டி (மொழிபெயர்ப்பு)
- சைவ சமய விளக்கு
- சைவ சித்தாந்தம் – ஓர் அறிமுகம்
- சைவமும் தமிழும்
- சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் – 1
- சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் – 2
- ஞானசம்பந்தர்
- தந்தை பெரியார் சிந்தனைகள்
- தம்பிரான் தோழர்
- தமிழ் இலக்கியத்தில் அறம், நீதி, முறைமை
- தமிழ் பயிற்றும் முறை
- தமிழ்க்கடல் இராய.சொ.
- தமிழில் அறிவியல் செல்வம்
- தமிழில் அறிவியல் – அன்றும் இன்றும்
- தாயுமானவர்
- திருக்குறள் தெளிவு – உரைநூல்
- திருவேங்கடமும் தமிழிலக்கியமும்
- தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகள்
- தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை

- தொலை உலகச் செலவு
- நமது உடல்
- நவவித சம்பந்தம்
- நாவுக்கரசர்
- நினைவுக் குமிழிகள் – பாகம்-1
- நினைவுக் குமிழிகள் – பாகம்-2
- நினைவுக் குமிழிகள் – பாகம்-3
- நினைவுக் குமிழிகள் – பாகம்-4
- நீங்காத நினைவுகள் – 1
- நீங்காத நினைவுகள் – 2
- பட்டினத்தடிகள்
- பண்பாட்டு நோக்கில் கம்பன் காவியம்
- பரகாலன் பைந்தமிழ்
- பரணிப் பொழிவுகள்
- பல்குவை விருந்து
- பாஞ்சாலி சபதம் – ஒரு நோக்கு
- பாட்டுத்திறன்
- பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகள்
- பாண்டியன் பரிசு – ஒரு மதிப்பீடு
- பாரதீயம்
- பாவேந்தரின் பாட்டுத்திறன்
- புதுவை(மை)க் கவிஞர் பாரதியார் – ஒரு கண்ணோட்டம்
- மலரும் நினைவுகள்
- மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள்
- மாணிக்கவாசகர்
- மானிட உடல்
- முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம்

- முத்தொள்ளாயிர விளக்கம்
- மூவர் தேவாரம் – புதிய பார்வை
- வடநாட்டுத் திருப்பதிகள்
- வடவேங்கடமும் திருவேங்கடமும்
- வள்ளுவரின் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்
- வாய்மொழியும் வாசகமும்
- வாழும் கவிஞர்கள்
- வாழையடி வாழை
- விட்டுசித்தன் விரித்த தமிழ்
- வேமனர் (மொழிபெயர்ப்பு)
- வைணமும் தமிழும்
- வைணவ உரைவளம்
- வைணவ புராணங்கள்.

என்பன பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியாரின் படைப்புகளாகும்.

பேராசிரியன் வாழ்க்கையும், சமூகப்பணியும், தமிழ்ப்பணியும், பெற்ற விருதுகள் குறித்தும் இவ்வியல் ஆராய்ந்துள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. த. விஷ்ணுகுமரன், இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள், ப.எண். 21
2. மேலது, ப.எண். 23
3. மேலது, ப.எண். 60
4. மேலது, ப.எண். 49

பாரதிதாசனின் வாழ்வும் பணியும்

பாரதிதாசன் புதுச்சேரி என்றழைக்கப்படக் கூடிய பாண்டிச்சேரியில் பிறந்த, பெரும் புகழ்பெற்ற கவிஞர் ஆவார். இவருடைய இயற்பெயர் கனகசுப்புரத்தினமாகும். தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார். குயில் என்னும் ஒரு திங்களிதழை நடத்தி வந்தவர். சுப்பிரமணிய பாரதியார் மீது கொண்ட பற்றுதலால், ‘பாரதிதாசன்’ என்னும் பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டார். பாரதிதாசன், அவரது எழுச்சி மிக்க எழுத்துகளுக்காக, “புரட்சிக் கவிஞர்” என்றும் “பாவேந்தர்” என்றும் பரவலாக அழைக்கப்படுகின்றார். இத்தகைய சிறப்புடைய இவரின் வாழ்வியலை ஆராய்வதே இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

வாழ்க்கை வரலாறு

பாரதிதாசன், ஏப்ரல் 29, 1891 ஆம் ஆண்டு புதுவையில், பெரிய வணிகராயிருந்த கனகசபை, இலக்குமி அம்மாள் ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். 1920 ஆம் ஆண்டில் பழநி அம்மையார் என்பவரை மணந்து கொண்டார்.

பாரதிதாசன் சிறு வயதிலேயே பிரெஞ்சு மொழிப் பள்ளியில் பயின்றார். ஆயினும், தமிழ்ப் பள்ளியில் பயின்ற காலமே கூடுதலானது. தமது பதினாறாம் வயதிலேயே, கல்வே கல்லூரியில் தமிழ்ப் புலமைத் தேர்வு எழுதிப் புகுந்தார். தமிழ் மொழிப் பற்றும் அறிவும் நிறைந்தவராதலின், இரண்டாண்டில், கல்லூரியிலேயே முதலாவதாகத் தேர்வு பெற்றார். பதினெட்டு வயதிலேயே அவரின் சிறப்புணர்ந்த அரசு, அவரை அரசினர் கல்லூரித் தமிழாசிரியராக நியமித்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புதுவையிலிருந்து வெளியான தமிழ் ஏடுகளில், “கண்டழுதுவோன்”, “கிறுக்கன்”, “கிண்டல்காரன்”, “பாரதிதாசன்” எனப் பல புனைப் பெயர்களில் தனது படைப்பினை உருவாக்கியுள்ளார்.

தந்தை பெரியாரின் தீவிரத் தொண்டராகவும் விளங்கினார். மேலும் அவர் திராவிடர் இயக்கத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டார். அதன் காரணமாகக் கடவுள் மறுப்பு, சாதி மறுப்பு, மத எதிர்ப்பு போன்றவற்றினை தனது பாடல்கள் மூலம் பதிவு செய்தார். 1946, சூலை 29-இல் அறிஞர் அண்ணாவால், கவிஞர் “புரட்சிக்கவி” என்று பாராட்டப்பட்டு, ரூ.25,000 வழங்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

பிரபல எழுத்தாளரும், திரைப்படக் கதாசிரியரும், பெரும் கவிஞருமான பாரதிதாசன், அரசியலிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். புதுச்சேரி சட்டமன்ற உறுப்பினராக, 1954-ஆம் ஆண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

பாரதிதாசன் நகைச்சுவை உணர்வு நிரம்பியவர். கவிஞருடைய படைப்பான பிசிராந்தையார் என்ற நாடக நூலுக்கு, 1969-இல் சாகித்ய அகாடமியின் விருது கிடைத்தது. இவருடைய படைப்புகள் தமிழ்நாடு அரசினரால் 1990-இல் பொது உடைமையாக்கப்பட்டன.

பாரதியார் மீது உள்ளப் பற்று

பாரதிதாசன், அவரது மானசீக குருவாகப் சுப்ரமணிய பாரதியாரைக் கருதினார். சிறு வயதிலேயே சிறுசிறு பாடல்களை, அழகாகச் சுவையுடன் எழுதித் தமது தோழர்களுக்குப் பாடிக் காட்டுவார். நண்பர் ஒருவரின் திருமணத்தில், விருந்துக்குப் பின், சி. சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் நாட்டுப் பாடலைப் பாடினார். பாரதியாரும் அவ்விருந்துக்கு வந்திருந்தார். ஆனால் பாரதிதாசனுக்கு அது தெரியாது. அப்பாடலே, அவரைப் பாரதியாருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தது. ஆயினும் அதற்கு முன்பே அவர் பாரதியாரைச் சந்தித்திருப்பது பாரதியார் தாமே எழுதின தராசு என்ற தொடரில் பாரதிதாசனைப் பெயர் சுட்டாமலேயே ஒரு கைக்கோளச் சாதித் தமிழ்க் கவிராயர் தம்மிடம் வந்து எங்கெங்குக் காணினும் சக்தியடா- தம்பி ஏழு கடல் அவள் மேனியடா!” என்று ஒரு பாடலைப் பாடிக்

காட்டியதாகக் கூறியிருப்பது இவரே அந்தக் கவிராயர் என்று உறுதிப்படுத்துகின்றது.

“தன் நண்பர்கள் முன்னால் பாடு” என்று பாரதி கூறப் பாரதிதாசன் “எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா” என்று ஆரம்பித்து, இரண்டு பாடல்களைப் பாடினார். இவரின் முதற் பாடல், பாரதியாராலேயே ‘சிறீ சுப்பிரமணிய கவிதா மண்டலத்தைச் சார்ந்த கனக சுப்புரத்தினம் எழுதியது’ என்றெழுதப்பட்டுச் ‘சுதேசமித்திரன்’ இதழுக்கு அனுப்பப்பட்டது.

இவ்வாறு பாரதியிடமிருந்து பாராட்டுகள் பெற்றதோடு மட்டுமல்லாமல், அவரது நட்பும் கிடைத்தது அவருக்கு. அன்றுமுதல், அவர் தனது இயற் பெயரான கனகசுப்புரத்தினம் என்பதைப் ‘பாரதிதாசன்’ என்று மாற்றிக் கொண்டார்.

பாரதிதாசன் எழுதிய புகழ்பெற்ற கவிதைகள்

- எங்கள் திருநாட்டில் எங்கள் நல்லாட்சியே..
- புதியதோர் உலகம் செய்வோம்..
- போரிடும் உலகத்தை வேரோடு சாய்ப்போம்..
- தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் – அந்தத் தமிழின்பத் தமிழெங்கள் உயிருக்கு நேர்..
- எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு!...

என்பன பாவேந்தரின் புகழ்ப்பெற்ற கவிதைகளாகும்.

கால வரிசை

- ✚ 1891 – புதுவையில், ஏப்ரல் மாதம் 29-ஆம் தேதி, 1891-ஆம் ஆண்டில் கனகசபை மற்றும் இலக்குமி அம்மாள் தம்பதியருக்கு, மகனாகப் பிறந்தார்.
- ✚ 1919 – காரைக்காலைச் சேர்ந்த அரசினர் கல்லூரித் தமிழாசிரியாராகப் பதவியேற்றார்.
- ✚ 1920 – பழநி அம்மையார் என்பவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார்.
- ✚ 1954 – புதுச்சேரி சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
- ✚ 1960 – சட்டமன்ற தேர்தலில் தோல்வியைத் தழுவினார்.
- ✚ 1964 – ஏப்ரல் மாதம் 21-ஆம் தேதி, 1964-ஆம் ஆண்டில் இயற்கை எய்தினார்.
- ✚ 1969 – அவரது மரணத்திற்குப் பின் ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்து அவரது பிசிராந்தையார் நாடகத்திற்காக அவருக்குச் சாகித்ய அகாடமி விருது வழங்கப்பட்டது.
- ✚ 1990 – இவருடைய படைப்புகள் தமிழ் நாடு அரசினால் நாட்டுடமையாக்கப்பட்டன.

ஆக்கங்கள்

பாரதிதாசன் தன் எண்ணங்களைக் கவிதை, இசைப்பாடல், நாடகம், சிறுகதை, புதினம், கட்டுரை ஆகிய வடிவங்களில் வெளியிட்டார். அவற்றுள் சில:

- ❖ அம்மைச்சி (நாடகம்)
- ❖ உயிரின் இயற்கை, மன்றம் வெளியீடு (1948)
- ❖ உரிமைக் கொண்டாட்டமா?, குயில் (1948)
- ❖ எது பழிப்பு, குயில் (1948)
- ❖ கடவுளைக் கண்டீர்!, குயில் (1948)

- ❖ கழைக்கூத்தியின் காதல் (நாடகம்)
- ❖ கலை மன்றம் (1955)
- ❖ கற்புக் காப்பியம், குயில் (1960)
- ❖ சத்திமுத்தப் புலவர் (நாடகம்)
- ❖ நீலவண்ணன் புறப்பாடு
- ❖ பிசிராந்தையார், (நாடகம்) பாரி நிலையம் (1967)
- ❖ பெண்கள் விடுதலை
- ❖ விடுதலை வேட்கை
- ❖ வீட்டுக் கோழியும் – காட்டுக் கோழியும், குயில் புதுவை (1959)
- ❖ ரஸ்புடன் (நாடகம்)

இவை தவிர திருக்குறளின் பெருமையை விளக்கிப் பாரதிதாசன் செப்பலோசையில் அமையப்பெற்ற 5 கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நூல்கள்

பாரதிதாசன் பாடல்கள், படைப்புகள் மதுரைத் திட்டத்தில் உள்ளன. பாரதிதாசன் படைப்புகள் பல, அவர் வாழ்ந்தபொழுதும், அவரின் மறைவிற்குப் பின்னரும், நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. அவற்றின் பட்டியல்:

வ. எண்	நூலின் பெயர்	முதற் பதிப்பு ஆண்டு	வகை	பதிப்பகம்	குறிப்பு
01	அகத்தியன் விட்ட	1948	காவியம்	பாரதிதாசன் பதிப்பகம்,	பாரதிதாசன் கவிதைகள் –

	புதுக்கரடி			புதுவை	மூன்றாம் தொகுதியில் இணைக்கப்பட்டு உள்ளது.
02	சத்தி முத்தப்பலவர்	1950	நாடகம்	பாரதிதாசன் பதிப்பகம், புதுவை	
03	இன்பக்கடல்	1950	நாடகம்	பாரதிதாசன் பதிப்பகம், புதுவை	
04	அமிழ்து எது?	1951	கவிதை		பாரதிதாசன் கவிதைகள் – மூன்றாம் தொகுதியில் இணைக்கப்பட்டு உள்ளது.
05	அமைதி	1946	நாடகம்	செந்தமிழ் நிலையம், இராமச் சந்திராபுரம்	
06	அழகின் சிரிப்பு	1944	கவிதை	முல்லை பதிப்பகம், சென்னை	

07	இசையழுது (முதலாம் தொகுதி)	1942	இசைப்பாடல்	பாரத சக்தி நிலையம், புதுவை	
08	இசையழுது (இரண்டாம் தொகுதி)	1952	இசைப்பாடல்	பாரதிதாசன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி	
09	இந்தி எதிர்ப்புப் பாடல்கள்	1948	இசைப்பாடல்		
10	இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன்	1939	நாடகம்	குடியரசுப் பதிப்பகம்	1934 – செப்டம்பர் 5ஆம் நாள் பெரியார் தலைமையில் அரங்கேற்றப்பட்ட து.
11	இருண்ட வீடு	1944	காவியம்	முத்தமிழ் நிலையம், கோனாபட்டு, புதுக் கோட்டை	
12	இலக்கியக் கோலங்கள்	1994	குறிப்புகள்	நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை	ச. சு. இளங்கோ பதிப்பு

13	இளைஞர் இலக்கியம்	1958	கவிதை		
14	உலகம் உன் உயிர்	1994	கவிதை	நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை	வெவ்வேறு இதழ்களில் எழுதிய தலையங்கக் கவிதைகள். ச. சு. இளங்கோ பதிப்பு
15	உலகுக்கோர் ஐந்தொழுக்கம்	1994	கட்டுரை	நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை	ச.சு.இளங்கோ பதிப்பு. தலையங்கக் கட்டுரைகள்
16	எதிர்பாராத முத்தம்	1938	கவிதை	—	
17	எது இசை?	1945	சொற் பொழிவும் பாடல்களும்	கமலா பிரசுராலயம், 59 பிராட்வே, சென்னை	பாரதிதாசனும் பாடல்களும் அண்ணாதுரையி ன் கட்டுரையும் சர் ஆர்.கே.சண்முகம் செட்டியார், சர் மு. அண்ணாமலை செட்டியார், ராஜாகோபாலாச் சாரியார் ஆகியோரின்

					கருத்துகளும் அடங்கிய தொகுப்பு[7]
18	ஏழைகள் சிரிக்கிறார்கள்	1980	சிறு கதைகள்	பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை	ச. சு. இளங்கோ பதிப்பு.
19	ஏற்றப் பாட்டு	1949	இசைப் பாடல்		பாரதிதாசன் கவிதைகள் – மூன்றாம் தொகுதியில் இணைக்கப்பட்டு உள்ளது.
20	ஒரு தாயின் உள்ள மகிழ்கிறது	1978	இசைப் பாடல்	பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை	த.கோவேந்தன் பதிப்பு
21	கடற்மேற் குமிழிகள்	1948	காவியம்		பாரதிதாசன் கவிதைகள் – மூன்றாம் தொகுதியில் இணைக்கப்பட்டு உள்ளது.
22	கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம்	1962	காவியம்	அன்பு நிலையம், சென்னை	

23	கதர் இராட்டினப் பாட்டு,	1930	இசைப்பாட ல்	காசி ஈ லஷ்மண் பிரசாத், வேல் நிலையம், புதுச்சேரி	
24	கவிஞர் பேசுகிறார்	1947	சொற் பொழிவு	திருச்சி	அன்பு ஆறுமுகம் என்பவரால் தொகுக்கப்பட்டது
25	கழைக் கூத்தியின் காதல்	1951	நாடகம்		
26	கற்கண்டு	1945	நாடகம்		பாரதிதாசன் நாடகங்கள் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது
27	காதலா? கடமையா?	1948	காவியம்	பாரதிதாசன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி	
28	காதல் நினைவுகள்	1944	கவிதை	செந்தமிழ் நிலையம், இராமச்சந்திர புரம்	
29	காதல் பாடல்கள்	1977	கவிதை	பூம்புகார் பிரசுரம்,	த.கோவேந்தன் பதிப்பு

				சென்னை	
30	குடும்பவிளக்கு - முதல் பகுதி: ஒருநாள் நிகழ்ச்சி	1942	காவியம்	பாரத சக்தி நிலையம், புதுவை	
31	குடும்ப விளக்கு - 2ஆம் பகுதி: விருந் தோம்பல்	1944	காவியம்	முல்லைப் பதிப்பகம், சென்னை	
32	குடும்ப விளக்கு - 3ஆம் பகுதி: திருமணம்	1948	காவியம்	முல்லைப் பதிப்பகம், சென்னை	
33	குடும்ப விளக்கு - 4ஆம் பகுதி: மக்கட்பேறு	1950	காவியம்	முல்லைப் பதிப்பகம், சென்னை	
34	குடும்ப விளக்கு - 5ஆம் பகுதி: முதியோர் காதல்	1950	காவியம்	முல்லைப் பதிப்பகம், சென்னை	ஐந்துபகுதிகளும் இணைந்த பதிப்பு பின்னாளில் வந்தது.

35	குமரகுருபரர்	1992	நாடகம்	காவ்யா, பெங்களுர்	1944ஆம் ஆண்டில் இந்நாடகம் 1992ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடனால் பதிப்பிக்கப்பட்டது
36	குயில் பாடல்கள்	1977	கவிதை	பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை	த.கோவேந்தன் பதிப்பு
37	குறிஞ்சித் திட்டு	1959	காவியம்	பாரி நிலையம், சென்னை	
38	கேட்டலும் கிளத்தலும்	1981	கேள்வி- பதில்	பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை	ச. சு. இளங்கோ
39	கோயில் இரு கோணங்கள்	1980	நாடகம்	பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை	ச. சு. இளங்கோ
40	சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்	1930	காவியம்	ம. நோயேல் வெளியீடு, புதுவை	பாரதிதாசன் கவிதைகள் – முதலாம் தொகுதியில் காவியங்கள்

					பகுதியில் இணைக்கப்பட்டு உள்ளது.
41	சிரிக்கும் சிந்தனைகள்	1981	துணுக்குகள்	பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை	ச. சு. இளங்கோ பதிப்பு
42	சிறுவர் சிறுமியர் தேசியகீதம்	1930	கவிதை		
43	சுயமரியாதைச் சுடர்	1931	பாட்டு		கிண்டற்காரன் என்னும் புனைப்பெயரில் எழுதிய 10 பாடல்களைக் கொண்டது. குத்தாசி குருசாமிக்கு இந்நூல் படையல்
44	சௌமியன்	1947	நாடகம்		
45	சேர தாண்டவம்	1949	நாடகம்	பாரதிதாசன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி	
46	தமிழச்சியின் கத்தி	1949	காவியம்	பாரதிதாசன் பதிப்பகம்,	

				புதுச்சேரி	
47	தமிழியக்கம்	1945	கவிதை	செந்தமிழ் நிலையம், ராயவரம்	ஒரே இரவில் எழுதியது
48	தமிழுக்கு அமிழ்தென்று பேர்	1978	கவிதை	பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை	த.கோவேந்தன் பதிப்பு
49	தலைமலை கண்ட தேவர்	1978	நாடகம்	பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை	ச. சு. இளங்கோ பதிப்பு
50	தாயின் மேல் ஆணை	1958	கவிதை		
51	தாழ்த்தப் பட்டோர் சமத்துவப் பாட்டு	1930	பாட்டு	ம. நோயேல் வெளியீடு, புதுவை	பாரதிதாசன் கவிதைகள் – மூன்றாம் தொகுதியில் இணைக்கப்பட்டு உள்ளது.
52	திராவிடர் திருப்பாடல்	1948	கவிதை		பாரதிதாசன் கவிதைகள் – மூன்றாம் தொகுதியில் இணைக்கப்பட்டு

					உள்ளது.
53	திராவிடர் புரட்சித் திருமணத் திட்டம்	1949	கவிதை		பாரதிதாசன் கவிதைகள் – மூன்றாம் தொகுதியில் இணைக்கப்பட்டு உள்ளது.
54	தேனருவி	1956	இசைப்பாட ல்	பாரதிதாசன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி	1978ஆம் ஆண்டில் சென்னை பூம்புகார் பதிப்பகம் வெளியிட்ட த. கோவேந்தன் பதிப்பில் புதிய பாடல்கள் இணைக்கப்பட்டு ள்ளன
55	தொண்டர் வழிநடைப் பாட்டு	1930	பாட்டு		
56	நல்லதீர்ப்பு	1944	நாடகம்	முல்லைப் பதிப்பகம், சென்னை	

57	நாள் மலர்கள்	1978	கவிதை	பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை	த.கோவேந்தன்
58	படித்த பெண்கள்	1948	நாடகம்		
59	பன் மணித்திரள்	1964	கவிதை		
60	பாட்டுக்கு இலக்கணம்	1980	இலக்கணம்	பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை	ச. சு. இளங்கோ பதிப்பு
61	பாண்டியன் பரிசு	1943	காவியம்	முல்லைப் பதிப்பகம், சென்னை	
62	பாரதிதாசன் ஆத்திசூடி	1948	கவிதை		
63	பாரதிதாசன் கதைகள்	1955	சிறுகதை	ஞாயிறு நூற்பதிப்பகம் , புதுச்சேரி	சிவப்பிரகாசம் பதிப்பு. புதுவை முரசு இதழில் வெளிவந்த 14 படைப்புகளின் தொகுப்பு
64	பாரதிதாசனின் கடிதங்கள்	2008	கடிதங்கள்		ச.சு.இளங்கோ பதிப்பு

65	பாரதிதாசன் கவிதைகள் (முதல் தொகுதி)	1938	கவிதை	குஞ்சிதம் குருசாமி, கடலூர்	
66	பாரதிதாசன் கவிதைகள் (இரண்டாம் தொகுதி)	1949	கவிதை	பாரதிதாசன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி	இ.பதிப்பு 1952
67	பாரதிதாசன் கவிதைகள் (மூன்றாம் தொகுதி)	1955	கவிதை		
68	பாரதிதாசன் கவிதைகள் (நான்காம் தொகுதி)	1977	கவிதை	பாரி நிலையம், சென்னை.	
69	பாரதிதாசன் நாடகங்கள்	1959	கவிதை	பாரி நிலையம், சென்னை	
70	பாரதிதாசனின் புதிய நாடகங்கள்	1994	நாடகங்கள்	நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை	ச.சு.இளங்கோ பதிப்பு

71	பாரதிதாசனின் புதினங்கள்	1992	புதினம்		ச.சு.இளங்கோ பதிப்பு
72	பாரதிதாசன் பேசுகிறார்	1981	சொற்பொழி வு		ச.சு.இளங்கோ பதிப்பு.
73	பாரதிதாசன் திருக்குறள் உரை	1992	உரை	பாரி நிலையம், சென்னை	ச.சு.இளங்கோ பதிப்பு
74	பாவேந்தர் பாரதிதாசன் திரைத்தமிழ்	2012	திரைக்கதை	பாரி நிலையம், சென்னை	ச.சு.இளங்கோ பதிப்பு. ஆயிரம் தலை வாங்கிய அபூர்வசிந்தாமணி, வளையாபதி ஆகிய திரைப்படங்களின் திரைக்கதை, உரையாடல்கள் பற்றிய ஆய்வும் பதிப்பும்
75	பிசிராந்தையா ர்	1967	நாடகம்		1970ஆம் ஆண்டில் சாகித்ய அகாதெமி விருது பெற்றது.
76	புகழ்மலர்கள்	1978	கவிதை	பூம்புகார் பிரசுரம்,	த.கோவேந்தன் பதிப்பு

				சென்னை	
77	புரட்சிக் கவி	1937	கவிதை	ஸ்ரீசாரதா பிரஸ், புதுவை	பாரதிதாசன் கவிதைகள் – முதலாம் தொகுதியில் காவியங்கள் பகுதியில் இணைக்கப்பட்டு உள்ளது.
78	பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல்	1954	கவிதை	பாரதிதாசன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி	
79	மணிமேகலை வெண்பா	1962	கவிதை		
80	மயிலம் சுப்பிரமணியர் துதியமுது	1926	இசைப் பாடல்	காசி - லக்ஷ்மண் பிரசாத், மேல் நிலையம், புதுச்சேரி	
81	மயிலம் ஸ்ரீ சிவ சண்முக கடவுள் பஞ்சரத்நம்	1925	கவிதை	ஜெகநாதன் பிரஸ், புதுவை	

82	மயிலம் ஸ்ரீ ஷண்முகம் வண்ண பாட்டு	1920	இசைப் பாடல்	ஜெகநாதன் பிரஸ், புதுவை	
83	மானுடம் போற்று	1984	கட்டுரைகள்	பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை	ச.சு. இளங்கோ பதிப்பு
84	முல்லைக்காடு	1948	கவிதை	ஞாயிறு நூற் பதிப்பகம், புதுச்சேரி	
85	வந்தவர் மொழியா? செந்தமிழ்ச் செல்வமா?	1980	இலக்கணம்	பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை	ச.சு. இளங்கோ பதிப்பு
86	வேங்கையே எழுத	1978	கவிதை	பூம்புகார் பிரசுரம் சென்னை	த. கோவேந்தன் பதிப்பு

திரையுலகில் பாரதிதாசன்

திராவிட இயக்கத் தலைவர்களுள் முதன்முதலாகத் திரைப்படத்துறைக்குள் நுழைந்தவர் பாரதிதாசனே ஆவார். 1937-ஆம் ஆண்டில் திரைப்படத் துறைக்குள் நுழைந்த பாரதிதாசன் தனது இறுதிநாள் வரை அத்துறைக்குக் கதை, திரைக்கதை,

உரையாடல், பாடல், படத்தயாரிப்பு எனப் பல வடிவங்களில் தனது பங்களிப்பை வழங்கிக்கொண்டு இருந்தார்.

திரைக்கதை உரையாடல்

அவ்வகையில் இவர் பின்வரும் படங்களுக்குத் திரைக்கதை, உரையாடல், பாடல் எழுதினார்

வ. எண்	திரைப்படத்தின் பெயர்	ஆண்டு	இயக்குனர்	கதா நாயகன்	தயாரிப்பாளர்	குறிப்பு
1	பாலாமணி அல்லது பக்காதிருடன்	1937	-	தி.க. சண்முகம்	-	
2	இராமானுஜர்	1938	வ.ராமசாமி	சங்கு சுப்ரமணியம்	-	
3	கவிகாளமேகம்	1940	எல்லிஸ் ஆர். டங்கன்	டி.என். ராஜரத்தினம்	-	
4	சுலோசனா	1944	டி.ஆர். சுந்தரம்	டி. ஆர். சுந்தரம்	-	
5	ஆயிரம் தலைவாங்கிய அபூர்வ சிந்தாமணி	1947	-	பி.எஸ். கோவிந்தன்	மார்டன் தியேட்டர் ஸ்	

6	பொன்முடி	1949		பி.வி. நரசிம்ம பாரதி	-	
7	வளையாபதி	1952	-	ஜி.முத்துக் கிருட்டிணன்	-	
8	குமரகுருபரர்	-	-		மாடர்ன் தியேட்டர் ஸ்	
8	பாண்டியன் பரிசு	-	-	சிவாஜி கணேசன்	பாரதி தாசன் பிக்சர்ஸ்	தொடக்க விழாவோடு நின்று விட்டது
9	முரடன்முத்து	-	-	-	பாரதி தாசன் பிக்சர்ஸ்	படமாக உருவாகவில் லை
10	மகாகவி பாரதியார்	-	-	-	பாரதி தாசன் பிக்சர்ஸ்	படமாக உருவாகவில் லை

இவற்றுள் பாண்டியன் பரிசு, முரடன் முத்து, மகாகவி பாரதியார் ஆகிய படங்களைத் தானே சொந்தமாகத் தயாரிக்கும் முயற்சியில் தனது இறுதிக்காலத்தில் ஈடுபட்டு பல்வேறு இன்னல்களுக்கு ஆளானார்.

திரைப்படப் பாடல்கள்

பாரதிதாசன் திரைப்படத்திற்கென தானே பல பாடல்களை இயற்றினார். இவர் வெவ்வேறு சூழல்களில் இயற்றிய பாடல்கள் சிலவற்றைச் சிலர் தத்தம் படங்களில் பயன்படுத்திக்கொண்டனர். மொத்தம் 33 பாடல்களை எழுதி உள்ளார்.

வ. எண்	பாடல்கள்	திரைப்படம்	ஆண்டு	பாடகர்	இசையமைப்பாளர்
1	அனைத்துப் பாடல்களும்	பாலாமணி அல்லது பக்காத் திருடன்	1937	-	-
2	அனைத்துப் பாடல்களும்	ஸ்ரீ ராமானுஜர்	1938	-	-
3	அனைத்துப் பாடல்களும்	காளமேகம்	1940	-	-
4	துன்பம் நேர்கையில் யாழெடுத்து நீ...	ஓர் இரவு	1951	எம்.எஸ். ராஜேஸ்வரி	ஆர். சுதர்சனம்
5	யாதோ பாரடி அவரே என் கணவர்..	கல்யாணி	1952	பி. லீலா	எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி

6	வாழ்க வாழ்க வாழ்கவே...	பராசக்தி	1952	எம்.எல். வசந்தகுமாரி	ஆர். சுதர்சனம்
7	பசி என்று வந்தால் ஒரு பிடி சோறு...	பணம்	1952	-	விஸ்வநாதன்- ராமமூர்த்தி
8	அந்த வாழ்வு தான் எந்த நாள் வரும்?...	அந்தமான் கைதி	1952	-	ஜி. கோவிந்தராயுலு நாயுடு
9	குளிர் தாமரை மலர்ப் பொய்கை...	வளையா பதி	1952	டி.எம். சௌந்தரராஜன்	எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி
10	குலுங்கிடும் பூவெல்லாம் தேன் அருவி...	வளையா பதி	1952	டி.எம். சௌந்தர ராஜன்	எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி
11	தாயகமே வாழ்க தாயகமே வாழ்க...	பூங்கோதை	1953	-	பி. ஆதி நாராயண ராவ்
12	பாண்டியன் என்	திரும்பிப் பார்	1953	பி. லீலா	ஜி. ராமநாதன்

	சொல்லை...				
13	ஆலையின் சஞ்சே நீ ஊதாயோ...	ரத்தக்கண் ணீர்	1954	எம்.எல். வசந்தகுமாரி	சி.எஸ். ஜெயராமன்
14	எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்	என் மகள்	1954	எஸ். வரலட்சுமி	சி.என். பாண்டூரங்கன
15	வெண்ணிலா வும் வானும் போல	கல்யாணம் பண்ணியும் பிரம்மச்சாரி	1954	ராதா ஜெயலட்சுமி	டி.ஜி.லிங்கப்பா
16	நீலவான் ஆடைக்குள் உடல்...	கோமதியி ன் காதலன்	1955	ஏ.எம்.ராஜா	ஜி. ராமநாதன்
17	ஆடற் கலைக்கழகு தேடப்பிறந்த வள்...	நானே ராஜா	1955	பி. லீலா	டி.ஆர். ராம்நாத்
18	தலைவாரி பூக்குடி உன்னை – பாட...	ரங்கோன் ராதா	1956	பி. பானுமதி	டி.ஆர். பாப்பா

19	கோரிக்கையற் றுக் கடைக்கு தண்ணே...	குலதெய்வ ம்	1956	சி.எஸ். ஜெயராமன்	ஆர். சுதர்சனம்
20	ஒரே ஒரு பைசா தருவது பெரிசா...	பெற்ற மனம்	1960	சூலமங்கலம் ராஜலட்சுமி	எஸ். ராஜேஸ்வர ராவ்
21	பாடிப் பாடிப் பாடி வாடி...	பெற்ற மனம்	1960	ஜே.பி. சந்திரபாபு	எஸ். ராஜேஸ்வர ராவ்
22	மனதிற்குகந்த மயிலே வான் விட்டு...	பெற்ற மனம்	1960	ஜே.பி. சந்திரபாபு	எஸ். ரா விஸ்வநாதன் ஜேஸ்வர ராவ்
23	தமிழுக்கும் அழுதென்று பேர்-அந்த...	பஞ்சவர்ண க் கிளி	1965	பி. சுசிலா	விஸ்வநாதன்
24	எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்...	கலங்கரை விளக்கம்	1965	சீர்காழி கோவிந்தராஜ ன்	எம்.எஸ்.
25	வலியோர் சிலர் எனியோர் தமை	மணி மகுடம்	1966	டி.எம். சௌந்தர ராஜன்	ஆர். சுதர்சனம்

26	புதிதோர் உலகம் செய்வோம்- கெட்ட	சந்திரோதய ம்	1966	சீர்காழி கோவிந்த ராஜன்	எம்.எஸ். விஸ்வநாதன்
27	எங்கெங்கும் காணினும் சக்தியடா...	நம்ம வீட்டு தெய்வம்	1970	டி.எம். சௌந்தர ராஜன்	குன்னக்குடி வைத்தியநாதன்
28	சித்திரச் சேலைகளே- உமை நன்கு...	நான் ஏன் பிறந்தேன்	1972	டி.எம். சௌந்தர ராஜன்	சங்கர் கணேசன்
29	புதியதோர் உலகம் செய்வோம்	பல்லாண்டு வாழ்க	1975	டி.எம். சௌந்தர ராஜன்	கே.வி. மகாதேவன்
30	காலையிளம் பரிதியிலே...	கண்ணன் ஒரு கைக்குழந் தை	1978	எஸ்.பி. பால சுப்பிரமணியம்	இளையராஜா
31	அம்மா உந்தன் கை வளையலாய் ...	நிஜங்கள்	1982	வாணி ஜெயராம்	எம்.பி. சீனிவாசன்
32	கொலை	சிலப்பதிகா	2006	ராகுல்	வித்யாசாகர்

	வாழினை எட்டா...	ரம்		நம்பியார்	
33	அவளும் நானும் அமுதும் தமிழும்	அச்சம் என்பது மடமையடா	2016	விஜய் யேசுதாஸ்	ஏ.ஆர். ரகுமான்

கட்டுரைகள்

பாரதிதாசன் புதுவை முரசு, குடியரசு, குறள் மலர் மற்றும் குயில் ஆகிய இதழ்களில் பல்வேறு காலகட்டங்களில் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

வ.எண்	கட்டுரைத் தலைப்பு	வெளியான இதழ்	நாள்
1	பெண்களின் தத்துவம்	விவரம் இல்லை	விவரம் இல்லை
2	கடவுள் ஒன்று	புதுவை முரசு	22.12.1930
3	ஜாதிச் சண்டை	புதுவை	12.01.1931
4	குழந்தை இந்தியா	புதுவை முரசு	19.01.1931
5	வைர மணிகள்	புதுவை முரசு	09.02.1931
6	சனியனை வணங்குவது சரியா	புதுவை முரசு	16.02.1931
7	ஊழ்	புதுவை முரசு	16.02.1931

8	வெண்ணெய் வாழை தான்	புதுவை முரசு	16.02.1931
9	சீர்திருத்தகாரர்களின் கஷ்டம்	புதுவை முரசு	09.03.1931
10	டாக்டர்களுமா சுயமரியாதை எதிர்க்க வேண்டும்?	புதுவை முரசு	22.03.1931
11	தூக்கடா	புதுவை முரசு	30.03.1931
12	சுயமரியாதை காரர்களே தொலைந்து போய் விட்டார்கள்!	புதுவை முரசு	06.04.1931
13	மானுடம் போற்று!	புதுவை முரசு	18.05.1931
14	ஆஸ்திகமே அறிவைக் கொடுத்தது	புதுவை முரசு	20.07.1931
15	கடவுள் சிருஷ்டியா?	புதுவை முரசு	16.11.1931
16	குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடும் இடத்தில்	புதுவை முரசு	22.02.1932
17	இனி என்ன செய்யப் போகிறார்கள்?	புதுவை முரசு	22.02.1932
18	சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுதந்திரம்	புதுவை முரசு	மார்ச்சு, 1932
19	லௌகிகத்தின் துஷ்ட	புதுவை முரசு	மார்ச்சு, 1932

	பிள்ளை வைதிகம்		
20	சேசநாதர் வருகை	புதுவை முரசு	21.03.1933
21	அமியும் நகரும்	புதுவை முரசு	26.03.1933
22	பாரமண்டலத்தில் இருக்கும் பரமசிவனுக்கோ பகிரங்கக் கடிதம்	புதுவை முரசு	மார்ச்சு, 1932
23		குடியரசு	09.04.1933
24	அன்பே சிவம் என்பது ஆத்திகர் கரடி	குயில்	15.05.1948
25	குள்ளநரியின் குதிப்புக்கு மறுப்பு	குயில்	15.05.1948
26	மறைமலை அடிகளார்	குயில்	29.09.1959
27	தமிழன் யார்?		01.06.1958
28	இவர்களைப் பாருங்கள்		16.06.1959
29	பாருங்கள் அவர்களை	குயில்	16.09.1959
30	அவர்களைப் பாருங்கள்	குயில்	16.06.1959
31	ஏழ்மை ஒழியுமா?	குயில்	02.02.1969
32	உண்டு என்பார்! இல்லை	குயில்	10.05.1960

	என்பார்!		
33	பொன்னும் தங்கமும்	குயில்	02.08.1960
34	உருசியாவில் திருக்குறள் விளக்கம்	குயில்	13.09.1960
35	செங்கோன் தரைச் செலவு தமிழுக்கு வரலாறு உண்டு	குயில்	04.10.1960
36	தமிழகத்தில் பஞ்சாயத்து ஆட்சி	குயில்	04.10.1960
37	தெய்வமிகழேல்	குயில்	11.10.1960
38	கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்	குயில்	18.10.1960
39	அரிசி சோம்பலை உண்டாக்குமா?	குயில்	08.11.1969
40	தமிழன் வெற்றி எங்கிருக்கிறது?	கலைக்கதிர்	1972
41	அடி; நொறுக்கிவிடு	விவரம் இல்லை	15.09.1969
42	சாதி ஏன்?	குயில்	10.02.1963

இவ்வாறாக பாரதிதாசன் தமிழ்ப்பணியையும் சிறப்புகளையும் இவ்வியல் ஆராய்ந்துள்ளன.

பாராட்டுமுறைத் திறனாய்வு நோக்கில் பாவேந்தரின்

பாட்டுத்திறன்

பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் இயற்றிய பாவேந்தரின் பாட்டுத்திறன் என்னும் நூலில் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் கவிதிறன், பேராசிரியரின் திறனாய்வுப் பாங்கு, இலக்கண, இலக்கிய உத்தி அமைப்புகளை பற்றி இவ்வியல் ஆராய்கின்றது.

பாட்டுத்திறன்

“பாட்டுத் திறன்” என்பது, ஒரு குறிப்பிட்ட படைப்பு அல்லது கலை வடிவம் தொடர்பான நுட்பமான பகுப்பாய்வு மற்றும் ஆய்வு செய்யும் திறனைக் குறிக்கின்றது. பேராசிரியர் இவற்றை,

“பாட்டுத் திறத்தாலே – இவ்வையத்தைப்

பாலித்திட வேணும்!”¹

என்று கனவு கண்டவர் பாரதியார்; கணிசமான அளவுக்கு பாடல்களால் இவ்வையத்தைப் பாலித்திடவும் செய்தார்.

கனக்கும் செல்வம் நூறுவயது;

இவையும் தரநீ கடவாயே

என வேண்டின இக்கவிஞர்பெருமானுக்கு விநாயகர்ப் பெருமான் இரண்டையும் வழங்கவில்லை. அற்பாயுளில் பரமபதித்தார்; வறுமைத் துன்பத்தின் கொடுமுடியையும் கண்டவர்.

அவருடைய அருமைச் சீடர் பாவேந்தர் தன் குருநாதரின்,

சுவை புதிது, பொருள் பிதித்து வளம் புதிது,

சொற்புதித்து சோதிமிக்க நவகவிதை

என்ற கருத்திற்கு ஏற்றவாறு கவிதைச் செல்வத்தைப் பல்லாற்றானும் பெருக்கிப் பாமர மக்களையும், பாட்டாளி மக்களையும் ஈடுபடும்படிச் செய்தார். கணிசமான அளவு சீடர் செல்வத்தைப் பெறாது போயினும் தமிழர்தம் தவப்பயனாக 22 அகவை வாழ்ந்து கவிதைச் செல்வத்தைப் பெருக்கித் தமிழ்க் கவிதை வானில் ஒரு துருவமினாகத் திகழ்கின்றார். இவர்தம் கவிதைகளில் ஈடுபட்ட புலவர் உலகம் “பாரதிதாசன் பரம்பரை” என்ற பரம்பரையை உண்டாக்கி மகிழ்கின்றது.

பண்டையோர் முதல் இன்றிருப்போர்வரை பாடிய கவிதைகளின் திறனை - பாட்டுத் திறனைக் கூறப்புகுவது தேனின் இனிமையைப் பற்றி உரைப்பதோடொக்கும். தேன் உண்டு நுகர வேண்டிய பொருள்; அங்ஙனமே பாட்டும் படித்து நுகர வேண்டியதென்று, பாட்டனுபவத்தைச் சொற்களால் வரையறைபடுத்தி அளந்து காட்ட இயலாது.

பாவின் நயமெல்லாம் - யானும்

பகர வல்லேனோ?

ஆவின் பாற்சுவையை - நாழி

அளந்து காட்டிடுமோ?

என்ற கவிமணியின் வாக்கு இவ்விடத்தில் சிந்தித்தற்றியது.

கவிதை இன்னது என்று ஓரளவு அறிந்து கொண்டு அதனைச் சுவைப்பது ஒருவகை. அதனை அறியாமலேயே சுவைப்பது மற்றொரு வகை. “பூஸ்டு” என்ற

ஒருவகைப் பானத்தைப் பருகினால் அஃது எல்லோருக்கும் இன்பத்தைத் தான் தரும், என்றாலும் சத்துப் பொருட்கள் சேர்ந்துள்ள இன்றும் அச்சத்துப் பொருட்களின் என்றும், அச்சத்துப் பொருட்களின் தன்மைகள் இன்னின்னவை என்றும் புரிந்து கொண்டு அதனைத் தூய்த்தற்கும் ஒன்றுமே தெரிந்து கொள்ளாமல் “பூஸ்டைப்” பருகித் தூய்த்தற்கும், வேறுபாடு உண்டு. அங்ஙனமே ஒரு தானியாங்கியை அதன் பொறிநுட்பம் முதலியவற்றை நன்கு அறிந்து கொண்டு கடவுவதற்கும் அவற்றை அறியாமல் கடவுவதற்கும் வேறுபாடு இல்லாமல் இல்லை. எல்லாவித அறிவியல் உண்மைகளையும் அறிந்து ஆண்டவன் படைப்புத்திறனை உணர்வதற்கும், வெறும் கற்பனையிலேயே அதனை உணர்வதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. இக்காரணத்தால்தான் பாவேந்தரின் கவிதைப்பற்றி செய்திகளும், அதனுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள உணர்ச்சி பற்றி செய்திகளும் விரிவாக கூறியுள்ளார்.

உணர்ச்சி

உணர்ச்சி என்பது எண்ணங்கள், உடலியல் மாற்றங்கள், மனோபாவங்கள் மற்றும் நடத்தைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு சிக்கலான மனநிலை மற்றும் உடல் நிலையாகும்.

“கலைக்கு உணர்ச்சி, கற்பனை, வடிவம் ஆகியவை இன்றியமையாத உறுப்புகள். கருத்து என்ற ஒன்றும் தேவை என்று அறிஞர் வின்செஸ்டர் கூறுவார்.”²

உணர்ச்சியின் தத்துவம்

கவிதையின் உயிர் போன்ற பகுதி அதில் பொதிந்துள்ள உணர்ச்சி. உணர்ச்சியில்லாத கவிதை வெற்றெனத் தொடுக்கப்பெற்ற ஒருவகைச் சொற்கோவையே. கடலைகளையாவது ஒருவிதமாக எண்ணி முடிவு கட்டலாம் எனத் தோன்றும், நம் உணர்ச்சிகளை ஒரு நாளும் எல்லை கட்டி வரையறுத்துப் பேச முடியாது என்பது தெளிவாகப் புலனாகும். இந்த உணர்ச்சிகளைப்பற்றி மேனாட்டு உடலியலறிஞர்களும், உளவியலறிஞர்களும் ஆராய்ந்து அறிவியலடிப்படையில் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளனர்.

உடலும், உள்ளமும் நன்னிலையில் உறவு கொண்டிருந்தால்தான் நல்லுணர்ச்சிகள் தோன்றி, கவிதையை அநுபவிப்பதற்குத் துணை செய்யும். உணர்ச்சிகளின் திரட்சியே மேலீடான மன உணர்ச்சிகள். இவையே, நன்மைக் கவிதைகளைப் படிக்கத் தூண்டுபவையாகும். உணர்ச்சிகளே மீட்பண்புகளுக்கு காரணமாக இருப்பவையாகும்.

கவிதையைப் படித்துத் தூப்பது தூண்டல் -துலங்கள் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. வெளியுலகிலுள்ள பொருட்கள் நம் புலன்களைத் தூண்டுவதால்தான் நாம் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளுகின்றோம்; இதைத் தவிர நமக்குக் கருத்து நிலைச் செயல்களாலும் தூண்டல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு கவிதையைப் படிக்கும்போது இவ்வகைத் தூண்டல்களே நமக்கு ஒருவிதக் கிளர்ச்சியைத் தருகின்றன.

எந்த மொழியும் குறியீடுகளால் ஆனது. சொற்களே அந்தக் குறியீடுகள். அச்சொற்களுக்குப் பொருள் உண்டு. அவை தூண்டலை எழுப்பும் அடையாளங்கள் நம்முடைய கண்கள் அச்சிட்ட கவிதையின் சொற்களைப் பார்க்கின்றன. கவிதையை வாய்க்குள்ளும் படிக்கின்றோம்; வாய்விட்டும் படுகின்றோம். கண்ணின் மூலமும், காதின் மூலமும் ஏற்படும் தூண்டல்கள் நம் மூளையை அடைகின்றன. நாம் கவிதையின் பொருட்களை அறிகின்றோம். நம் மனதில் பல்வேறு எண்ணங்கள் எழுகின்றன. இவை தம்மொரு தாமாகக் கலந்து தொகுதிகளாகிப் பிற எண்ணங்களுக்கு குறியீடுகளாக அமைகின்றன.

கற்பனைத் திறன்

கற்பனைத்திறன் என்பது புதிய கருத்துகள், படங்கள் மற்றும் காட்சிகளை மனதில் உருவாக்கும் ஒரு மனத்திறனாகும்.

கற்பனை என்பது புலன்கள் நேரே ஒரு பொருளை அநுபவியாத காலத்திலும் அந்தப் பொருளை நினைவிற்குக் கொண்டு வந்து அந்தப் பொருளினிடத்து மீண்டும் அநுபவத்தை ஏற்றவல்ல ஒரு வகையாற்றல் ஆகும்.

“கற்பனைத் திறன் என்பது புதிர் நிலை வாழ்ந்ததாகவும் விளக்க இயலாததாகவும் உள்ளது; அதனுடைய விளைவுகளைக் கொண்டு அத்திறனை உணர முடிகின்றது என்று இரஸ்கின் கூறுகிறார்.”³

கவிதைகளின் பிற பண்புகளுக்கெல்லாம் அடி நிலமாக இருப்பதும் இதுவே. “ரஸ்கின்” என்ற மேனாட்டு நுண்கலைத் திறனாய்வாளர் “கற்பனையின் தத்துவம்

அறிவுக்கு எட்டாதது; சொற்களால் உணர்ந்த முடியாதது; அதன் பலன்களை
மாட்டிக் கொண்டே அஃகு அறியப் பெறுவதொன்றாகும்” என்று குறிப்பிடுவர்.

தங்கத்தை உருக்கி விட்ட
வானோடை தன்னி வேறோர்
செய்கதிர் மாணிக் கத்துச்
செழும்பழம் முழுவதும் மாமலை
செங்குத்தாய் உயர்ந்த குன்றின்
மரகதக் திருமே னிக்கு
மங்காத பவளம் போர்த்து
வைத்தது வையங் காண!

என்பது கவிஞர் காட்டும் மாலைநேக் குன்றம். குறிஞ்சிநிலக் காட்சியே கொஞ்ச
தமிழ்க் காட்சியாக அமைகின்றது. கைபுனைந்தியற்றாக் கவின்பெரு வனப்பை
அங்குக் கண்டு மகிழலாம். தங்கத்தை உருக்கி விட்டாற்போல் துவங்கும் வானத்து
ஓடையில் செங்கதிர் மூழ்கும் நேரம் மாலைக் காலம் என்பதை நாம் அறிவோம்.
அது முழுக்கும் இடம் குன்றம். பச்சைமாமலையின் பவளம் போர்த்தது போன்று
மாலைக் கதிர் குன்றத்தை மறைக்கின்றது. இந்தக் கற்பனைச் சொல்லோவியம்
படிப்போர் மனத்தில் கல் மேல் எழுந்ததுப் போல் நிலையாகப் “அழகின் சிரிப்பு”
என்ற நூல் முழுவதும் கவிஞரின் சொல்லோவியங்களின் களஞ்சியமாகும்.

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் முருகன் பெருமையை - குழந்தையாக
இருக்கும் அவன் நிலையைப் பேசி மகிழ்வது அற்புதம். குழந்தை முருகன் படுத்தும்
பாட்டைப் பகழிக் கூத்தர் சொல்லி அநுபவிக்கின்றார்.

என்னத் தனைவந்து உறுபசிக்கும்

இறங்கிப் பறந்து ச்றுபண்டி

ஏக்கிக் குழைத்து மணித்துவர்வாய்

இதழைக் குவித்து விரித்தமுது

மழலைச் சிறுவா வருகவே

வளரும் குறும்பைக் களபமுலை

வள்ளி கணவா வருகவே

என்று பாடலைப் படிக்கும் போது அவரது கற்பனை நம்மையும் அந்தப் பாலகுமாரனை அனுபவிக்கத் துணை செய்கின்றது.

கவிஞன் கற்பனை செய்தல் பகற்கனவு காண்பதைப் போன்றது. கனவு காண்பவர்கள் உள்ளத்தை உள்ளவாறு காண்பதில்லை; உள்ளம் விழையுமாறே காண்கின்றனர். உள்ளம் விரும்புமாறு படைக்கும் உணர்ச்சியே பாட்டு, ஓவியம் முதலிய கலைகளுக்கு அடிப்படையாகும். உள்ளத்தை உணர்ச்சியுடன் கூறும் பொழுது கூட்டலும், குறைதலும், திரிபும் நேர்தல் இயல்பு. அறிவு எதனையும் அளந்து அறியும் தன்மையுடையதாகும். உணர்ச்சியோ குறித்த தன்மை ஆழ்ந்து உணரும் தன்மையது. ஆற்று வெள்ளம் இவ்வாறு காட்டப் பெறுகின்றது.

பெருஞ்சிங்கம் அறைய வீழும்

யானைபோல் பெருகிப் பாய்ந்து

வரும்வெள்ளம், மோதலாலே

மணற்கரை இடந்து விழும்!

மருங்கில் இருந்த ஆலும்

மல்லாந்து வீழும் ஆற்றில்!

பருந்து, மேல் பறக்கும்! நீரில்

பட்டாவைச் சுழற்றும் வானை!

இங்குக் காட்சிகளை உள்ளவாறு காட்டாமல் வேண்டாத பகுதிகள் பலவற்றை விட்டு அழகுணர்ச்சிக்கு வேண்டியவை மட்டும் தீட்டிப்பெறுவதால் தான் இக்கற்பனை விரும்பிப் போற்றப்படுகின்றது.

கற்பனை வகைகள்

சி. டி. வின்சென்டர் என்ற ஆங்கிலத் திறனாய்வாளர் கற்பனையைப் படைப்புக் கற்பனை, இயல்புக் கற்பனை, கருத்து விளக்கக் கற்பனை என்று பாகுபடுத்திப் பேசுவார்.

படைப்புக் கற்பனை

கவிஞன் ஒருவன் தான் பல சமயங்களில் கண்ட பண்புகளை ஒருவிதக் கட்டுப்பாடுமின்றி தானாகத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றினைத் தொகுத்துப் புதியதொரு வடிவினைப் படைப்பது படைப்புக் கற்பனையாகும் என்பார் “வின்சென்டர்”.

“கான மஞ்சை அறைஈன் முட்டை

வெயிலோடு முசுவின் குறளை உருட்டும்

குன்ற நாடு”⁴ (குறுந்தொகை. 38)

ஒரு நாள் மலைமீது சென்ற புலவர் ஒருவர் வழியில் ஒரு பாறையின் மேல் மயிலின் முட்டை ஒன்று இருந்ததைக் கண்டார். ஒரு கூட்டினுள் மெத்தென்ற பொருள்களின் மீது வைத்துக் காக்க வேண்டிய இம்மட்டைக்கு இடையூறு நேர்ந்தால் ஆடுங்கலையில் வல்ல ஒரு அழகான பறவையின் வாழ்வுக்கு இடையூறாகுமே என்று எண்ணினார். சில நாட்கள் கழித்து வேறொரு வழியே சென்றபோது வேறொரு பாறையின் மேல் வெயிலில் உருண்டையான கல் ஒன்றை

உருட்டி விளையாடிக் கொண்டிருந்த கருங்குரங்குக் குட்டி ஒன்றைக் கண்டார். மயிலின் முட்டை உடனே அவருக்கு நினைவுக்கு வந்தது. அம்முட்டை இக்குரங்கின் கையில் அகப்பட்டு உருடப்படுமானால் என்னவாகும் என்று எண்ணி வருந்தினார். இதனை படைப்புக் கற்பனை என்பார் வின் சென்டர்.

பாவேந்தர் பாடலில் நகைமுத்து கருவுயிக்கின்றான் (குடும்ப விளக்கு), பெண்மகவு குழந்தைப் பெயரிடும் நிகழ்ச்சியைக் கூறுவது.இதில் படைப்புக் கற்பனை அமைந்திருப்பதைக் காணலாம் என பேராசிரியர் தெளிவுபடுத்துவது நாம் அறிய முடிகின்றது.

இயைபுக் கற்பனை

உணர்ச்சி, கருத்து, காட்சி, சூழல் முதலியவற்றை ஏதேனும் ஒன்றால் முற்கண்டது போன்றதே இது என்று இரண்டையும் இணைத்து அழகுணர்வோடு ஆக்கிக் காட்டுவது “இயல்பு கற்பனை” எனப்படும். புற உலகில் காணும் நிகழ்ச்சி அகத்தில் அடங்கிக் கிடக்கும் உணர்ச்சியைத் தூண்டுகின்றது என்றாலும், பெரும்பாலும் உள்ளநுபவமே அத்தகைய உணர்ச்சியைக் கிளர்ந்தெழச் செய்கிறது என்று சொல்லலாம். எனவே, கற்பனை ஆற்றலைத் தூண்டுவதற்கும் உள்ளநுபவமே தூண்டு கோலாக அமைகின்றது என்பது தெளிவாகின்றது. இத்தகைய கற்பனையைத் தான் இயைபுக் கற்பனை என்கிறார் வின்செஸ்டர்.

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து

இறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டற்று.

என்ற வள்ளுவத்தில் அடக்கியுள்ள கற்பனையும் இயல்பு கற்பனையேயாகும். மேலும்,

பாவேந்தர் பாடல்களில் இத்தகையக் கற்பனைகளை காணலாம்

என்னகாண் புதுமை! தங்க

இழையுடன் நூலை வைத்துப்

பின்னிய ஆடை, காற்றில்

பெயர்ந்தாடி அசைவ ததைப்போல்

நன்னீரில் கதிர்க் லந்து

நளிர்கடல் தெளிதல் கண்டேன்

உன்கதிர், இருட்பலாவை

உரித்தொளிச் சுவையூட் டிற்றே!

கவிஞர் முன்னமே தங்க இழையையும் நூலையும் இணைத்துப் பின்னிய ஆடையையும் அது காற்றில் அசைந்தாடுவதையும் கண்டுள்ளார். இதனை இப்போது கவிஞர் கடல் நீரில் பரப்பில் கதிரவன் ஒளிபட்டுத் தெறிக்கும் காட்சியுடன் இணைத்துக் காண்கின்றார்.

“சுடர்த்தொடிக் கோமகள் சினந்தென அதனெதிர்

மடத்தகை ஆயம் கைத்தொழு தாஅங்கு

உறுகால் ஒற்ற ஓல்கி ஆம்பல்

தாமரைக்கு இறைஞ்சும் தண்துறை”⁵ (நற்றிணை 300)

இயற்கையில் தான் கண்ட உண்மைகளை பொதுவுடையைக் இணைத்துக் காட்டுவதில் இயல்புக் கற்பனையைக் காண முடிகின்றது என பேராசிரியர் எடுத்தியம்புகிறார்.

கருத்து விளக்க கற்பனை

ஒரு நிகழ்ச்சியிலிருந்தோ அல்லது ஒரு பொருளிலிருந்து அதன் ஆன்மீக மதிப்பை அல்லது உட்குறிப்பை மட்டிலும் கண்டு, அலையடங்கிய பகுதிகளையோ, அன்றி தன்மைகளையோ எடுத்துக்காட்டுவது கருத்து விளக்கக் கற்பனையாகும் என்பார் வின்செஸ்டர். பாவேந்தர் பாடல்களில் இத்தகைய கற்பனையைக் காண்போம்

கன்னற்

பொருள்தரும் தமிழே" நீர்

பூக்காடு; நானோர் தும்பி

என்று கூறும் பாவேந்தர் தமிழில் திளைத்துக் கொண்டிருந்ததால் தான் தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியத்தில் ஒரு கணிசமான அளவுக்குக் கவிதைச் செல்வதை நமக்காக விட்டுச் சென்றுள்ளார்.

"மாய்தல் உண்மையும் பிறத்தல் உண்மையும்

அறியா தோரையும் அறியக் காட்டித்

திங்கட் புத்தேள் திரிதரும்"⁶

உலகியல் வாழ்வில் இறப்பும் பிறப்பும் அமைந்திருத்தல் இயற்கை. ஒருநாள் வானில் திங்களைக் கண்ட புலவர் அதன் வாழ்விலும் கேடு, ஆக்கம், மறைதல், பிறத்தல் ஆகியன இருதலைக் கண்டார். இந்த உண்மையை உலகுக்கு அறிவுறுத்துவதற்காகவே திங்கள் வானத்தில் பலரும் காணத் திரிவதாகக் கூறினார்.

இயற்கையான வானத்தில் திரியும் திங்களுக்குப் புலவர் இக்கருத்தைக் கற்பித்துக் கூறினார். இவ்வாறு அமையும் கற்பனை, கருத்து விளக்கக் கற்பனை எனப்படும். இம்முறை பாவேந்தர் கையாண்டதை சுப்புரெட்டியார் எடுத்து இயம்புகின்றார்.

சொல்வளம்

சொல்வளம் என்பது ஒரு மொழியில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் அவற்றின் சிறப்புப் பொருளைக் குறிக்கும்.

பாவேந்தர் எற்ற சொற்களை ஏற்ற இடத்திலும், உணர்ச்சிகட்குத் தக்க சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்தும் கவிதையில் கையாளுவதால் அவர்தம் கவிதைகள் பொருட் சிறப்புடன் பொலிவும் பெறுகின்றன. இங்ஙனம் கையாளும் முறையே சொல்வளம் அல்லது சொல்லாட்சி எனப்படும். சில இடங்களில் சொல்லாட்சியில் அழகு விளங்கும், சில இடங்களில் உணர்ச்சி துள்ளும்.

சீதையின் அழகை வர்ணிக்கப் புகுந்த கம்பநாடன் பொன்னின் சோதி. போதின் நாற்றம், தேனின் தீஞ்சுவை என்பது ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லிப் பார்த்து இறுதியில் “செஞ்சொற்கவியின்பம்” என்று சொல்லி மனநிறைவு கொள்கின்றான். செஞ்சொற்களால் அமைந்த கவிதையே இன்பத்தைத் தரும். ஒலிநயம் அமைந்த சொற்களின் கட்டுக்கோப்பே கவிதையாகும் என்பர் “ஜான்சன்” என்ற திறனாய்வாளர். உள்ளத்திலுள்ளவற்றை உணர்ச்சி பொங்கத் தெள்ளத் தெளிந்த சொற்களில் எடுத்துரைப்பதுதான் கவிதை என்று உரைப்பார் கவிமணி.

சொற்களின் கலப்பு

“சொற்களின் கலப்பு” என்பது ஒரு சொல் மற்றொரு சொல்லின் பகுதிகளை இணைப்பதன் மூலம் உருவாக்கப்படும் ஒரு புதிய சொல்லாகும்.

சொற்கள் ஒன்றோடொன்று காதல் மணம் புரிந்து கலந்து வாழும் காட்சியும் இச்சொல் வளத்தில் அடங்கும். “கிட்டறிய காதல் கீழ்த்தி இடும் வேலை, விட்டெறிந்து கலைப்போல் மேலேறிப் பாயாதோ?, கண்ணின் கடைப்பார்வை காதலியர் காட்டிவிட்டால், மண்ணில் குமரருக்கு மாமலையும் ஓர் கடுகாம்” - சஞ்சீவி பர்வதத்தில் கண்டவை. “தேனிதழாள்,” “பானவல்விழி மங்கை”, “இருட்காட்டை அழித்த நிலா”, “கன்னற்றமிழ்க் கவிவாணர்”, “சித்தரிந்த ஆணழகு”, “கண்ணாடிக் கன்னம்”, “காதல் நெருப்பு”, “பாலைச் சிரிப்பு” - இவை “புரட்சிக் கவி”யில் கண்டவை. “கிளியேந்தல் போலேந்தி”, “கைத் தூண்டிற் சிறுமூன்”, “தேனடையும் ஈயும் போல்”, “நெய்யாலே முண்டெழுத்த நெருப்பு”, “வல்லூறு குறிவைத்த புறா”, “கிளி மொழியாள்”, “முப்பழத்தின் சாற்றுக்கு நிகரான மொழியாள்”, “கோக்காந்த முத்து” - இவை பாண்டியின் பரிசில் கண்டவை என பேராசிரியர் குறிப்பிடுவதன் மூலம் பாரதிதாசன் கவிதைகளை எவ்வாறு ஆழமாக வாசித்துள்ளார் என்பதை நாம் அறிய முடிகின்றது.

அன்னமும் நீலியும் ஓடத்தில் சென்ற காட்சி

நீர்தேங்கும் செய்யாற்றின் ஓடம், துன்பம்

நினைத்தேங்கும் அன்னத்தை நீலி யைப்பூர்

தார்தாங்கும் தட்டம்போல் தன்பால் தாங்கத்

தடக்கையால் துடுப்பசைய ஓட்டு வந்தார்கள்

ஆர்தாங்கள் எனக்கேட்டும் இன்பம் ஊட்டும்

அரும்பாட்டுப் பல இசைத்தும் ஓட்ட லானாச்

சீர்த்தேங்கும் வெள்ளன்னம் அசைந்திடாது

செல்லல்போல் தெண்ணீரில் சென்ற தோடம்

உணர்ச்சிக்கேற்ற சொற்கள்

உணர்ச்சிக்கேற்ற சொற்கள் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த அல்லது தூண்ட பயன்படுத்தப்படும் சொற்களைக் குறிக்கும்.

உணர்ச்சியுடன் பேசும் உரையாடலிலேயே இவை வருவதாயின் உணர்ச்சிக்கு வடிவம் தரக்கூடிய கவிதையில் இவை எவ்வளவு இன்றியமையதாவை என்பது பெறப்படும்.

சமூக சீர்த்திருத்தையும், தொழிலாளர் இயக்கத்தையும் ஆதரிக்கும் கவிஞர்

சாதிமத பேதங்கள் மூடவழக் கங்கள்

தாங்கிநடை பெற்றுவரும் சண்டை யுலகிதனை

ஊதையினில் துரும்புபோல் அலைகழிப்போம், பின்னர்,

ஒழித்திடுவோம்; புதிய தோர் உலகம் செய்வோம்!

என்பது பொறுவுடைமை பேசுவதை அறிய முடிகின்றது.

சொற்களின் ஒலியால் பெரும் பொருள்

ஒரு சொல்லின் கற்பனையாற்றல் காணப்பெறினும், அல்லது அது ஒரு நிகழ்ச்சி அல்லது படத்தை அப்படியே நினைவிற்குக் கொண்டுவரினும் அச்சொல் தோன்றும் இடத்தில் கவிதையும் பளிச்சிட்டுக் காட்டும்.

முத்தமிழ்க் குருதியின் சேர்ந்திருந்த - பல

மூடத்தனத்தின் நஞ்செடுத்தார்

புத்தகம் புதிய தமிழ்க்குருதி - நம்

பொன்னுடல் புத்துணர்வு புத்துணர்ச்சி

எத்திசை யும்பெற ஏற்றிவிட்டார் - இனி

எங்குண்டு நம்மை எதிர்ப்பவர்கள்?

செத்தனர் செத்தனர் நமைமிதித்தோர் - இனி

சீறும் புலிகள்நாம் வெல்பவர் யார்?

என்ற பாடல்களை இசையுடன் படித்தால் அவை வீர உணர்ச்சியை எழுப்பதை அறியலாம்.

சொல்வோன் குறிப்பால் பெறுவது

சொற்கள் பொருளை என்னதான் தெரிவித்தபோதிலும் மனத்திலுள்ள கருத்துக்கள் யாவும் சொற்களில் அடங்கிவிடும் எனக் கூறுதல் இயலாது. ஆனால், கவிதையில் பயின்று வரும் சொற்கள் பொருட்செறிவு மிக்கவை. காரணம், அவை ஏற்கனவே பல கவிதைகளிலில் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளமையின் கற்பனைச் செறிவும், பொருள்வளமும் உடையவனாக உள்ளன.

அவன் - அவள்; ஆண் - பெண் இணைந்து செயல்படுவதே காதலின் அடிப்படை: அகப்பொருள் தத்துவம். இந்த ஒன்றுப்பின் வலிமையை இணைப்பின் தன்மையை - பாவேந்தர் பல்வேறு விதமாக எடுத்துக் கூறுவார்.

“அவன் கொண்ட ஆமைகள்” என்ற தலைப்பில் வருவது

கொஞ்சாமை என்று மகிழாமை

ஒன்று குளிர்தமிழால்

கெஞ்சாமை ஒன்று கிடவாமை

ஒன்று கிளைஞர்தமக்கு

துஞ்சாமை பாடையில் தூக்காமை

உண்டு துடியிடைக்கே

என இக்கவிதையின் மூலம் உணரும்படியாக பேராசிரியர் சுட்டுகிறார்.

கவிதை மதிப்புடைய சொற்கள்

கவிதையில் பயின்று வரும் சொற்களைத் தனித் தனியாக எடுத்துப் பார்க்கும் பொழுது, அவை தரும் பொருள் வேறு: அவை ஏனைய சொற்களுடன் உறவு கொண்டு மனதில் படும்பொழுது தரும் பொருள் வேறு. கவிதையில் பயின்று வரும் சொற்களுக்கென்று தனி ஓசையும் இல்லை.பெரும் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக “தேன்”, “பால்” என்ற சொற்கள் நாம் அறிந்தவையே. அகர முதலியிலும் இவற்றிற்குப் பொருள் எழுதப்பெற்றிருக்கும்.

உண்டாலே தேன் மலரின்தேன் - இவள்

கண்டாலே தித்திக்கும் தேன்!

வண்டால்கெ டாததேன்

வையம் காணாததேன்

மொண்டால்கு றையாததேன் - நான்

மொய்த்தேன் பேராசை வைத்தேன்!

காதலனுக்குக் காதலியான தேன், பார்க்கும்போதே இனிக்கின்றதான்.
“காதலி ஒருத்தியின் பேச்சாகவும்” மழையும் பயிறும் அவனும் நானும் என்று
கூறுவார்.

பாடல்களில் படிமங்கள்

பாடல்களில் உள்ள படிமங்கள் என்பவை, சொற்களைப் பயன்படுத்தி
புலன்களுக்குக் கவர்ச்சியூட்டும் வகையில் காட்சிகளை, கருத்துக்களை,
உணர்வுகளை, அல்லது உண்மைகளை வாசகரின் மனதிலே ஒரு பிம்பமாக
உருவாக்குவதாகும்.

“மனக்காட்சிகளும் அவற்றை வெளிப்படுத்தும் மொழியும் படிமங்கள்
எனப்படும்”⁷ என்று லைன் ஆல்டென்பெர்னும் லெஸ்லி லீவிஸ் என்பாரும்
உரைக்கும் கூற்று உண்டு.

“பர்ட்டன்” என்ற திறனாய்வாளரின் கருத்துப்படி கவிதையின் படிமம்
சொற்களில் மும் நாம் புலன்களைத் தொடுகின்றது. செவிப்புலப் படிமங்கள்,
சுவைப்புலப் படிமங்கள், நாற்றப்புலப் படிமங்கள், ஊறு அல்லது தொடுப்புலப்
படிமங்கள் ஆகியவை படிமங்களின் வகைப்பாடுகளாக வரையறுக்கப்படுகின்றது.

கட்டுப்புல படிமங்கள்

பல்வேறு படிமங்களிடையேயும் கட்புலத்தைக் கவரும் படிமங்களே
அதிகமாக உள்ளன. கட்புல நரம்பு ஏனைய புல நரம்புகளை விட தடித்திருப்பதே
இதற்கு காரணமாகும். அழகிய நங்கை யொருத்தி தன் உடல் முழுவதையும்
நீலவான் ஆடைக்குள் மறைத்துக் கொண்டு முகத்தை மட்டிலும்
காட்டுகின்றாளாம். அதுவே நீலவாம். இது கட்டுப்புல படிமம்.

உதாரணம் விண்ணில் தோன்றும் முழுமதியினை நோக்கி இவ்வாறு
பாடுகின்றான்.

நீலவான் ஆடைக்குள் உடல்மறைந்து

நிலாவென்று காட்டுகின்றாய் ஒலிமுகத்தை!

கோலமுழு துமகாட்டி விட்டால் காதல்

கொள்கையிலே இவ்வுலகம் சாமோ? வானச்

சேலையிலே பூத்ததனிப் பூவோ? நீதான்!

அழகிய நங்கை ஒருத்தி தன் உடல் முழுவதையும் நீலவான் ஆடைக்குள்
மறைத்துக் கொண்டு முகத்தை மட்டிலும் காட்டுகின்றாளாம். அதுவே நீலாவாம்
இது கட்டுப்புலப் படிவம் என்பதற்கு உதாரணமாகும்.

செவிப்புலப் படிமம்

காதினால் மட்டிலும் கேட்டு உள்ளத்தைப் பறிகொடுக்கச் செய்யும்
படிமங்கள் இவை பாவேந்திரன் பாடல்களில் இத்தகைய படிமங்களைக்
காணலாம். பாவேந்தரின் முறுகியல் நோக்கு செவிப்புலப் படிமங்களைப்
படைப்பதிலும் சொல்வதைக் கண்டு களிக்கலாம்.

கேளோடும் கிளம்பிவரும் பன்றி - நிலம்

கிணடுகிழங் கேளடுத்த தன்றி - மிகு

துளிப்படத் தாவுகையில்

ஊளையிடும் குள்ளநரி

குஞ்றில் - புகும்

ஒன்று!

என்னும் பாடற்பகுதியில் நரி ஊளையிடும் ஒலி நம் மனக்காதில் கேட்கின்றது.

அகப்பொருள் இலக்கணத்தில் காதன் - காதலி சந்திக்கும் இடத்தைக் “குறியீடு” என்று வழங்குவர். பூங்கோதை (எதிர்பாராத முத்தம்) “இற்செறிப்பில்” இருக்கும் காலத்தில் பொன்முடியும் பூங்கோதையும் இரவில் சந்திப்பதாகக் குறியிடம் அமைத்துக் கொள்கின்றனர். நள்ளிரவில் பூங்கோதை வீட்டின் தோட்டத்தில் புகுகின்றான் பொன்முடி. அத்தருணத்தில் காதலன்தான் வருகின்றான் என்று விழிமேல் விழி வைத்துக் காத்திருக்கின்றாள் பூங்கோதை. பலகணியின் அருகிலிருந்து,

வீணையிலோர் தந்தி

மெதுவாய் அதிர்ந்ததுபோல்

ஆணழகன் என்றெண்ணி

“அத்தான்” என்றாள் நங்கை

வீணையின் தந்தி அதிர்வினால் கேட்கப் பெரும் அதிதான் என்னும் இனிய ஒளிபோலவே மெதுவாய்க் கூப்பிடும். பூங்கோதையின் “அத்தான்” என்னும் ஒலியும் அமைகின்றது. “அத்தான்” என்னும் சொல்லில் செவிப்புலப் படிவம் அமைந்து வீணையின்தத்தி ஒலியையும் பூங்கோதையின் இனிய குரல் ஒலியையும் கேட்கும் வாய்ப்பாக அமைகிறது. வானம் பாடியின் இசையில் ஈடுபட்ட கவிஞர்.

வானத்தான் பாடிற்றா? வானிறவு பாடிற்றா?

தேனை அருந்திச் சிறுதும்பி மேலேறி

நல்லிசை நல்கிற்ற? நடுங்கும் இடிக்குரலும்

மெல்லிசை பயின்று மிகஇனிமை தந்ததுவோ?

வானூர்தி மேலிருந்து வல்ல தமிழிசைஞன்

தானூதும் வேய்ங்குழலா? யாழா? தனியொருத்தி

வையத்து மக்கள் தமிழ்க் குரலெடுத்துப்

பெய்த அமுதா?

என்னும் கவிதையைத் தருகின்றார். இதில் பல்வேறு செவிப்புலப் படிமங்கள் நம்மை வியக்க வைக்கின்றன என்பது பேராசிரியர் ஆய்வின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

சுவைப்புலப் படிமங்கள்

சுவை உணர்ச்சியை எழுப்பவல்ல படிமங்கள் இவை. இவ்வகைப் படிமங்கள் புரட்சிக் கவிஞரின் பாடல்களில் அத்தி பூத்த மாதிரி தான்! இவற்றையும் தேடிக் காண்போம்.

சின்ன மலர்வாய்ச் சிரித்தபடி பால்குடித்தாய்

கன்னலின் சாறே கனிரசமே கண்ணுறங்கு

என்னும் கண்ணியில் குழந்தையும் காண்கின்றோம்; கன்னல் சாறு, கனிசரம் இவற்றின் சுவையையும் அநுபவிக்கின்றோம்.

நாற்றப்புலப் படிமங்கள்

மூக்கினால் முகர்ந்து அநுபவிக்க வேண்டிய காட்சிகள் இவை. பாவேந்தரின் பாடல்களில் இவை அரியவனாகவே காணப்பெறுகின்றன. இவையும் முருகுணர்ச்சியை நல்குகின்றன.

முடத்தனத்தின் உடை மாற்றம் வீசுகின்ற

காடு மனக்கவறும் கற்பூர பெட்டகமே

என்னும் அடிகளில் மூடத்தனத்தின் முடைநாற்றம் நம் மூக்கில்
துளைப்பதையும் கற்பூரத்தின் நறுமணம் நுகரும் நிலையிலும் அழகிய பெண்
குழந்தையை காண்கின்றோம்.

தொடுப்புலப் படிமங்கள்

தொடுவதால் உணரக் கூடிய படிமங்கள் தொடுப்புலப் படிமங்களாகும்.
இந்த நுண்ணிய படிமங்கள் பாவேந்தர் பாடல்களில் அத்திப் பூவினும் அறியவை.
தேடிக் கண்டு மகிழிவோம்.

அன்னத்தின் தூவி அனுச்ச மலரெடுத்துச்

சின்ன உடலாகச் சித்தரித்த மெல்லியிலே

அள்ளி அணைத்திட வேண்டிய பெண் குழந்தைக் காட்சியில் அன்னத்தின்
தூவி அனிச்சமலர் இவற்றின் மென்மையும் உணர்கின்றோம்.

இயக்கப்புலப் படிமங்கள்

பாடல்களைப் பயிலும் போது பொருட்கள் நகர்வன போன்ற ஒருவித
உணர்வைத் தருவன இயக்கப்புலப் படிமங்கள் ஆகும். பாவேந்தரின் பாடல்கள்
பல இடங்களில் இவற்றைக் கண்டு மகிழலாம்.

“படிகத்தைப் பாலாபி ஷேகம் செய்து

பார்ப்பதுபோல் அமுதவல்லி கண்ணீர்வெள்ளம்

அடிசோர்தல் கன்டார்கள் அங்கிருந் தோர்”⁸

அமுதவல்லியின் கண்ணீர் வெள்ளம் அவள் உடலெல்லாம் பாய்ந்து அவள் காலடி வரையில் உருகி வருவதைக் கண்டு நெகிழலாம். இதில் இயக்கப்பலப் படிமத்தை உணர்கின்றோம்.

கலவை நிலைப் படிமங்கள்

சில பாடல்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட படிமங்கள் அமைந்து பொலிவூட்டி குருகுணர்ச்சியை மிகுவிக்கின்றன.

புறப்பட்ட மங்கைதான் பூங்கொடி என்பவள்

நிற்ப்பட் டாடை நெகிழ்ந்தது காற்றில்!

பூங்கொடியின் வருகையைச் சித்தரிக்கும் இவ்வடிகளில் நிரப்பப்பட்டாடையிலும் நிலா முகத்திலும் செவ்விழ் மின்னுவதிலும் கட்டிலப் படிமங்களும்; பட்டாடையின் நெகிழ்ச்சியில் இயக்கப்பலப் படிமமும் கண்டு மகிழலாம்.

அந்தியிலே இளம்முல்லை சிலிர்க்கச் செந்நெல்

அடிதொடரும் மடைப்புனலும் சிலிர்க்க என்றன்

சிந்தைஉடல் அணுஒவ்வொன் றும்சி லிர்க்கச்

செல்வம்ஒன்று வரும்; அதன்பேர் தென்றல் காற்று

இப்பாடற்பகுதிகளில் “நாற்றப்புலப் படிமம், தொடுப்புலப் படிமம், இயக்கப்பலப் படிமம், செவிப்புலப் படிமம், சுவைப்புலப் படிமம் ஆகியவை அமைந்துள்ள நேர்த்தி எண்ணி மகிழ்த்தக்கது. பேராசிரியன் இலக்கண உத்திகளை நாம் அறிய முடிகின்றது.

மின்வெட்டுப் போன்ற மணிமொழிப் படிமங்கள்

மேற்கண்ட படிமங்களைத்தவிர பல்வேறு இடங்களில் கவிஞரின் சொற்களிலும் சொற்றொடர்களிலும் மின்வெட்டுக்கள் போன்ற பல்வேறு படிமங்கள் பங்குற அமைந்திருப்பதையும் கண்டு மகிழலாம். செப்புச் சிலைபோல் நீற்றல், வாடாத பூ முடித்த வஞ்சி, நெஞ்சம் மூலிகை மேல் மொய்த்திருந்தல், அச்சப் பதுமை கிட்டரிய காதற் கீர்த்தி இடும் வேலை விட்டெறிந்த கல்லைப்போல் மேலேறிப் போதல், தேன் சுரக்கப் பேசுதல், சாக்குருவி வேதாந்தம், கனிமுத்தம், காடுகளவும் ஆடாமல் கண்ணாடிப் பாத்திரத்தைக் கல்தரையில் வைப்பதுபோல், கண்ணுறங்கு, சேவல் கூவிற்று, வானம் சிரித்தது.

இந்தச் சொற்றொடர்களில் பொதிந்திருக்கும் பல்வேறு வகைப் படிமங்கள் மெல்லிய பிளாஸ்டிக் உரையின் பொதிந்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் பல்வேறு நிற வடிவ மிளகு மிட்டாய் போல் சுவைப்போர் உள்ளத்தைக் கவர்வது போல் படிப்போர் மனதைக் கொள்ளை கொள்கின்றன. இத்திறனாய்வில் பேராசிரியர் கையாண்டுள்ள சொல்லாடல் மிளகு மிட்டாய், குருகுணர்ச்சி கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

சுவைத்திறன்

“சுவைத்திறன்” என்பது சுவையறியும் திறன் அல்லது ருசி பார்க்கும் திறன் என்பதைக் குறிக்கின்றது. இது சுவை மொட்டுகளின் மூலம் உணவில் உள்ள இனிப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, கசப்பு மற்றும் உமாமி (அமிலம்) போன்ற பல்வேறு சுவைகளை அடையாளம் கண்டு உணரும் திறனாகும்.

சுவை எனினும் மெய்ப்பாடு எனினும் ஒக்கும். மெய்ப்பாடு என்பது ‘வெளிப்படுவது’ என்று பொருள்படும். சுவையுணர்ச்சியே விருப்பு, வெறுப்பு

முதலியவற்றைத் தந்து கண்ணீர் அரும்பல், மெய்ம்சிலித்தல் முதலிய மெய்க் குறிகளுடனும் வெளிப்படுவதாதலின் சுவைக்கு 'மெய்ப்பாடு' என்ற பெயர் பொருத்துவதாகின்றது.

சுவை - விளக்கம்

சுவை என்பது என்ன? அது 'காணப்படும் பொருளால் காண்போரகத்தின் வருவதோர் விகாரம்' என்பர் இளம்பூரணார். இனிப்பு, கசப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, உறைப்பு என்பன "அறுசுவைகள்" என்பதை நாம் அறிவோம்.

சுவைகளின் தொகை

தொல்காப்பியர் சுவைகளை நகை, அழுகை, இனிவரல், வியப்பு, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி , உவகை என எட்டு வகையான வரையறைப் படுத்தி பேசுவர். இந்த எட்டும் அவை தோன்றும் நிலைகளின் அடிப்படையில் 32 வகையினைப் பெறும்.

பாவேந்தர் பாடல்கள் சுவைகள்

பாவேந்திரனின் பாடல்களின் சில சுவைகளை நோக்கத்தக்கதாக அமையப் பெறுகின்றது.

வெகுளிச்சுவை

இஃது உறுப்பறை, குடிக்கோள், அலை, கொலை என்று நான்கு பற்றிவரும் என்பதை மேலே குறிப்பிட்டுள்ளார் பேராசிரியர்.

நரிக்கண்ணன் சூழ்ச்சியால் (பாண்டியன் பரிசு) கதிர்நாட்டின்மீது
வேழநாட்டரசன் படையெடுத்து வருகின்றான். இரண்டு அரசர்களிடையே
கடும்போர் நடைபெறுகின்றது. தன் அண்ணனின் வஞ்சகச் செயலை எண்ணிக்
கடுஞ்சினங் கொண்டு அண்ணனைத் தேடிப் போர்க்களம் புகுகின்றான் அரசமா
தேவி.

“அண்ணன் எங்கே! அன்பிலாம் கொடியின் எங்கே

ஆட்சியினை யேவிரும்பி உடன்பிறந்த

பொன்னாளை வஞ்சிக்க எண்ணி வந்து

பிழைசுமந்தான் வாரானோ”

இப்பாடல்களைப் படிக்கும்போது வெகுளிச்சுவை வெளிப்படுகின்றதைக்
கண்டு அனுபவிக்கின்றோம்.

உவகைச் சுவை

உவமை செல்வம், புலன், புணர்வு, விளையாட்டு என்று நான்கை
நிலைக்கலன்களாகக் கொண்டு பிறக்கும். தோழியிடம் தான் தலைவனைக் கண்டு
அவனுடன் புணர்ந்து பெற்ற மகிழ்ச்சியைக் கூறுகின்றான் தலைவி.

பட்டிமகன் போனவாரம்

கடற்கரை ஓரம் - எனைக்

கிட்டிவந்தான் கொஞ்சிநின்றான்

ஒருமணி நேரம்.

காட்டித்தான் கொண்டிழுத்தான்

கட்டி அணைத்தான் - இளங்

காளையவன் என்உதட்டுப்
பாளையை அவிழ்த்தான்.
முன்னிருப்பார் பின்னிருப்பார்
என்னை நினைப்பார்! – வாய்
முல்லைக்காட்டின் அண்டையிலே
முத்தம் விளைத்தான்
முன்னிலவும் எழுந்ததுவே
முடி முடி என்றேன் - என்
முகநிலவின் குளிரிலேதன்
முகத்தை நனைத்தான்

இப்பாடல்களைப் படிக்கும் போது உவகைச் சுவையை
அநுபவிக்கின்றோம்.

நகைச்சுவை

நகை என்பது சிரிப்பு, நகை தோன்றும் இடங்கள் பலவாகும். அது எள்ளல்
இளமை, பேதமை, மடன் என்று நான்கு நிலைக்கலன்கள் வழியாகப் பிறக்கும். ஒரு
சமயம் நீலியும் அன்னமும் பேசியிருக்கையில் (பாண்டியன் பரிசு) நரிக் கண்ணன்
மகன் பொன்னன் வருகின்றான். தன் காதலை வெளியிடும் வகையில்
அன்னத்திடம் உளறிக் கொட்டுகின்றான்.

மணந்துகொண்டால் என்னிடமே இருக்க வேண்டும்
மரியாதை யாய்நடந்து கொள்ள வேண்டும்
பிணம்போல எப்போதும் தூங்க வேண்டாம்!
பிச்சைக்கா ரர்வந்தால் அரிசிபோடு!

பணம்போடு; குறைந்துவிடப் போவ தில்லை!

பாலினிக்கும்! நம்வீட்டில் மோர்பு ளிக்கும்!

துணிந்துநிற்பாய் என்னோடு திருடர் வந்தால்

சுருக்கமென்ன முகத்திலேயே? அதெல்லாம் வேண்டா

இவ்வகையாய்ப் பொன்னப்பன் அடுக்குகின்றான்

இளவஞ்சி நீலிமுகம் பார்த்துப் பார்த்தே

செவ்விதழின் கதவுடைத்து வரும்சி ரிப்பைத்

திரும்பி அழைத்துத் துள்ளடக்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

பொன்னப்பன் ஓர் அடி முட்டாள்! அன்னத்தின்மீது காதல் கொள்கின்றான்.

அவளோ இவனைச் சீந்தவில்லை. அவனுடைய பேதமையுடைய பேச்சு நகைச்சுவையை விளைவிக்கின்றது.

அழுகைச் சுவை

அழுகை என்பது அவலம்; இரக்கம். அது இளிவு, இழிவு, அசைவு, வறுமை என்ற நிலைக்கலன்கள் வழியாகப் பிறக்கும். இழிவு என்பது தந்தையும் தாயும் முதலான சுற்றுத்தாரையும் இன்பம் பயக்கும் நுகர்ச்சி முதலியவற்றையும் இழத்தல்(பேரா), உயிரானும் பொருளாலும் இழற்றல்(இளம்), பெற்றோர் இருவரையும் இழந்த அன்னம் (பாண்டியன் பரிசு) துயரம் தாங்காமல் அழுகின்றாள். அந்த அழுகையைக் காட்டும் பாடல்கள்

ஒப்புரைக்க முடியாத அன்னை என்னை என்னை

ஒருக்கிணைத்து மார்பனைத்துமேனி எல்லாம்

கைப்புறத்தில் ஆம்படிக்குத் தழுவி என்றன்

கண்மறைக்கும் சுரிசுழலை மேலொ துக்கி
மைப்புருவ விழிமீது வழிய மைத்து
மலர் வாயால் குளிர்தமிழால் கண்ணே

இதை தாயை நினைத்து அழுவது என்பது அழுகை சுவைக்கு உதாரணமாகும்.

பெருமிதச் சுவை

பெருமிதம் என்பது வீரம். அஃது ஏனையே பெருமைகளோடு ஒப்ப நில்லாது
பேரெல்லையாக நிற்பதால் பெருமிதம் எனப்பட்டது என்பார் பேராசிரியர். எனவே
அறிவு, ஆண்மை, பொருள், தொண்டு முதலிய சிறப்புக்களில் மக்கள்
எல்லோரோடும் ஒப்ப நில்லாது உயர்ந்து நின்றல் பெருமிதமாகின்றது.

அருள்மிகக் கொண்டே இருள்மிகு மக்கட்டுத்
தன்னலம் நீக்கிப் பிறர் லம் காக்கும்
தொண்டு செய்வதோர் தூய தம்மையாம்
அத்தகு
தவத்தைச் செய்து அறிதென நாட்டில்
எண்ணுதல் வேண்டா; இத்தமிழ் நாட்டில்
அத்தகு பெரியார் உள்ளார் அன்றோ?
இல்லை என்றால் இத்தமிழ் மக்கள்
இல்லா தொழிந்திருப் பார்கள் அன்றோ?

இது திருச்சி வானொலியில் (14.1.1957) தந்தை பெரியார் பற்றிப் பாவேந்தர்
பாடிய பாடலாகும்.

பிறிதொரு பாடலில் தந்தை பெரியார் பாவேந்தர் வாக்கில் மக்கள் அன்புக்
கடலின் மீதில் அறிவுத் தேகம் தாங்கத் தேரில் தலைக் காட்டுகின்றார்.

மக்கள் நெஞ்சில் மலிவுப் பதிப்பு

வஞ்ச கர்க்கோர் கொடிய நெருப்பு!

மிக்க பண்பின் குடியி ருப்பு

விடுத லைப்பெரும் படையின் தொகுப்பு!

தில்லி எலிக்கு வான் ப ருந்து

தெற்குத் தினவின் படை ம ருந்து!

கல்லா ருக்கும் கலைவி ருந்து

கற்ற வருக்கும் வண்ணச் சிந்து!

சுரண்டு கின்ற வடக்க ருக்குச்

சூழ்அ றுக்கும் பனங்க ருக்கு!

மருண்டு வாழும் தமிழ ருக்கு

வாழ வைக்கும் அருட்பெ ருக்கு!

தொண்டு செய்து பழுத்த பழம்

தூய தாடி மார்பில் விழும்

மண்டைச் சுரப்பை உலகு தொழும்

மனக்கு கையில் சிறுத்தை எழும்!

தமிழர் தவம்கொ டுத்த நன்கொடை

தன்ம னம்பா யும்தலை மேடை

நமக்கத் தாண்டி வந்த வாட்படை

இந்தப் பாடல்களைப் படிக்கும்போது நம்மிடையே பெருமிதச் சுவை
தோன்றுவதை அறியலாம் என்பது பேராசிரியரின் வழி உணர முடிகின்றது.

அச்சச் சுவை

அச்சம் என்பது பயம். அணங்கு, விலங்கு, கள்வர் இறை என்ற
நிலைக்கலன்கள் வழியாக இச்சுவை பிறக்கும். எதிர்ப்பட்டாரை வருந்தும்
இயல்பினவாகிய பேய், பூதம் முதலியன.

அத்தெருவில் அவ்வீட்டில் பூதம் என்னும்

அதுபூதம் இதுபூதம் எனப்புகன்றும்

பொத்துகின்ற வெளவால்போல் மரத்தின் மீது

தூங்குகின்ற பூனைபோல் பரண்கள் மீதும்

முத்தெடுக்கும் மனிதர்போல் கிணற்றி னுள்ளும்

மூன்னிற்கும் பூதமாய் எங்கும் கண்டே!

இப்படிப் பல பாடல்கள். இப்பாடல்களைப் படிக்கும்போது அச்சச்
சுவையை அநுபவிக்கின்றோம்.

இளிவிரல் சுவை

இளிவரல் என்பது இழிப்பு; அதாவது மானக் குறைவு; இந்த சுவை மூப்பு,
பிணி, வருத்தம், மென்மை என்பவற்றின் நிலைக்கலன்களாகப் பிறக்கும். அன்னம்
கொல்லப்பட்டு இடுகாட்டில் புதைக்கப் பெற்றாள் (பாண்டியன் பரிசு) என்னும்
தவறான செய்தி காட்டுதீர்ப் போல் பரவுகின்றது; வேலன் காதுக்கும் இஃது
எட்டுகின்றது.

ஒரு பிணத்தைத் தோண்டியெடுத்து மடிமீது வைக்கின்றான். மங்கிய நிலவொளியில் அடையாளம் சரியாகத் தெரியவில்லை. முத்தம் கொடுக்கக் குனியும்போது முகிற்கூட்டத்தைக் கழித்துக் கொண்டு முழுமதியம் தோன்றுகின்றது. பிணத்தின் அவருக்கும் நிலையைக் காண்கின்றான். அதனை விட்டெறிந்து இழிப்புரை பல பகருகின்றான்.

சீ என்று பிணம்எறிந்து விரைந்தெழுந்து

சிதையுடலை மறுமுறையும் உற்று நோக்கி

ஏ! இதற்குத் தானாஇவ் விழியு டற்கா!

இருள்கண்டால் விழிமூடும்! நோயும் அஞ்சும்

வாயெச்சில் கண்டாலும் அருவ ருக்கும்

மாக்கீழ்மை! இதற்குத் தானாஇப் பாடு!

ஈயன்ற அழகுதசை எலும்பு மொய்க்க

இற்றொழுகு புண்ணீர்! மற்றிதிலோ நாட்டாம்?

பாடல்களைப் படிக்கும் போது இளிவரல் சுவையை அநுபவிக்க முடிகின்றது.

மருட்கைச் சுவை

மருட்கை என்பது வியப்பு. இச்சுவை புதுமை, பெருமிதம், சிறுமை, ஆக்கம் இவற்றின் நிலைக்களனாகப் பிறக்கும். நீர் தேங்கும் செய்யாற்றில் அன்னமும் நீலியும் ஓடம் விடுகின்றனர்.

நீர்தேங்கும் வெள்ளன்னம் அசைந்தி டாது

செல்லல்போல் தெண்ணீரில் சென்றது ஓடம்

தேங்கியிருக்கும் புனல்மீது செல்லா நிற்கும்

செம்படகில் ஒருபுறத்தில் சிரித்த வண்ணம்
பாங்கிநிற்கப் பார்த்துநின்ற அன்னம் சொல்வாள்!
பாரடிநீ மேற்றிசைவா ரத்தை! ஆங்கும்
தேங்கி நிற்கும் பொன்னான்ற்றில் செழுமாணிக்கச்
செம்பரிதிப் படகோடும்! கீழ்த்தி சைவான்
வாங்கிநிற்கும் ஒளியைப்பார்! காட்சித் தேனில்
வண்டடிநாம்! என்றுரைத்து மகிழ்ந்து நின்றான்

பாடலைப் படிக்கும்போது பாடலின் பிற்பகுதி நம்மிடயே மருட்கைச் சுவை
எழுவதைக் கண்டு மகிழலாம். “ஆங்கவை ஒரு பாடலாக” என்ற நூற்பாவில்
தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் மேலும் சில மெய்ப்பாடுகளையும் பாவேந்தர்
பாடல்களில் பயின்று வருவதைக் காணலாம். அகத்திணைக் குரிய சில
மெய்ப்பாடுகளையும் கண்டு மகிழலாம் என தொல்காப்பியரின் எண்வகை
மெய்ப்பாடுகளையும் பாவேந்தர் கையாண்டுள்ள விதத்தை பேராசிரியன்
மேற்கோள்கள், திறனாய்வின் மூலம் மிக நுணுக்கமாக நம்மால் அறிய முடிகின்றது

யாப்பு நெறி

“ஒளிநயம் இயற்கையாக அமைந்து, சில வாய்ப்பாடுகளைக் கொண்டு
செயற்கையான அமைப்பைப் பெற்றுத் நிகழ்வதை, யாப்பு என்பர் லியான்.”⁹

“ஒளிநயத்திற்கும் யாப்பிற்கும் வேறுபாடு உண்டு ஒளிநயம் இயற்கையாக
அமைவது; ஆனால் யாப்போ அந்த அந்த மொழிக்குரிய முறையில் செயற்கையாக
அமைந்துக் கொள்வது. ஒளி நயம் பொதுவாக அமையும், யாப்போ அவற்றிலிருந்து
சிறப்பாகத் தேர்வு அமைந்துக் கொண்டது என்பார் ரிச்சார்ட்ஸ்.”¹⁰

ஒலிகள் அளவாலும், தன்மையாலும், முயற்சியாலும் வேறுபட்டு ஒழுங்காக அமைந்து. வந்து அமைப்போ திரும்ப திரும்ப வந்து செவிக்கு இன்பம் பயப்பதை ஒளிநயம் என்பர். ஒளி நயம் செயற்கை முறையன்று; அது தேவையின் பொருட்டு இயல்பாக வளர்ந்த ஒரு முறையாகும். கவிதையில் பயிலும் இந்த ஒளிநயத்தை வளர்த்து வாய்பாடுகளாக்கி ஒரு வகைச் செயற்கை அமைப்பைப் நந்தனர் நம் முன்னோர். இந்த வாய்ப்பாடுகள் அமையும் முறையையே “யாப்பு” என்றும் பெயரிட்டனர். வரையறுக்கப்பட்ட ஒளிநயமே யாப்பாகும். இந்த யாப்பு முறைகளில் அமைந்த பாடல்களே “வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா” முதலிய பெயர்களைப் பெறுகின்றன. இடைக்காலத்தில் தாழிசை, துறை விருத்தம் என்று பாவனங்கள் தோன்றி பாக்களில் ஏறி புதியவகைப் பாடல்களில் வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தன.

யாப்பினும் பொருளினும்

வேற்றுமை யுடையது

என்ற நூற்பா அடியின் இலக்கணத்தினால் பேராசிரியர் என்ற உரையாசிரியர் பாவினங்களை அமைத்துள்ளார், இந்த அடியில் புறனடையாக அமைந்தவையே “சிந்து, சும்மி” முதலிய பிற்காலப் பாடல்களாகும்.

வெண்பா வகைகள்

முதலில் கவிஞர் கையாண்ட வெண்பா வகைகளை நோக்குவோம்

குறள் வெண்பா

குறள் வெண்பா என்பது இரண்டு அடிகளைக் கொண்ட ஒரு வகையான வெண்பாவாகும். வெண்பாவின் பொதுவிலக்கணம் பொருத்தி முதலடி நான்கு

சீருடையதாய் இரண்டாம் அடி மூன்று சீருடையதாய் இரண்டடிகளைக் கொண்டு வருவதாகும்.

(எ.கா) ஆனால்தீ போய்வா அழைச்சிட்டுபோ பையனையும்

ஒநாயில் லாதஇடம் ஓட்டும்

இவை “வீரத்தாய்” என்பதில் குறிப்பிட்டுள்ள கவிதையாகும்.

நேரிசை வெண்பா

வெண்பாவின் பொதுவிலக்கணம் பொருந்த இரண்டாம் அடியில் தனிச்சொல் பெற்று ஒரு விகற்பத்தாலும் இரு விகற்பத்தாலும் அமைந்து நான்கடி கொண்டதாய் வருவது நேரிசை வெண்பாவாகும்.

(எ.கா)

சாதிமதக் கட்டைவண்டி தன்னிலே செல்லுகையில் கோதையும் சேயும் குளத்தார்ப்போல் – ஒதியை அன்புற்றார் வாழ்ந்த அறிவுமண முடித்தே இன்புற யிருந்தார்கள் நன்கு. இந்த வகை “சுப்பிரமணியர் துதுயமுது. காதல் நினைவுகள், கடற்பமேற் குமிழிகள், முல்லைகாடுகள், பொங்கள் வாழ்த்துக் குவியல்” ஆகிய நூல்களில் காணப்படுகின்றன. “மணிமேகலை வெண்பா” முழுவதும் வெண்பாவினால் ஆனது.

இன்னிசை வெண்பா

நேரிசை வெண்பாவைப் போலவே தனிச்சொல் இல்லாமல் அமையுமாயின் அஃது இன்னிசை வெண்பா எனப்பெயர் பெறும். ஒரு விகற்பத்தாலும் பல விகற்பத்தாலும் இது வரப்பெறும்

(எ.கா)

வேண்டாம் தமிழ்கண்ணி வீசி நமதுளமாம் மாய் புறாவை மடக்கிக் கவர்ந்ததற்கு நன்றி எனவுரைத்தார் மார்ச்; நற்றலை ஒன்றுமாக டென்றாள் உவந்து இந்த வகை “குடும்ப விளக்கில்” இரண்டாம் “மணிமேகலை வெண்பா” வில் ஒன்று உள்ளன.

பள்ளொடை வெண்பா

வெண்பாவின் பொதுவிலக்கணம் பொருத்தி நேரிசை வெண்பாவைப் போலவே, இன்னிசை வெண்பாவைப் போலவோ அமைந்து நாலடியின் மிக்க பல அடிகளாக வருவது பள்ளொடை வெண்பாவாகும்.

(எ.கா)

அன்பு முதிர்ந்தவரே ஐயா விரைவில் நீர் மன்னர் மகன்விரும்பும் மாங்கனிகள் ஐந்தாறு மன்னர் மகன்விரும்பும் மாங்கனிகள் ஐந்தாறு ஏகலுற்றான் மின்னொளியை ஏய்த்து.

கலி வெண்பா

இது பன்னிரண்டு அடிகளுக்கு மேல் வரும் வெண்பாக்களைக் குறிக்கும் முறையாகும்.

(எ.கா)

பூக்காரியின் மகளைப் பூங்காவில் நம்பிள்ளை நோக்கிய நோக்கின் நிலையினைநான் போய்க் கண்டேன் மன்னன் உரைத்தான்; பகலை வரவழைக்கச் சொன்னான்; தொடர்ந்தாள் ஆம் மாதா”

ஏழடியும், பன்னிரண்டு அடியும் கொள்வோர் அவற்றினும் மிகுந்து வரும்
பாடல்களைக் “கலிவெண்பா” என்பர்

ஆசிரியப்பா வகைகள்

நேரிசையாசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவின் பொதுவிலக்கணம் பொருங்கி, ஈற்றயலடி முச்சீரான்
வரப்பெறுவது நேரிசை ஆசிரியப்பாவாக்கும்.

“குளக்கரை தன்னில் கொம்பு கொண்டு, பல

விளக்கும் அழகினை வேலன் அணுகி

“எவ்வூர்”? எனஅவன் “இவ்வூர்” என்றான்

.....

என்றான், வேலன் “வணக்கம்” என்றான்”¹¹

“பாரதிதாசன் கவிதைகள் எதிர்பாராத முத்தம், இருண்ட வீடு, காதல்
நினைவுகள், கடல்மேற் குமிழிகள், குடும்ப விளக்குகள், முல்லைக்காடு,
காதலா?,கடலமுது - பகுதி2, பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், குறிஞ்சிப் திட்டு,
பன்மணித்திரவு” என்னும் பெரும்பான்மையான நூல்களில் இவ்வகைப் பாக்கள்
உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நிலைமண்டில் ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவில் பொது இலக்கணம் பொருத்த எல்லாவடியும் தம்முள்
அளவொந்த நாற்சீர் அடியாய் வருவது நிலைமண்டில் ஆசிரியப்பாவாகும்.

இவ்வகை “கதர் இராட்டினரப் பாட்டு, பாரதிதாசன் கவிதைகள் முல்லைக்காடு, தேனருவி, பன்மணித் திறல், ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது, தமிழுக்கு அழுதென்று பேர், நாள் மலர்கள்கடுஞ்சியை வைத்துக் காவ விடுங்கள் , புகழ் மலர்கள்” ஆகியவற்றை உள்ளன என்பது அறிய முடிகின்றது.

இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம் என்பது பொருந்த, முதலடியும் ஈற்றடியும் நாற்சீராயும் இணையடி இருசீராகும், மூச்சீரானும் வருவதாகும்.

“யாமிட்ட சோறுகறி எப்படி” என்று நாட்டு மன்னனைக் கேட்டனர் பார்ப்பனர் பையைத் திறமை பனியை வஞ்சியைக் கடுஞ்சியை வைத்துக் காவ விடுங்கள் தின்ற குரங்குபோல் திகைத்தான் குத்தியே

இவ்வகை கடல் மேற் குமிழிநள், காதலா? கடமையான? பாரதிதாசான் கவிதைகள் - 2 ஆகிய நூல்களில் காணப்பெறுகின்.

ஆசிரிய விருத்த வகைகள்

ஆசிரிய விருத்தம்

அளவொத்த கழிநெடிலடி நான்கினால் வருவனவாகும்.
அளவொத்தலாவது- காலடியில் எந்தச் சீர் எவ்வகைச் சீராக அமைந்துள்ளதோ அந்தச்சீர் அவ்வகைச் சீராகவே எல்லா அடிகளிலும் அமைவதாகும்.

அறுசீர் விருத்தம்

பாவேந்தர் மூன்று வகையான விருத்தங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்
(எ.கா)

அரையடிக்கு விளம் +மா+தேமா என வருவதாகும்

(எ.கா)

இட்டதோர் தாமரைப்பூ இதழ்விரித் திருத்தல் போலே வட்டமாய்ப்
புறாக்கள் கூடி இரையுண்ணும்; அவற்றின் வாழ்வில் வெட்டில்லை; குத்து மில்லை;
வேறு வேறிருந்திருந்தும் கட்டில்லை; கீழ்மேல் என்னும் கண்முடி வழக்கமில்லை.

இவ்வகை பாடல்களைப் “பாரதிதாசன் கவிதைகள்-1,2,3,4,எதிர்பாராத
முத்தம், குடும்ப விளக்கு, அழகின் சிரிப்பு, காதல் நினைவுகள், கடல்மேற்குமிழிகள்,
முல்லைத் காடு” முதலியவற்றில் காணலாம்.

எண் சீர் விருத்தம்

இவ்வகை பாவேந்தரிடம் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன என்பது
பேராசிரியரின் முடிவாகும்.

(எ.கா)

எண்ணமும் சொல்லும் இரண்டிலா வாழ்க்கை

உண்மையின் உழைப்பு திண்ணிய பொறுமை

ஒவ்வொரு நாளுமே உலகம்

உண்மைகொல் புதுமை உண்டிடும் பழம்காய்

உயர்ச்சிசேர் பயிர்கள் யாவும்

நுண்மைசார் நன்னன் அறிவியல் மக்கள்

நுகர்ந்திட அளிக்கும்ஓர் அறிஞன்.

இவ்வகைப் பாவேந்தரின் “பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், புகழ் மலர்கள்” ஆகியவற்றில் காணலாம். இவ்விவிலக்கணத்திற் சிறிது சிதைந்த ஏழுசீர் விருத்தங்கள் “பண்மணிதிரல், நாள், மலர்கள், புகழ் மலர்கள்” ஆகியவை நூல்களில் காணலாம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எண்சீர் விருத்தம்

பாவேந்தரிடம் இரண்டு வகையான எண்சீர் விருத்தங்களே மிகுதியாகக் காணப்பெறுகின்றன. அரையடிக்கு இரண்டு காய்+மா+தேமா என வருவனவாகும்.

(எ.கா)

சிறு குழந்தை விழியினிலே ஒளியாய் நின்றான்;

திருவிளக்கில் சிரிக்கின்றான்; நாரெடுத்து

வறுமையைக் தொடுப்பாளின் விரல்வ னைவில்

நாடகத்தைப் செய்கின்றான்; அட்டே செய்தோள்

புறத்தினிலே கலப்பையுடன் உழவன் செல்லும்

புதுநடையில் பூரித்தாள்; விளைந்த நன்செய்

நிறத்தினிலே என்விழியே நிறுத்தி னாள்; என்

நெஞ்சத்தில் குடியேறி மகிழ்ச்சி செய்தாள்

“பாரதிதாசன் கவிதைகள் எதிர்பாராத முத்தம், குடும்ப விளக்கு, பாண்டியன் பரிசு, காதல் நினைவுகள், எது இசை? முல்லைக்காடு, தமிழ்ச்சியின் கத்தி, பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், குறிஞ்சித் திட்டு, கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம், பண்மணித்திரள், குயில் பாடல்கள், ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது,

தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், நாள் மலர்கள், புகை மலர்கள், வேங்கையை எழுதுக”
ஆகிய நூல்களில் இவ்வகையைக் காணலாம். பாவேந்தர் நூல்களில் பரவலாகவும்
மிகுதியாகவும் கையாலப் பெற்றுள்ளன என சிறந்த வகை இதுவாகும்.

மேலும் சில எண்சீர் விருத்த வகைகள்

பாவேந்தர் எண்சீர் விருத்தங்களில் மேலும் சில வகைகள்
காணப்படுகின்றன. அவை அனைத்தும் ஈரசைச் சீர்களால் இயன்றவை என்பதைத்
தவிர, அவற்றிடையே எந்தவித பொதுத் தன்மையும் இல்லை. சீர்களின்
அமைப்பிலும் ஒரு சீரான அமைப்பு முறையும் இல்லை. அவற்றை அடியிற் கண்ட
இரண்டு அடிகளில் ஒருவாறு அடக்கலாம். மாச்சீர் மிகுதியாய்ப் பயில்வது.

(எ.கா)

பன்னு முகமாய்ப் பாண்டியன் காண்க

பாரதி தாசன் உரைப்ப திஃதே

மின்னு தமிழே திராவிடம் என்று

திரிந்த தென்றால் மறுப்பவர் இல்லை

அன்ன திராவிடம் என்ற பெயர்தான்

ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன்பே நமது

தின்பால் உள்ள ஐந்துநாடுகளையும்

தெரிவிப்ப தாயிற் றுலகுக் கெல்லாம்

மாற்றீர்கள் ஒழிந்த ஏனைய சீர்கள் மிகுதியாய்ப் பயில்வதாகும்.

இந்த வகைப் பாடல்களிலும் சிறுபான்மை காய்ச்சீர்கள் கலந்தே வருகின்றன. முதல் வகை “கடல்மேற் குமிழிகள், பாரதிதாசன் கவிதைகள் பன்மணித்திரள், தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், வேங்கையை எழுக” என்ற நூல்களில் காணப்படுகின்றது.

பன்னிருசீர் விருத்தம்

மேலே கண்ட அரசு விருத்தம் இரட்டித்து வரும் வகை இது. அதில் ஓரடி இதில் அரையடிகும்.

(எ.கா)

காதலியே என்விழிஉன் கட்டழகைப்
பிரிந்த துண்டு கவிதை ஊற்றிக்
கனிந்ததமிழ் வீணை மொழி என்செவிகள்
பிரிந்ததுண்டு கற்கண் டான
மாதானது கனியிழைப் பிரிந்ததுண்டென்
அள்ளுறும் வாய்தான் ஏடி

.....

சுதியில்வா பறந்துவா தகதகென
முகங்காட்டு தைய லாளே!

இதுபோன்ற விருத்தம் “ பாரதிதாசன் கவிதைகள் – 1” என்ற நூலிலும் உள்ளது.

சந்த விருத்தங்கள் தாள நடைகளுக்கு ஏற்றவாறு அமைந்த விருத்தங்கள் சந்த விருத்தங்கள் எனப்படும். “மும்மை, நான்மை, ஐம்மை, ஏழுமை, ஒன்பான்மை”

என்று தாளநடைகள் ஐந்து வகைப்படும். சந்தமற்ற பாக்களுக்கு அடிப்படை அலகு அசை என்றால், சந்தப்பாக்களுக்கு அழகு சந்த மாத்திரையாகும்.

சந்த மாத்திரை அமையும் முறை; குறில் ஒரு மாத்திரை; நெடில் தனித்து வரினும், ஒற்றடுத்து வரினும் குறில் ஒன்றடுத்து வரினும் இரண்டு மாத்திரை; அடி, அரை இறுதிகளில் வரும் குறில்கள் இரண்டு மாத்திரை பெறும். சந்தவிருத்தச் சீர்களிடையே மாத்திரைகள் அளவில் ஒற்றுமை காணப்பெறும் என்பதனை நோக்கம் போது பேராசிரியன் இசை நுணுக்கங்களை நம்மால் அறிய முடிகின்றது.

எழுசீர்ச் சந்த விருத்தம்

கடவுள் கடவுள் என்றெ கற்கும்

கூறு கின்ற மனிதர்கள்

கடவுள் என்ற நாம நேரம்

கதறி டாத நாளிலும்

உடைமை யாவும் பொதுமை யாக

உலகு நன்று வாழ்த்ததாம்

இடையர் செல்வர் என்ற தொல்லை

கடவுள் பேர்இ வைத்ததே!

இதன் ஒவ்வோர் அடியிலும் முதல் ஆறு சீர்கள் மும்முன்று மாத்திரையும், இறுதிச் சீர் ஐந்து மாத்திரையும் பெறுதல் காண்க. இதே சீர்மை எல்லா அடிகளிலும் காணப்படும். “தகிட” என நடக்கும் மும்மை நடைத்தாளம் இதற்குரியதாகும்.

எண்சீர்ச் சந்த விருத்தம்

வலியோர்சிலர் எளியோர்தமை

வதையேபுரி குந்தா?

மகராசர்கள் உலகாளுதல்

நிலையாம்என உலகாளுதல்

உலகாளவு னதுதாய்மிக

வுயிர்வாதைய டைகிறாள்

உதவாதினி ஒருதாமதம்

உடனேவிழி தமிழா

கலையேவளர் தொழில்மேவிடு

கவிதைபுனை தமிழா

கடலேநிகர் படைசேர்கடு

விடநேர்கரு விகள்சேர்

நிலமேஉழு நவதானிய

நிறையூதிய மடைவாய்

நிதிநூல்வினை உயிர்நூல்உரை

நிசநூல்மிக வரைவாய்

நம்மை நடைக்குரிய “தகதாம் திமி” என்ற சங்கம் முன்னும் “தகதீம்” என்ற சந்தம் இறுதியிலுமாக வருவது அரையடியாகும். அது இரட்டித்து வருவது ஓரடி. இத்தகைய விருத்தங்கள் “பாரதிதாசன் கவிதைகள் – 1” என்ற நூலில் இரண்டு உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பன்னிருசீர்ச் சந்த விருத்தம்

குடியேறும் ஆசிரியப் பாதகர்கள் சூழ்ச்சியால்

கொலையுண்ட தமிழர்நெஞ்சம்;
குறுநெறிச் சங்கரன் புத்தநெறி மாற்றிடக்
கொல்வித்த தமிழர்நெஞ்சம்;
படியேறு சமண்கொள்கை மாற்றிடக் சம்பந்தப்
பார்ப்பனன் சூழ்ச்சிசெய்து
படுகொலை புரிந்திட்ட பல்லாயி ரம்கொண்ட
பண்புசேர் தமிழர்நெஞ்சம்;
கொடிதான தம்வயிற் றுக்குகை நிரப்பிடும்
கொள்கையால் வேதநூலின்
கொடுவலையி லேசிக்கி விடுகின்ற பேதெலாம்
கொலையுண்ட தமிழர்நெஞ்சம்;
துடிதுடித் துச்சிந்தும் எண்ணங்கள் யாவுமே
தூயசுய மரியாதையாய்ச்
சுடர்கொண் டெழுந்ததே சமத்துவம் வழங்கிடத்
தூயஎன் அன்னைநிலமே

இதன் ஓர் அறையடியில் முதல் ஐந்து சீர்களும் ஐந்து மாத்திரை பெற்றும்,
ஆறாம்சீர் ஏழு மாத்திரை பெற்றும் வருவது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதுவே மற்றைய அரை அடிக்கும் பொருந்துவது. இத்தகைய சந்தத்தில் ஒவ்வொரு
சீரும் “தகதிகட” என் ஐம்மை நடை நடக்கும். இத்தகைய பாடல்கள் “ பாரதிதாசன்
பாடல்கள் – 1, 2” ஆகிய நூல்களில் உள்ளன.

வண்ண விருத்தம்

சந்தப் பாவே வண்ணப்பாவாக வளர்ந்தது. சந்தப் பாவில் ஓர் அடியில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் வரும் சீர்க்கும் அடுத்த அடியில் அதே இடத்தில் வரும் சீர்க்கும் மாத்திரை அளவில் மட்டுமே ஒற்றுமை இருக்கும் என்ற இயல்பினை மேலே குறிப்பிட்ட சந்த விருத்தங்களில் கண்டோம். ஆனால், வண்ணப்பாவில் அச்சீர்களுக்குள் மாத்திரை அளவோடு குறிலுக்குக் குறில், நெடிலுக்கு நெடில், வல்லொற்றுக்கு வல்லொற்று, மெல்லொற்றுக்கு மெல்லொற்று முதலிய ஒற்றுமைகளும் இருக்கும்.

(எ.கா)

பாலாழி மேலினிது கண்துயிலு மாதவனே

மாலேறன் மார்பிலணி வண்துளப மாலையிலே

வந்துமொய்த்தி டுஞ்சிறைப்பொன் வண்டினுக்கி ருந்தமெய்த்த

வந்தனிற்று ருமடக்கு

சைந்தெனச்சி டும்படிக்கு

மட்டினிக்கு மெய்பதத்தி

னைத்துத்தி நைத்துநிற்கு – மகன்மேலே

மூலாவி லாசவழி யின்கடையி னாலெனையே

ஏலாதெ னாதருள்க மங்களகுணாளையனே

எண்டிசைக்கு ளங்கணுற்ற

உம்பருக்கு ளெங்கெனக்குள்

அம்புயப்ப தந்தனக்கி

ணைந்தநற்சு கங்கிடைக்கும்

இச்சகத்தி னைக்கிளப்பி

னிற்படைத்த ளித்தழிக்கும் – எழிலோனே!

இது ஒரு கண்ணி. இதுபோல் மற்றொரு கண்ணீ கொண்ட நான்கடிப் பாடலாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இந்நான்கடிகளும் ஒரே எதுகையில் அமைவது மரபாயினும் இவ்விருத்தம் இரண்டடி எதுகை பெற்றுள்ளது. இதன் ஓரடியில் சீர்கள் உள்ளன.

“சுப்பிரமணியர் துதியமுது, முல்லைக்காடு பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், தேனருவி, கண்ணகி புரட்சிக்கவியம் பன்மணித்திரள் பாரதிதாசன் கவிதைகள் -4 காதல் பாடல் தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்” ஆகிய நூல்களில் வண்ணப்பாடல்களை காண முடிகின்றது.

தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா

கலித்தளை பெற்று நான்கடியான் வருவது இவ்வகைப்பா.
கலித்தளைக்குப் பதிலாக வெண்டளை பெற்று வருவதலும் உண்டு.

(எ.கா)

தன்னலத்துக் கம்பால் தனித்தமணி வீட்டினிலே

இன்னார் இனியார் எனயாதும் பாராமல்

பொன்னைப் புதிதாய் வறியோன்கொள் இன்பத்தை

மன்னியருள் சாவே எனைத்தழுவ வாராயோ!

“தமிழ்ச்சியின் கத்தி, குடும்ப விளக்கு” ஆகிய நூல்களில் இவ்வகைப் பாடல்கள் காணலாம்.

தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா

தரவுக் கொச்சகம் இரண்டு இணைந்து வருவதுபோல் ஒரே ஏதுகையில் வருவது இப்பெயர் பெறும். இது வெண்டளையாலும் வரும்.

(எ.கா)

ஆற்றும் பணிகள் பகலெல்லாம் ஆற்றியபின்

சேற்றில் முளைத்திட்ட செந்தா மரைபோலும்

தோன்றும் இரவும் சுடர்விளக்கும் இல்லத்தில்

காற்று நுகர்ந்திடுவீர்! காதுகொடுத்தேயாம்

சுற்றுதல் கேளிர்; தமிழை வடநாட்டார்

மாற்றித் தமிழர் கலையொழுக்கம் பண்பெல்லாம்

மாற்றவே இந்திரனை வைத்தார்கட் டாயமென

வேற்றுவரின் எண்ணத்தை வேரறுத்தல் உங்கடனே.

இது வெண்டளையால் வந்த இயற்றர விணைக் கொச்சகக் கலிப்பாவாகும்.

கட்டளைக் கலித்துறை

இவ்வகை தேவார திவ்வியப்பிரபந்தம் காலம் முதல் இன்று வரை ஓரளவு செல்வாக்குடன் வளர்ந்து வருவதாகும். அப்பர் தேவாரத்திலும் நாலாயிரப்பனுவலிலும் இது “திருவிருத்தம்” என்று திருநாமம் பெற்றுள்ளது.

கட்டளைக் கலித்துறைகளில் 1,5 – ஆம் சீர்களில் மோனை அமைதல் வேண்டும்.
அவற்றோடு 3-ஆம் சீரிலும் அமைத்தால் ஓசை மேலும் சிறப்பாக இருக்கும்.
ஆனால், பாவேந்தரின் கட்டளைக் கலித்துறைகளில் 5-ஆம் சீரில் அமையாத
அடிகள் பல உள்ளன. ஒரே பாடலில் இரண்டு அடிகளிலும் இவ்வாறுள்ளமையைக்
காண முடிகின்றது.

(எ.கா)

வேடப்பன் பார்த்துநின் றான்மங்கை

யாள்வரும் வேடிக்கையே!

வள்ளுவனைப்பெற்ற தாய்பெற்ற

தேபுகழ் வையகமே!

“பாவேந்தரின் குடும்ப விளக்கு, பாரதிதாசன் கவிதைகள் – 2,
பன்மணித்திறல், புகழ் மலர்கள், வேங்கையை எழுக” என்ற நூல்களில் கட்டளைக்
கலித்துறைகள் உள்ளன.

கலி விருத்தம்

“அளவடி நான்கின கலிவிருத்தம்மே” என்பது இதன் பலவகைச்
சீரமைப்பையுடையதாகும்.

(எ.கா)

பாலோடு நேத்தமிழும் பைந்தமிழ் மக்களும்

ஆளோடு வேரென் றறிந்திருந்தும் ஆளவாந்தார்

மேலோடு பேசி விடுவரேல் அவ்வாட்சி

தாளோடு நீரென்று காற்றாய் கருங்குயிலே

என பாரதிதாசன் கவிதைகள் -2இல் இவ்வகை காணப்படுகின்றன.

நூற்பா

பெரும்பாலும் ஈரசைச் சீர்களால் ஆகிய அளவடிகள் ஒன்றோ பலவோ பெற்று வருவது நூற்பாவாகும். ஓரடி நூற்பாக்கள் சித்தியாகும், குறளடியாகவும் வருவதுண்டு. ஆத்திச்சூடிகளில் வருவன அனைத்தும் குறளடி நூற்பாக்களேவாகும்.

1. அனைவரும் உறவினர்

7. எழுது புதிய புல்

13. கல்லார் பதிவர்

இவை “பாரதிதாசன் ஆத்திச்சூடி”யில் கண்டவையாகும் என பேராசிரியர் சுட்டுகின்றார்.

1. அச்சம் தவிர்

31. செய்வது துணிந்து செய்

38. ஞாயிறு போற்று

இவை பாரதிதாசன் “புதிய ஆத்திச்சூடி”யில் கண்டன.

ஆத்திச்சூடியில் ஒவ்வோர் அடியும் ஒரு தனிப்பாடலே. கவிஞர்கள் இருவரின் ஆத்திச்சூடியில் யாப்பமைப்பில் வேறுபாடு இல்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிந்துப் பாடல்கள்

“சிந்துக்கு தந்தை!” என்று புதுமைக் கவிஞர் பாரதியாரைப் புதுவைக் கவிஞர் பாவேந்தர் பாராட்டுவார். இதனால் பாரதியார்தான் சிந்துப்பாடல்களை முதன்முதலாக உருவாக்கினார் என்று கொள்ளல் கூடாது. சிந்து வகைகளை சிறப்பாகவும் மிகுதியாகவும் கையாண்டவர் என்பதே இதற்குப் பொருளாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கடுவெளிச் சித்தர் “ஆனந்தக் களிப்பு “ பாடியிருப்பினும் அவருக்குப் பின்னர் வந்த தாயுமான அடிகள் காலத்தில் அவர் பெயராலேயே “தாயுமானவரின் ஆனந்தக் களிப்பு” என வழங்கியது. முன்னரே காவடிச்சிந்து இருந்தாலும் (வள்ளி கல்யாணக் காவடிச் சிந்து) சிறப்பாக பாடிய காரணத்தால் அண்ணாமலை ரெட்டியார் பெயராலேயே “அண்ணாமலை ரெட்டியார் காவடிச் சிந்து” என்று பெயர்பெற்றது. இதுபோலவே பாரதியாரும் “சிந்துக்கு தந்தை “ என்று போற்றப் பெறுகின்றனர்.

காவடிச் சிந்து

முருகன் கோவிலுக்குத் தோளில் காவடி சுமந்து செல்லும்போது பாடும் பாட்டு காவடிச் சிந்து. பாவேந்தர் காவடி சிந்துகளைக் காதலித்துப் பல நூல்களிலும் பாடியுள்ளார்.

(எ.கா)

தாழ்வென்றும் உயர்வென்றும்
சமூகத்தில் பேதங்கொண்டால்
வாழ்விற்பன் உண்டாகுமோ? – சகியே
வாழ்விற்பன் உண்டாகுமோ?
சேரிப் பறையர் என்றும்
தீண்டாதார் என்றும் சொல்லும்
வீரர்தம் உற்றாரடி - சகியே
வீரர்தம் உற்றாடி!

பாவேந்தரின் காவடிச் சிந்துகளின் சில தாள நடைகளுக்கு அவ்வளவு சிறப்பாக அமையவில்லை என்பார் டாக்டர் இரா.திருமுருகன். இதை காவடிச் சுமப்போர் பாடுவதற்கு இற்றப்பட்டவை அல்ல என்று இதற்குக் காரணமும் கூறுவார். பாரதியாரின் சிந்துக்களிலும் இதே நிலைதான்.

பாவேந்தரின் “சுப்பிரமணியர் துதியமுது, கதர் இராட்டினப்பாட்டு, தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப்பாட்டு, பாரதிதாசன் கவிதைகள் – 1,3, இசையமுது, தேன் அருவி, பன்மணித்திரள்” ஆகிய நூல்களில் சிந்து வகைப் பாடல்களில் காணலாம்.

நொண்டிச் சிந்து

நொண்டு நாடகங்களின் பயன் படுத்தப்பெற்ற சிந்துவகை நொண்டிச்சிந்து எனப் பெயர்பெற்றது. நொண்டி நாடகத்தில் நொண்டி ஒருவனே கதைமாந்தன் – ஒரே நடிகன் அவன் பாடும் சந்தச் சீரும் நொண்டி என்ற அவன் பெயருக்கேற்றவாறு -நொண்டி சீராக – தடைபடுவது போல் (விட்டிசைத்தல்)

அமைந்திருக்கும். நொண்டி நாடகம் ஓர் இசைப் பிரபந்தம் (கேயப் பிரபந்தம்) இதிலுள்ள சிந்துகள் யாவும் பாடுவதற்காகவே ஏற்பட்டவையாகும்.

சிந்துப் பாடல்கள் இரண்டடியால் நடைபெற வேண்டும் சீதக்காதி நொண்டி நாடகத்திலுள்ள பாடல்கள் இவ்வாறுதான் அமைந்துள்ளன.

வளையற் சிந்து

வளையல் விற்றுச் செல்வோர் பாடுவதாக உருவாகிய ஒருவகைச் சிந்து இதுவாகும். பின்னர்ப் பல பொருளிலும் பாடப் பெற்றது. இதற்கெனத் தனி வடிவம் உண்டு.

(எ.கா)

பால்நுரைபோல் பாரதத்தில் பஞ்சுவிளைப்பீரே – நல்ல

பஞ்சுவிளைச் பீரே – அந்தப்

பஞ்சுதனைச் சுத்திசெய்வீர் பனிமலை போல் நீரே

தேனருந்தும் ஈக்களெல்லாம் சேர்ந்து மொய்த்தல் போலே –

மிகச்சேர்ந்து மொய்த்தல் போலே – முழுத்

தேசமின்று ராட்டினத்தைச் சேர்ந்து சுற்று வீரே

பாவேந்தர் 'கதர் இராட்டினப் பாட்டில்' உள்ளது என்பது காலத்திற்கு ஏற்ப தோன்றும் யாப்பு நெறிகளை பாவேந்தர் கையாண்டுள்ளார் என்பதை பேராசிரியர் வழி அறிய முடிகின்றது.

கும்மி

திருநங்கையாழ்வாரின் “சொல்லுவன்” என்ற ‘காஞ்சி பரமேச்சுர விண்ணகரம் பதிகம்’ கும்மி அமைப்பை கொண்டுள்ளதாகவும் இதுவே பூமிக்கு முன்னோடியாகலாம் என்றும் கூறுவர் டாக்டர் இரா. திருமுருகன். “கும்மி” என்ற சொல் தொடக்கத்தில் “கொம்மை” என இருந்தும், பின்னர் “கும்மி” என்றாகியது. “கொம்மை” என்ற சொல்லை பழமொழி நானூறு சீவகசிந்தாமணி, நைடதம் என்ற நூல்களில் காணலாம்.

நாலடிக்கும்மி

கோயில் என்ன குளத்தில் என்ன பயன்?

கும்பிடல் யாவும் வெளி வேடம் – என்று

வாயில் உரைத்தொரு நாகரிகம் – இங்கு

வந்து குதித்தது பாரதமே.

கோயிலைக் சாமியை வேண்டு கிலாதவன்

கொள்கை பிறருக்கு நலம்புரிதல் – இன்றி

வாயினில் மந்திரம் ஞானம்வ ளர்ப்பது

வம்பெனச் சொல்லடி பாரதமே.

பாவேந்தர் கும்மிகளைக் “கதர் இராட்டினப் பாட்டு, பாரதிதாசன் கவிதைகள் – 1, முல்லைக்காடு, தேனருவி, பன்மணித்திரள்” ஆகிய நூல்களில் காண முடிகின்றது.

ஆனந்தக் களிப்பு

இதுவும் சிந்து வகைப் பாடல்களில் ஒன்று. சிந்துப் பாடல்கட்கு இலக்கணம் வகுக்கப்பெறாத காரணத்தால் காவடிச் சிந்து, நொண்டிச் சிந்து, கும்மி முதலியவற்றைப் போலவே இதுவும் ஒரு பாடிய மெட்டில் மற்றொருவர் பாடுவது என்ற முறையில் இயற்ற பெற்று வருகின்றது. கடுவெளிச் சித்தரின் “பாபம் செய்யாதிரு மனமே, தாயுமான வரின் “சங்கர சங்கர் சம்பு” முதலியவற்றை மாதிரியாக கொண்டு, ஆனந்தக் களிப்புகள் இயற்றப் பெற்று வருகின்றன.

எடுப்பு

(எ.கா)

“இந்தி எதிர்த்திட வாரீர் – நம்

இன்பத் தமிழ்தனைக் காத்திடவாரீர்”¹²

முடிப்பு

முந்திய காலத்து மன்னர் – நம்

முத்தமிழ் நாட்டினில் தொத்திடு நோய் போல்

வந்த வடமொழி தன்னை – விட்டு

வைத்தத னால்வந்த தீமையைக் கண்டோம்

முடிப்பில் இரண்டு அடிகட்டுப் பிறகு எடுப்பு வருவதே, இவை இரண்டடிக் கண்ணிகளாக இருப்பது தான் இயல்பு என்பதைக் காட்டும்.

இவ்வகைப் பாடல்களைப் “பாரதிதாசன் கவிதைகள் – 1,4, முல்லைக்காடு, தேனருவி, பன்மணித்திரள், தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்” ஆகிய நூல்களில் காண முடிகின்றது.

தென்பாங்கு

கவிஞர் பெருமான் பாட்டி ஏற்றுவோர் தமிழின் பெருமைகளை,

வியத்தகுசெந் தமிழாகவே

வெல்லத்துத் தென் பாங்கில்

பாடல் வேண்டும்

என்று கூறுவதில் “தென்பாங்கு” என்ற பாவகையைக் காண்கின்றோம்.

இலாவணி

“கேட்போர் நெஞ்சைக் கவரும் இவ்வகைப் பாடல்கள் மராட்டிய நாட்டில் உருவாகியது; மராட்டிய மன்னர் சரபோசியின் ஆட்சியில் தஞ்சையில் வளர்ச்சி பெற்றது. பெரும்பாலும் காமன் பண்டிகைகளில் எரிந்த காட்சி, எரியாத காட்சி என இரு புலவர்களால் “டேப்” என்னும் ஒருவகைத் தோற்கருவி அடித்துப் பாடப்பெறும்.

இரண்டடிச் சிந்துக்கள்

சிந்துவுக்கு உரிய அடியளவு இரண்டு என்பது இலக்கணம். இத்தகைய சிந்துகளை இரண்டடியால் மட்டும் இன்றி நான்கடியாலும் இயற்றும் மரபைப் புதுமைக் கவிஞர் பாரதியாரிடமும், புதுவைக் கவிஞர் பாரதிதாசனிடம் காணலாம்.

பாவேந்தர் இரண்டடிச் சிந்துகளைவிட நான்கடிச் சிந்துகளையே அதிகமாக
இற்றியுள்ளார் என்பதை பேராசிரியரின் ஆய்வின் மூலம் அறிய முடிகிறது

(எ.கா)

பொற்புடை முல்லைக்கொத்தில்

புளியம்பூ பூத்ததென்றால்

சொற்படி யார்நம்புவார் – சகியே

சொற்படி யார்நம்புவார்?

பாவேந்தரின் “கதர் இராட்டினப் பாட்டு, தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப் பாட்டு,
முல்லைக்காடு, பா.தா.க.2,3,4, இசையமுது-2, இளைஞர் இலக்கியம், ஒரு தாயின்
உள்ளம், வேங்கை எழுக” ஆகிய நூல்களில் இரண்டடிச் சிந்துக்கள் உள்ளன.

உருப்படி எடுப்பு முடிச்சுகள்

உருப்படி என்பது கீர்த்தனை, சிந்துப் பாடலில் வளர்ச்சி வடிவமே இது.

சிந்து, உருப்படி இவற்றிடையே உள்ள ஒற்றுமைகளைப் போல சில
வேற்றுமைகளும் உள்ளன என்பதை எடுத்துக்காட்டுவார். டாக்டர் இரா.
திருமுருகன் அவை;

ஒற்றுமைகள்

1. சிந்துப்பாடல்களும் உருப்படிகளும் தள அமைப்புடையன.
2. இரண்டடிச் கண்ணிகளாக அமைவன.

3. எதுகை மோனைகளுடன் இயையும் முடுகியலும் இடம்பெறக்கூடியவை.

4. தனிச்சொற்கள் உண்டு.

வேற்றுமைகள்

1 . சிந்து பாடல்களின் அசைகள் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நீளும். உருப்படிகளில்

2. சிந்துக்களில் எடுப்பு, தொடுப்பு, பிடிப்பு என்ற உறுப்புகள் இல்லை. உறுப்புகளில் இவை உண்டு.

3. சிந்துக்களில் தாளத்திற்கு மட்டுமே தரப்படும்; உருப்படிகளில் தாளத்திற்கு இசைக்கும் முதன்மை தரப்பெற்றும்.

பாவேந்தர் பாடல்களில் முதல் வகையைச் “சுப்பிரமணியர் துதியமுது, கதர் இராட்டினப் பாட்டு, பாரதிதாசன் கவிதைகள் இசையமுது, குடும்ப விளக்கு, முல்லை காடு, தேனயருவி, வேங்கை எழுக” ஆகிய நூல்களில் காண முடிகின்றது.

எடுப்பு, தொடுப்பு, முடிப்புகளுடன்

உருப்படிகளில் எடுப்பும் தொடுப்பும் ஒரு கண்ணியாக அமையும். முடிப்பு ஒன்று அல்லது கண்ணிகளாக அமையும். முடிப்பின் பிற்பகுதியைப்போல் தொடுப்பின் இசையமைப்புக் காணப்படும்.

பாவேந்தரின் இவ்வகையைக் “சுப்பிரமணியர் துதியமுது, கதர் இராட்டினப் பாட்டு, பாரதிதாசன் கவிதைகள் குடும்ப விளக்கு, கடல் மேற்கு

குமிழிகள், முல்லைக்காடு, இசையமுது பொங்கல் வாழ்த்து, தேனருவி,
வேங்கையை எழுக்” ஆகிய நூல்களில் காண முடிகின்றது.

வெண்டளைக் கண்ணிகள்

தமிழ்நாடென் தாய்நாடு

தாய் மொழிதான் என்றன்

தமிழென் றுணரான்

சழக்கனன்றோ என் தாயே

இதுபோல, வெண்டளை பெற்ற இரண்டிரண்டடியாகப் பொருள் முடியுமாறு
ஓரெதுகையுடன் வருவது கண்ணி எனப்படும். ஒரு முடிவுள்ளவை “என்தாயே”
என்பது போன்ற ஒரே சொல்லால் முடிந்து அச்சொல்லால் பெயர் பெறும்
முறையாகும்.

ஏற்றப்பாட்டு

பெரும்பாலும் மா+தேமா+தேமா என்னும் சிந்தடிகளால் இரண்டிரண்டு
அடிகள் எதுகையோ, மோனையோ பெற்று அமைந்திருக்கும் இடைச்சீர் ஒரு
நிரையசைச் சீராகவும் வரும்.

(எ.கா)

கெண்டை விழி யாமே – அடி

கிள்ளை மொழி யாளே

கொண்டை ரிலே பூவும் – உன்

கோடை நெடுவாக்கும்

ஏற்றத்தால் பயிர்கட்கு நீர் இறைத்த காலத்தில் இறைத்த சால் கணக்கை எண்ணிக்
கொண்டே பாடுவது உழவர்களின் வழக்கமாகும்.

ஆசிரியத் தாழிசை

மூன்றடி ஓர் எதுகை பெற்று வந்தனவாக நான்கு பாடல்கள்
பன்மணித்திரளில் காணப்படுகின்றன. இவை எந்தப் பாவகையிலும்
அடங்கவில்லை.

(எ.கா)

செந்தமிழ் காத்தான் திருக்குறளில் ஆர்வத்தான்

இந்தி சுமக்கின்றான் தில்லிர் கிளிக்கின்றான்

இந்தாடி தோழி இனவா தமிழ் மறவன்?

இதுகாறும் காட்டைப் பெற்ற எடுத்துக்காட்டுகளாக பாவேந்தர் பழைய மரபை
அதிகம் போற்றதவராக அறிய முடிகின்றது.

யாப்பு நெறி வாயிலாக பல்வேறு இலக்கண அமைப்பு முறைகளையும்,
அவற்றை மையப்படுத்தி பாவேந்தர் இயற்றியுள்ள கவிதை முறைகளையும்,
மேலும் பேராசிரியரின் நுணுக்கமான் மேற்கோள் காட்டும் திறனையும் ஆய்வு
அணுகுமுறைகளையும் அறிய முடிகின்றது.

உவமைத்திறன்

கவிதைக்கு அழகு செய்வன அதில் அமையும் அணிகளாகும். ஒரு கருத்தை
மொட்டையாக சொல்வதை விட அழகாக சொல்வது கேட்பவருக்கு இன்பம்
பயக்கும் என்பதை அனைவரும் அறிவர்; மன்பதைக்கே பொதுவான உண்மை

இதுவாகும். இதனை “நீர்மேல் குமிழி” போன்றது என்று பொதுமக்கள் சொல்வர்; இக்காலத்திற்கேற்றவாறு “உப்பிய பலான்” போன்றது என்று சொல்லியும் மகிழலாம். இதனை கவிஞர் ஒருவர் கூறும்போது

படுமழை மொக்குளிர் பல்காலும் தோன்றிக்

கெடுமிதோர் யாக்கை

என்று சொல் நயத்துடன் வடிவு கொள்ளும். இவ்வாறு ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளினோடு ஒப்பிட்டுக் கூறும் பாங்கில் அமைவதை “உவமையணி” என்று குறித்தோர் நம் முன்னோர்.

உவமை

கண்முன் காணப்பெறும் பொருட்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பண்பு மனிதனிடம் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளது. மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது பொருட்கள் வெவ்வேறுபோல் தோன்றினாலும் உண்மையில் அவற்றிடையே ஏதாவது ஒரு தொடர்பு இல்லாமல் போகாது என்பது நாம் அறிந்ததேயாகும்.

உவமை விரி

ஒரு உவமையை விரிவாக கூறுவது உவமை விதி எனப்படும். பாரதிதாசனின் உவமைகள் தனித்தன்மை வாய்ந்தவையாகும். பரம்பரையாக புலவர்கள் கையாண்டு உவமைகளைச் சற்றுப் புதிய போக்கில் அமைப்பதிலும், இதுகாறும் எவரும் கையாளாத பாங்கில் உவமைகளை அமைத்துக் காட்டுவதிலும் இத்தனித் தன்மையைக் காணலாம். சில எடுத்துக்காட்டுகள் காண்போம்.

உதாரணம் - அமுதவல்லியின் காதலைத் தோழியார் மூலம் அறிந்த வேந்தன் இந்த உண்மையை மறைந்திருந்து காண முயன்று கன்னிமாடத்தருகே காத்திருக்கின்றன் - யாரும் அறியாமல்! வந்த உதாரன் அமுதவல்லிக்கு கைலாகு தந்து, காதல் மொழிகளைப் பேசினதும், காத்திருந்த நங்கை வேல் விழியை வீசினதும், முத்தம் விளைத்த நடைமுறையையும் காண்கின்றான் காவலன்; கடுகடுக்கின்றான்.

மண்டையிலே கொட்டியது ஆயிரந்தேன்

போல மனமுளைந்து

மாளிகைக்குச் சென்றான்

என்று அரசன் கொண்ட சினத்தைக் காட்டுகின்றார். ஆயிரந்தேன் ஒரே சமயத்தில் குட்டி மன உளைச்சல் தருவது போல் அரசன் துன்புறுகின்றான் என்கின்றார்.

காதலன் - காதலி உறவு மிகவும் அற்புதமானது. இளமையில் ஒருவர் மற்றொருவர் பால் கொண்டிருக்கும் கவர்ச்சி இறைவனால் ஏற்படுத்தப் பெற்ற காதல் உணர்ச்சி. படைப்பு நடைபெறுவதற்கு ஆருயிர்களிடம் வழங்கப்பெற்ற அற்புத ஆற்றல். நாயகன் - நாயகிஉறவு ஆழ்வார் பாசுரங்களில் அற்புதமாகக் காட்டப்பெற்றிருப்பதைக் கண்டு மகிழலாம். காதலர்களின் உடல் அழகு தான் முதன்மையானது. கண்ணம்மா என் காதலி - என்கின்ற பாட்டில் பாரதி கூறுவார்;

தோயுமது நீ எனக்கு - தும்பியடி நானுனக்கு

வீணையடி நீ எனக்கு - மேவும்விரல் நானுனக்கு

வெண்ணிலவு நீ எனக்கு - மேவுகடல் நானுனக்கு

என்றெல்லாம் ஆசை மொழிகளை அடக்கி மகிழ்கின்றார்.

அடுக்கு உவமைகள்

சில இடங்களில் கவிஞர் உவமைகளை வரிசையாக அடுக்கி, கூறும் பொருட்களுக்கு முத்தாய்ப்பு வைப்பர்.

மாவடு வொத்தகண் நாளை – இள

வஞ்சிக் கொடிக்கிணை யானைத்

தாவிநல் வாயில்கள் ஓரம் – உயிர்

தாக்கிடும் புன்சிரிப் பாளை

என்று பொன்னை குறிப்பதில் இதனைக் காணலாம்.

முதல் உவமை

“கேள்வி இலார் கொஞ்சம்போல் இருண்டு” “கற்றலில் கேட்டலே நன்று” என்று பழமொழி நானூறு கூறும். வள்ளுவர் கேட்கும் ஞானம் பெறுவதை “செவிச் செல்வம்” என்று கூறுவர். “கற்றிலனாயினும் கேட்க” அறிவுறுத்துவார். கேள்வி இலார் கொஞ்சம் இருகூழ்ந்து கிடக்கும். கவிஞரின் “இருண்ட வீட்டில்” இதன் பரிமாணத்தைக் கண்டு மகிழலாம்.

இரண்டாவது உவமை

“நீளும் வழக்குடையார் செல்வம் போல் மின்னி அதிர்ந்து மாய்ந்து” “வான் பொருளை இழந்தான் போல்”.

ஒரு வழக்கு அதிர்ந்து பின்னர் மழைக் கண்ணீர் உகுத்ததுவான்”. ஒரு வழக்கு நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றாள் அஃது இரப்பர் போல் நீளும். சூழ்நிலையில் சரியான முடிவு இல்லையாயின் மேல்நிலை குன்றங்கட்டுப் போகும்.

இந்நிலைகளில் காலதாமதம் மேலும் மேலும் நீண்டு கொண்டே போகும். பணம் கரைவதைச் சொல்லி முடியா. பழுதடைந்த தண்ணீர் குழாயில் தண்ணீர் ஒழுகுவதைப் போல் பணம் போய்க் கொண்டே இருக்கும். எத்தனையோ விதவிதமான செலவுகள்! பன்னி உரைக்கில் பாரதமாத நீளும்.“நாஞ்சில் நாடு மருமக்கள் மான்மியம்” என்ற கவிமணியின் நூலில் வழக்குகளால் நேரிடும் செலவு அற்புதமானச் சித்திரிக்கப் பெற்றுயிருக்கின்றன.

மூன்றாவது உவமை

“பழக்குகலை மேல் எறிந்த குறுந்தடியே போல” குறுந்தடியை வேகமாக எரியும்போது அதன் செல்லும் வேகத்தைக் காணலாம். அது பழகுகலையைத் தாங்கும் போது பழங்கள் சிதறி ஓடுவதோடன்றி சில பழங்கள் சிதைந்தும் போகும். பெருங்காற்றுப் பாய்ந்ததால் ஓடத்திற்குப் பேராபத்து நேரும் நிலை ஏற்பட்டது. வேலன் காப்பாற்றினான். மங்கையார் தப்பினர்.

இந்தப் பாடல் “ஆழிமழைக் கண்ணம்மா” என்ற திருப்பாவையின் மழை பாட்டில் உள்ள உவமைகளையும் “முன்னிச்சுருக்கி” உவமைகளையும் நினைவுகூரச் செய்கின்றது.

உவமைத்தொகை

இரு சொற்கள் சேர்ந்து ஒரு பொருள் தருவது. உவமை தொகையாக வரும் உவமைகளிலும் கவிஞரின் கைவண்ணத்தையும், கருத்து வண்ணத்தையும் கண்டு மகிழலாம். “கொடுவாள் மீசை” நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டு. இந்த வகையில் கவிஞர் படைப்புக்களில் எண்ணற்ற உவமைகள் உள்ளன. இவற்றுள் பலவகை

உள்ளங்களைக் காட்டும் திறன் அற்புதமானது. அவை: கடுகு உள்ளம், துவரை உள்ளம், தென்னை உள்ளம், மாம்பிஞ்சியுள்ளம், தாயுள்ளம் என்பவையாகும்.

கடுகு உள்ளம்

“உலக ஒற்றுமை” என்ற பாட்டில்,

தன்பெண்டு தன்பிள்ளை சோறு வீடு

சம்பாத்தியம் இவைஉண்டு தானுண் டென்போன்

சின்னதொரு கடுகுபோல் உள்ளம் கொண்டோன்

தெருவார்க்கும் பயனற்ற சிறிய வீரன்!

பொருள் வெளிப்படை. இவனால் இவன் வதியும் தெருவிலுள்ளார்க்கும் பயன் ஒன்றும் இல்லை.

துவரை உள்ளம்

இதனைக் கவிஞர்,

கன்னையா என்சிறுநூர் என் போன் உள்ளம்

கடுகுக்கு நேர்முத்த துவரை உள்ளம்

தன் ஊரில் மட்டிலும் அக்கறை கொண்டவனது உள்ளம் துவரை உள்ளம் ஆகும்.

கடுகு உள்ளத்தை விடச் சற்றுப் பெரியது

தென்னை உள்ளம் இதனையும் கவிஞர் கூறுவார்:

தென்னையுள்ளம் ஒன்றணரடு தனது நாட்டுச்

சுதந்திரத்தால் பிறநாட்டைத் துன்புறுத்தல்!

இத்தகைய உள்ளத்தைக் கொண்ட நாட்டுத் தலைவர்களும் வீட்டுத் தலைவர்களும் உள்ளனர். “சுவைத்” என்னும் நாட்டை ஆக்கிரமித்துத் தன் நாட்டுடன் இணைத்துக் கொண்ட “இராக்” நாட்டுத் தலைவனின் உள்ளம் இத்தகையானது.

மாம்பிஞ்சு உள்ளம்

இந்த உள்ளத்தைக் கொண்டவர்கள் பற்றி,

ஆயுதங்கள் பரிகரிப்பார், அமைதி காப்பார்,

அவரவர்தம் வீடுநகர் நாடு காக்க

வாயடியும் கையடியும் வரச் செய்வார்

மாம்பிஞ்சு முற்றத்தின் பயனும் கண்டோம்!

என்று காட்டுவார். பொருள் வெளிப்படை.

தாயுள்ளம்

இதுதான் தலையாய உள்ளம். இதனை,

தூய உள்ளம் அன்புள்ளம் பெரிய உள்ளம்

தொல்லுலக மக்களெலாம் “ஒன்றே” என்னும்

தாயுள்ளம் தனிலன்றோ இன்பம்! அங்கே

சண்டையில்லை தன்னலந்தான் தீர்த்த நாலே

என்று காட்டுவார்; இங்கே ஐந்து உள்ளங்களை “உவமத்தொகை” யாகக் காட்டும் அற்புதம் நம்மை வியக்க வைக்கின்றது. ஒருவிதத்தில் மனப்பதைக்கும் அறிவு கொள்ளுத்துவதாகவும் அமைகின்றது.

பாரதிதாசன் முதல் கவிதை தொகுதியில் வரும் இவ்வகை உவமைகள்

பானல் விழி, இருட்காடு, பால்மொழி, பாளைச் சிரிப்பு, முல்லை சிரிப்பு, கற்கண்டு மொழி, மாணிக்கப்பரிதி, தேன்மலர்ச் சோலை, கெண்டை விழிகள், சுலைவாய், வயிரக்குன்று, வண்டு விழி, ஒளிவிழி, சுளைவாய், பொன்னாசல்; பா.தா. கவிதை இரண்டாம் தொகுதியில் உள்ளவை. மலர்க்கை, பொன்னொளி, பாலுடல், கனி இதழ், முல்லைச் சிரிப்பு, தேன் கவிகள், பொன் மலர்கள், தங்க மாதுளை, கெண்டை விழி, தென்னம்பாளை சிரிப்பு. இது ஒரு புரட்சிகரமான உவமை; இதுகாறும் எவரும் சொல்லாத உவமை. முதல் முதலாகக் கவிஞர் இந்த உவமையைக் கூறிய காலத்தில் அறிஞர் அண்ணா பல மேடைகளில் (1944-55) இதனைக் கூறக் கவிஞருக்குப் புகழ் சேர்ந்ததை நேரில் பலமுறை கேட்டதுண்டு. வாழைத் துண்டுகள்; “அழகின் சிரிப்பு” என்ற நூலை “உவமைச் சோலை” என்று சொல்லலாம் என்ன பேர் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

உருவகம்

பாவேந்தர் பாடல்களில் உருவகங்களுக்கும் குறைவில்லை. “அழகின் சிரிப்பு” என்னும் நூலில் பல்வேறு வகை உருவகங்களைக் காணலாம். “கடல்” என்ற பாட்டில் கடலின் மீது காலைக் கதிரவன் செங்கதி வீசி எழுகின்றான். அந்தக் கதிரைத் “தங்கத் தூற்றல்” என உருவகிக்கின்றார். கதிரவனை “இளங்கதிர்க் செம்பழம்” என்கின்றார். “தமிழ்” என்னும் பாடலில் தமிழ் கவிஞரின் “ஆவியா” கவரும், கருமான்செய் படைவீடாகவும், தன்னையூர் மறவனாகவும் உருவகித்துக்

காட்டுகின்றார். முத்தாய்ப்பாகத் தமிழை ஒரு, “பூக்காடாகவும்” தன்னை ஒரு,
“தும்பியாகவும்” உருவகித்து மகிழ்கின்றார்.

பாரதியார்

“பாஞ்சாலி சபதத்தில்” பார்த்தன், பாஞ்சாலிக்கு பரிதியின் எழிலைக்
காட்டும் பகுதியின் இறுதியில்,

பார்; சுடர்ப் பரிதியைச் சூழலே படர்முகில்

எத்தனை தீப்பட்ட டெரிவன! ஓகோ!

என்னடி! இந்த வன்னித் தியல்புகள்!

எத்தனை வடிவம்! எத்தனை வடிவம்!

தீயின் குழம்புகள்! – செழும்பொன் காய்ச்சி

விட்ட ஓடைகள்! – வெம்மை தோன்றாமே

எரிந்திடும் தங்கத் தீவுகள்! – பாரடி!

நீலப் பொம்மைகள்! – அட்டா, நீல

வன்னி மொன்றியல் எத்தனை வகையடி!

எத்தனை செம்மை! பசுமையும் கருமையும்,

எத்தனை! - கரிய பெரும்பெரும் பூதம்!

நீலப் பொய்கையின் மிதந்திடும் தங்கத்

தோணிகள் சுடரொளிப் பொற்றக்கரை யிட்ட

கருஞ்சிக ரங்கள்! – காணடி, இங்கு

தங்கத் திமிங்கிலம் தாம்பூல மிதக்கும்

இருட்டில்! – ஆகா! எங்கு நோக்கிடினும்

ஒளித்திரள்! ஒளித்திரள்! வண்ணக் களஞ்சியம்!

இப்பாடல் பகுதியில் “தீயின் குழம்புகள்”, “செழும் பொன் காய்ச்சிவிட்ட ஓடைகள்”, “தங்கத் தீவுகள்”, “நீலப் பொய்கைகள்” “இருட்கடல்” – இவை யாவும் உருவங்களாகும். மேற்கண்டவாறான் ஆய்வின் மூலம் பாவேந்தர் தம்முடைய கவிதைகளில் கையாண்ட உவமை முறைகளை மிக நுணுக்கமாக பேராசிரியர் கையாண்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வருணனைத் திறன்

வர்ணனை திறன் என்பது ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பாகவும், விரிவாகவும், அழகாகவும், உணர்வு பூர்வமாகவும் விவரிக்கும் திறனாகும்.

இயற்கைப் பொருள்கள் அனைத்தும் அழகு கொழித்து நிற்கும் ஆண்டவனின் அற்புதப் படைப்புகளால் இவற்றை நக்கீரர் பெருமான் “கை புனைந்தியற்றாக் கவின் பெருவனப்பு” என்று கூறுவர்.

உள்ளவற்றை உணர்ச்சியுடன் கூறும்பொழுது கூட்டலும், குறைத்தலும், நேர்தல் இயல்பாகும். மருதநிலச் சூழ்நிலையில் அமைந்திருக்கும் திருக்கோவலூர் இவ்வாறு வருணிக்கப்படுகிறது.

எழுந்தமலர்க் கருநீலம் இருந்தில் காட்ட

இரும்புன்னை முத்தரும்பிச் செம்போன் காட்ட

செழுந்தநீர்க் கமலம் தீவிகைபோல் காட்டும்

திருக்கோவிலூர்.

(கருநீலம் – கருநெய்தல்; இருந்தில் – கரி; இரும்புன்னை – பெரிய புன்னை;
செம்போன் – பசும்போன்; தடம் – தாடகம்; கமலம் – தாமரை; தீவிகை – விளக்கு)

திருக்கோவிலூரை ஒரு பொற்களறியாக உருவகப்படுத்தி வருணிக்கின்றார்
ஆழ்வார். பொற்கொல்லரின் பட்டறை; அங்கே கரிகள் கொட்டப் பெற்றிருக்கும்;
பெண்களும் முத்துக்களும் நிறைந்திருக்கும். தீ பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும்.
இங்கு கருநீல மலர்கள் கரியாகவும், புன்னை மொக்கும் முத்தாகவும், புன்னைப்
பூக்கள் பொன்னாகவும், தாமரை மலர்கள் நெருப்பாகவும் திகழ்கின்றன.

இவைப்போல சென்று கொண்டே வர்ணிக்கும் முறையை கவிஞர் குன்றூர்ப்
பாட்டு என்னும் கவிதையின் மூலம் கோவை நகரின் திராவிடக் கழகச் செயலாளர்
அரங்கநாதரின் அருமைத் தம்பியின் திருமணத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது
குன்றூர்த் தமிழரும் ஒரு சொற்பொழிவுக்கு அழைத்ததால் குன்றூர் செல்ல
நேர்ந்தது. அப்பயணத்தைப் பற்றி இப்பாடலில் தருகின்றார். அதில் சில
வருணனைப் பகுதிகள்

“குன்றின் மீதில் அமைந்தது குன்றூர்!

.....

... கோவைக்கு - ஐம்பது கல்லூரிக்கு

அப்பால் அமைத்தது! வருவர்க் கெல்லாம்

இயற்கை தந்த அழகின் படைப்பு!

.....

கோவையி னின்று குன்னூர் போக

ஆவ லோடுநான் இயங்கியின் அமர்ந்தேன்.

நடுப்பகல் நோக்கிக் காலை நகர்கையில்

பொன்வெயில் பொன்வண் டாக வண்டி

பறந்து சென்று, வாணிகம் பரந்த

மேட்டுப் பாளைய நகரின் மேன்மையைக்

காட்டி, வெப்பமும் காட்டி நின்றது!

.....

வெப்பம் மிக்க தென்னாட் டார்கள்

குளிர்ச்சிக்குச் செல்வது குன்றா ராகும்!”¹³

உதகைக் காட்சிகள்

இந்த வாய்ப்பில் கவிஞர் உதகைக்கும் சென்று அங்குள்ள காட்சிகளையும் வருணிக்கின்றார்.

அழகிய குன்றார்க் கப்புறம் அமைந்தது

நீல மலைஎன நிகழ்த்தலும் அதையே

அடியினின்று நெடுமுடி நோக்கினால்

சிறிதாய்த் தோன்றும் இடத்தில் பெரிய

நகரினைக் கண்டு நான்வியப் புறுகையில்

என்னைஎன் தோழிர்கள் “இதுஷுவியப் பன்று”

பொன்னும், பன்னிற மணிகளும் பூவென்று

மின்னும் பெரும்பரப்பும் வியப்பாம் என்றனர்.

உதகைப் பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு குன்றார் திரும்புகின்றார். பயணியர் தங்கும் வளைவில் தங்குகின்றார். பக்கத்தில் ஒரு பொய்கை. வளைவின் திண்ணையில் அமர்ந்து கொண்டு காட்சிகளை அநுபவிக்கின்றார். “அடுத்தது கழறுவேன்” என்று கூறிய கவிஞன் மேல் தொடர்கின்றார்.

இப்படித் தங்கின இடத்தில் சூழ்நிலையின் காட்சிகளை வருணிப்பார். இதுவே கவிஞரின் சொல்லோவியத்தின் மந்திர ஆற்றல்! செப்பரிய செந்நாப் புலவரின் சொற்றிறம்! என பேராசிரியர் விளக்கம் தருகின்றார்

மாமல்லபுரம் செலவு

ஏறத்தாழ 15 ஆண்டுகட்கு முன்னர் (1934) ஒரு சமயம் முழுநிலவு தோன்றும் ஓரிரவில் தோழர் ப. சிவாநந்தம், குருசாமி, நாயினா சுப்பிரமணியம், மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி, மாயூரம் நடராசன், சாமி. சிதம்பரனார், எஸ். வி. இலிங்கம், நாரண துரைக்கண்ணன் இவர்களுடன் சென்னையிலிருந்து மாலை 4 மணிக்குச் சென்னை பக்கிங்காம் கால்வாயில் தோணி ஏறி கவிஞர் மாமல்லபுரம் சென்றார். அப்பெருந் தோனியைக் கரையோரமாகக் கயிறு பற்றி ஒருவன் இழுத்துச் சென்றமையும், மற்றொரு ஆள் பின்புறமாக ஒரு நீளக் கழியால் தள்ளி சென்றமையும் கழிவிரக்கம் கொள்ளத்தக்க காட்சி. அதையும், இங்குக் கண்ணைக் கவர்ந்த மற்றும் சில காட்சிகளையும் விலகி அப்போது எழுதப்பெற்றது இப்பாட்டாகும்.

இதில் உள்ள வர்ணனை மிகச் சிறந்தது என்று சொல்ல இயலாது போயினும், பாடலைப் படிக்கும்போது நாமும் தோணியில் செல்வதுபோன்ற

அநுபவம் அடைகின்றோம் என பேராசிரியர் தெளிந்த ஆய்வு முடிவாக
உரைக்கின்றார்.

உயிரூட்டம் ஏறிய பாடல்

சென்னையிலே ஒருவாய்க்கால் - புதுச்

சேரி நகர்வரை நீளும்.

அன்னத்தில் தோணிகள் ஓடும் - எழில்

அன்னம் மிதப்பது போல.

என்னரும் தோழரும் நானும் - ஒன்றில்

ஏறி அமர்ந்திட்ட பின்பு

சென்னையை விட்டது தோணி - பின்பு

தீவிரப் பட்டது வேகம்.

இந்தப் பாடல்கள் ஓர் அற்புதமான சொல்லோவியம். நிலா தோன்றும்போது
அதன் சுடர் சுற்றுச் சிவந்து காணப்படும். அதைக் கவிஞர் 'நிலவின் கோபம்' என்று
வருணிக்கின்றார்.

குழந்தை வருணனை

குழந்தையைப் பாடாத கவிஞர்களே இல்லை. “கண்ணம்மா - என் குழந்தை”
என்ற பாடலில் குழந்தையைச் “செல்வக் களஞ்சியம்”, “பிள்ளைக் கனியமுது”,
“பேசும் பொற்சித்திரம்”, “ஆடிவந்தேன்” என்றெல்லாம் வருணிப்பார் பாரதியார்
அவர்கள்.

“சுட்டும் விழிச்சுடர்தான் – கண்ணம்மா!

சூரிய சந்திரரோ?

வட்டக் கரியவிழி - கண்ணம்மா

வானக் கருமை கொல்லோ!

பட்டுக் கருநீலப் புடவை

பதித்த நல்வயிரம்

நட்ட நடுநிசியில் - தெரியும்

நஷ்சத்திரங்களடி!”¹⁴

பாரதியார் கண்ணமாவை இவ்வாறு வருணிக்கின்றார். இந்த கவிதைகளைப் படிக்கும் போது நம்மை மறந்து அநுபவிக்கின்றோம்.

குயில் வருணனை

“மயிலுக்குத் தோகை அழகு; குயிலுக்குக் குறல் இனியது” என்பார்கள். என்றோ ஒரு நல்ல மனநிலையில் கவிஞர் குயில் ஒன்றைக் காண்கின்றார்.

மின்னும் கருமேனி விண்ணில் மிதப்ப, இரு

சின்னஞ் சிறுவிழியாம், செம்மணிகள் நாற்புறத்தும்

நோக்க, விரைந்து, கதிரும் நுழையாத

பூக்கமழும் சோலை புகுவது கண்டேன்;

கூ கூ என்னும்அக் குயிலின் குரல் கேட்டேன்;

பாடலைப் படித்து அநுபவிக்கும் போது நமது மனத்திரையில் குயிலின் செயல்களனைத்தும் பதிவாகி விடுகின்றன. ஒலிப்பேழை நாடாவில் நிகழ்ச்சிகள் பதிவாவதைப் போல!

பாரதியார் கவிதைகளில் குயிலினை வர்ணித்திருப்பதைக் காணலாம்.

“காலை யிளம்பரிதி வீசங் கதிர்களிலே

நீலக் கடலோர் நெருப்பெதிரே சேர்மனைபோல்

மோகனமாஞ் சோதி பொருத்தி முறைதவறா

வேகத் திரைகளினால் வேதப் பொருள்பாடி

வந்து தழுவும் வளஞ்சார் கரையுடைய

செந்தமிழ்த் தென்புதுவை யெனுந் திருநகரின்

மேற்கே, சிறுதொலையில் மேவுமொரு மாஞ்சோலை”¹⁵

இவ்வாறு எல்லாம் பாரதியார் குயிலினை வர்ணிக்கின்றார்.

மயில் வருணனை

கவிஞர் மயிலை அற்புதமாகக் காட்டுவதுடன் ஒரு கருத்தான செய்தியையும் தருகின்றேன்.

அழகிய மயிலே! அழகிய மயிலே!

அஞ்சுகம் கொஞ்ச அமுத கீதம்

கருங்குயி லிருந்து விருந்து செய்யக்,

கடிமலர் வண்டுகள் நெடிது பாடத்,

தென்றல் உலகச், சிலிர்க்கும் சோலையில்

அடியெடுத்தான்றி அங்கம் புளிகித்து

.....

சுருங்கிய உள்ளம் விரித்தபா டில்லையே!

மயிலின் தோகையை “நமணிவ களஞ்சியம்” என்று வருணிப்பதும், உள்ளக்களிப்புதான் கொண்டையின் உச்சியாய் உயர்ந்தது என்று கூறுவதும் படிப்போருக்கு உவகை விளைவிக்கும் பயனாகும். பெண்கள் கழுத்து குறுகியிருப்பதற்கும், மயிலின் கழுத்து நீண்டிருப்பதற்கும் கவிஞர் கூறும் காரணம் கற்போருக்குக் கழிப்பினை நல்குகின்றது என பேராசிரியர் விளக்கம் தருகின்றார்.

கதிரவன் மறைவு

இதனைப் பல இடங்களில் வருணிப்பார் கவிஞர்.

தீயைச் சொரிந்த செழுமைச் சூரியன்

நேற்றிசை யோகி விழு முன்பு

கண்ணுக் கழகிய காட்சி தந்து

தீமை சிறிதும் இன்றித் திகழ்ந்தது

.....

உருக்கு வெள்ளத்தில் ஓடி கலந்ததே!

இது பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதத்தில் காட்டப்பெறும் கதிரவன் மறைவை நினைவுகூறச் செய்கின்றது.

வானவில் வருணனை

இதனைப் புராணிகர் “இந்திர தனுசு” என்று சொல்லி மகிழ்வார். நம் கவிஞர் அதனை “விண் எழுது கவிதை” என்று சொல்லிக் கலிப்பார்.

மண்ணுலகு கடல்மலை அனைத்தும் உள்ளாக்கியே

வளைந்தது வானவில்! என்னென்ன வண்ணங்கள்

புதுமை இது! வானிடைக் கண்டஅவ் வோவியம்

போய், முகிற் புனலிலே நொடிதோறும் கரைந்ததே!

அதுஇது எனச்சொல்ல ஏலாது ஒழிந்ததே!

இன்பமும் துன்பமும் யாவும் இவ்வண்ணம்

.....

அவ்வாள் விரிவினும் பெரிதென்ப தறிவமே!

வானவில் தோன்றி மறைவது இன்பமும் துன்பமும் மாறிமாறி வரும் என்ற உண்மையைக் கவிஞர் நம்மை நினைவு கூரச் செய்வது நெஞ்சை மிகவும் நெகிழ வைக்கின்றது.

அந்திப்பை

அந்திப் போது பற்றி அழகான பாடல்கள். இவை போன்றவை பாரதியின் பாஞ்சாலியில் சபதத்திலும் காணலாம். கவிஞர் இங்கு அந்தியும் நிலலவையும் கடலின் சக்களத்தி போராட்டமாக காட்டுகின்றார்.

அந்தியுர் மேற்கில் மறைந்தான் - அவள்

ஆடை யெனும்கரு வானம்,

எந்தத் திசையிலும் காற்றில் - பறந்

தேறிடும் காட்சியும் கண்டிர்!

சிந்திய முத்து வடந்தான் - ஒளி

சேர்ந்திடும் நட்சத்தி ரங்கள்!

சிந்தையிற் கோபம் அடைந்தாள் - அந்தி

சின்முகம் இங்குத் திருப்பாள்.

இங்கு இயல்பான அந்தியின் சிவந்த நிறம் அவள் சினம் கொண்டதாகக் கற்பனை செய்யப்பெற்றது. மனித வாழ்வோடு இயற்கை ஒப்பிட்டு கூறுவது பேராசிரியரின் நுட்பமான ஆய்வாகும்.

உறங்கா இரவு

உறங்குவதற்காக இயற்கையில் ஏற்பட்ட இரவையும் பகலாக்கி அதில் தொழில் புரிகின்றனர். இந்த இரவை,

உலகத்தின் சுழற்சியினால் பரிதிக் கோளம்

ஒளிமற்றி எழுவண்ண முகிலில் பூசும்

பலகற்றும் அறிவில்லா மனத்தினைப்போல்

பரவும் இருள்; பழிபட்ட சிற்றூர் தன்னை

.....

விலகட்டும் அறியாமை என்மும் நிற்கும்

பெரியராய் வெண்ணிலவும் விரிவான் தோன்றும்

என்று அழகான என்சீர் விருத்தப்பாக்களால் வருணிக்கின்றார்.

இன் தமிழ்நாடு

தமிழ்நாட்டின் வருணனை இது;

பொன்னினக் கதிர்விளை நன்செய் வளத்தின்

தேன்மலர் சோலையும் தென்னையும் வாழையும்

வானிடை உயரும் மங்காச் சிறப்பினை!

கனியென்று காட்டிக் கவரும்பென்று வையத்

தனியென்று செந்நில் தருவதோர் வளத்தினை!

குன்றாப் பயன்தரு குன்றுகள் உடையைநீ!

தமிழகக் காட்சியை ஒரு தொலைக்காட்சிப் படம்போல் கண்டு
மகிழ்கின்றோம்.

ஏழையின் குடிசை

இரக்கமே வடிவெடுத்தாற் போன்ற நம் கவிஞர் பெருமான் ஏழையின்
குடிசையையும் வருணிக்கத் தவறவில்லை.

பாலையிலே நற்சிலந்திக் கூடு பழ அடுப்பில்

பூனையின் தூக்கம், பொலிஎருமை மாட்டின்

முதுகெலும்பு போலும் முருங்கைக்காய் காய்க்கும்

அதுவும் தலைமொட்டை அன்னை கிழவி

வறுமையின் உச்சநிலை ஈண்டு கட்டப் பெருகின்றது.

பனை

பனை, தென்னை, வாழை ஆகிய மூன்றின் எல்லாப் பகுதிகளிலும்
மக்களுக்கு உதவுகின்றன. பனையைப் பற்றி அழகாக வருணிக்கின்றார்.

முதலை முதுகின் அடிமரம் அன்பு

மதலை தலைக்குலையும், மற்றக் குதலை

தனைஒப்பச் சாறும், தமிழ்எடும் நல்கும்

பனைஒப்ப துண்டோ பகர்

(மழலை – குழந்தை; குதலை - மழலைச் சொல்)

பசுமை தடவி, மெருகிப் பலவான்

விசிறிகள் விற்பான்போல் நின்றே இசைபாடும்

அப்பனையைக் கற்பனையாம் கற்பகமாம் என்றால்

ஒப்பனைக்கொள் ளாதிவ் வுலகு.

(மெருகி - மெருகிட்டு ஒப்பனை கொள்ளாது - ஒப்புக்கொள்ளாது)

அற்புதமான வருணனை. பனைமரமும் அதன் பயனும் பாங்குரக் காட்டப் பெறுகின்றன.

பாலனைப் பழித்தல்

தான் பெற்ற பிள்ளையை இகழ்ந்து பேசுதல் என்பது இதன் பொருள். இது காதல் இலக்கியத்தில் ஒரு “துறை”யாக அமர்ந்து கொண்டது.

அரும்பால கா! முனம் பூமணம்;

சொற்பொருள்; ஆகம் உயிர்;

கரும்பாம் சுவை; எள்ளும் எண்ணெயும்

போலொத்த காதலரைப்

பெரும்பாலின் நல்லன்னம் கங்கா

சலத்தைப் பிரிப்பது போல

சுரும்பாம் புலவர் யமம்ஆலை

செக்கெனத் தோன்றினையே

என்பது இத்துறை பற்றிய பாடல். பல பாட்டைச் “சொக்கநாதப் புலவர்” பாடியது.

இத்துறையை யொத்த பாவேந்தரின் பாடல் ஒன்று!

பாலைப் பருகும் மடியிற் குழந்தை

சோலைப் போல்விழி திறந்துதன் தாயை

நோக்கிச் சிரித்தது! கண்ட அன்னை

“உன்னால் அல்லவா உன்றம் தந்தை

இரவில் என்னை அணுகா திருந்தான்?”

என்பது படித்து மகிழ்த்தக்கதாக உள்ளதை பேராசிரியர் ஆய்வு மூலம் அறிய முடிகின்றது.

ஏக்கத்திற்கு மருந்து

ஆலமரத்தடியில் அமைந்திருந்த திண்ணையொன்றில் நண்பன் வருகையினை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு காத்திருந்தான் நண்பன் வரவில்லை. நங்கையொருத்தி அப்பக்கமாகப் போனாள் - நீர் எடுத்துப் போக விளைவைப் பாடல் கீழ்வருமாறு காணலாம்.

சோலை விழியில்

தொடுக்கும் மணிக்கிளைசூழ்

ஆலின் அடியில்

அமைந்திட்ட திண்ணையிலே

நண்பன் வருகையினை

நான்பார்த் திருக்கையிலே

வெண்பல்லைப் பூவிதழின்

முடியொரு மெல்லிதழின்

போனாள் இடதுகை

பொற்குடத்தைப் போட்டணைத்தே!

நானே அப் பொற்குடமாய்

நாட்டில் பிறந்தேனா?

மங்கையின் நெஞ்சம்

உருகாத மனதிற்கு இரும்புக்கும் கல்லுக்கும் உவமை கூறுவது கவிஞர் மரபு, “கல்நெஞ்சம்” என்ற தொடர் உலகவழக்கிலும் வழங்குகின்றது. மாணிவாசகப் பெருமான் தம்மை “இரும்பு நெஞ்ச வஞ்சனேன்” என்று சொல்லிக் கொள்கின்றார். மங்கையர் மனம் இளகியது. இதனை ஒரு காதலன் ஒரு மங்கை “இருப்பினும் பொல்லாத நெஞ்சினாள்” என்கின்றான். அவனை அவள் விரும்பவில்லை என்பதை அறியாதவன். ஒருதலைக் காமன். தனக்குத் தானே அவளைப் பற்றிக் சொல்லிக் கொண்டே ஏங்குகின்றான். இவனது நிலையை- இவன் மனதில் வதியும் மங்கையை - இவன் வாக்காக வருணிக்கின்றார் பாவேந்தர்.

இழையினும் மெல்லிடையாளா; கயற்

கண்ணினாள்; ஏற்றிடுசெங்

கழையினும் இன்மொழியாள்; வாளைக்

காதினாள்; காரிருள்செய்

மழையினும் கன்னங் கருங்குழலால்

என்மனம் நலிந்து

நுழையினும் ஏற்காக நெஞ்சினாள்!

என்ன நுவலுதே?

இங்கனம் இருவேறு நிலைகளில் காணும் காட்சிகளைக் கவிஞர் வருணிப்பதைக் கண்டு அநுபவித்து மகிழ்கின்றோம் என்பதை சுப்புரெட்டியார் தரும் விளக்கம் மூலம் அறிய முடிகின்றது

கவிஞர் நோக்கில் இயற்கை

இயற்கையை அறிந்து சொன்னவன் அறிஞன்; உணர்ந்து சொன்னவன் கவிஞன். இயற்கையைத் தொல்காப்பியம் “கருப்பொருள்” என்று கழறும். சைவ சித்தாந்தம் “பாசம்” என்று பகரும். வைணவ சித்தாந்தம் “அசித்து” என்ற தத்துவமாக விளக்கும். இவற்றையெல்லாம் அந்தந்த தலைப்புகளை விளக்கும் நூல்களைப் பயின்று அவற்றை அநுபவிப்பதே ஒரு தனி இன்பமாகும்.

அழகு

அழகு என்பது ஒரு தத்துவம். “உலகில் அழகுக்கு ஒருவுரைக் காண்பது, அவ்வடிவத்தைப் படைப்பவரின் தொழிற்குறைவினாலேயன்றி அழகென்னும் பொருளுக்கோ எல்லை இல்லை” என்று சித்தாந்தம் செய்து காட்டுவான் கம்பநாடன் சூர்ப்பணகையின் வாய்மொழியாக ஆண்டவனே “அழியா அழகுடையான்” என்று வருணிக்கப்படுகின்றான். பாவேந்தருக்கு அருகே கவிதையைத் தருகின்றது. அழகே அவர் மனத்தில் பொண்ணாக வடிவம் கொள்ளுகின்றது.

காலையிளம் பரிதியிலே அவளைக் கண்டேன்;

கடற்பரப்பில் ஒலிப்புனலில் கண்டேன்; அந்தச்

சோலையிலே, மலர்களிலே, தளிர்கள் தம்மில்

தொட்டிடம் எலாங்கண்ணில் தட்டுப் பட்டாள்!

மாலையிலே மேற்றிசையில் இலகு கின்ற

மாணிக்கச் சுடரிலவள் இருந்தாள்! ஆலங்

சாலையிலே கிளைதோறும் கிளியின் கூட்டம்

தனில் அந்த “அழகெ” ன்பாள் கவிதை தந்தாள்

இவ்வாறு அழகு தரும் இன்பத்தைப் பேசும் கவிஞர் அந்த அழகு சிறு குழந்தை விழியினில், திருவிளக்கில் நாரெடுத்து நன்மலர் தொடுக்கும் நாரியரின் விரல் வளைவில், கலப்பையுடன் உழவன் சொல்லும் புது நடையில், நன்செய் நிலத்திலே - அழகு கொலு கொண்டு அதனைத் தன் விழியில் நிறுத்தியதாகக் கூறுவர். பாவேந்தர் பத்து அறுசீர் விருத்தங்கள் வீதம் பத்து இடங்களைத் தம் கருத்து வண்ணத்தினால் தம் கவிதை வண்ணத்தினால் காட்டுவார்.

வான்வெளியில்

ஐம்பெரும் பூதங்களில் வான்தான் மிகப் பெரியது. ஏனைய நான்கையும் தன்னால் அடக்கி கொண்டிருப்பது.

வான்

தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள வானத்தை முதலில் உற்று நோக்குகின்றார் கவிஞர். அந்த வான் ஒவ்வொரு வண்ண அழகினைப் பொழிந்து நிற்கின்றது. மின்விளக்கு அமைப்பில் ஒளிரும் நாடாக அரங்கைப் போல்!

மண்மீதில் உழைப்பா யெல்லாம்

வறியராம்! உரிமை கேட்டால்

புண்மீதில் அம்பு பாய்ச்சும்

புலையர்செல் வாரம்இ தைத்தான்

கண்மீதில் பகலில் எல்லாம்

கண்டுகண் நடத்திக் குப்பின்

விண்மீன் ஆர்க் கொப்ப ளித்த

விரிவான ம்ம் பாராய் தம்பி!

என்ற பாடலாக வடிவங் கொள்ளுகின்றது கவிஞரின் கற்பனையாகும்.

பகலவன்

கவிஞரின் கவனம் பரிதியின்பால் ஈர்க்கப் பெறுகின்றது என்பதை பரிதியே பொருள் யாவிற்றிற்கும் முதல்! ஆற்றலை அள்ளி வரையாது வழங்கும் வான் பொருள்! நெஞ்சத்தில் கூத்தைச் சேர்க்கும் கனற் பொருள். இந்தக் கதிரவன் உதயத்தைக் கம்பன்,

சிதையுமனத்து இடருடைய செங்கமல

முகமலரச் செய்ய வெய்யோன்

புதையிருளில் எழுகின்ற புகர்முகயா

னையின்உரிமைப் போர்வை போர்த்த

உதயகிரி எனும்கடவுள் நுதல்கிழித்த

விழியேபோல் உதயம் செய்தான்.

என்று காட்டுவான். புகர்முக யானையின் தோலை மேற்போர்த்துக் கொண்டிருக்கும் பரமசிவனைப் போல் மிகுந்த கரிய இருளிலே மறைந்து கிடக்கின்றது உதயகிரி. அப்பரமசிவனின் நெற்றியில் சிறந்து விளங்கும் நெப்புக்கண்போல உதயகிரியின் கொடுமுடியில் உதித்து விளங்குகின்றான் பகலவன் என கவிஞர் குறிப்பிடுவதை பேராசிரியர் விளக்கம் அளிக்கின்றார்.

திங்களும் செல்வன்

வான் நிலா “அழகின் சிரிப்பில்” இடம் பெறவில்லை. பிற நூல்களில் அஃது இடம் பெற்றுள்ளது. இந்த இடத்தில் கம்பன் காட்டும் திங்களங் செல்வன் நினைவிற்கு வருகின்றான்.

பெருந்தின் நெடுமால் வரைநிறுவிப்

பிணித்த பாம்பின் மணித்தாம்பின்

விரிந்த திவலை யுதித்தமணி

விசம்பின் மீனின் மேல்விளங்க

அருந்த அமரர் கலக்கியநாள்

அமுது நிறைந்த பொற்கலசம்

இருந்த திடைவந் தெழுந்ததென

எழுந்தது ஆழி வெண்திங்கள்

வேதர்கட்காகத் திருமால் அமுதம் பெறச் செய்த ஏற்பாட்டை நமக்கு முதலில் நினைவுறுத்துகின்றான். இறவாத நிலையைப் பெறுவான் வேண்டி தேவர்கள் அமுதம் பெற எண்ணுகின்றனர்.

“மந்திர மலையை” மத்தாகவும் “வாசுகி” என்னும் மாநாகரத்தை கடையும் கயிறாகவும் கொண்டு திருப்பாற் கடலைக் கடையும் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகின்றது. அமுதம் நிறைந்த பொற்கலசம் ஒன்று பாற்கடலின் அலைகளிடையே தோன்றிய ஆடி அசைந்து வருகின்றது. அந்தப் பொற்கலசத்தையொப்பச் சந்திரன் கருங்கடலில் உதயமாகின்றான். “இளைஞர் இலக்கியத்தில்” குழந்தைகள் மனங்கவருமாறு இயற்றிய பல பாடல்களைக் கண்டு கற்று மகிழலாம் என கவிஞர் புராணங்களை எளிமை சொற்களை கொண்டு வர்ணிப்பதை உணர முடிகின்றது.

காலைப் புனைவு

பொழுது புலரும் காலை நேரம் கவிஞர்களின் கருத்தில் அற்புதமாகப் படைக்கப் பெறுகின்றது. பாரதியாரின் குயில் பாட்டில் எழு ஞாயிற்றின் எழில் இன்னமும் விளைவிக்கின்றது.

தங்கம் வருக்கித் தழல்குறைத்துக் தேனாக்கி

எங்கும் பரப்பியதோர் இங்கிதமோ? வான்வெளியைச்

சோதி கவர்ந்து சுடர் பயமாய் விந்தையினை

எழுந்தன புட்கள்; சிறகடித்துப் பண்ணே

முழங்கின! ஏருழவர் முன்சொல் எருவை

அழிஞ்சிக்கோல் காட்டி அதட்டலும் கேட்டீர்

என்று தெரிவிப்பார்.

மாலைப் புனைவு

கதிரவன் மறையும் நேரமாகிய அந்தி இவ்வாறு காட்டப்பெறுகின்றது.

புனலூர் நிலவொளியும் – அங்குப்

புதுமை செய்தே நெளிந்தோடும்! மரங்களில்

இனிது பறந்துபறந் – தங்கும்

அங்கும் அடங்கிடும் பாடிய பறவைகள்!

தன் ஒரு வெற்றிக்கும் – சிந்து

தர்மங்கள் போல்வன நிலவு நட்சத்திரங்கள்!

முனையிலும் அந்திப் பெண்ணாய் – ஒளி

போர்த்த துண்டோ எழில் பூத்த துண்டோ?

என்ற நிலவு ஒளியின் தோற்றத்தையும் பறவைகள் கூடுகளில் அடங்குவதையும் கூறுவார்.

வானவில்

சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் வானவில்லைப் பாவேந்தர் தீட்டும் சொல்லோவியம்;

புதுமை இது! வானிடைக் கண்ட அவ்வோவியம்

.....

அது நமக்குத் தெரியும் அன்றியும் கவிஞருளாம்

அவ்வான விரிவினும் பெரிதென்ப தறிவமே!

இதில் வானவில்லை வருணித்து மனித வாழ்வின் இன்பமும் துன்பமும் கதுமெனத் தோன்றிடும் என்பதைத் தற்குறிப்பாகச் சுட்டியுரைப்பதைக் காண்கின்றோம்.

இருள்

அறிவை விட அறியாமை பெரியது. அதுபோல ஒளியை விட இருள்தான் பெரியது.

“எங்குச்செல் கின்றாய்” என்று

பரிதியை ஒருநாள் கேட்டேன்;

“கருகுலை ஒழிக்க” என்றான்.

“கடிது சொல்” தம்பி என்றேன்.

அங்குன்னைத் தொடர்ந்தான்; நீயோ

அகல்வதாய் நினைத்தான்; என்னை!

எங்கணும் நிறைந்த நீர்நீ;

அதில் “கதிர்” சுழல்வண் டன்றோ!

என்று சுவையுடன் “இருள்தான் அனைத்திலும் பெரியது” என்கின்ற உண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

தென்றல்

தென்றலை “அமிழ்து” என்பார் பாவேந்தர். அதனைக் “தென்னாடு பெற்ற செல்வம்” என்றும் போற்றுவார். இது தரும் இன்பத்தை தென்னாட்டுப் பகுதியினர்

அல்லால் பிறர் எவரும் தென்றலின் சிறப்பை அறிவதற்கு வாய்ப்பில்லை எனக்
கவிஞர் குறிப்பிடுவதாக பேராசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

தென்னாட்டுக் கல்லால் வேறே

எந்நாட்டில் தெரியச் செய்தாய்?

என்று தென்றலையே வினவுகின்றார். தென்றலின் திண்மையையும்
நுண்மையையும் கூறும் கவியரசு.

அண்டங்கள் கோடி கோடி

அனைத்தையும் என்ன கத்தே

கொண்டஓர் பெரும்பு றத்தில்

கூத்திருக் கின்ற காற்றே!

.....

துண்துளி அனிச்சப் பூவும்

போகாது நுழைந்து செல்வாய்!

என்று போற்றி மகிழ்வார் என்பது ஈண்டு ஒப்பத்தக்கது.

மழை

மழையின்றேல் மாநிலத்தில் வாழ்வு இல்லை. இதைத்தான் வள்ளுவப்
பெருந்தகை “வான் சிறப்பில்” வடித்துக் காட்டுகின்றார். தலைவன் “அமிழ்வதே
மழை” என்கின்றான்.

**எங்கும் உளதுமழை
என்றும் உளதுமழை
தங்கும் உலகுயிரைச்
சாவாது காக்கும்மழை**

என்பார்; உலக உயிர்களைச் சாவாது காப்பது மழை என்று விளக்குவான்
என இயற்கையை தெய்வமாக வர்ணிப்பதை உணர முடிகின்றது.

மேற்கண்டவாறு பாவேந்தர் பாரதிதாசருடைய வருணனை முறைகளை மிக
நுட்பமாக பேராசிரியர் திறனாய்வு செய்துள்ளார் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. பாவேந்தர் பாட்டுத் திறன், ந. சுப்புரெட்டியார் ப.எண் 1
2. இலக்கியத்திறன், டா. மு.வ ப.எண் 29
3. இலக்கியக் கலை, டா. தா.எ.ஞாணமூர்த்தி ப.எண் 121
4. இலக்கியத்திறன், டா.மு.வ பல.எண் 59
5. மேலம் ப.எண் 59
6. மேலது ப.எண் 60
7. இலக்கிய திறனாய்வு, டா.தா.எ. ஞாணமூர்த்தி ப.எண் 137
8. பாவேந்தர் பாட்டுத்திறன், ந.சுப்புரெட்டியார் ப.எண் 164
9. இலக்கியத்திறன், டா.மு.வ ப.எண் 72
10. மேலது ப.எண் 73
11. பாவேந்தர் பாட்டுத் திறன், ந. சுப்புரெட்டியார் ப. எண் 80
12. மேலது ப.எண் 103
13. மேலது ப.எண் 129
14. பாரதியார் கவிதைகள், ப.எண் 276
15. மேலும் ப.எண் 278

SRI BHARATHI WOMENS ARTS AND SCIENCE COLLEGE

KUNNATHUR, ARNI – 632 314.

DEPARTMENT OF TAMIL

PROJECT VIVA VOICE EXAMINATION – NOV 2025

22923U07020 – VARNIKHAA.P

ந சுப்புரெட்டியாரின் வாழ்வும் பணியும்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என்பது பழமையும் நவீனமும் ஒன்றாகச் சந்தித்த காலம். அதாவது பழமை மெது மெதுவாக மாறி நவீனம் குடியேறிய காலம். அக்காலத்தில் வாழ்ந்தோர் பழமையும் புதுமையையும் ஒருசேர கண்டவர்கள் என்பதோடு மரபுசார் கருவிகளையும் புதிய அறிவியல் கருவிகளையும் பயன்படுத்தி வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் காலத்தில் வந்தடைந்த புதிய கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் புதிய மேலை நாட்டு சிந்தனைமுறைகள் இந்திய மக்களது வாழ்வியலிலும் அரசியலிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதை பார்க்க முடிகின்றது. அத்தகைய காலத்தின் ஊடாக வாழ்ந்து ஆய்வுகளிலும் தமிழ் கல்வியில் உலகிலும் இலக்கிய உலகிலும் சிந்தனையுலகிலும் தடம் பதித்தவர் பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் ஆவார். பொதுவாக ஓர் இலக்கியக் கல்வியாளர் அல்லது இலக்கிய திறனாய்வாளர் என்பவர் வரலாறு சமூகவியல் நாட்டு நடப்புகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளில் எந்த அளவிற்கு ஆழங்கால் பட்டிருக்கிறாரோ அந்த அளவிற்கு அவரால் சமூக மேம்பாட்டின் பொருட்டு இலக்கியக் கல்வியிலும் சமூக கல்வியிலும் முற்போக்கு சிந்தனைகளை தர முடியும் அதைத்தான் பேராசிரியர் ந. சுப்பு ரெட்டியார் எனும் கல்வியாளர் தமிழ் கூறு நல்லுலகத்தில் சிறப்பாக செய்து காட்டியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தலைமை ஆசிரியராகவும், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி ஆசிரியராகவும், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராகவும், கல்விப் பணியில் சிறந்து விளங்கியவர் ஆவார். பேராசிரியர் தன் வரலாறு, பயண நூல், அறிவியல் நூல்கள், உளவியல், கல்வி கற்பதற்கான கருவி நூல்கள், நவீன இலக்கியங்களுக்கான விமர்சனம், பழைய இலக்கியங்களுக்கான உரை, இலக்கணம், வரலாறு, கோவில்கலை,

மொழிபெயர்ப்பு, நாட்டுப்புறவியல் எனப் பல்வேறு துறைகளில் அவர் எழுதிய நூல்கள் மைல்கற்களாகவே திகழ்கின்றன என்பதோடு தமிழ் ஆய்வுலகில் கருவிநூற்களாகவும் பயன்பட்டு வருகின்றன. அத்தகைய சிறப்பு கொண்ட பேராசிரியர் ந.சுப்புரெட்டியாரின் வாழ்க்கையை பின்வருமாறு காண்போம்.

பிறப்பு

புகழ்பெற்ற காவிரிநதி பாயும் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள இலால்குடி வட்டத்தில் நீர்வளமும் நிலவளமும் மிக்க அழகிய பெரகம்பி எனும் சிற்றூரில் 1916ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 27ஆம் நாள் பேராசிரியர் பிறந்தார். அவரது தாயார் காமாட்சி அம்மாளின் மூதாதையர்கள் பண்ணையார் பரம்பரை என்று அழைக்கப் பெற்று வந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பேராசிரியரின் தந்தையார் ஞானி நல்லப்ப ரெட்டியாரது ஊர் முசிறி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூரான கோட்டத்தூர், ஆகும். அவ்வூரில் ஞானியார் பரம்பரை என்றழைக்கப் பெற்றுவந்த குலத்தைச் சேர்ந்தவர். கோட்டத்தூர் பேராசிரியரின் அன்னையார் ஊரான பெரகம்பியின் மேற்குப் பக்கம் சுமார் ஆறு கல் தொலைவிலுள்ளது.

தாய்மாமன் வீட்டில் வளர்தல்

பேராசிரியரின் சிறுவயதிலேயே, 1918இல் தந்தை ஞானி நல்லப்ப ரெட்டியார் காலமாகிவிட்டார். அப்போது பேராசிரியரின் அன்னையார் காமாட்சி அம்மாளுக்கு 23 வயதுகூட நிரம்பவில்லை. பேராசிரியருக்கோ மூன்று வயதுகூட ஆகவில்லை. எனவே, அன்னையார் காமாட்சி அம்மாள் தமது மகனுடன் சொந்த ஊரான பெரகம்பிக்கே திரும்பி, தமது தாயாரின் வீட்டில் வாழலானார். பேராசிரியரின் தாய்மாமனும் தாயைப் போலவே சிறுவன் மீது கனிவு கொண்டு அவனது வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். அது போலவே பாட்டியாரும் அதாவது அன்னையரின் அம்மாவும் அன்பைப் பொழிந்து போற்றி வளர்த்தார். எட்டு வயது வரையில் பாட்டி வீட்டில் அன்னையின் அரவணைப்பில்

செல்லப்பிள்ளையாக வளர்ந்த அவருக்குத் தொடக்கக் கல்வி வழங்கப்பட்டதும் பெரகம்பியில்தான் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

திண்ணைப்பள்ளி

பேராசிரியருக்கு ஐந்தாவது வயதில்திண்ணைப் பள்ளி வித்யாஸ்ரம்பம் எனும் பாரம்பரியமான சடங்கு முறைப்படி அவரது கல்விவாழ்க்கை தொடங்கியது. அந்த ஊரில் திண்ணை பள்ளி நடத்தி வந்த இலிங்கச்செட்டியார்தான் அச்சடங்கைத் தொடங்கிவைத்தார்.

தொடக்கப்பள்ளி

கோட்டத்தூருக்கு வந்தபின், அங்குள்ள கழகத் தொடக்கப் பள்ளியில் பேராசிரியர் சேர்க்கப்பட்டார். ஆனால் ஆங்கிலப் பாடம் சரியாகக் கற்பிக்கப்படாததால், சாமுவேல் பிள்ளை என்பவர் தனியாக நடத்திய ஆங்கிலப் பள்ளியில் படித்தார். இக்காலத்தில் அடிப்படைக் கணிதத்தை நன்கு கற்று தேர்ந்திருந்தார். இந்த நிலையில் கழகப் பள்ளியில் புதிதாகச் சேர்ந்த வி.கே. அரங்கநாத ஐயர் என்ற ஆசிரியர் பிற ஆசிரியர்களைப் போலல்லாமல் கற்பித்தலுக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுத்துப்பாடங்களை நடத்தி வரலானார். படிப்பு மீது ஆர்வமாயிருந்த சிறுவனான பேராசிரியருக்கு இது பெரிதும் உதவிகரமாக இருந்தது. அதனால் புவியியல், வரலாறு, அறிவியல், கணிதம், ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்களில் சிறப்பான அறிவைப் பெறமுடிந்தது. அதனால் ஏழாம் வகுப்பிலேயே சக மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும்படி பேராசிரியரை ஏற்பாடு செய்தார் வி. கே. அரங்கநாத ஐயர் அவர்கள். இவரைத் தமது கல்வி வாழ்க்கையின் எழுஞாயிறு என்று பேராசிரியர் பின்னாட்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உயர்நிலைப் பள்ளி

பெருநிலக்கிழவர் உயர்நிலைத் தொடக்கப் பள்ளியில் 8ஆம் வகுப்பில் சேர்ந்து விட்டார். அப்போதுதான் அவரது வாழ்வில் இன்பமான நிகழ்ச்சி நடந்தது. சுப்புரெட்டியார் என்ற தனது பெயரிலுள்ள ரெட்டி என்ற சொல் தன்னை வயது முதிர்ந்தவனாகக் காட்டுவதாக உணர்ந்தார். எனவே சாதிப் பெயரை நீக்கிவிட்டுத் பள்ளியில் சேர்க்கும்படி வி.கே. அரங்கநாயக அய்யரிடம் முறையிட்டிருக்கிறார். அவரும் சிறுவனின் மனக்குமுறலை உணர்ந்து சுப்பு என்ற பெயரில் பள்ளியில் சேர்த்தார். இந்தப் பெயரில்தான் பின்னாட்களில் கல்லூரியிலும் சைதை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியிலும் சேர்ந்தார். அவர் பெற்ற சான்றிதழ்களிலும் சுப்பு என்ற பெயரே இடம் பெற்றுள்ளது.

ஆனாலும், பின்னாளில் இதே ஊரில் புதிதாகத் தொடங்கப் பெற்ற பெருநிலக்கிழவர் உயர்நிலை நடுநிலைப்பள்ளியில் தலைமையாசிரியராகப் பதவிக்கு வந்தபோது ஆசிரியப் பதிவேட்டில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்ந்தப்பொழுதும் தன் வேலை பெயரை சுப்புரெட்டியார் என்று எழுதவேண்டிய சுவையான சம்பவம் நிகழ்ந்தது. புதிதாக அவர் வேலையில் சேர்ந்திருந்ததால் அவரை வெளியாட்கள் பலருக்கும் அப்போது தெரிந்திருக்கவில்லை. அவர் மெதுவாக மிதிவண்டியில் சென்று கொண்டிருந்த அதேநேரத்தில், எதிரே மிதிவண்டியில் வந்து கொண்டிருந்த இன்னொருவர் நடந்து வந்தகொண்டிருந்த பள்ளிச் சிறுவர்களிடம், 'உங்கள் தலைமையாசிரியர் யார்' என்று வினவியிருக்கிறார். அப்போது சிறுவர்கள் சுப்பு என்று விடை கூறியிருக்கிறார்கள். சைக்கிளில் வந்தவர் 'அய்யர் இட்லி கடை சுப்புவா', 'சோழியன் காபி கடையில் உள்ள சுப்புவா,' என்று கிண்டலுடன் கேட்டிருக்கின்றனர். அது பேராசிரியரின் காதிலும் விழுந்துள்ளது. கேட்காதவர் போல் சென்று விட்டார். அடுத்தநாளே ஆசிரியர் பதிவேட்டில் சுப்புரெட்டியார் என்று மாற்றி எழுதினார். அந்தச் சமயத்தில்

கிழவன் என்ற உணர்வை அந்தப் பெயர் தந்ததாகவும் அதையே விரும்பியதாகவும் பேராசிரியர் பின்னாளில் தனது வரலாற்று பக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கல்லூரி படிப்பு

திருச்சி புனித சூசையப்பர் கல்லூரியில் வேதியியல் இளங்கலை பட்ட படிப்பையும், சைதாப்பேட்டை சென்னை அரசு ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரியில் ஓராண்டு ஆசிரியர் பயிற்சியையும் பயின்றார். ஆசிரியராக வேலை பார்த்துக்கொண்டு தமிழில் பி.ஏ மற்றும் எம்.ஏ பட்டங்களை பெற்றார்.

அவருடைய வாழ்க்கையில் அவர் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் தொடங்கி வெவ்வேறு ஆசிரியர்களிடம் தமிழ் பயின்றார். பால பருவம் முதல் கல்லூரி காலகட்டம் வரை அவரது ஆசிரியர்கள் குறித்தும் கல்வி முறை குறித்தும் பாடத்திட்டங்கள் குறித்தும் மிக விரிவாக “நினைவுக் குமிழிகள்” என்னும் தன்வரலாற்று நூலில் எழுதியிருக்கின்றார்.

தனி வாழ்க்கை

ந. சுப்புரெட்டியாருக்கு செப்டம்பர் 1936 ல் செல்லப்பாப்பாவுடன் திருமணம் நடந்தது. திருமணத்துக்குப் பின்னர் பன்னிரு ஆண்டுகள் குழந்தைகள் இல்லை. மைத்துனன் மகனை சிலகாலம் வளர்த்தார். அதன் பிறகு இராமலிங்கம் (அக்டோபர் 13, 1949), இராமகிருஷ்ணன் (நவம்பர் 22, 1953) என இரு மகன்கள் பிறந்தனர். இராமலிங்கம் பாரத் ஓவர்சீஸ் வங்கியில் பணிபுரிந்தவர். மேலும் டாக்டர் எம். ஜி. ஆர் நிகர்நிலை பல்கலைக்கழகத்தில் இணைப்பதிவாளராக பணியாற்றியுள்ளார். இராமகிருஷ்ணன் எலும்புருக்கி நோய் ஆய்வு மருத்துவமனையில் மருத்துவராக இருந்தார்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்தல்

வேலை கிடைக்காதிருந்த இதே சூழலில்தான் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்கலாம் என்ற எண்ணம் அவருக்குள் எழுந்தது. ஆனால் அதற்கான பணத்தை எப்படி ஈட்டுவது என்கிற வழிவகைகள் தெரியாது குழம்பினார். இறுதியாக ஆலத்துடையாம் பட்டியில் இருந்த நன்செய் நிலத்தை விற்பது எனப் பேராசிரியரின் அன்னையார் முடிவெடுத்தார். கட்டாய விற்பனை என்றறிந்த ஊர்க்காரர்கள் (நண்பர்களும் உறவினர்களும் இதில் அடங்குவர்) ரூ.1500 மதிப்புள்ள நிலத்தை வெறும் ரூ.700/-க்கு வாங்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்கள். பேராசிரியர் விற்ற பணத்தோடு ஊர் திரும்பித் தம் அன்னையாரிடம் புலம்பியபோது, அதற்கு அன்னையார் மறுமொழியாய் "ரூ.700 படிப்பிற்குப் போதுமென்பதால், கவலையை விடுத்துச் சென்னை சென்று படித்து வருவாயாக" என்று ஆசி வழங்கினார்.

அந்நாள்களில் சென்னையில் சைதாப்பேட்டையிலுள்ள அரசு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் இடம் கிடைப்பது கடினமானது. கேரளம், ஆந்திரம், கர்நாடகம் என்ற பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கும் சென்னைதான் புகலிடம். பேராசிரியர் BSC யில் முதல் வகுப்பில் சிறந்த மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்ததால் கல்வித்தகுதி அடிப்படையில் படிக்க இடம் கிடைத்தது. அத்துடன் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலுள்ள விடுதியில் தங்கிக் கொண்டார். மாதந்தோறும் ரூபாய் 25 அல்லது 26 ரூபாய் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அக்காலத்தில் இது அதிகக் கட்டணம். LT அதாவது Licentiate of Teaching எனும் ஆசிரியப் பயிற்சிப் படிப்பு படித்து வந்த காலத்தில் கன்னட, கேரளா, ஆந்திரப் பகுதிகளிலிருந்து வந்த மாணவர்களிடம் நல்லுறவைப் பேணினார். ஆசிரியர் பயிற்சிப் படிப்பின் அடிப்படையைப் புரிந்து கொண்டு கல்வி கற்றாரே தவிர, ஏனோ பட்டம் மட்டும் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அன்று அவரில்லை அதனால்தான் அவரால் கல்வித் துறை சார்ந்த நூற்களை இயற்ற முடிந்தது

என்பதைச் சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். குருசாமி ரெட்டியார் என்ற மிகச் சிறந்த ஆசிரியரையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். காரணம் கல்வி உளவியல் பாடத்தில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த இவரிடம் இருந்து நிறைய விஷயங்களைக் கற்றுக் கொண்டதால் பிற்காலத்தில் (1985) கல்வி உளவியல் கோட்பாடுகள் என்ற அற்புதமான நூலைப் பேராசிரியரால் எழுத முடிந்தது. “LT அதாவது Licentiate of Teaching எனும் ஆசிரியப் பயிற்சிப் படிப்பில் 1941இல் வெற்றிபெற்றார் பேராசிரியர்.”¹

தலைமையாசிரியர் பணி

LT எனும் பட்டம் பெற்றதுமே, துறையூரில் பெருநிலக்கிழார் நடுநிலைப் பள்ளியில் தலைமையாசிரியர் பணி கிடைத்தது. இந்த நடுநிலைப் பள்ளி துறையூரிலுள்ள ஜமீன்தார்களான, விஜய வேங்கடாசல துரை மற்றும் முத்து வேங்கடாசல துரை ஆகியோர்களால் புதிதாகத் தொடங்கப் பெற்றதாகும். 1941இல் கல்வித்துறையில் ஆசிரியராய் அடியெடுத்து வைத்தார். இந்தப் புதிய நடுநிலைப்பள்ளி தொடங்கப் பெற்றுச் சில நாட்களில் 60க்கும் அதிகமான மாணவர்கள் 8ஆம் வகுப்பில் சேர்ந்தனர். இந்தப் பள்ளியின் ஒரு பகுதியில் ஆசிரியர்கள் தங்குவதற்கான அறைகள் சில இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்றில் தமது துணைவியாருடன் தங்கலானார் பேராசிரியர். இது நாள் வரையிலும் விடுதிகளில் தங்கியும் தமது துணைவியார் வீட்டிலும் வாழ்ந்து வந்த பேராசிரியர் முதல் முறையாக யாரையும் சாராமல் குடும்பமாக வாழத் தொடங்கினார்.

பள்ளியின் வரவு செலவுக் கணக்கு மற்றும் மாணவர்களிடமிருந்து பெறும் கல்விக் கட்டணம், கட்டணச் சலுகை, அபராதம் விதித்தல் போன்ற பல்வேறு கணக்கு நுணுக்கங்களைக் காட்டுப்புத்தூரில் உள்ள பள்ளி ஆசிரியரிடம் கற்றுக் தாம் பணியாற்றி வந்த பள்ளியில் திறம்படக் கணக்கு வழக்குகளைப் பார்த்து வந்தார். முதல் மூன்று ஆண்டுகள் எழுத்தர் பதவிக்கு யாரையும் பள்ளி நிர்வாகம் நியமிக்காததால் பள்ளி ஆசிரியர்களைக் கொண்டே தட்டச்சுப் பணிகளை

நிறைவேற்றி வந்தார் பேராசிரியர். மேலும் பள்ளியில் வசூலிக்கப்படும் கட்டணங்கள் மற்றும் ஏனைய வகையிலான பள்ளி வருமானத்தை அந்தந்த நாட்களிலேயே லட்சுமி விலாஸ் வங்கியில் செலுத்தும்படி செய்துவிடுவார். அந்தக் காலகட்டத்தில் பள்ளியில் மாணவர்கள் கட்டணம் செலுத்தித்தான் படிக்க வேண்டும். ஏழை மாணவர்கள் கட்டணம் செலுத்தத் தாமதமாகும் சூழல்களில் அபராதக் கட்டணம் விதிக்காமல் சற்றுக் காலம் தாழ்த்திக் கட்டணம் செலுத்த அனுமதித்திருந்தார்.

பள்ளி இரண்டாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைத்த போது தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்களை அமர்த்திக் கொண்டார். இரண்டாம் ஆண்டில் 250 மாணவர்கள் இருந்ததால் புதிதாக வகுப்பறைகள், மேசைகள், நாற்காலிகள், பெஞ்சுகள் போன்ற உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் செய்து தர வேண்டிய பொறுப்பு வந்து சேர்ந்தது. இது அவரது பணியன்று என்றாலும் கூட அதை விரும்பிச் செய்தார். அதனால் பள்ளி நேரத்திற்கு அப்பாலும் பல மணிநேரம் பள்ளி வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டார். இளைய ஜமீன்தாரைச் சந்தித்துப் பள்ளியின் பெயரில் 5000 ரூபாய் நிலையான நிதியாகப் போடச் செய்தார். ஆனால் பள்ளியின் நிர்வாகிகளான ஜமீன்தார்கள் அவர் செய்த பணிகளைப் பெரிதாக மதிக்கவில்லை என்பது பேராசிரியரின் மனக்குறையாகும். அந்தக் காலத்தில் உள்ள தனியார் பள்ளிகள் ஆசிரியர்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சின என்ற கடுமையான விமர்சனத்தை முன் வைக்கவும் செய்கின்றார்.

அந்தக் காலகட்டத்தில் தலைமையாசிரியர்கள் Account Test for Subordinates என்ற தேர்வில் தேர்ச்சிபெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறை இருந்தது. அந்தத் தேர்விலும் பேராசிரியர் வெற்றி பெற்றார். தாம் பெற்ற இளங்கலைப் (வேதியியல்) பட்டத்தை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு தமிழ் முதுகலை (MA) பயில முயன்றார். ஆனால் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் அப்போதைய நெறிமுறைகள் உதவாமையால், பேராசிரியர் தமது சொந்த

வழியைக் கையாண்டார். “முதலில் தனியாக வித்துவான் (தமிழ் – 1944), பரீட்சை எழுதித் தேர்ச்சியடைந்தார். பின்னர் இளங்கலை தமிழிலும் (BA – 1947), வெற்றிபெற்றார். பின்னர் முதுகலைத் தமிழ் (MA – 1951) பட்டம் பெற்றார்.”² நடுநிலைப்பள்ளி தொடங்கிய அடுத்த ஆண்டு இந்த பள்ளியில் 9ஆம் வகுப்புத் தொடங்குவதற்கு அதாவது உயர்நிலைப் பள்ளியாக்குவதற்குப் பள்ளி நிர்வாகிகள் அணுகியபோது வட்டாரக் கல்வித்துறை மறுத்துவிட்டது. ஆனால் 1943 – 44 ஆண்டில் பேராசிரியர் தாமாகவே முன்வந்து பள்ளியின் தாளாளரிடம் உயர்நிலைப்பள்ளியாக்கும் தமது விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். தாளாளரோ இது உங்களால் முடியுமா என்று கேட்டார். முடியும் என்று கூறித் தாளாளரின் அனுமதி பெற்று நான்காம் படிவம் தொடங்குவதற்கு அனுமதி வாங்கி வந்தார்.

இந்த நான்காம் படிவம் தொடங்கப்பட்டதும் இரண்டு மாதங்களுக்குள் பள்ளியின் உட்கட்டமைப்பை உருவாக்கினார் பேராசிரியர். அக்காலத்தில் முசிறியைத் தவிர, துறையூரில் மட்டுமே இந்த உயர்நிலைப் பள்ளியிருந்ததால் நான்கு மைல் தூரத்திலிருந்தெல்லாம் மாணவர்கள் நடந்தே வந்து படித்தனர். சாலை வசதியின்மை, மழைக்காலத்தில் சாலைகளைப் பயன்படுத்த முடியாத நிலை இருந்த சூழலில் மாணவர் இல்லம் உருவாக வழிவகை செய்தார். இதன் மூலம் மாணவர்கள் இரவு படிப்பதற்கும் வசதி கிடைத்தது. துறையூரிலேயே தங்கி மாணவர்களின் நலனிலே முழு அக்கறை செலுத்திய அவரது பணியைக் கவனிக்கும் போது ‘என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே’ என்ற அப்பரது வாக்குகள் நினைவுக்கு வருகிறது. 1940 களில் அறிவியல் மற்றும் கணித ஆசிரியர்கள் குறைவாகவே இருந்தனர். பேராசிரியர் இரண்டு பாடங்களையும் படித்தவர் என்பதால் வேலைப்பளுக்களுக்கு மத்தியிலும் கூட மாணவர்களுக்கு இப்பாடங்களைக் கற்பித்தார்.

அதிக மதிப்பெண் பெறும் மாணவர்களுக்கு முழுக்கட்டணச் சலுகை மற்றும் அரைக் கட்டணச் சலுகைகள் பெற ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இதற்காக எல்லாச்

சாதியிலும் உள்ள பணக்காரர்களின் உதவியை நாடவே அவர்களும் மாணவர்களுக்குக் கல்வி உதவித்தொகை தந்தனர். இது தவிர, சாதிப்பாகுபாடின்றி ஏழை மாணவர்களுக்குக் குறைந்த கட்டணச் சலுகைகள் கிடைக்கும்படி செய்தார், துறையூர்ப் பகுதியில் ரெட்டியார்கள், (தமிழ்ச்) செட்டியார்கள், ஆரிய வைசியர்கள், பிராமணர்கள், வேளாளர்களில் சில பிரிவினர் பரம ஏழைகளாக இருந்தாலும் கட்டணச் சலுகை பெற வாய்ப்பே இல்லாதிருந்தனர். இவர்களில் திறமையான மாணாக்கர்கள் கூட எந்தச் சலுகையும் பெற வாய்ப்பில்லாதது பேராசிரியருக்கு மிகவும் வருத்தத்தை விளைவித்துக் கொண்டிருந்தது, சென்னைக் கல்வித்துறை மானியம் பற்றிய விதிகளில் 32-வது பிரிவின்படி (32 Grant-in-code) பள்ளிக் கட்டண வருவாயில் 10 சதவிகிதம் கட்டணச் சலுகை வழங்கலாம். இதைப் பயன்படுத்திச் சலுகை வழங்கினால் பள்ளிக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும் ஏழை மாணவர்களும் பயனடைவார்கள் என்று தாளாளர் சின்னதுரையிடம் தன் திட்டத்தை முன்வைத்தார். அவரும் மனமிரங்கி 5 சதவிகிதம் சலுகை அளித்தார். இது தவிர முதல் மற்றும் இரண்டாம் மதிப்பெண் பெறும் மாணவர்களுக்கு ஆண்டுவிழாவின் போது பரிசுத்தொகை கிடைக்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளார். இது போன்ற செயல்கள் பள்ளி குறித்த நல்மதிப்புப் பரவிடக் காரணமானது.

பள்ளியில் மாணவர் இலக்கியக் கழகம் ஒன்றை நிறுவிய பேராசிரியர், பல சிறப்புக்கூட்டங்களை அக்காலத்தில் நடத்தியுள்ளார். அதில் பேரறிஞர்கள் பலர் உரையாற்றி மாணவர்களுக்கு அறிவு வெளிச்சம் தந்துள்ளனர். அவ்வகையில் லால்குடி நடேச முதலியார், வீ. உலக ஊழியர், பு.ரா. புருடோத்தம நாயுடு, அ. சாம்பசிவ ரெட்டியார், சி. இலக்குவனார், இராமசாமி கவுண்டர் போன்ற தமிழ்மேதைகள் உரையாற்றியுள்ளனர். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட இந்தப் பள்ளியில் ஆற்றோரம் என்ற தலைப்பில் உரையாற்றியுள்ளார். அது போலவே திருச்சி மாவட்ட ஆசிரியர் மாநாட்டையும் வெற்றிகரமாக நடத்திக்காட்டினார். ஒரு முறை காரைக்குடியில் உள்ள கம்பன்கழக விழாவில் கலந்து கொண்டபோது

அதன் நிறுவனர் கம்பனடிப்பொடி சா. கணேசனுடன் தொடர்பு கிடைத்தது. இது அவரது வாழ்க்கையில் திருப்பம் ஏற்பட வழிவகுத்தது.

பேராசிரியர் சாதி சார்ந்து இயங்காதவர் என்பதால் துறையூரில் பணியாற்றிய அன்றைய காலத்தில் எல்லாத் தரப்பு மக்களுடனும் கலந்துப் பழகியதோடு அவர்தம் திருமணம் மற்றும் இறப்பு நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கெடுத்துக் கொள்வதையும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இந்த வழக்கத்தை வாழ்நாள் முழுவதும் கடைபிடித்துள்ளார். பல வழக்கறிஞர்களுடன் நல்லுறவைப் பேணியுள்ளார்.

பல்கலைக்கழகப் பணி

“ஒரு கல்வியாளன் என்ற நிலையில் அத்துறையில் மேலும் உயர்ந்ததால் புதிய கல்விசார் சிந்தனைகளைச் சமூகத்திற்கு அளிக்க முடியும் என்று உணர்ந்தவர் பேராசிரியர். திருவேங்கடேசன் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து தமிழ் விரிவுரையாளர் பதவிக்கு ஒரு விளம்பரம் வரவே, அதற்கு விண்ணப்பித்து அப்பதவியைப் பெற்றார். இந்தத் துறையும் பேராசிரியரால் பின்னாட்களில் கட்டி எழுப்பப்பட்டது.”³ இவ்வளவு சிறப்பிற்குரியவர் பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியார் ஆவர். மணிவிழா கண்ட இத்துறை இவரால் உருவாக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

குடும்ப நிகழ்வுகள்

1950 வரை பெருநிலக்கிழார் பள்ளியில் அப்போது துறையூரில் உள்ள பொதுமக்கள் பலரும் இவரது உரையைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பாவேந்தர் பாரதிதாசனையும் இலக்கியக்கழகம் வழி மாணவர்களுக்கு உரைநிகழ்த்தச் செய்துள்ளார். அப்போது பாவேந்தர் கவிதை இயற்றுவதில் தமது பல அனுபவங்களைச் சுவையுடன் எடுத்துக்காட்டிக் கேட்போரை மகிழ்வித்தார்.

பள்ளியில் பல விழாக்களை நடத்தி மாணவர்கள் மேம்பாட்டிற்கு வழிவகை செய்தார். குறிப்பாக, அக்காலத்திலேயே நிறைய உடற்பயிற்சி விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடத்தியதோடு பள்ளி ஆண்டு விழாக்களும் நடத்தியுள்ளார். ஆண்டுவிழாக்களில் பன்மொழிப்புலவர் ரெட்டியார், சுவாமி சித்பவானந்தர், மு. வரதராசனார் போன்ற ஆளுமைகளைப் பங்கேற்கச் செய்தார். இதில் பொதுமக்களைப் பார்வையாளர்களாகக் கலந்துகொள்ள வழிவகை செய்தார். இவை முன்மாதிரியான செயல்கள் என்பது இங்கு குறிக்கத்தக்கது.

துறையூரில் திருக்குறள் மாநாடு நடத்தும் பொறுப்பை அக்காலத்தில் தமிழறிஞர்கள் பேராசிரியரிடம் ஒப்படைத்தனர். பேரா. ஆலாலசுந்தரனார், போன்ற ஆளுமைகள் இதில் கலந்து கொண்டனர். அது போலவே திருச்சி மாவட்ட ஆசிரியர் மாநாட்டையும் வெற்றிகரமாக நடத்திக்காட்டினார்.

இலக்கிய வாழ்க்கை

கல்வியியல்

ந.சுப்புரெட்டியார் தன் ஆசிரியப் பயிற்சி அனுபவத்தை பிறருக்கு உதவும் வகையில் 1957-ல் 'தமிழ் பயிற்றும் முறை' என்னும் நூலை வெளியிட்டார்.

இலக்கிய ஆய்வு

ந.சுப்புரெட்டியார் எழுதிய பன்னிரண்டு கட்டுரைகளின் தொகுப்பான 'காலமும் கவிஞர்களும்' என்னும் நூல் 1958-ல் வெளிவந்தது. பின்னர் தினமணியில் தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்த கட்டுரைகளைத் தொடராக எழுதினார். மதுரையில் இருந்து வெளிவந்த 'தமிழ்நாடு' என்ற நாளேட்டின் ஞாயிறு மலரில் சங்க இலக்கியத்தை அறிமுகம் செய்யும் வகையில் 30 கட்டுரைகள் தொடராக எழுதினார். இவ்விரண்டு கட்டுரைத் தொடர்களும் தொகுக்கப்பட்டு 'கலிங்கத்துப் பரணி ஆராய்ச்சி' என்ற பெயரில் காரைக்குடி செல்வி பதிப்பக வெளியீட்டில் வெளிவந்தது.

பயண இலக்கியம்

1948 கோடை விடுமுறையில் ராமேஸ்வரம் துவங்கி 40 நாட்கள் திருத்தலங்களுக்கு பயணம் மேற்கொண்டார். பாண்டியநாட்டுக் கோவில்களில் துவங்கி வடக்கே திருப்பதி வரை பயணம் மேற்கொண்டார். தேவிபட்டணம், திருப்புல்லாணி, தனுஷ்கோடி, மதுரை, திருப்பரங்குன்றம், அழகர்கோவில், திருமாலிருஞ்சோலை, நெல்லை, திருச்செந்தூர், ஆழ்வார் திருநகரி, ஸ்ரீவைகுண்டம், நவதிருப்பதிகள், கன்னியாகுமரி, வானமாமலை (நான்குநேரி), சுசீந்திரம், திருவனந்தபுரம், பழநி, திருப்பேரூர், திருப்பதி, திருவண்ணாமலை, திருத்தணி, மயிலை(சென்னை), திருவல்லிக்கேணி, திருச்சி என நீண்ட அப்பயணம் ஆலயங்களைப் பற்றி எழுதும் ஆர்வத்தை உருவாக்கியது. பிஎச்.டி ஆய்வுக்கு பதிவு செய்து கொண்ட அன்று ஆழ்வார்கள் பாடிய 108 தலங்களையும் (திவ்யதேசங்கள்) சென்று காண வேண்டுமென முடிவு செய்து, 1965 செப்டம்பரில் குடும்பத்துடன் இப்பயணம் சென்றார். அவற்றையே சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் என்ற நூலாக இரண்டு பகுதிகளாக வெளியிட்டார்.

இதேபோல 1969-ம் ஆண்டு அவர் செய்த மலைநாட்டு திவ்ய தேச யாத்திரையின் அனுபவம் “மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள்” என்ற பெயரில் மார்ச் 1971-ல் வெளிவந்தது. தொண்டை நாடு மற்றும் நடு நாட்டில் உள்ள 24 திவ்ய தேசங்களை 1966-ல் தரிசித்த பயணம் “தொண்டை நாட்டு திருப்பதிகள்” என்னும் பெயரில் 1973-ல் வெளியிட்டார். வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் என்னும் நூல் 1980-ல் வெளியானது.

விருதுகள்

“தமிழ்நாடு அரசின் தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம் திரு. வி. க விருது 1985 இல் அளித்துள்ளது. தமிழ்நாடு அரசு திருக்குறள் விருதையும் அளித்துள்ளது. தமிழக அரசின் இயல் இசை நாடகம் மன்றத்தால் வழங்கப்படும் கலைமாமணி விருதையும்

(1999)ல் பேராசிரியர் பெற்றுள்ளார். இராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் அறக்கட்டளை வழங்கிய இராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் விருது (1994), சென்னை கம்பன் கழகம் வழங்கிய ராதாகிருஷ்ணன் விருது (1994), சென்னை ஆழ்வார் மையம் வழங்கிய இராமானுஜர் விருது (1996), மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய முது முனைவர் மற்றும் தினத்தந்தி அறக்கட்டளை வழங்கிய சீ.பா. ஆதித்தனார் மூத்த தமிழறிஞர் விருது (2001), மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய தமிழ் பேரவை செம்மல் விருது(1993), சென்னையில் உள்ள உலக திருக்குறள் மையம் வழங்கிய திருக்குறள் உரை செம்மல் (1992) மற்றும் பண்ருட்டியில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ வைணவ சபை வழங்கிய ஸ்ரீ சடகோபன் பொன்னடி (1993) விருது”⁴ பெற்றுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கிய முக்கியத்துவம்

பயண நூல்களில் ந.சுப்புரெட்டியாரின் அவதானங்கள் மிக விரிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு ஊரிலும் உள்ள கோவில்களின் சிற்பங்கள் பற்றியும் விரிவாக எழுதியிருக்கிறார். இந்த நூல்கள் வழியாக தமிழக ஆலயங்களைப்பற்றி விரிவாக எழுதி ஒரு தொடர்கவனத்தை நிலைநிறுத்தியது இவரது முக்கியமான பங்களிப்பாகும்.

மறைவு

ந.சுப்புரெட்டியார் மே 1, 2006 அன்று சென்னையில் மறைந்தார்.

வாழ்க்கைப் பதிவுகள்

ந.சுப்புரெட்டியார் எழுதிய தன் வரலாற்று நூல் “நினைவுக் குமிழிகள்” நான்கு தொகுதிகளாக 1988-ல் வெளியானது. இது தவிர பல துறைகளைச் சேர்ந்த

ஆளுமைகளுடனான நினைவுக்குறிப்புகளை 'மலரும் நினைவுகள்' (1989), 'நீங்காத நினைவுகள்' (1999) என்ற இரு புத்தகங்களாக வெளியிட்டுள்ளார்.

படைப்புகள்

தமிழ் இலக்கியம் தவிர, சமயம், அறிவியல் சார்ந்தும் ஏராளமான நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார். ந.சுப்புரெட்டியார் எழுதியுள்ள 135 நூல்களையும் தமிழக அரசு 2008-ல் நாட்டுடைமையாக்கியது.

- அகத்திணைக் கொள்கைகள்
- அண்ணல் அனுமன்
- அணுக்கரு பௌதிகம்
- அணுவின் ஆக்கம்
- அதிசய மின்னணு
- அம்புலிப் பயணம்
- அர்த்த பஞ்சகம்
- அறிவியல் தமிழ்
- அறிவியல் நோக்கில் இலக்கியம், சமயம், தத்துவம்
- அறிவியல் பயிற்றும் முறை
- அறிவியல் பயிற்றும் மூல முதல் நூல் (மொழிபெயர்ப்பு)
- அறிவியல் விருந்து
- அறிவுக்கு விருந்து
- ஆழ்வார்களின் ஆரா அமுது
- இராக்கெட்டுகள்
- இராமலிங்க அடிகள்
- இல்லற நெறி
- இலக்கிய வகையின் வளர்ச்சியும் இக்கால இலக்கியங்களும்
- இளைஞர் தொலைக்காட்சி
- இளைஞர் வானொலி
- என் அமெரிக்கப் பயணம்
- கண்ணன் பாட்டுத் திறன்
- கம்பனின் மக்கள் குரல்
- கல்வி உளவியல்
- கல்வி உளவியல் கோட்பாடுகள்
- கலிங்கத்துப்பரணி ஆராய்ச்சி
- கலியன்குரல்
- கவிஞர் வாலியின் பாண்டவர் பூமி – ஒரு மதிப்பீடு

- கவிஞன் உள்ளம்
- கவிதை பயிற்றும் முறை
- கவிமணியின் தமிழ்ப்பணி – ஒரு மதிப்பீடு
- காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்
- காலமும் கவிஞர்களும்
- குயில் பாட்டு – ஒரு மதிப்பீடு
- சடகோபன் செந்தமிழ்
- சி.ஆர்.ரெட்டி (மொழிபெயர்ப்பு)
- சைவ சமய விளக்கு
- சைவ சித்தாந்தம் – ஓர் அறிமுகம்
- சைவமும் தமிழும்
- சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் – 1
- சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் – 2
- ஞானசம்பந்தர்
- தந்தை பெரியார் சிந்தனைகள்
- தம்பிரான் தோழர்
- தமிழ் இலக்கியத்தில் அறம், நீதி, முறைமை
- தமிழ் பயிற்றும் முறை
- தமிழ்க்கடல் இராய.சொ.
- தமிழில் அறிவியல் செல்வம்
- தமிழில் அறிவியல் – அன்றும் இன்றும்
- தாயுமானவர்
- திருக்குறள் தெளிவு – உரைநூல்
- திருவேங்கடமும் தமிழிலக்கியமும்
- தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகள்
- தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை
- தொலை உலகச் செல்வு
- நமது உடல்
- நவவித சம்பந்தம்
- நாவுக்கரசர்
- நினைவுக் குமிழிகள் – பாகம்-1
- நினைவுக் குமிழிகள் – பாகம்-2
- நினைவுக் குமிழிகள் – பாகம்-3
- நினைவுக் குமிழிகள் – பாகம்-4
- நீங்காத நினைவுகள் – 1
- நீங்காத நினைவுகள் – 2
- பட்டினத்தடிகள்
- பண்பாட்டு நோக்கில் கம்பன் காவியம்
- பரகாலன் பைந்தமிழ்
- பரணிப் பொழிவுகள்

- பல்சுவை விருந்து
- பாஞ்சாலி சபதம் – ஒரு நோக்கு
- பாட்டுத்திறன்
- பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகள்
- பாண்டியன் பரிசு – ஒரு மதிப்பீடு
- பாரதீயம்
- பாவேந்தரின் பாட்டுத்திறன்
- புதுவை(மை)க் கவிஞர் பாரதியார் – ஒரு கண்ணோட்டம்
- மலரும் நினைவுகள்
- மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள்
- மாணிக்கவாசகர்
- மானிட உடல்
- முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம்
- முத்தொள்ளாயிர விளக்கம்
- மூவர் தேவாரம் – புதிய பார்வை
- வடநாட்டுத் திருப்பதிகள்
- வடவேங்கடமும் திருவேங்கடமும்
- வள்ளுவரின் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்
- வாய்மொழியும் வாசகமும்
- வாழும் கவிஞர்கள்
- வாழையடி வாழை
- விட்டுசித்தன் விரித்த தமிழ்
- வேமனர் (மொழிபெயர்ப்பு)
- வைணமும் தமிழும்
- வைணவ உரைவளம்
- வைணவ புராணங்கள்.

என்பன பேராசிரியர் ந. சுப்புரெட்டியாரின் படைப்புகளாகும்.

பேராசிரியன் வாழ்க்கையும், சமூகப்பணியும், தமிழ்ப்பணியும், பெற்ற விருதுகள் குறித்தும் இவ்வியல் ஆராய்ந்துள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. த. விஷ்ணுகுமரன், இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள், ப.எண். 21
2. மேலது, ப.எண். 23
3. மேலது, ப.எண். 60
4. மேலது, ப.எண். 49

கவிமணி தமிழ்ப்பணி

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை தமிழறிஞர், எழுத்தாளர், கவிஞர், மொழிபெயர்ப்பாளர், கல்வெட்டாய்வாளர் தமிழ் நவீன இலக்கியம் தோன்றிய காலகட்டத்தில் தேசிய இயக்கப் பாடல்கள். பக்திப் பாடல்கள், குழந்தைப் பாடல்கள் என பலவகையான பாடல்களை பாடியவர். கவிமணி என்று அன்போடு அழைக்கப்படுகின்றவர். தமிழகக் கல்வெட்டு ஆய்வின் முன்னோடிகளில் ஒருவர். கவிமணி என்னும் அடைமொழியுடன் அறியப்படக் கூடிய அவரின் வாழ்வியலை இவ்வியல் ஆராய்கின்றது.

பிறப்பு

குமரி மாவட்டத்தில் நாகர்கோவில் சுசீந்திரத்தை அடுத்துள்ள தேரூர் என்ற சிற்றூரில் 1876-இல் (தாது ஆண்டு ஆடித் திங்கள் 14ஆம் நாள்) பிறந்தார். தந்தையார் சிவதாணு பிள்ளை, தாயார் ஆதிலட்சுமி அம்மாள் ஆவர். சிவதாணுப் பிள்ளை நாஞ்சில் நாட்டிலே முதன் முதலில் ஆங்கிலம் படித்தவர்களுள் ஒருவர். மேலும் உப்பள விசாரணை அதிகாரியாகப் பணியாற்றியவர் ஆவார். தாயார் ஆதிலட்சுமி அம்மாள் மாணிக்கவாசகம் பிள்ளை மூத்த பிள்ளை என்றவரின் மகளாவார். மூத்த பிள்ளை என்பார் தமிழ்ப் புலவராகத் திகழ்ந்தவர். கவிதைகள் இயற்றும் புலமை மிக்கவர். ஆதிலட்சுமி அம்மாள் பிறந்த இடம் திருநாகை என வழங்கும் நாகப்பட்டினம் ஆகும். அங்கு அவர் தாய்வீட்டார் புகழ் மிக்க வணிகர்கள். சொந்தக் கப்பல் வைத்து கடல் வாணிகம் நடத்தி வந்தனர். பிற்காலத்தில் பொருள் இழப்பு ஏற்பட்டதனால் வாணிகத்தைத் துறந்து நாஞ்சில் நாட்டில் குடியேறி விட்டார்கள்.

கல்வி

தொடக்க நிலைக் கல்வியைத் தேரூரில் உள்ள பாடசாலைகளில் இளமை முதற்கொண்டே தமிழும் மலையாளமும் பயின்றார். தாய்மொழியாகிய தமிழ் மொழியின் மீது அளவற்ற பற்றுடையவராகத் திகழ்ந்தார். இளமை முதற் கொண்டே தமிழ்க் கவிதைகள் இயற்றுவதில் ஆர்வங்காட்டி வந்தார். தமிழ் நூல்களை முறையாகக் கற்க வேண்டும் என்ற பேரார்வம் இவர் மனத்தை உந்திக் கொண்டே இருந்தது. தேரூரின் அருகில் உள்ள 'வாணன் திட்டு' மடத்தில் தங்கியிருந்து திருவாவடுதுறை ஆதீனம் தவத்திரு சாந்தலிங்கத் தம்பிரானவர்களிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை சுமார் ஆறு ஆண்டுக் காலம் முறையாகப் பாடம் கேட்டு ஆர்வத்துடன் பயின்றார். திருநெல்வேலி உமையொருபாக குருக்களிடம் சிவதீட்சையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

கோட்டாற்றிலுள்ள அரசாங்க ஆங்கிலக் கல்லூரியில் பயின்று 'மெட்ரிக்குலேஷன்' தேர்வில் தேர்ச்சிப் பெற்றார். அதன் பின்னர் நாகர்கோவிலுள்ள கல்லூரியில் எப்ஃஏ வகுப்பில் சேர்ந்து பயின்றார். பல இடையூறுகளால் ஆங்கில கல்வியை நிறுத்திவிட வேண்டியதாயிற்று. எனினும் ஆங்கில நூல்களையும், ஆங்கிலக் கவிதைகளையும் எப்பொழுதும் படித்து வந்தார். இதன் பின்னர் திருவனந்தபுரம் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் சில காலம் பயின்று பயிற்சிக்குரிய தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றார்.

ஆசிரியத் தொழில்

கல்வித்துறை வாழ்க்கையே தமக்குரியது என்று மேற்கொண்டார். முதலில் கோட்டாற்றிலுள்ள நடுநிலைப் பள்ளியில் துணையாசிரியராகப் பணியில் அமர்ந்தார் (1901ஆம் ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள்). பின்னர் நாகர்கோவில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியிலும், திருவனந்தபுரம் மகளிர் ஆசிரியப் பயிற்சிப் பள்ளியிலும் துணையாசிரியராகப் பணி ஏற்றார். அடுத்து, திருவனந்தபுரம் அரசர் மகளிர்

உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியராகவும் இறுதியாக அரசர் மகளிர் கல்லூரித் தமிழ் விரிவுரையாளராகவும் பல்லாண்டுகள் பணியாற்றினார்.

அறிவியல் துறையில் நல்லறிவு பெற்றிருந்தமையால் அப்பாடம் பற்றிய பயிற்சிப் பாடங்களைக் கற்பிப்பதில் சிறந்த ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தார். ஆனால், இலக்கியக் கல்வியை மறவாது ஒருபொழுதும் விடாது இலக்கியங்களைக் கற்பதிலும், அவற்றை ஆராய்வதிலும் காலத்தைச் செலவிட்டார். இறுதிக் காலத்தில் அரசர் மகளிர்ப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகவும், அரசர் மகளிர்க் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்ற வாய்ப்புகள் கிடைத்த போது, தமது உயிராசைக்குரிய தமிழையே தாம் கற்பிக்கும் வாய்ப்புகள் நேர்ந்தது பற்றிக் கவிமணி பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். இறுதியாக 1931ஆம் ஆண்டில் மனநிறைவுடன் ஆசிரியப் பணியினின்றும் ஓய்வு பெற்றார்.

எழுத்துப் பணி

தவத்திரு சாந்தலிங்கத் தம்பிரானவர்களிடம் தமிழ் பயின்று வரும்போதே கவிதை இயற்றும் ஆற்றல் கொண்டிருந்தார். அப்பெரியாரின் கட்டளைப்படி தம் சொந்த ஊராகிய தேருரில் கோவில் கொண்டிருக்கும் அழகம்மையின்மீது 'அழகம்மை ஆசிரிய விருத்தம்' (பத்துப் பாடல்கள் அடங்கியது) என்ற கவிதை நூலையும் அடுத்துள்ள சுசீந்திரத்தில் கோவில் எழுந்தருளியிருக்கும் தாணுமாலயப் பெருமாள்மீது பல தோத்திரங்களையும் துதிப்பாடல்களையும் இயற்றினார். 'சுசீந்திர மாலையின்' கையெழுத்துப் படி ஆசிரியரிடமிருந்து தவறிப்போய்விட்டது. நினைவிலிருந்த ஒரு பாடல் மட்டும் 'மலரும் மாலையும்' நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது. இவை இவர்தம் கன்னிப் படைப்புகளாக அமைந்தன. கவிதை இயற்றும் பண்பு கருவிலே திருவடையதாக அமைந்திருந்தது என்பதை இவரைப்பற்றி அக்காலத் தமிழ் உலகம் நன்கு அறிந்தது.

இவர்தம் ஆசிரியப் பணிக் காலத்தில் செய்யுட்களைப் புதியனவாக இயற்றும் பணி இவருடைய அன்றாட வாழ்க்கையில் நடைபெற்று வந்தது. கல்லூரி வாழ்க்கையில் இவருடைய கவித்துவம் வெளியாவதற்குரிய வாய்ப்புகளும் அடிக்கடி நேர்ந்தன. இவர் இயற்றிய கவிதைகள் கல்வித்துறை அதிகாரிகளாலும், பல அறிஞர்களாலும் தமிழ் விற்பன்னர்களாலும் பெரிதும் பாராட்டப் பெற்று வந்தன. பல சந்தர்ப்பங்களில் பாடப் பெற்ற தனிப் பாடல்கள் (வாழ்த்துப் பாடல்கள், சரம கவிகள்) பிற்காலத்தில் வெளிவந்த 'மலரும் மாலையும்' பதிப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழ்நாட்டு இதழ்களில் 'ஆண்டான் கவிராயர்', 'தேவன்', 'ஐயம் பிள்ளை', 'குயில்' என்ற புனை பெயர்களில் பல பாடல்கள் வெளியாயின. இவரை அறிந்தோரெல்லாம் இவரிடம் பெருமதிப்புக் கொண்டிருந்தனர். இவருடைய கல்வி அறிவு, தமிழ்ப் புலமை, கற்பிக்கும் ஆற்றல், கவிதை இயற்றும் திறன், நேர்மை, பண்பாடு முதலிய பல இனிய குணங்கள் பற்றித் திருவிதாங்கூர் பெருமக்கள் நன்கு உணர்ந்து இவரைப் போற்றி வரலாயினர். சுருங்கக் கூறின் அக்காலத் தமிழ்ச் சமூகம் இவரிடம் பெருமதிப்பு கொண்டிருந்தது.

தனிவாழ்க்கை

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை தான் படித்த கோட்டார் ஆரம்பப்பள்ளியிலேயே ஆசிரியரானார். 1901-1902-ல் நாகர்கோவில் ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளியிலும், 1902-1931-ல் திருவனந்தபுரம் பெண்கள் கல்லூரியிலும் ஆசிரியப்பணி புரிந்தார். அங்கே கல்லூரித்தலைவியாக இருந்து வந்த ஓர் அம்மையாருடனான கருத்துவேறுபாட்டால் பதவியை துறந்து நாகர்கோவில் திரும்பினார்.

கவிமணி உமையம்மை எனும் பெண்ணை 1901-ல் மணம் முடித்தார். குழந்தைப்பேறு இல்லாத கவிமணி தனது அக்காள் மகன் சிவதானுவை தனது மகன் போலவே வளர்த்தார்.

1931 – 1954ம் ஆண்டுகளில் நாஞ்சில் நாட்டுப் புத்தேரியில் வாழ்ந்த காலக்கட்டத்தில் கு. அழகிரிசாமி, டி.கே சாமிநாத சர்மா போன்ற அறிஞர்கள், இராஜாஜி, சிவாஜிகணேசன், என்.எஸ். கிருஷ்ணன். எம்.கே.டி. பாகவதர் என அன்றைய பிரபலங்கள் எல்லோரும் அவரைச் சந்தித்துள்ளனர். அவரது சமகாலக் கவிஞர்களில் மிகவும் மதிக்கப்பட்டதற்கு அவர் சிறந்த உரையாடல்காரர் என்பதும் கூடக் காரணம் என்கிறார் சுந்தர ராமசாமி.

இலக்கிய நண்பர்கள்

கவிமணி ஓர் இலக்கிய மையமாகத் திகழ்ந்தார். எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை, கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரி, டி.கே.சிதம்பரநாத முதலியார், கல்கி, கே.என் சிவராஜ பிள்ளை, ஓளவை டி.கே.சண்முகம், ப.ஜீவானந்தம், அ.சீனிவாசராகவன் பி.ஸ்ரீ.ஆச்சார்யா, மீ.ப. சோமு என அவருடைய நட்புவட்டம் மிகப்பெரியது. கல்வெட்டாய்வு, வரலாற்றாய்வு, இலக்கியம் ஆகிய தளங்களில் இவர் அவர்களுடன் தொடர் உரையாடலில் இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கிய வாழ்க்கை

கவிமணி தன் இருபது வயதில் கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித்துவிட்டார். ஆரம்ப காலத்தில் கவிமணி எழுதிய கவிதைகள் சிலவும் ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் சிலவும் பாதுகாக்கப்படவில்லை. அவர் திருவனந்தபுரத்தில் இருந்தபோது குழந்தைகளுக்காகப் பாடல்களும் கட்டுரைகளும் எழுதினார். இளமையிலேயே நாட்டாரிலக்கியங்களில் ஆர்வம் கொண்ட அவர் கவிதைகளை வடிவமைத்தது எழுதினார். அவர் இயற்றிய பாடல்களில் சிந்து, கும்மி ஆகிய நாட்டார் பாடல் வடிவங்கள் பெருமளவில் பயின்றுவருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நாட்டார் பாடல் வடிவங்களான தாலாட்டு, ஒப்பாரி ஆகியனவும் பழமொழிகள், நம்பிக்கைகள், வழக்காறுகள், வாய்மொழி ஆகியனவும் விரவி வருகின்றன. கவிமணி ஆரம்பக்காலத்தில் எழுதியவை பண்டித நடையிலான செய்யுட்களே பிற்காலத்தில் இவரது நடை சாதாரண வாசகனுக்குப் புரியும்படி ஆகியது. இதற்கு

இவரது நாட்டார் வழக்காற்றுச் செல்வாக்கும், கல்வெட்டுப் பயிற்சியும் காரணமாக இருக்கலாம் என்று அ.கா. பெருமாள் அவர்கள் ஆய்வின் மூலம் பதிவு செய்கிறார்.

குழந்தையிலக்கியம்

தமிழின் கவிஞர் என கவிமணி முதல் குழந்தைக் குறிப்பிடப்படுவதுண்டு. 'Baby' என்னும் ஆங்கிலப் பாடல் ஒன்றினைத் தமிழில் 'குழந்தை' என்னும் தலைப்பில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். 'மலரும் மாலையும்' தொகுதியில் உள்ள முத்தந்தா, காக்காய் கோழி என எட்டுக்கும் மேற்பட்ட தலைப்புகளில் உள்ள பாடல்கள் நாட்டார்க் குழந்தைப் பாடல் வடிவம்கொண்டவையாகும்.

நாஞ்சில்நாட்டு மருமக்கள்வழி மான்மியம் (1942)

இவரின் முக்கியமான படைப்பாக இன்று கருதப்படுவது நாஞ்சில்நாட்டு மருமக்கள்வழி மான்மியமாகும். இது தமிழின் முதல் எள்ளல் நூல் என்றும் குமரிமாவட்ட வட்டார வழக்கு இலக்கியத்தின் முன்னோடி நூல் என்றும் இந்நூல் கருதப்படுகின்றது.

ஆசியஜோதி (1941)

எட்வின் ஆர்னால்டின் "Light Of Asia" நூலைத் தழுவி தமிழில் ஆசிய ஜோதி' என்ற நூலை கவிமணி எழுதினார். இந்தியா எங்கும் எட்வின் ஆர்னால்டின் கவிதையின் வெவ்வேறு வடிவங்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றில் ஆசியஜோதி முக்கியமானதாகும்.

பிறநூல்கள்

ஸ்ரீவைகுண்டம் சுப்பிரமணிய பிள்ளை என்பவர் கவிமணியின் சில பாடல்களை 1932-ல் வெளியிட்டார். 1938-ல் மு. அருணாசலம் வேறு பாடல்களையும் தொகுத்து மலரும் மாலையும் என்னும் தலைப்பில் ஒரு நூல் வெளியிட்டார். கவிமணியின் உரைமணிகள் (1952), தேவியின் கீர்த்தனைகள்

(1953) போன்ற நூல்கள் பின்னர் வந்தன. பாரசீகக் கவிஞர் உமர் கய்யாம் பாடல்களைத் தழுவி “ரூபாயத்” எனும் தலைப்பில் தமிழில் எழுதினார் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆய்வுகள்

கவிமணியின் இறுதிக்காலத்தில் அவருடைய ஆர்வம் ஆய்வுகளில் இருந்தது. அவருடைய ஆய்வுகள் இரண்டு களங்களைச் சேர்ந்தவை அவர் வரலாற்று ஆவணங்களை கண்டெடுத்து பாடபேதம் நோக்கி ஆராய்ச்சி உரைகளுடன் வெளியிட்டார். நாட்டார்ப்பாடல்களையும் நாட்டார் வரலாற்றுச் சான்றுகளையும் தொகுத்து வெளியிட்டார். இலக்கிய நூல்களை ஆய்வுக்குறிப்புகளுடன் விமர்சித்து எழுதினார். இவ்வாறாக தமது ஆய்வுப் பணியினை செம்மையிட்டார்.

நாட்டாரியல்

கவிமணி ‘திவான் வெற்றி என்னும் கதைப் பாடல் குறித்து ஆங்கிலத்தில் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். தமிழ்க் கதைப்பாடல் பற்றி வெளிவந்த முதல் ஆங்கிலக்கட்டுரை இதுவாகும். கேரள சொசைட்டி பேப்பர்ஸ் ஆங்கில ஆய்விதழில் இவர் எழுதிய வள்ளியூர் மரபுச் செய்திகள் என்ற கட்டுரை ஐவர் ராசாக்கள் கதைப்பாடல் பற்றியதாகும். 1910 அளவில் இதற்காகக் கள ஆய்வு செய்திருக்கின்றார். இக்காலத்தில் ஓலையில் கதைப்பாடல்களை இவர் சேகரித்திருக்கின்றார். எழுதப்பட்ட கதைப்பாடல்களையும் இவர் சேகரித்திருக்கின்றார்.

வரலாற்று ஆய்வு

அழகியபாண்டியபுரம் முதலியார் ஓலைகளை கவிமணி ஆய்வுக்குறிப்புகளுடன் பதிப்பித்தார். வரலாற்று ஆய்விற்கு தம் பணியைச் செய்துள்ளார்.

இலக்கிய ஆய்வு

1922-ல் 'மனோன்மணியம் மறுப்பிறப்பு' என்ற திறனாய்வுக் கட்டுரையை எழுதினார். சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேரகராதி உருவாக்கத்தில் மதிப்பியல் உதவியாளராக இருந்தார். கம்பராமாயணம் திவாகரம், நவநீதப் பாட்டியல் முதலிய பல நூல்களின் ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தொகுத்திருக்கின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வெட்டாய்வு

கவிமணி வரலாற்றாய்வாளர், கல்வெட்டுகளை நுட்பமாக ஆராய்ந்தவர். ஆங்கிலத்தில் பதினாறுக்கும் மேல் கட்டுரைகள் எழுதியவர். கவிமணியின் “காந்தனூர்சாலை” என்ற ஆங்கிலக் கட்டுரை சான்றாதாரம், பின்னிணைப்பு, வரைப்படங்களுடன் வந்திருக்கின்றது (1939).

திருவனந்தபுரத்தில் இருந்தபோது (1901-1931) கல்வெட்டாய்வாளராகவும் இருந்தார். இக்காலத்தில் இவர் எழுதிய 28 தமிழ்க் கட்டுரைகள் நூல் வடிவில் வந்துள்ளன. Malabar Quarterly Review, People's Weekly, People's Opinion, The Western Star, Kerala Society Papers இதழ்களில் எழுதிய 19 கட்டுரைகள் நூல் வடிவில் வரவில்லை. இவற்றிலும் 4 கட்டுரைகளை அடையாளங்காண முடியவில்லை என்பது வருத்தத்திற்குரியதாகும்.

20-ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வெளிவந்த கல்வெட்டு மூலப்படிவங்களின் விளக்கங்களில் உள்ள தவறுகளைச் சுட்டிய இவரது

கட்டுரைகள் முக்கியமானவையாகும். வரலாற்றுப் பேராசிரியரான கே.கே.பிள்ளை “தொடக்ககாலக் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர்களில் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள் கே.ஏ. நீலகண்டசாஸ்திரி, வி.ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதர், கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை” ஆகியோர் என்கின்றார்.

ஆன்மிகம்

கவிமணிக்கு மத நம்பிக்கை உண்டு முந்தைய மதத்திற்கும் சமகால மதத்திற்கும் உள்ள நீண்ட வேறுபாட்டை அனுசரித்து நடக்க வேண்டும் என்பது அவரது கொள்கை (தினமணி ஜூலை 5, 1954). கவிமணியிடம் சடங்குப் பற்றி நம்பிக்கை இருந்ததில்லை. மூடநம்பிக்கையை ஆதரிக்கும் பழமை நம்பிக்கையும் கிடையாது. கோவில்களில் சாதித் திருத்தங்களைச் செய்ய இயலாவிடில் கோவில்களை ஒப்படைத்துவிடலாம்’ என்று கூறியுள்ளார். ஈ.வே.ராமசாமி பெரியார் அவரிடம் கவிமணி தெரிவித்தார்.

விருதுகள்

டிசம்பர் 24, 1940-ல் தன் 64-ம் வயதில், சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்வேள் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்கள் “கவிமணி” என்கின்ற பட்டம் வழங்கினார்.

1943-ல் அண்ணாமலை அரசர் ஆத்தங்குடியில் பொன்னாடை வழங்கி கௌரவித்தார். பெரும் பொருள் வழங்க முன் வந்தபோது அத்தொகையை தான் ஏற்க மறுத்து திருவிதாங்கூர் பல்கலைக்கழகத்தில் அளித்து பி.ஏ. வகுப்பில் தமிழில் முதல்பரிசு பெறும் மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகையாக அளிக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

நினைவுநூல்கள், நினைவகங்கள்

கவிமணி பற்றிய தமிழ் ஆய்வாளர்களின் படைப்புகள்

- தேசிகவினாயகம் பிள்ளை வாழ்க்கை வரலாறு பண்டித சு.வே.நடராசன் (இணையநூலகம்)
- கவிமணி நினைவோடை -சுந்தர ராமசாமி
- கவிமணி வரலாற்றாய்வாளர்- அ.கா.பெருமாள்

நினைவுச்சின்னங்கள்

கவிமணியின் தமிழ்ப்பணிக்கும் சமூகப்பணிக்கும் மத்திய, மாநில அரசு பல சிறப்புகளைச் செய்தது. குறிப்பாக,

- ➔ 1954-ல் கவிமணிக்கு தேரூரில் நினைவு நிலையம் தமிழக அரசால் அமைக்கப்பட்டது.
- ➔ அக்டோபர் 2005-ல் இந்திய அரசு அஞ்சல் தலை வெளியிட்டுச் சிறப்பித்தது.

மறைவு

கவிமணி இறுதிக்காலம் வரை புத்தேரி என்ற ஊரில் வாழ்ந்தார். செப்டம்பர் 26, 1954-ல் காற்றோடு கலந்தார்.

இலக்கியம்

கவிமணி பாரதிக்குப் பின்னர் உருவான இரண்டு கவிதைமரபுகளில் நாமக்கல் கவிஞர் மரபு என அடையாளப்படுத்தப்படும் மரபைச் சேர்ந்தவர். தேசிய இயக்க பார்வை, எளிய மொழி, எளிய அமைப்பு, நாட்டாரியல் சார்பு கொண்ட கவிதைகள் கவிமணி தேசிகவினாயகம் பிள்ளை எழுதியவை.

கவிமணி தமிழின் முதல் குழந்தைக் கவிஞர். குழந்தைப் பாடல்களுக்குரிய எளிமையான யாப்புமுறையை தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தவர். இதற்கு தமிழ்

மரபிலக்கியத்தில் உள்ள ஆசிரியப்பா போன்ற வடிவங்களையும் நாட்டார்ப்பாடல்களின் ஒலியமைவையும் அவர் இணைத்தார். பின்னாளில் எழுதிய அழ.வள்ளியப்பா, பெ.தூரன், பூவண்ணன் போன்றவர்கள் அவருடைய வழிவந்தவர்கள் தான் என்பது பெருமைக்குறியது.

மொழிபெயர்ப்பாளரான கவிமணி இலக்கியத்தில் முன்னோடி முயற்சிகளைச் செய்தவர். அவருடைய ஆசியஜோதி ஒரு குறிப்பிடத்தக்க ஆக்கம் நாஞ்சில்நாட்டு மருமக்கள்வழி மான்மியம் நாட்டார் பாடல் வடிவில் அமைந்தாலும் சிறந்த புனைவிலக்கியம். தமிழ் வட்டாரப்புனைகதையின் முதல் வடிவங்களில் ஒன்று. சுந்தர ராமசாமி, நாஞ்சில்நாடன் உட்பட பலர் அந்த மரபில் வந்தவர்கள்.

ஆய்வு

கல்வெட்டாய்வில் கவிமணி முன்னோடியானவர். கல்வெட்டுகளைப் படியெடுத்து, இலக்கியச் சான்றுகளுடன் இணைத்து பொருள்கொள்வதில் அவர் ஆரம்பகால முறைமையை உருவாக்கினார். சோழர்கால கல்வெட்டுக்களை அவர் ஆராய்ந்த முறை கே.கே பிள்ளை போன்றவர்களுக்கு முன்னுதாரணமாக அமைந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வெட்டுச் சான்றுகளைக் கொண்டு இலக்கியத்தை காலக்கணிப்பு செய்வது. உள்ளடக்கத்தை ஆய்வு செய்வது ஆகியவற்றில் கவிமணி வழிகாட்டியாக அமைந்தார். எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, கே.என்.சிவராஜ பிள்ளை, மு.சண்முகம் பிள்ளை, கே.கே.பிள்ளை போன்றவர்கள் அவருடைய வழிவந்தவர்கள்.

வரலாற்றாய்வுக்கு நாட்டாரியலை ஆய்வுத்தரவாகக் கொள்ளலாம் என வழிகாட்டியவர் கவிமணி. பின்னாளில் அ.கா.பெருமாள் போன்றவர்கள் அவருடைய வழிமுறைகளை பின்தொடர்ந்தனர்.

நாட்டுடைமை

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையின் படைப்புகள் 1998-ல் தமிழக அரசால் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டன.

படைப்புகள்

- அழகம்மை ஆசிரிய விருத்தம்
- மலரும் மாலையும், (1938)
- ஆசிய ஜோதி (1941)
- மருமக்கள்வழி மான்மியம் , (1942)
- உமார் கய்யாம் பாடல்கள், (1945)
- கதர் பிறந்த கதை, (1947)
- தேவியின் கீர்த்தனங்கள்
- குழந்தைச்செல்வம்
- கவிமணியின் உரைமணிகள்
- காந்தனார் சாலை (ஆய்வு நூல்)
- தோட்டத்தில் மேயுது வெள்ளைப் பசு

போன்றவை இவரின் படைப்புகளாகும்.

இவ்வாறாக தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்திற்கு கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை ஆற்றிய செயற்குறிய சேவைகளை இவ்வியல் ஆராய்ந்துள்ளது.

மதிப்பீட்டு முறைத் திறனாய்வு நோக்கில் கவிமணியின்

தமிழ்ப்பணி

கவிமணியின் தமிழ்ப்பணி என்னும் நூலில் பேராசிரியர் கையாண்டுள்ள

நுணுக்கமான திறனாய்வுகளை மதிப்பீட்டு முறை நோக்கில் இவ்வியல்

ஆராய்கின்றது.

குழந்தை இலக்கியம்

“குழந்தை இலக்கியம்” என்பது குழந்தைகளுக்காக பொதுவாக 12 வயதுக்குட்பட்டவர்களுக்காக எழுதப்படும் கதைகள், பாடல்கள், கவிதைகள், பத்திரிக்கைகள் மற்றும் பிற படைப்புகளை குறிக்கும்.

குழந்தைகளுக்காக பாடும் பாடல்கள் உள்ளதை உள்ளவாறு உணர்ச்சியோடும் மகிழ்வோடும் பாடக்கூடிய சிறப்பு வாய்ந்த பாடல்கள் ஆழமான உணர்ச்சிகளை விட மகிழ்ச்சியான பாடல்கள் தான் மனதில் பதிய வைத்துக் கொள்ள முடியும்.

இவ்வகை இலக்கியத்திற்கு முதன்முதலில் வித்திட்டவர் பாரதியார். பாப்பா பாட்டு, புதிய ஆத்திச்சூடி, முரசு என்ற பாடல்களில் இப்பண்பை காணலாம். இவ்வகை தலைப்பில் காணப்படும் பாடல்கள் இளைஞர்கள் கடைபிடிக்க வேண்டிய கருத்துக்களாக திகழ்கின்றன.

இவரை பின்பற்றி பாவேந்தர் பாரதிதாசன் 1. ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது. 2. இளைஞர் இலக்கியம் என்ற இரண்டு தனி நூல்களை இயற்றி சிறுவர் இளைஞர் இலக்கிய படைப்பை மேலும் பெருக்கியுள்ளார்.

இந்த இரண்டு கவிஞர் பெருமக்களின் அடிச்சுவட்டில் கவிமணி நடை போடுகிறார். கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் குழந்தைப் பாடல்களுக்காக தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு முக்கிய இடத்தை பெற்றவர். அவருடைய பாடல்கள் எளிமையான இனிய ஓசையுடையவை.

கவிஞரின் குழந்தைப் பாடல்களை நுணுக்கி ஆராய்ந்து கருத்தளிக்கின்றார் பேராசிரியர். கவிமணியின் குழந்தைப் பாடல்களோ கற்பித்தல் முறைக்குச் செயல்முறை வடிவம் கொடுக்கு மாற்றினை விளக்குகின்றார்.

இந்த வகை இலக்கியத்தின் பெருமையினை நாமக்கல் கவிஞர் ,

“கோழி குலவிவரும் கிளி கொஞ்சம்

குழந்தை எழுந்து துள்ளிக் களிமிஞ்சும்”¹

என்று இவர் தம் இலக்கியத்தை புகழ்ந்து பேசுவார் .

மலரும் மாலையும் என்ற தம் படைப்பில் மழலை மொழி என்ற பகுதியில் காணப் பெரும் முத்தந்தா என்பது முதல் பாண்டி ஆடுதல் முடியவுள்ளப் 16 பாடல்களும் குழந்தை அனுபவத்தை ஒட்டிய பாடல்களேயாகும்.

கண்ணே மணியே முத்தந்தா

கட்டிக்கரும்பே முத்தந்தா

வண்ணக் கிளியே முத்தந்தா

வாசகக் கொழுந்தே முத்தந்தா

இந்தப் பாடல் மழலையர்களுக்கு பொருத்தமான பாடல் நுகர்வினையால் கருவறையில் 10 திங்கள் கிடந்து இப்பூவுலகிற்கு வரும் குழந்தையின் முகத்தைப் பெற்றோர்களும் உற்றோர்களும் பெறுவதற்கு ஆர்வம் காட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

தாலாட்டு

கவிமணி தாலாட்டு பாடல்கள் பல பாடியுள்ளார். பழைய பாடல்கள் பல ஞானச் செல்வர்களையும், பல கடவுள்களையும் அறிமுகம் செய்வானாக அமைந்திருக்கும் நேர்த்தி அற்புதம். கவிமணியின் தாலாட்டுப் பாடல்களில் முருகன், கண்ணன், ஆகியோரும் வருகின்றனர் என்பதை பேராசிரியர் சுட்டிக்காட்டுக்கின்றார்.

பள்ளி எழுச்சி

குழந்தைகளை துயிலெழுப்புவது பற்றியும் சில பாடல்களை ஆக்கியுள்ளார் கவிமணி.

அப்பா எழுந்திரையா!
அரசே எழுந்திரையா!
கொக்கொக்கே என்று!
கோழிஅதோ கூகூவுதுபார்!

தாய்மார்கள் சிறுவனை ராஜா ராஜா என்று விளிப்பதைப் பார்க்கின்றோம்.
கவிமணி அரசே என்று அவனை விளிக்கின்றார். இத்தகை தனிமொழி ஆளுமை
கொண்டவர் கவிமணி அவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பேச்சுப்பயிற்சி

சற்றுக் குழந்தை வளர்ந்த நிலையில் தாயும் குழந்தைப் பள்ளி ஆசிரியர்களும்
குழந்தைகட்குப் பேச்சு பயிற்சி தர வேண்டும்.

“தோட்டத்தில் மேயுது
வெள்ளைப்பசு – அங்கே
துள்ளிக் குதிக்குது
கன்றுக் குட்டி
முத்தம் கொடுக்குது
வெள்ளைப் பசு – மடி
முட்டிக் குடிக்குது
கன்றுக் குட்டி”²

குழந்தைகளை இரு பிரிவுகளாகப் பிரித்துக் கொண்டு பசுவுக்கு ஒரு குழுவும்
கன்றுக்குட்டிக்கு ஒரு குழுவுமாகப் பெயரிட்டு, முதலிரண்டு அடிகளை ஒரு குழு
பாடி, மூன்று நான்கு அடிகளை மற்றொரு குழு பாடுமாறு பயிற்சி தரலாம்.
கிளியை அழைத்தல் பற்றிய பாடல்களும் உள்ளன.

இதுபற்றி ஏழு பாடல்கள் உள்ளன. எல்லாமே குழந்தைகள் பாடுவதற்கு
ஏற்றவை.

பச்சைக் கிளியே வாவா;
பாலும் சோறும் உண்ணவா;
கொச்சி மஞ்சள் பூசவா!
கொஞ்சிவிளை ஆட வா

கவிமணியின் 'மலரும் மாலையும்' என்ற நூலிலுள்ள பல பாடல்கள் இங்ஙனம் கற்பிப்பதற்குப் பயன்படுபவை என அறிய முடிகின்றது.

தேசியப் பாடல்கள்

கவிமணியின் பாடல்கள் பெரும்பாலானவற்றில் தேச பக்தியின் இனிய மணம் கமழ்ந்து வீசவில்லை. தேசபக்தி இவரது பாடல்களை இயக்கவில்லை என்பதுதான் உண்மை. காரணம் இவர் தோன்றிய சூழ்நிலை அதற்கேற்ற உந்து விசையை நல்கவில்லை. பாரதியாருக்குத் தேச பக்தியும் சுதந்திர உணர்வும் துணை நின்றன போலவும், பாரதிதாசனுக்கு பெரியார் இயக்கம் உத்துவிகையை அளித்தது போலவும், கவிமணிக்கு எத்தகைய விசையும் அவர் வாழ்ந்த சூழ்நிலையில் அமையவில்லை.

பாரதியாரின் பாடல்கள் இவரை ஆட்கொண்டபோதிலும், வாழ்ந்த சூழ்நிலையின் காரணமாக இவர் தம் பாடல்கள் நாட்டுப்பற்றின் இனிய மணம் கமழ்வதாக அமையவில்லை. நாட்டுப் பற்றுக்குரிய பொருள்களைப் பற்றி இவர் பாடவே இல்லை என்று கருதவும் முடியாது.

தம்மை ஆட்கொண்ட கவிதை நாயகனை இவர் பின்பற்றாது இருக்க முடியுமா? இவரும் தேசியம் பற்றித் தேசக்கொடியின் சிறப்பு காங்கிரசு கப்பல், கதர்விற்பனை வட்ட மேசை மாநாடு, சுதந்திரம், உழைக்க வேண்டும், குடியரசு வாழ்த்து போன்ற தலைப்புகளில் கவிதைகள் புனைந்துள்ளார். இங்ஙனம் இக்கவிஞர் பெருமானும் தேசிய நீரோட்டத்தில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டவராக அமைந்து விடுகின்றனர்.

பாரதிதாசன் கவிதைகளில் நாட்டுப்பற்று இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் சமூக நீதிகதைக் கண்டிக்கும் போக்கானது தந்தை பெரியாரின் கருத்துகளில்தான் தலைத்தூக்கி நிற்கின்றன என்கின்றார்.

கவிமணி அவர்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளவில்லை என்றாலும் சுதந்திரம் பற்றி அவர் பாடிய இரு பாடல்களுமே, சுதந்திரம் பெற்ற பின் பாடப்பெற்றவை என்ற செய்தியைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மாதவம் செய்து பெற்ற
மந்திரவாளைக் கொண்டு
வேதனை மிகுந்திடத்தன்
மெய்யினை அறிவதொக்கும்

தேசத்தின் உணர்வினை ஒவ்வொரு செயலிலும் தான் உணர்ந்தவர் . மற்றவர்களுக்கும் உணர்த்தியவர். காந்தியச் சிந்தனையை உள்ளத்தாலும் உணர்ச்சியாலும் போற்றிப் பாடியுள்ளார் என்பதையும் பதிவு செய்கின்றார். நாட்டு மக்களிடம் சாதி சமய வேறுபாடுகளை நீக்கி நாட்டு மக்கள் அனைவரும் அன்புடன் இருப்பதே நாட்டுப் பற்றுக்கு அடிப்படை என்கின்றார்.

“ஓ! என் சகோதரரே ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதீர்
நாவலந்தீவு நம்மைவிட்டும் போகாது
வாழ்கின்றார் முப்பது முக்கோடி மக்கள்”³

பாரதியாரின் தாயின் மணிக்கொடி பாரீர் ? என்ற பாடல் ஆனந்தக் களிப்பு மெட்டில் உணர்வு கொப்பளிக்கும் முறையில் அற்புதமாக அமைந்து இருப்பதுபோல கவிமணியின் தேசியக் கொடி பாடல் வளமானக் கருத்தோடு அமைந்துள்ளதை,

வீரர்துணிந்தேறி நட்டகொடி – இது
வெற்றிவிருதா எடுத்தகொடி;
யாரும் இறைஞ்சி வணங்கும்கொடி
என்றும் சுதந்திரம் ஈட்டும் கொடி

என்ற பாடல் விழி புலப்படுத்தியுள்ளன. இவ்வாறாக சுப்புரெட்டியார் கவிமணி தமிழ்ப்பற்றை பாரதி, பாரதிதாசனுடன் ஒப்பிட்டு விளக்குகின்றார்.

தெய்வத்தமிழ்

“தெய்வத்தமிழ்” என்பது தமிழ் மொழியின் இலக்கிய, கவிதை, மற்றும் சமய பண்பாட்டில் உள்ள சிறப்பான அல்லது தெய்வீகத் தன்மை கொண்ட தமிழ்

மொழியை குறிக்கின்றது. இது இறைவழிபாடு, பக்தி, மற்றும் ஆன்மீகத்துடன் தொடர்புடைய தமிழ் கவிதைகள், பாடல்கள், பனுவல்கள் ஆகியவற்றை குறிக்கலாம் .

கவிமணி கோயில் வழிபாடு பற்றி எட்டு பாடல்கள் பாடியுள்ளார். மக்களிடையே இறை வழிபாட்டை நினைவுறுத்திக் கொண்டே இருக்க சைவ, வைணவ இலக்கியங்கள் நிலைகளன்களாக அமைகின்றன. கவிஞரின் கடவுள் கொள்கையை ஆராய்கின்ற பேராசிரியர் தாயுமான சுவாமிகள், குமரகுருபரர் ஆகியோரின் கருத்துக்கள் இவர்தம் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றார்.

சிறுவயது முதற்கொண்டே கவிமணி தெய்வ பக்திமிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். ஒன்பது வயதிலேயே இவருக்கு சிவதீட்சை செய்யப்பெற்றது. திருநெல்வேலியில் வாழ்ந்து வந்த உமையொருபாக தீட்சிதர் இதனைச் செய்து வைத்தார். அச்சமயத்தில் வாழ்த்தாக அவர்மீது ஒரு வெண்பா பாடினார் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

அழகம்மை ஆசிரிய விருத்தம்

இது கவிமணியின் முதல் கவிதை நூல். பத்தொன்பது வயதில் பாடியது. தேரூரில் கோயில் கொண்டிருப்பவர் அன்னை அழகம்மை. சுசீந்திரத்துக்கு அருகிலுள்ள தேரூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகர்மீது இது காப்பாக ஒரு வெண்பாவும் தேவியின்மீது பத்து பாசுரங்களும் கொண்ட திருப்பதிகம்.

சீருதவும் நல்வாராம் தேரூர் அழகிதிரும்
பேருதவும் பாவினையான் பேசவே -ஒருதய
மார்த்தாண்ட வேழம் வழுவேதும் வாராமல்
காத்தாண்டு கொள்ளக் கடன்

என்ற வெண்பா தமிழ்வளம் மிக்கதாகவும் கருத்து மிக்கதாகவும் விளங்குகின்றது.
இக்கருத்தானது,

தமிழொடு பிறந்து பகுமதுரையில் வளர்ந்தகாரி
சப்பாணி கொட்டியருகளே
என்ற குமரகுருபர அடிகளின் பாடல் பாணியில் அமைந்துள்ளதைப் பேராசிரியர்
சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

கடவுள் கொள்கையை பற்றி கவிமணி கோயில் வழிபாடு என்ற பாடலில்

“கோவில் முழுதுங் கண்டேன்
உயர் கோபுரம் ஏறிக்கண்டேன்
தேவாதி தேவனையான்-தோழி
தேடியும் கண்டிலனே”⁴

தொடங்கி காணாமை கூறிய காரணத்தையும் அவனைக் காணும் முறைமையும்
விளங்குவதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். பேராசிரியர் இறைவனை வெளியில்
தேடுவதை விட்டுவிடு. உள்ளத்தில் தேடு. அதுவே நிலையானது என்று
கூறுகின்றார்.

உள்ளத்தில் உள்ளான், அடி! – அதுநீ
உணர வேண்டும், அடி!
உள்ளத்தில் காண்பாய் எனில் – கோயில்
உள்ளேயுங் காண்பாய், அடி

கடவுளை ஆரவாரமின்றி, கருத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி நினைக்க வேண்டும்
என்று கவிஞர் கூறும் நயம் சிறப்பாக உள்ளது .

இதனை,

உடம்பெனும் மனையகத்துள்
உள்ளமேத களியாக
மடம்படும் உணர் நெய்யாட்டி
உயிர்எனும் திதி மயக்கி

என்று அப்பர் தேவாரத்தில் இறைவனை நினைவுகூர்ந்து மகிழ்வதைக் காணலாம்
என பிற இலக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டுகின்றார்.

கவிமணி கடவுள் பற்றி பாடியுள்ளப் பாடல்கள் குமரகுருபரரின்
சகலகலாவல்லி பாடலையும் கம்பனின் சரசுவதி அந்தாதி பாடல்களையும் மிஞ்சும்
முறையில் அமைந்துள்ளதைப் பாராட்டி கூறியிருக்கின்றார். பேராசிரியர் கவிமணி

வடமாழியை தழுவி எழுதப்பட்ட மீராபாய் பாடல்களில் பக்தி ஒழுகும் அற்புதக் கவிதைகள் என்று மகிழ்கின்றார். அந்தப் பாடல்களில் உள்ள நிகழ்வுகளைத் தமிழிலுள்ள பக்திப்பாடல்களோடு ஒப்பிட்டு வர்ணிப்பது மிகவும் சுவை ஊட்டக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது. மீரா அளித்த நெய்வேத்தியத்தை கண்ணன் விக்கிரகம் ஏற்றுக்கொண்ட செய்தி பேராசிரியருக்கு கண்ணப்ப நாயனார் குடுமித்தேவர் தம் நைவேத்தியத்தை உண்ணச் செய்ததையும் நம்பியாண்டார் நம்பி பொல்லாப் பிள்ளையாரை கொழுக்கட்டைடைய உண்ணச் செய்ததையும் நினைவுக்கு கொண்டு வருகின்றது என்கின்றார். ஆண்டாள் திருப்பாணாழ்வார் முத்தி நிலையோடு மீரா முக்தியடைந்த நிலையை ஒப்பிட்டு காட்டியுள்ளார்.

ஆசிய ஜோதி

இந்த நூல் ஆங்கில மொழியில் எட்வின் ஆர்னால்டு என்பனர் **Light of Asia** என்னும் பெயரில் வெளியிட்ட நூலின் தமிழ் வடிவமேயாகும். இதனை மொழிபெயர்ப்பு என்று சொல்வது பெயரளவில்தான் ஆனால், இதனை ஒரு நூதன படைப்பு என்றே சொல்ல வேண்டும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு நம் நாட்டில் தோன்றிய புத்தர் பெருமானின் வரலாற்றைக் கூறும் ஓர் அற்புதமான படைப்பு இதுவாகும்.

ஆசிய ஜோதியைப் பற்றி புத்தர்பெருமான் வரலாற்றைக் கூறும் திறனாய்வு செய்யும் பேராசிரியர் அக்கவிதைகளில் தன்மையே உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு தள்ளப் பெற்றதையும் காட்டுகின்றார். வையகத்தில் உயிர்கள் மிக வாடக் காண்பேன். வடியறியாது அமையங்கி வருந்தக்கண்பேன் மெல்லிது என்று உய்யுநெறி காட்டிநன்மை விளைவிப்பவராய் எவரையுமே கண்ணிற்காணேன்.

இவை போன்று கவிமணியின் பாடல்கள் படிக்கும் போதும் நினைக்கும்போதும் இறைவனின் அருள் உரை போல் என் மனதில் நீங்கா இடம் பெற்றது என்கின்றார் பேராசிரியர்.

ஒரு சமயம் புத்தகையைக்கு சென்றபோது அவ்விடங்களில் எல்லாம் மானசீகமாக புத்தர் பெருமானை தரிசிக்க அவர் தம் புனித வரலாறுமை உணர கவிமணியின் கவிதைகளை அவ்விடங்களில் எல்லாம் தன் மனகாதுகளில் கேட்டு இன்புற்ற நிலையை நயம்பட பகிர்ந்து கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

இசைத்தமிழ்

“இசைத்தமிழ்” என்பது தமிழிசையின் தொன்மையான வடிவங்களை குறிக்கும் சொல். இது இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழில் இசையின் ஒரு பிரிவாக பழங்காலத்தில் இருந்தே தமிழ் வாழ்வியலில் இரண்டறக் கலந்திருந்தது.

1943-இல் தமிழ்நாட்டில் பொங்கி எழுந்தது தமிழிசை இயக்கம் 1943-இயக்கத்தின் பகுதியில் அலைகள் திருவிதாகேர் வாழ்ந்து வந்த கவிமணியின் உள்ளத்திலும் மோதின. அக்காலத்தொட்டு பற்பலக் கீர்த்தனைகளும் இவர் பாடிவந்துள்ளார். இவை தெய்வம் பற்றிய இசை அரசு முத்துத்தாண்மர் பதங்கள் முதலியவற்றில் காணப்பெறும். நயமும் அமிருய தகுதியும் கீர்த்தனங்களில் மிளிக்கின்றன.

இதுபோன்ற இனிமையும் அழகும் வாய்ந்த கீர்த்தனங்கள் பல பாடியுள்ளார் கவிமணி. தமிழ்நாட்டில் இசையும் அபிநயமும் தனிப்பட்ட சிறப்புடன் விளங்கி நமது பண்பாட்டின் மேன்மையை நன்கு உணர்த்துகின்றன. கவிமணியின் கீர்த்தனங்களையெல்லாம் தொகுத்து ‘தே.வி.யின் கீர்த்தனங்கள்’ என்ற பெயரில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன.

இங்ஙனம் பல கீர்த்தனங்களையும் பாடியருளிய கவிமணி இசைப் பயிற்சி பெற்றவரல்லர். இசைப் பயிற்சியே பெறாத ஒருவர் கீர்த்தனங்கள் முதலியவற்றைப் பாடுதல் பொருத்தமாகுமா? என்று சிலர் வினவலாம். சாகித்தியம் இயற்றபவர்கட்குச் சங்கீதம் பயிற்சி அமைந்திருப்பது அருமை; இங்ஙனமே சங்கீதப் பயின்றவர்கட்குச் சாகித்தியத்திற்கு வேண்டிய மொழிப்பயிற்சி பெரும்பாலும் இருப்பதில்லை. இன்று தமிழ்நாட்டில் வழங்கிவரும் பதங்களும்

கீர்த்தனங்களும் மொழி பற்றிய அளவில் பிழை மலிந்த சருக்கங்களாக' இருப்பதன் காரணம் இதுவேயாகும். வடமொழியிலுள்ள பதங்களும் கீர்த்தனங்களும் பிழை மலிந்துள்ளன என்று வடமொழி வாணர்கள் சொல்லக் கேட்டதுண்டு. இக்குறை நீங்க வேண்டுமாயின் பாடலாசிரியரும் இசை அமைப்பவரும் வேறு வேறாக இருக்க வேண்டும். நந்தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலும் பாட்டு இயற்றுவவர் வேறாகவும், பண் அமைப்பவர் வேறாகவும் தொன்றுதொட்டு நெருக்கமாக இருந்து வருவதைக் காணலாம்.மேலை நாடுகளிலும் சாகித்தியம் இயற்றுவோரும் இசையூட்டுவோரும் வேறு வேறாகவே இருப்பதுவே வழக்கம் என்றும் அறியக் கிடக்கின்றது. இவ்வழக்கங்களுக்கேற்பவும் தமிழின் நயம், கவித்துவத்தின் நயம் இவற்றைப் பேணவும் கவிமணி இக்கீர்த்தனம் முதலியவற்றைப் படைத்துள்ளார். இசையூட்டுவோர் கீர்த்தனங்களைப் பலமுறை கற்று அவற்றின் இசை பாவங்களில் ஊறி, அதன் பின்னர் தக்கதாய இசையை அமைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இன்றைய திரைப்படவுலகில் பாடல்களை இயற்றுவோரும் பண் அமைப்போரும் வேறு வேறாக இருப்பதையும் காண்கின்றோம்.

சுந்தர மூர்த்தி வழியில்

தேவாரத்தில் (ஏழாம் திருமுறை) திருத்தொண்டத் தொகையைப் பாடி அடியார் (சைவ அடியார்கள்) வழிபாட் டைத் தொடங்கி வைத்தவர் சுந்தரமூர்த்தி அடிகள் ஆவார்.

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்

என்று இறைவனாலே அடி எடுத்துக் கொடுக்கப் பெற்ற திருத்தொண்டத் தொகை இவ்வாறு தொடங்குகின்றது. 'அடியார்க்கும் அடியாராகின்றார்', 'இதுவே தென் தமிழ்ப் பயனாய் வந்த திருத்தொண்டத்தொகை' என்று போற்றப்படும் அற்புதத் திருப்பதிகம் ஆகும். இதனைத் தொடர்ந்து நம்பியாண்டார் நம்பி 100 பாடல்களடங்கிய 'திருத் தொண்டர் அந்தாதியாக' விரித்துப் பாட வழியாக அமைகின்றது. பின்னர் சேக்கிழார் பெருமான் அவர்களால் பக்திச் சுவை நனி

சொட்டும் திருத்தொண்டர் புராணமாக (பெரிய புராணம்) மேலும் விரிந்தது. இந்தத் தம்பிரான் தோழரின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிக் காந்தியடிகள், தாதாபாய் நௌரோஜி, திலகர், லாலா லஜபதிராய், வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை போன்ற விடுதலைத் தொண்டர்களைப் பாடிப் போற்றினார் பாரதியார். தொடர்ந்து பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்கள் பல்வேறு தொண்டர்களைத் தம் பாடல்களில் போற்றியுள்ளார்! இவர்தம் பாடல்களில் உலகப் பெரியார்கள், நாட்டுப் பற்றாளர்கள், திராவிட இயக்கத் தொண்டர்கள், அறிஞர்கள், வள்ளல்கள், துணை வேந்தர்கள், புலவர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள் நடிகர்கள் முதலியோர் இடம் பெற்றனர்.

இந்த மரபினைத் தொடர்ந்து நம் கவிமணி அவர்களும் உலகப் பெரியார்கள், ஞானச் செல்வர்கள், நாட்டுத் தொண்டர்கள் அறிஞர் பெருமக்கள், இசையரசுகள் முதலியோரைப்பற்றி வாழ்த்துப் பாடல்களாகவும் இரங்கற்பாக்களாகவும், தனியாகப் போற்றும் முறையாகவும் பாடியுள்ளார். இவையாவும் கவிமணியின் பண்பாட்டுணர்ச்சியைக் காட்டுவனவாகவும் அமைகின்றன. கவிமணி பல அறிஞர்களைப் போற்றிப் பாடியுள்ளார் என்பதை இந்நூல் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையவர்களும் கவிமணியும் இணை பிரியாத தோழமையுடன் பழகியவர்கள். கவிமணியின் நூல்கள் பலவற்றைப் பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளையின் முன்னுரை அணி செய்திருக்கின்றது.

தம்முமைய படைப்புகள் பெரும்பாலானவற்றைப் பிள்ளையவர்களிடம் படித்துக் காட்டிய பிறகே அவற்றை அச்சு வாகனம் ஏற்றியவர் கவிமணி. பிள்ளையவர்களைப் பற்றி அவர் ஒரு சிறிய பாடல் கூடப் படைக்கவில்லை என்பது வியப்பான ஒரு செய்தி, ஒரு சமயம் கவிமணியிடம் நீங்கள் உங்கள் அன்பிற்கும் மதிப்பிற்குரிய வையாபுரிப் பிள்ளையவர்களைப் பற்றி ஒரு பாடல் கூடப் புனையவில்லையே என்று கேட்டாராம் அதற்குக் கவிமணியோ “நான் வேறு

பிள்ளையர்கள் வேறு அல்ல. அவரைப் பற்றி பாடலெழுதுவது என்னைப் பற்றி நானே பாடுவது போலாகுமே. அதனால்தான் நான் அவ்வாறு பாடலியற்றவில்லை” என்று பதிலிறுத்தாராம் என்பது கவிமணியின் பேரன்பினை அறிய முடிகின்றது.

இயற்கை வழி இன்பம்

எங்கெங்கெல்லாம் அழகு உள்ளதோ அங்கெல்லாம் இறைவனும் இருப்பதாகக் கொள்வது தமிழரது கொள்கை. இக்கொள்கையே ‘முருகன்’ என்ற தமிழ்க் கடவுளின் தத்துவம் என்பதைத் தமிழ் முனி திரு.வி.க. போன்ற இறையன்பு கொண்ட பெரியோர்கள் பாடியுள்ளனர். இக்கொள்கையையொட்டியே பக்தர்களும் இயற்கையில் தோய்ந்து இறைவனை அநுபவிக்கின்றனர்.

காட்டிலும் நாட்டிலும், மண்ணிலும் விண்ணிலும், எல்லா இடங்களில் காணும் இற்கையழகுகளால், எம்பெருமானின் அழகுக் கூறுகளில், மனத்தை பறி கொடுக்கின்றனர். தற்காலக் கவிஞர்களில் பாரதி, பாரதிதாசன் தம் கவிதைகளில் இயற்கையைப் புனைந்து புகழ்பெற்றனர். எடுத்துக்காட்டாகப் பாரதியார், விண்டுரைக்க அறிய அரிதாய் விரிந்தவான வெளியென நின்றனை அண்ட கோடிகள் வானில் அமைத்தனை அவற்றில் எண்ணற்ற வேகம் சமைத்தனை; மண்டலத்தை அணுவணு வாக்கினால் வருவதெத்தனை அத்தனை யோசனை கொண்ட தூரம் அவற்றிடை வைத்தனை! என்று அகிலத்தின் காட்சியைக் (Cosmic vision) காட்டுவர். ‘புரட்சிக் கவி’யில் நிலவுபற்றி இரண்டு பாடல்கள் அற்புதமானவை.

“நீலவான் ஆடைக்குள் உடல்மறைத்து
நிலாவென்று காட்டுகின்றாய் ஒளிமுகத்தைக்
கோலமுழு துங்காட்டி விட்டால், காதற்
கொள்ளையிலே இவ்வுலகம் சாமோ? வானச்
சோலையிலே பூத்ததனிப் பூவோ நீதான்!
சொக்க வெள்ளிப் பாற்குடமா! அமுத ஊற்றோ!

காலைவந்த செம்பரிதி கடலில் மூழ்கிக்
கனல்மாறிக் குளிரடைந்த ஒளிப்பி மும்போ!"⁵

கவிமணி இயற்கை எழில்பற்றிச் சில பாடல்கள் பாடியுள்ளார். அவற்றை
ஈண்டுக் காண்போம்.

இயற்கை

கவிஞர் வானத்தை நோக்குகின்றார். சிந்தனையோட்டம்
செயற்படுகின்றது.

வானம் கறுத்தால் மழை பெய்யும்
மழை பெய்தால் மண் குளிரும்
மண்குளிர்ந்தால் புல்தழைக்கும்,
புல் தழைத்தால் பசுமேயும்
பசு மேய்ந்தால் பால்சுரக்கும்
பால் சுரந்தால் கன்று குடிக்கும்;
கன்று குடித்து மிஞ்சியதைக்
கரந்து கொண்டு வந்திடலாம்;
காப்பியில் விட்டுக் குடித்திடலாம்

இது குழந்தைகட்கு 'இயற்கை வட்டம்' செயற்படுவதைக் காட்டுவது. தத்துவ
நோக்கில் அசித்தின் பரிணாமத்தையும், சித்தின் நுகரும் தன்மையினையும்
விளக்குவதாகவும் அமைகின்றது.

காலத்துவம்

கால வட்டம் கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி , இளவேனில், முதுவேனில்
என்று ஆறு பிரிவுகளாக நம் முன்னோர்கள் குறித்து வைத்துள்ளனர்.
காலங்களைப்பற்றி பாடியுள்ளார்.

ஆறு : இது குட்ரிச் (Goodrich) என்பார் எழுதிய அதி அற்புதமான ஆங்கிலப்
பாடல்களின் பாவனையையும் கருத்தையும் தழுவி பாடப்பெற்றது. ஓர் ஆறு பேசும்
திறமை பெற்று, தன் வாழ்க்கையில் சலிப்பு இல்லாத நடையையும், உலகிற்கு
உயிரும் உணவும் பசுமையும் கொடுக்கும் பேற்றைத் தனக்கு இறைவன்
வழங்கியிருப்பதில் பெருமிதம் கொண்ட பான்மையையும், மனிதனை ஏளனம்

செய்வதுபோல் தோன்றும்படியாகச் சொல்லும் முறையில் அமைந்த எட்டுப் பாடல்கள் கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் கழி பேரின்பம் நல்கவல்லவை.

கல்லும் மலையும் குதித்துவந்தேன் – பெருங்

காடும் செடியும் கடந்து வந்தேன்;

எல்லை விரிந்த சமவெளி – எங்கும்நான்

இறங்கித் தவழ்ந்து தவழ்ந்து வந்தேன்

கடல் : ஆற்றைப் பற்றிப் பேசிய கவிஞர் ஆழியைப் பற்றியும் பேசத் தொடங்குகின்றார் ஆறு பாடல்களில். ஒரு குழந்தையின் கூற்றுகளாகப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. கவிமணி வானவெளியில் உலவும் வான்மதியை நோக்குகின்றார். பன்னிரண்டு பாடல்கள் பிறக்கின்றன.

மலர்கள்: இவற்றில் முதன் பகுதியில் ஐந்து பாடல்களும் இரண்டாம் பகுதியில் ஐந்து பாடல்களும் உள்ளன. மலர்களே பேசுவனவாகப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இங்கும் முதற்பகுதிப் பாடல்கள் முன்மொழிதல் போலவும் இரண்டாம் பகுதிப் பாடல்கள் வழிமொழிதல் போலவும் அமைந்துள்ளன.

“பூமகளின் புன்னகைபோல்

பூத்திடு வோமே! – கம்பன்

பாமணக்கும் தமிழன்னைப்போல்

பரிமளிப் போமே!”⁶

மருமக்கள் வழி மான்மியம்

கவிமணி அவர்கள் வரைந்த ‘மருமக்கள் வழி மான்மியம்’ என்ற சமுதாய ஓவியம் ஒரு நூதன இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தது. இலக்கியம் வாழ்க்கையின் திறனாய்வு என்று கூறினார் மேனாட்டுத் திறனாய்வாளர் ஒருவர். இக்கூற்றினை விளக்குவது போல் கவிமணியின் இந்தச் சொல்லோவியம் அமைந்துள்ளது. இந்த இலக்கியத்தில் நகைப்பும் இகழ்ச்சியும் சோகமும் ஒன்றாகக் கலந்து அடிநாதமாக ஒலிப்பதை இந்த இலக்கியத்தை ஊன்றிப் படிப்போர் அறிந்து கொள்ளலாம்.

சேர சோழ பாண்டியர் இடையே நேர்ந்த அரசியற் குழப்பங்களும், உள்நாட்டுக் கலகங்களும் திப்பு சுல்தானால் நிகழ்ந்த படையெடுப்புகளும் நாஞ்சில் நாட்டினருக்கும் பெருந்துன்பம் விளைவித்தன என்பது உண்மை. புறநானூற்றில் உள்ள பல குறிப்புகளால் சேர சோழ பாண்டியர்களால் நிகழ்ந்த குழப்பங்களை அறியலாம். இந்தப் பின்னணியை மனோன்மணிய ஆசிரியர் பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளையும் தமது நாடக நூல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அரசியற் காரணங்களால் அநாதியாக மக்கள் தாய முறையைக் கொண்ட நாஞ்சில் நாட்டு வேளாளர் மருமக்கள் தாய முறையைக் கைப்பற்றினர்.

மருமக்கள் தாய முறை

இந்த முறையின் முக்கிய கூறுகள் விசித்திரமானவை; விநோதமானவையும் கூட. ஒரு குடும்பத் தலைவனது வழிவழி வந்த சொத்து அவனது சகோதரியின் வாரிசுக்குத் தாய முறைப்படி இறங்கும். அவனுடைய குழந்தைகட்கு 'உகந்துடைமை' என்று வழங்கும் ஒரு சிற்றூரிமையைத் தவிர வேறு யாதொரு உரிமையும் இல்லை. சகோதரியின் குழந்தைகட்கும் வழிவழி வந்த சொத்தைப் பாகப்பிரிவினை செய்து கொள்ளும் மருமக்கள் வழி மான்மியம் கவிமணி அவர்கள் வரைந்த 'மருமக்கள் வழி மான்மியம்' என்ற சமுதாய ஓவியம் ஒரு நூதன இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தது. இலக்கியம் வாழ்க்கையின் திறனாய்வு என்று கூறினார் மேனாட்டுத் திறனாய்வாளர் ஒருவர். இக்கூற்றினை விளக்குவது போல் கவிமணியின் இந்தச் சொல்லோ வியம் அமைந்துள்ளது. இந்த இலக்கியத்தில் நகைப்பும் இகழ்ச்சியும் சோகமும் ஒன்றாகக் கலந்து அடிநாதமாக ஒலிப்பதை இந்த இலக்கியத்தை ஊன்றிப் படிப்போர் அறிந்து கொள்ளலாம் என்பதை பேராசிரியர் திறனாய்வின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

பெண்களின் பரிதாப நிலை

நாஞ்சில் நாட்டு பெண்களின் துயர நிலை சொற்களால் அளவிட முடியாது. ஒருவர் பல பெண்களை மணந்து கொள்ளலாம். இங்ஙனம் பலருள் ஒருத்தியாய்

வாழ்வது நடைமுறையாயிற்று. கணவனை இழந்த கைம்பெண் மறுமணம் செய்து கொள்ளும் உரிமை பெற்றிருந்தாள். இவ்வுரிமையால் அவளது துன்பம் தீரவில்லை. மணந்த மனைவியைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு கணவனுக்கு இல்லாத நிலை. சேஷக்காரர்கட்கு (சகோதரியின் பிள்ளைகட்கு) கணவனுடைய (குடும்பத் தலைவனுடைய) மனைவி மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற பொறுப்பு சிறிதும் இல்லாதிருந்தது. இதனால் பெண்டிர் நிலை பரிதாபகரமாய் இருந்து வந்தது. முற்போக்குள்ளவர்கள் அவகாச முறை பற்றிய சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினர். முற்போக்கற்ற ஒரு சிலர் அதனை இரகசியமாக எதிர்க்கத் தலைப்பட்டனர். இதனால் நாஞ்சில் நாடு இரு பிளவுப்பட்டது. ஆயினும் முற்போக்காளரே இறுதியாய் வென்றவர்களாயினர். கவிமணி முற்போக்காளர்களைச் சேர்ந்தவர்.

கவிமணியின் நோக்கம்

சட்டத் திருத்தம்பற்றிக் கவிமணி மேற்கொண்ட முயற்சி பெரியது; மிகப் அளப் பெரியது. மலபார் குவாட்டர்லி ரிவியூ என்ற இதழில் நாஞ்சில் நாட்டு வேளாளர் பற்றி இவர் எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரை அச்சமுகத்தினரின் கண்களைத் திறந்து விழிக்கச் செய்தது.

தமது சமுதாயத்தினர் சுயநலத்தால் சீர்திருத்தத்திற்கு இணங்கார்களோ என்ற கவலையால் 'நாஞ்சில் நாட்டு வேளாளருக்கு ஒரு கோட்டை வினாக்கள்' என்ற துண்டு அறிக் கைகளை வெளியிட்டார். தொடர்ந்து 'நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம்' என்ற சமுதாய ஓவியத்தை வரைந்து வெளியிட்டார். இதிலுள்ள 'அங்கதக் கூறு' (Satire element) மக்களின் உள்ளத்தைத் தூண்டும் படியாக அமைந்தது.

ஓவியத்தின் சுருக்கம்

நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி வேளாளர் குலத்தில் பிறந்த ஒரு பெண் தன் வாழ்வில் அனுபவித்த துயரங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி வருந்துகின்றாள். ஓர் ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இவள் தம் பதினாறாம் அகவையில் ஒரு செல்வருக்கு ஐந்தாம் மனைவியாகின்றாள்; கணவன் இல்லத்தில் மாமியார், சக கிழத்திகள், மதினி முதலியோரால் அடைந்த துன்பங்களுக்கு அளவில்லை. சிறிது காலத்தில் இவளுடைய கணவனுக்கும் அவனுடைய மருமகனுக்கும் மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டு அது முற்றி நீதிமன்ற வழக்காய் முடிகின்றது. வழக்கு முடியுமுன்னர் கணவன் நோய்வாய்ப்பட்டார். அச்சமயம் அவனுடைய வாரிசுகள் (அவகாசிகள்) செய்த தொல்லைகளுக்கு அளவில்லை. இறக்குந்தறுவாயில் தன் மனைவி மக்கட்கு அடைக்கலம் தந்து காப்பாற்றுமாறு மருமகளிடம் வேண்டுகின்றார். அவர் இறந்ததும் மனைவி மக்கள் யாவரும் வீட்டிலிருந்து வெளியேற்றப் படுகின்றனர். அப்பொழுது ஐந்தாம் மனைவியாக வந்தவள் தாம் அடைந்த தொல்லைகளையும் மருமக்கள் வழி அவகாச முறையில் பழித்துரைக்கும் பாங்கில் காவியம் அமைகின்றது. வேளாளர் குலத்தில் பிறந்த ஒரு பெண் தன் வாழ்வில் அனுபவித்த துயரங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி வருந்துகின்றாள்.

திறனாய்வு

“திறன்”, “ஆய்வு” என்னும் இரு சொற்களும் மிகப் பழைய சொற்களாம். எனினும், இவ்விரு சொற்களும் சேர்ந்தடைந்த “திறனாய்வு” என்ற சொல் புதிய சொல்லாக்கமாகும். ஆங்கிலத்தில் இதற்கிணையாக வழங்கும், “Krites” என்ற கிரேக்கச் சொல்லினின்று பெறப்பட்ட, “Criticism” என்னும் சொல் தனிச்சொல்லாக வழங்குகிறது. ஆங்கிலச்சொல்லின் பொருளையே தரும் “திறனாய்வு” என்னும் சொல் உருவாக்கப்பட்டது. ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து நாற்பத்தெட்டில்

முதன்முதலில் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் இச்சொல்லை உருவாக்கித் தந்து, இதனைத் தம்முடைய “இலக்கியக்கலை” என்னும் திறனாய்வு நூலில் பயன்படுத்தினார்.

“Criticism” என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு, வெப்ஸ்டர் அகராதி நயம் பாராட்டல், மதிப்பிடல், தீர்ப்பளித்தல் எனப் பொருள் கூறுகின்றது. “ஒன்றன் இயல்பினை நன்காராய்ந்து அதன் குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஒருசேர எடுத்துக்காட்டல்”⁷ என்பதைத் “திறனாய்வு” என்னும் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு உரிய பொருளாகச் சொல்லலாம். திறனாய்வு எதனைப் பற்றியதாக வேண்டுமானாலும் அமையலாம். “ஓரிலக்கியத்தின் குணங் குற்றங்களை ஆராய்ந்து விளக்கும் போக்கில் திறனாய்வு நிகழுமேயானால் அஃது “இலக்கியத் திறனாய்வு” எனப் பெயர் பெறுகின்றது.”⁸

நாம் எதைப் படித்தாலும் அதனைத் திறனாய்ந்தே உணர்கின்றோம். சிறுவர்களிடம் கூட இத்திறனாய்வுப் பண்பு கருவிலே திருவுடையதாகக் காணப் பெறுகின்றது. சாதாரணமாகத் ‘திறனாய்தல்’ என்பது தவறாகவே உணரப் பெறுகின்றது; திறனாய்பவரின் உண்மையான செயல் அழகையும் உண்மையையும் காண்பதேயாகும் என்பதைத் தெளிவாக உளங்கொள்ளுதல் வேண்டும். கவிதையாயினும் வாழ்க்கையாயினும் திறனாய்வாளனுக்கு ஒரே ஒரு கடமை – ஒரு குறிக்கோள் உண்டு; அதில் அழகையும் உண்மையையும் காண்பதே அது. சில சமயம் திறனாய்வாளன் குறைகளையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படலாம்; ஆனால், அவ்வாறு செய்வது குறைகளை காண்பதில் தான் கொண்டுள்ள காதலால் அன்று என்றும், உண்மையின்மீது தான் கொண்டுள்ள காதலின் காரணமாகவே அவ்வாறு செய்வதாகவும் நாம் உணர வேண்டும்.

உண்மையான திறனாய்வாளர் கவிதைகளைத் துய்க்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்; அவர் கவிதைகளில் உண்மையையும் அழகையுமே காண முயல்வார். தாம் காணும் ஒரு சில குறைகளை ஒரு பக்கம் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டுக் கவிதைகளைப் படைத்த

கவிஞர்களின் அருகில் வாழ விரும்புவார்; அவர்களுடைய பெருமையில் தம்மையும் வைத்துக் காண முயல்வார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கவிஞர்கள் அவ்வப்போதைய மனநிலைக்கேற்ப, அவ்வக் காலத்து சூழ்நிலைக்கேற்பப் பல்வேறுபட்ட உணர்ச்சிகளை உடையவராக இருப்பர். இத்தகைய வேறுபட்ட உணர்ச்சிகளைக் கொண்டு தாம் மேற்கொண்ட பொருள்களின் அழகைக் கற்பனை செய்து பாடுவதனால் தான், அக்கவிதையில் புதுப்புதுக் காட்சிகளைக் காண முடிகின்றது; நாமும் அக்காட்சியின் அழகில் ஈடுபட்டு அனுபவிக்கின்றோம்.

பழைய பாஞ்சாலி சபதத்தையே பாரதி புது மெருகு கொடுத்துப் பாடியுள்ளமை இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கொள்ளலாம். யாப்பமைதி, சுவை வேறுபாடு முதலியவற்றை இக்காலத்திற்கேற்றவாறு அமைத்திருப்பதால் அது பொதுமக்கள் சுவைக்கும் காவியமாகத் திகழ்கின்றது.

பாரதியைப் பற்றியும் அவருடைய கவிதையைப் பற்றியும் பொதுவாகவும், அவர்தம் பல பாடல்களைப் பற்றிச் சிறப்பாகவும் 'பாரதியும் பட்டிக்காட்டானும்' என்ற தலைப்பில் திறனாய்ந்துள்ளார் கவிமணி கவிதைத் திறனாய்வுக்குக் கவிதையாலேயே திறனாய்ந்த அற்புதத் திறனாய்வுக் கவிதை இது. பின்னோர்க்கெல்லாம் இஃது ஒரு கலங்கரை விளக்கம் போல் அமைந்து என்றும் நின்று வழிகாட்டும் சிறந்த ஓர் இலக்கியமாகும்.

பட்டிக்காட்டான் ஒருவன் பட்டணம் போகின்றான். பாரதி பாடல்களைப் பண்ணோடு கேட்கும் வாய்ப்பு அவனுக்கு ஏற்படுகின்றது. அதில் அவன் மனம் ஈடுபடு கின்றது. சில நாட்களில் அவன் ஊருக்குத் திரும்புகின்றான். அங்கே தன் நண்பர்களுக்கு அப்பாடல்களின் அருமை பெருமைகளைத் தான் உணர்ந்த மட்டில் விவரித்துக் கூறுவதாகக் கவிமணி அவன் மூலம் பேசுகின்றார்.

உள்ளக் கருத்தையெலாம் உள்ளபடி யான்இந்த

வெள்ளைக் கவியில் விளிம்பினேன்.

என்று ஒரு வெண்பாவில் தொடங்குகின்றது கவிமணியின் திறனாய்வு.

பாட்டுக் கொருபுலவன் பாரதி,அடா! – அவன்
பாட்டைப் பண்ணோடொருவன் பாடினான், அடா!
கேட்டுக் கிறுகிறுத்துப் போனேனே,அடா! – அந்தக்
கிறுக்கில் உளறுமொழி பொறுப்பாய், அடா!
என்று பட்டிக்காட்டான் கூறுவதுதான் கவிமணியின் திறனாய்வு; பட்டிக்காட்டான்
வாயில் வைத்துப் பேசுவது.

அ) பாடல்களில் பொதுநோக்குத் திறனாய்வு
ஞானத்திலேபர மோனத்திலே – உயர்
மானத்தி லேஅன்ன தானத்திலே
கானத்தி லேஅழு தாக நிறைந்த
கவிதையி லேஉயர் நாடு

அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
இச்சைகொண்ட பொருளெலாம் இழந்துவிட்ட போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே

தண்ணீர்விட் டோவளர்த்தோம்? சர்வேசா! இப்பயிரை
கண்ணீரால் காத்தோம்; கருகத் திருவளமோ?’

காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா! நின்றன்
கரியநிறம் தோன்று தையே. நந்தலாலா!
பார்க்கும் மரங்க ளெல்லாம் நந்த லாலா! நின்றன்
பச்சை நிறம் தோன்று தையேநந்த லாலா!
என்பன போன்ற பாடல்களை பட்டிக்காட்டான் கேட்க நேரிடுகின்றது. உணர்ச்சி
பொங்கி எழுகின்றது. அந்த உணர்ச்சி,

சொல்லுக்குச் சொல்லழகும் ஏறுமே, அடா! – கவி
துள்ளும் மறியைப்போலே துள்ளுமோ, அடா!
கல்லும் கனிந்துகனி யாகுமே,அடா – பசுங்
கன்றும்பால் உண்டிடாது கேட்குமேயடா!
என்ற பாட்டாக வடிவெடுக்கின்றது.

ஆ) பாடல்களின் தனிநோக்குத் திறனாய்வு

கரும்புத் தோட்டத்திலே 24 என்ற பாடல் தீவு ஒன்றில் ஏழைத் தொழிலாளர்
– குறிப்பாக பெண் தொழிலாளர் படும் பாட்டைக் கேட்டோர் கண்கள்
கலங்கும்படிப் பாடியுள்ளார்.)

பெண்ணென்று சொல்லிடுலோ – ஒரு
பேயும் இரங்கும் என்பார்; தெய்வமே! நினது
எண்ணம் இரங்காதோ? – அந்த
ஏழைகள் அங்கு சொரியும் கண்ணீர்வெறும்
மண்ணிற் கலந்திடுமோ? – தெற்கு
மாகடலுக்கு நடுவினிலே, அங்கோர்
கண்ணற்ற தீவினிலே – தனிக்
காட்டினிற் பெண்கள் புழுங்குகின்றார்
என்ற அடிகளை இசையேற்றிப் பாடும்போது பட்டிக்காட்டானின் நெஞ்சு
உருகுகின்றது; கொதிக்கின்றது. உடனே,

‘கரும்புத் தோட்டத்திலே’ -எனும்கவி
காதைச் சுடுகுதடா!
இரும்பு நெஞ்சமுமே – நீராய்
இளகியோடுதடா!
என்று அவன் உணர்ச்சி பாட்டாக வடிவங் கொள்ளுகின்றான்.

‘செந்தமிழ்நாடு’ என்ற பாடலை உருக்கமாகப் பாடுவதை அவன் செவி
கேட்கின்றது.

செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே – இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே -எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே – ஒரு
சக்தி பிறக்கு மூச்சினிலே
காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு – தமிழ்
கண்டதோர் வையை பொருநைநதி என
மேவிய யாறு பலவோடத் – திரு
மேனி செழித்த தமிழ்நாடு

நீலத் திரைக்கட லோரத்திலே – நின்று
நித்தம் தவஞ்செய் குமரிஎல்லை-வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே – புகழ்
மண்டிக் கிடக்கும் தமிழ்நாடு
வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே – தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தாழ்நாடு – நெஞ்சை
அள்ளும் சிலப்பதி காரமென்றோர் – மணி
யாரம் படைத்த தமிழ்நாடு

என்ற பண்ணோடு பாடப் பெற்ற பாடல்களின் முதல் மொழி செவியில்
பட்டவுடன், பட்டிக்காட்டான் வாயினின்று

‘செந்தமிழ் நாட்டின்’ – முதன்மொழி
செவியில் சேருமுன்னே’
அந்தமில் லாமல் – உள்ளத்தில்
அமுதம் ஊறுதடா!

என்ற பாடல் பிறக்கின்றது.

அடுத்து, சிறு குழந்தைகட்குப் பாடப்பெற்ற பாடல் கள் பாடிய வாய்
தேனூறும் வண்ணம் பாடப் பெறுகின்றன. இவற்றைக் கேட்கின்றான்
நாட்டுப்புறத்தான்.

ஓடி விளையாடு பாப்பா! – நீ
ஓய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா!
கூடி விளையாடு பாப்பா! – ஒரு
குழந்தையை வையாதே பாப்பா!
சின்னஞ் சிறுகுருவி போல – நீ
திரிந்து பரந்து வா பாப்பா!
வன்னப் பறவைகளைக் கண்டு – நீ
மனத்தில் மகிழ்ச்சி கொள்ளு பாப்பா!
காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு –

பின்பு கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு;
மாலை முழுதும்விளை யாட்டு – என்று
வழக்கப் படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா!
துன்பம் நெருங்கி வந்தபோதும் – நாம்
சோர்ந்துவிட லாகாது பாப்பா!
அன்பு மிகுந்ததெய்வ முண்டு – துன்பம்
அத்தனையும் போக்கிவிடும் பாப்பா!

என்ற பாடல்கள் பண்ணோடு பாடப்பெற்று நாட்டுப்புறத் தான் செவியில்
தேன்போல் வந்து பாய்கின்றன. கள்ளங் கபடம் அறியாத அவன் வாயிலிருந்து,

“பாப்பாப் பாட்டிலே” – நெஞ்சைப்
பறிகொடுத்தேனடா!
சாப்பாடேதுக் கடா! – சீனி
சர்க்கரை ஏதுக்கடா!”⁹

என்ற பாடல் சருக்கரைக் கட்டிபோல பறந்து வெளிவருகின்றது.

பாரதியின் ‘பாஞ்சாலி சபதம்’ இருபதாவது நூற்றாண்டில் உருவான ஓர்
அற்புதமான தமிழ்க் காப்பியம். அத்தினபுரத்தின் வருணனையில் சோலைகள்,
வாவிகள், வேள்விச் சாலைகள், மந்திர கீதங்கள் முழங்கும் இடங்கள், சாத்திர
ஆராய்ச்சிக் கழகங்கள் இவை அற்புதமாகக் காட்டப் பெறுகின்றன. பாண்டவர்கள்
அத்தினபுரத்திற்கு வரும் வழியில் பார்த்தன் பாஞ்சாலிக்கு பரிதியின் எழிலைக்
காட்டும் பகுதி, நேரில் காண்பது போன்ற சூதாட்ட வருணனைப் பகுதிகள்,
பாஞ்சாலியை துரியோதன் மன்றுக்கு அழைத்து வருமாறு பணித்தபோது சகத்தில்
உண்டான அதர்மக் குழப்ப வருணனை போன்ற பகுதிகள் கதையினை நேரில்
காண்பது போன்ற பிரமையை உண்டாக்கி விடுகின்றது. இதனைப் பாடக்
கேட்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற பட்டிக்காட்டான்,

அன்னை ‘பாஞ்சாலி – சபதம்’
அறைதல் கேட்டேனடா!
முன்னைக் கதையெல்லாம் – கண்ணின்
முன்நடந்த தடா!

என்று கூறுகின்றான். காவியத்தை உணர்ச்சியுடன் படிப்போர் காவியத்தில் காணப் பெறும் நிகழ்ச்சிகள் யாவும் படிக்கும்போதே படிமக் காட்சியாகக் (Imagery) காண முடிகின்றது என்பதனை கவிமணி, பாரதியோடு கவிதைகளால் பேராசிரியர் ஒப்பிட்டு திறனாய்வு செய்கின்றார்.

பாடலில் படிமங்கள்

“படிமம் (Imagery) என்பது சொற்களால் கவிஞன் புலன்கட்குக் கவர்ச்சியுடையதாகச் செய்யும் ஒருவகை உத்தி. புலன்களின் மூலம் படிப்போரின் எழுச்சிகளையும் அறிவினையும் கிளர்ந்தெழுச் செய்ய இயலும்; இதனைக் கருதியே கவிதையில் படிமம் கையாளப் பெறுகின்றது” என்று கூறுவர், பர்ட்டன் என்ற ஆங்கிலத் திறனாய்வாளர் கவிதைத் திறனாய்வு என்ற தமது நூலில் . மேலும் அவர் கூறுவார்: “புலன்கட்கு முறையீடு செய்வதற்கேற்ப படிமங்கள் வகை செய்யப் பெறுகின்றன;

கட்புலப் படிமங்கள், செவிப்புலப் படிமங்கள், சுவைப்புலப் படிமங்கள், நாற்றப்புலப் படிமங்கள், நொப்புலப் படிமங்கள், அல்லது தொடுபுலப்படிமங்கள், இயக்கப்புலப் படிமங்கள் (Kinesthetic images). மரபு வழிப் படிமங்கள் (conventional images) என்பவையாகும்” என்று. எண்ணத்திற்கும் புலன் காட்சிக்கும் குறியீடுகளாக இருப்பவை சொற்களாகும் என்பதை நாம் அறிவோம்.

ஒரு கவிதையைப் படிக்கும்போது அக்கவிதையிலுள்ள சொற்கள் அல்லது சொற்கோவைகள் சிலபல படிமங்களை நம் மனக்கண் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றன. புலன்களின் மட்டத்தில் தூண்டல்கள் (Stimuli) செய்வதைப் போலவே படிமங்களும் கருத்து நிலைச் செயலில் (ideationally) நம் புலன்களைத் தூண்டி நம்மிடம் கவிதையநுபவத்தை எழுப்பிக் கவிதையைத் துய்த்து மகிழ்வதற்குத் துணையாக அமைகின்றன. மேலும் சில சொற்கள் நம்மிடம்

‘கட்டுண்ட’ படிமங்களையும் (Tied images), விடுதலைப் படிமங்களையும் (Free images) எழுப்பி விடுகின்றன. இவையும் கவிதையை நுகர்வதற்கு இன்றியமையாத கூறுகளாக (Sine Quo Non) அமைகின்றன.

கவிமணியின் பாடல்களில் இத்தகைய படிமங்கள் அமைந்திருப்பதால் பாடல்களைப் பயில்வோர் மனத்தில் இவை தோன்றி கவிதையனுபவத்தைக் கிளர்ந்தெழச் செய்கின்றன; படிப்போரை கவிதையனுபவத்தின் கொடுமுடிக்குக் கொண்டு செலுத்துகின்றன.

சிறப்பாக ஒவ்வொரு புலனையும், பொதுவாகப் பல புலன்களையும் கவரும் படிமங்களைக் கண்டு மகிழ்வோம்.

கட்புலப் படிமங்கள்

பல்வேறு படிமங்களிடையேயும் கட்புலத்தைக் கவரும் படிமங்களே அதிகமாக உள்ளன. இவையே படிப்போர் மனத்தில் நிலையான பதிவினை விளைவிக்கின்றன. கட்புல நரம்பு ஏனைய பல நரம்புகளை விடத் தடித்திருப்பதே இதற்குக் காரணம் எனக் கருதலாம். இதன் காரணமாகவே இந்தக் காலக் கல்வியில் கட்புல – செவிப்புலத் துணைக் கருவிகள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப் பெறுகின்றன. பள்ளிகளில் சுற்றுலா அமைத்து மாணாக்கர்களைப் பல்வேறு இடங்கட்கு இட்டுச் சென்று பல்வேறு காட்சிகளை நேரில் காணச் செய்கின்றனர். கவிமணியின் பாசுரங்களில் கட்புலனைக் கவரும் ஒரு சில படிமங்களைக் கண்டு மகிழ்வோம்.

நாட லங்கள் உழுவார்
கரமும், நயவுரைகள்
தேடிக் கொழிக்கும் கவிவாணர்
நாவும், செழுங்கருணை ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர்
நெஞ்சம்

இது கலைமகள் வணக்கப் பாடலின் பகுதி. இதில் ‘உழுவார் கரம், கவிவாணர் நா, அறிவாளர் நெஞ்சு கட்புலப் படிமங்கள்.

இன்னொரு காட்சி

ஓங்கா ரத்தோடு பணிகின்ற அடியாரின்
உபயபதம் என்றனக்கிவ்
உலகாளும் இறைவன் கவிக்குமொரு முடியினும்
உயர்ந்ததிரு முடிகள், அம்மா! தேங்கா மரத்திலே மாங்காய் பறிக்கவொரு
சினைமந்தி கொக்கை நோக்கும்

இஃது அழகம்மை ஆசிரிய விருத்தத்தில் ஒரு பகுதி. இதில் 'அடியாரின் உபய
பதம்', 'உயர்ந்த திருவடிகள்', 'தேங்கா மரம்', 'மாங்காய்', 'சினை மந்தி', 'கொக்கு'
இவை கட்டிலப் படிமங்கள் என்று இலக்கண உத்திகளையும் திறனாய்வில்
கையாண்டுள்ளார் பேராசிரியர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சமூகநல சிந்தனைகள்

கவிமணியின் சமுதாய ஒற்றுமை, ஜாதி வேற்றுமை, தீண்டாமை கொடுமை,
பெண்கள் நிலை, தொழிலாளர் நிலை, பிச்சைக்காரர் நிலை என பல்வேறு
கருத்துகளின் அடிப்படையில் கவிமணியின் பாடல்களில் ஆராயும் பேராசிரியர்
தக்க இடங்களில் பாரதியார் பாடல்கள் பக்திப்பாடல்கள் முதலியவற்றோடு
ஒப்பிட்டு காட்டிய நயம் பாராட்டி உள்ளது மிகச் சிறப்புக்குரியதாகும் .

“எல்லாரும் ஓர் குலம் எல்லாரும் ஓரினம்
எல்லாரும் இந்திய மக்கள்”¹⁰

என்று மக்களில் வேறுபாடு இல்லை என்ற உண்மையை உணர்த்துவார்.இதே
கருத்தை கவிமணி ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்பதை,

உலகம் முழுவதும் நோக்கின்
ஒருடம்பே யாம்
அழகில் சீவரெலாம்-அதன்
அவயவுங்களே யாம்

என்றும், மேலும் கவிஞர்

ஒற்றுமையாக உழைத்திடுவொம் நாட்டில்
உற்றதுணைவராய் வாழ்ந்திடுவொம்
என்ற கருத்தை மற்றோர் இடத்திலும் வலியுறுத்திகின்றார்.

சாதி வேற்றுமை

இன்று நாடு முழுதும் ஒற்றுமையின்மை நோயால் பீடிக்கப் பெற்றிருப்பதற்குச் சாதி வேற்றுமையே காரணம் என்பதை யாவரும் அறிவர். வேறுபட்ட சாதியர்களிடையே

‘கொள்வினை – கொடுப்பினை’ இல்லாவிடினும்,
நாடி எவரொடும் நட்பினராய்த் – தேச
நன்மைக் குழைப்பதில் நஷ்டம் உண்டோ?

என்று கேட்கின்றார். மேலும்,

கீரியும் பாம்புமாய்ச் சண்டையிட்டு – சாதி கீழென்றும் மேலென்றும்
நாட்டிவிட்டு பாரதத்தாய் பெற்ற மக்களென்று – நிதம் பல்லவி பாடிப்
பயன்எதுவோ? என்று கவலையுடன் வினவுகின்றார். உயிராய் கருத்தொன்றையும்
கூறுகின்றார்.

மானமே வாழ்வின் உயிர்நிலையாம் – அதை மாசுறச் செய்தல்
கொடுங்கொலையாம்; ஈன சாதியெனும் பேச்சினைப்போல் – நெஞ்சை ஈர்ந்திடும்
வாளொன்று வேறுளதோ?

மன்னுயிர்க்காகமுயல்பவரே – இந்த மானிலத் தோங்கும் குலத்தினராம்;
தன்னுயிர் போற்றித் திரிப்பவரே – என்றும் தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்தோர், அம்மா!

பொதுத் தொண்டில் ஈடுபடுபவரே உயர்குலத்தினர் ; சுயநலம் நாடித் திரிபவர்
தாழ்ந்த குலத்தினர் என்பது கவிமணி உணர்த்தும் உண்மை என பேராசிரியர்
சுட்டுகின்றார்.

பெண்ணுரிமைகள்

பெண்களைப் பற்றி பாரதியார்,

பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான் – புவி
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்
பெண்க ளறிவை வளர்த்தால் வையம்
பேதமை யற்றிடும் காணீர்

என்று கூறுவார். கவிமணியோ சமூகநலம் அனைத்தும் பெண்களிடம்தான் உள்ளன என்று அறுதியிடுவார். அவை அவர்களின் உரிமைகளாக அமைந்துள்ளன என்பார்.

தீண்டாமை

சமூகநலத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் நோய் இது. கவிமணி இதனைப் பேயாக வருணிப்பர். பண்டை நாள்தொட்டு இன்றுவரை இருந்து கொண்டு பாரத நாட்டைப் பாழ்படுத்தி வருகின்ற பேய்; சண்டைகள் மூட்டிடும் பேய். இதனைச் சாத்திரிமார் பூசை செய்து வளர்த்து வருகின்றதாகக் கவிமணி கூறுவார்.

கண்ணிலே காணும்பேய், ஐயா! – இது

காலும் நிலத்தில் பதியும்பேய், ஐயா

நிண்ணய மில்லாப் பேய்ஐயா!- நடு

நீதிநெறி காணா நீசப் பேய்,ஐயா!

வேதக் கடலைக் கலக்கும் – அதில்

வேண்டும் விதிவலை வீசிப் பிடிக்கும்;

சாதிப் பிளவை உண்டாக்கும் எங்கும்

‘சண்டாளர்’ ‘சண்டாளர்’ என்றே முழங்கும்

என்று அந்த பேயின் நிலைமைகளை தன் கவிதைகளால் எடுத்து இயம்புவதை பேராசிரியர் விளக்குகின்றார்.

பிச்சைக்காரன் நிலை

நம் நாட்டில் பிச்சைக்காரர் நிலையைச் சொல்ல விட முடியாது. அஞ்சல் நிலையம், பேருந்து நிலையம், இருப்பூர்தி நிலையம், ஓடும் இருப்பூர்தி, கோவில், குளம் முதலிய இடங்களில் எல்லாம் கையேந்தி நிற்பவர்களைக் காணலாம். திருப்பதியில் பிச்சை எடுப்ப தையே ஒரு தொழிலாகக் கொண்டிருப்பதைக்

காணலாம். வீடு வாசல் இருக்கும் முதியோர்கள் கூட இத்தொழிலில் இறங்குகின்றனர். திருத்தலப் பயணிகளின் கூட்டம் அதிகம் இருப்பதால் இத்தொழில் சுறுசுறுப்பாக நடைபெறுகின்றது. சிலருக்குக் கூட்டுறவு வங்கியிலும் சேமிப்புக் கணக்குகள் இருப்பதை அறிவேன். நெற்றியில் திருமண் காப்பு அல்லது விபூதி பட்டை இட்டுக் கொண்டு திரியும் முதியோர் கூட்டம் உண்டு; இதில் ஆண் பெண் இருபாலாரும் உண்டு. சிலர் பகல் முழுதும் இரவு 9 மணி வரை சுற்றித் திரிந்து, உணவு விடுதிகளில் உண்டு, இரவு ஒன்பது மணிக்குமேல் ஆள் இயக்கும் மிதி வண்டியில் வீடு திரும்புகின்றனர். மீதி வருவாயை வங்கியில் செலுத்துகின்றனர். அண்மையில் அமெரிக்கா சென்றிருந்த போது (மார்ச்சு – ஜூன் 2002) அங்கும் பிச்சைக்காரர்கள் இருப்பதைக் கண்டு வியந்தேன். கவிமணி காட்டும் பிச்சைக்காரர்கள் கும்மாளம், அடிக்கின்றனர்.” தம்மை ஆண்டியாகவுள்ள ஆதிசிவனுடன் சேர்ந்துக் கொண்டு மன அமைதியுடன் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் நிலையை அவர்கள் வாயில் வைத்துப் பேசுகின்றார் கவிமணி – பதினோரு பாடல்களில் சிலவற்றை பேராசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

தங்குமிடம்

ஆல மரத்தின் நிழலிதுவே -நல்ல
ஆயிரங் காலெழு மண்டபமாம்;
சாலவே தங்கும் பறவையெலாம் – அதில்
சங்கீதம் பாடிடும் பாடகராம்

உணவு

ஊர்களில் உள்ள உழவர்களே – நமக்கு
ஓயா துழைத்திடும் ஊழியராம்;
சாரும்இவ் வீடுகள் யாவையுமே – உண்ணச்
சாதம் சமைத்திடும் சாலைகளாம்

தத்துவம்

ஆதி சிவனும்ஓர் ஆண்டி, அடா! – அவர்க்கு
அன்பான பிள்ளைகள் நாமே,அடா!

ஓது மெய்ஞ்ஞானியர் யாவருமே – நமக்கு
உற்ற உறவினர் ஆவர்,அடா!

லட்சுமும் கோடியும் வேண்டாம், அடா! – அதை
ரட்சிக்க நம்மாலே ஆகுமோடா!
அட்சய பாத்திரம் உண்டே, அடா! – நமக்கு
ஆரே நிகர்இவ் வுலகில்? அடா!

கவிமணி காட்டும் பிச்சைக்காரர் கூட்டம்போல் கவலையற்ற மக்கட் கூட்டம்
எங்கும் இல்லை என்பது நாம் காணும் உண்மை! இத்தகைய கூட்டம் நம்
சமூகத்தில் ஒரு பகுதியாக இருப்பதை நாம் உணரவேண்டும் என தம்
வாழ்வியலோடு கவிமணி கவிதையை ஒப்பிட்டு பார்க்கின்றார்.

பண்பாட்டுக் கூறுகள்

‘பண்பெனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல்’ என்றார் நல்லந்துவனார்.
மக்கட்கு உரிய பண்பு இல்லாதவர்கள் மரம் போன்றவர்கள் என்பர் வள்ளுவப்
பெருந்தகை.” மக்கட் பண்பு என்றால் என்ன? நீதியையும் அறத்தையும் விரும்பும்
தன்மையாகும். இவற்றை விரும்புகின்றவர்களே உலகத்திற்குப் பயன்படுவார்கள்.
இவர்களுடைய பண்பையே உலகமும் பாராட்டும். இத்தகையோர்
இருப்பதனால்தான் உலக வாழ்க்கை உண்டு என்று சொல்லக் கூடியதாய்
நடைபெறுகின்றது. ‘பண்புடையார் பட்டுண்டு உலகம் என்பது வள்ளுவர்
வாழ்மொழி. உண்மையான பெருமையையுடைய உலகமாகத் தோன்றச்செய்வது
நெஞ்சப்பண்பு ஒன்றேயாகும். பண்புடையவர்கள் பகை வர்களிடத்திலும்
பண்போடு நடப்பதைக் காணலாம். தீங்கு செய்து வாழும் மற்றவர்களிடத்திலும்
அவர்கள் பண்பு தவறாமல் நடப்பார்கள்.

இத்தகைய பண்பாட்டுணர்ச்சியைக் கவிமணியின் பாடல்களில்
பளிச்சிடுவதைக் காணலாம். இயல்பாக இவரிடம் அமைந்த பண்பு, வாழ்ந்த
சூழ்நிலை, பெற்ற கல்வி முறை முதலியவை இவருடைய பண்பாட்டுணர்ச்சியை

வளர்த்தன.இதனால் இவருடைய பாடல்களும் பண்பாட்டுணர்ச்சியைப் பிரதிபலிப்பனவாய் அமைந்தன என்று கருதுவதில் தவறொன்றும் இல்லை. அறிவியலில் மிகவும் ஆழங்கால்பட்டிருந்தமையால், அதில் பெற்ற பயிற்சியினால், எப்பொருளையும் அறிவியல் முறையில் நோக்குதல் வேண்டும் என்ற மனப்பான்மையும் இவரிடம் உண்டாயிற்று. இந்த மனப்பான்மையும் இவருடைய பண்பாட்டுணர்ச்சிக்கு உரம் அளித்தது.

மனித இனத்தையும் மதத்தையும் பயன்படுத்தும் நவீன இலக்கியங்களில் பதிவு செய்துள்ள பண்பாட்டு சிந்தனைகளைப் பற்றியும் எடுத்துக்காட்டுகிறார் பேராசிரியர். மனித நாகரீகம், உணவு, உடை, போன்ற சிறந்த வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக பண்பாடு அமைகின்றது உள்ளத்தின் வெளிப்பாடு பண்பாடு என்கின்றோம். மக்கள் கூட்டத்தின் சிறப்பியல்பானது தனிமனித சிறப்பாக விளங்கும் பண்பாடு செயல் என்கின்றார் பேராசிரியர்.

பேராசிரியர் பண்பாட்டுக் கூறுகள் பற்றி பேசும்போது கவிமணி நிலையாமையைப் பற்றி பாடல்களில் விளக்கி இருப்பது போல வேறு எங்கும் தமிழ் இலக்கியத்தில் காண முடியாது என்பதை ஆணித்தரமாக கூறுகின்றார். இயற்கையை நன்கு அனுபவித்து பாடிய புலவன் கவிமணி அந்த உணர்வினை திறனாய்வின் மூலம் நமக்கு பேராசிரியர் அளிக்கிறார் என்றால் அது மிகையாகாது.

இறையன்பு

கவிமணி இயல்பாகவே இறையன்புடையவராக இருந்தார். திருநெல்வேலியில் வாழ்ந்து வந்த உமையொருபாக தேசிகர் என்பவரிடம் சிவதீட்சையும் பெற்றார். இவ்வாறு தீட்சை பெற்றபோது இவர் குரு மீது பாடிய பாடலை நினைவு கூறலாம்.

வேறும் ஒருதுணையான் வேண்டுவனோ? வேணுவனம் தேறும் உமையோர்பாகத் தேசிகனே!-எனக்கு எய்யாப் பிறவி இருள் அகல நீ அளித்த பொய்யா விளக்கிருக்கும் போது தாம் பிறந்த ஊராகிய தேனூரில் கோயில் கொண்டு

எழுந் தருளியிருக்கும் அழகம்மையின் மீது 'அழகம்மை ஆசிரிய விருத்தம்' (10 பாடல்கள்) என்னும் பதிகத்தையும் அடுத்த துள்ள சுசீந்திரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள தானுமாலயப் பெருமாள் மீதும் பல தோத்திரங்களையும் துதிப் பாடல்களையும் இயற்றியுள்ளார். இங்ஙனம் இவர்தம் சமயப் பற்றும் இவருடைய பண்பாட்டுணர்ச்சியை மிகமிக ஆழந்ததாக்கு வதற்குக் காரணமாக அமைந்தது.

பண்டைய இலட்சியங்கள்

பல வழிகளாலும் பெற்று வளர்ந்த பண்பாட்டுணர்ச்சிமிக்க இவர் உள்ளம் நமது மூதாதையர்களின் பண்டைய இலட்சியங்கள் மீது சாயத் தொடங்கியது. அவற்றின் பெருமையை எண்ணி எண்ணி இவர் மனம் கனியத் தொடங்கியது. உயர்ந்த இலட்சியங்கள் யாவும் திரண்டு உருப்பெற்று விளங்குவதுபோல் தோன்றிய புத்தர் பெருமான் வரலாற்றில், தம் மனத்தைப் பறிகொடுத்தார். ஆங்கிலத்தில் எட்வர்ட் ஆர்னால்டு எழுதிய 'ஆசிய சோதி' (Light of Asia) என்ற நூலைப் பலமுறை கற்று அந்த நூலின் அழகையும் புத்தர் பிரானின் குணநலன்களையும் அனுபவித்து மகிழ்ந்தார். இந்த அனுபவத்தின் விளைவாகப் 'புத்தர் அவதாரம்', 'புத்தரும் ஏழைச் சிறுவனும்', 'கருணைக்கடல்', 'புத்தரும் மகனை இழந்த தாயும்', 'காதல் பிறந்த கதை' முதலிய கவிதைத் தொகுதிகள் தோன்றின. இவற்றின் தொகுப்பே 'ஆசிய சோதி' என்ற அரியதொரு நூலாக வடிவம் பெற்றது. இப்பாடல்களின் சில பகுதிகள் தற்காலத் தமிழ் இலக்கி யத்தில் ஈடும் எடுப்புமின்றித் தலைசிறந்து விளங்குவதைக் கண்டு மகிழலாம்.

உண்மையான பண்பாடு

இந்தப் பண்பாடு கால, தேச நியதிகளுக்குள் அடங்குவதன்று. பிற நாடுகளிலும் பிற சமயங்களிலுமுள்ள பெரியோர்களையும் சான்றோர்களையும் பாராட்டிப் போற்றும் இயல்பு வாய்ந்தது. ஈழ நாட்டுப் புலவர் ஆறுமுக நாவலர், நம் நாட்டுச் சான்றோர்களாகிய வள்ளுவர், கம்பர், பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை,

தேசிய கவி பாரதியார் இவர்களைப் பற்றி இயற்றியுள்ள பாடல்கள் தமிழ் மக்கள் பண்பாட்டை அநுபவித்த பாங்கை அற்புதமாக விளக்க வல்லன.

இயற்கை

இயற்கையைப் பற்றி இவர் இயற்றிய பாடல்கள் பண்பாட்டுணர்ச்சியைப் பளிச்சிடுவதாய் அமைந்துள்ளன. மேல்நாட்டுக் கவிஞர்களாகிய வொர்ட்ஸ்வொர்த், டென்னிசன் போன்றவர்களின் இயற்கையைப் பற்றிப் பாடிய பாடல்களைச் சுவைத் திறனாய்வாளர்கள் அவற்றைப் பலபடியாகப் புகழ்வதைக் காண்கின்றோம். சைவ சமய குரவர்களாகிய சம்பந்தர்,நாவுக்கரசர், தம்பிரான் தோழர் இவர்கள் பாடல்களிலும், ஆழ்வார் பெருமக்கள் அருளியுள்ள பாசுரங்களிலும் இயற்கைப் பற்றிய வருணனைகளைக் கண்டு மகிழலாம். எடுத்துக்காட்டாக ஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் ஒரு பாடல்.

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி
ஐம்மேல் உந்தி
நெறிமயங்கி அறிவழிந்திட்டு
அலமந்த போதாக
அஞ்சேல்என் றருள்செய்வான்
அமரும் கோயில்
வலம்வந்த மடவார்கள்
நடமாட முழுவதிர
மழையென் றஞ்சி
சிலமந்தி அலமந்து
மரமேறி முகில்பார்க்கும்
திருவை யாறே

இப்பதிகத்தின் பாடல்கள் அனைத்தின் ஈற்றடிகள் இரண்டிலும் திருவையாற்றின் இயற்கைச் சூழல் அற்புதமாகக் காட்டப் பெறுகின்றது என பிற இலக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டி திறனாய்வு செய்வது பேராசிரியரின் இலக்கிய ஆற்றலை உணர முடிகின்றது.

கவிமணியின் தமிழ்ப்பணி ஒரு மதிப்பீடு

கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை பாரதியின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். நடை, கற்பனை, சந்தம் முதலிய அம்சங்களில் பாரதியைப் பின்பற்றினவர்; கவிதைப் போக்கிலும் பாவனையிலும் பாரதியை முன் மாதிரியாகக் கொண்டவர். கவிமணியின் படைப்புகள் அவரை ஒரு 'சிறந்த தற்காலக் கவிஞர்' என்பதற்குச் சான்றுகளாக அமைகின்றன.

தமிழ்ப் பண்பாட்டினை உணர்த்தும் கவிமணியின் அரிய கவிதைகளில் தமிழ் மக்கள் பெரிதும் ஈடுபட்டனர். தமிழகமெங்கும் இவர்தம் புகழ்மணம் பரந்து கமழ்ந்தது. முதல் கட்டுரையில் குறிப்பிட்ட பல விருதுகளை இவர் பெற்றமையே இதற்குப் பெருஞ்சான்றுகளாக அமைந்துள்ளன என்பதைக் காணமுடிகின்றது. இவர்தம் கவிபாடும் திறமையைப் போலவே, அருங்குணங்களாலும் இவர் சிறந்து விளங்கினார் என்பதைத் தமிழ் கூறு நல்லுலகம் நன்கு உணர்ந்தது. இக்காலத்தில் அண்மையில் சிவப்பேறு அடைந்த வாரியார் சுவாமிகளிடம் வாழ்த்துப் பாடல்களை மக்கள் பெற்று வந்ததைப் போலவே அக்காலத்தில் இவரிடம் வாழ்த்துப் பாடல்களை ஆசிச் செய்திகளாகப் பெறுவதற்கு பலரும் விரும்பினர்; இதன் பயனாக பல வாழ்த்துப் பாடல்கள் சரம கவிகள், பாராட்டுப் பாடல்கள் ஆகியவை வெளிவந்தன. இவற்றால் மக்கள் பெருமகிழ்ச்சி எய்தினர். இவ்வகைப் பாடல்கள் ஒரு சிலவே அச்ச வடிவம் பெற்றுள்ளன. எட்டயபுரத்தில் பாரதி மண்டபம் திறக்கப் பெற்றபொழுது இவர் பாடிய கவிதைகள் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இவற்றுள் சில இந்நூலில் ஆங்காங்கு எடுத்து காட்டப் பெற்றுள்ளன.

இனி இவர்தம் கவிதைகளின் இயல்புகளைப் பற்றிச் சிறிது நோக்குவோம். கவிதையின் இயல்பை வரையறை செய்வதற்கு - கவிதை இன்னது என்று விளக்குவதற்கு - சில நூற்றாண்டுகளாக நூற்றுக்கணக்கான ஆய்வாளர்கள் முயன்று வந்துள்ளனர். மேற்புல அறிஞர்களில் ஜான்சன் என்பார். "கவிதை என்பது ஒலிநயம் (Rhythm) அமைந்த சொற்களின் கட்டுக்கோப்பு; அஃது இன்பத்தை உண்மையுடன் இணைப்பது; அறிவுக்குத் துணையாகக் கற்பனையைக்

கொண்டிருப்பது” என்று கூறுவார். கார்லை என்பார் “இசை தழுவிய எண்ணமே கவிதை” என வரையறுப்பார். மனிதச் சொற்களால் அடைய முடிந்த மகிழ்வூட்ட வல்லதும் செம்மை நிறைந்ததுமான கூற்றே கவிதையாகும்” என்பது மாத்யூ ஆர்னால்ட் என்பார் கவிதைக்குக் கூறும் இலக்கணம். இங்ஙனம் மேற்புல அறிஞர் கூறியவை அனைத்தும் கவிதையின் இலக்கணத்தைத் திட்டமாக வரையறுக்க இயலவில்லை.

இனி, நம் நாட்டு அறிஞர்கள் மொழிவதையும் காண்போம். சீதாப் பிராட்டியின் அழகை வருணிக்கப் புகுந்த கம்பநாடன் பொன்னின் சோதி, போதின் நாற்றம், தேனின் தீஞ்சுவை என்று ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லிப் பார்த்து, ஒன்றில்கூட மனநிறைவு பெற முடியாமல், இறுதியாக,

“செஞ்சொற் கவி இன்பம்” என்று கூறி மனநிறைவு பெறுகின்றான். நன்னூலாசிரியரும், பல்வகைத் தாதுவின், உயிர்க்கு(கு) உடல்போல், பல சொல்லால் பொருட்(கு) இடனாக உணர்வினின் வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்’ என்று வரையறுத்துள்ளார். இதில் யாக்கைக்கும் கவிதைக்கும் ஒப்புமை கூறப் பெற்றுள்ளது. தோல், குருதி, தசை, எலும்பு முதலிய தாதுக்களினால் ஆன உடல் உயிருக்கு இடனாக, கல்வியறிவில்மிக்க வல்லோரால் அணிபெறச் செய்யப் பெறுவதே கவிதையாகும். நம் கவிமணியவர்களும், உள்ளத்துள்ளது கவிதை – இன்பம் உருவெடுப்பது கவிதை தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் – உண்மை தெளிந்துரைப்பது கவிதை என கவிதைக்கு இலக்கணம் கூறுவார்.

இங்ஙனம் கூறியுள்ள மேற்புல அறிஞர்களின் கூற்றுகளிலும் நம் நாட்டு அறிஞர்களின் கூற்றுகளிலும் கவிதையின் முழு வடிவம் தோன்றவில்லை. ‘கவிதையின் உருவம் திருமலை நாயக்கர் மகால் தூணைப் போல் தூலமாகத் தெரிவதில்லை’ என்று புதுக்கவிதையைப் பற்றி மீரா கூறுவது பொருத்தமாகத் தோன்றுகின்றது.’ ஏதோ இன்னும் நாம் காணாத பல கூறுகள் கவிதையினுள் உள்ளன. என்றே நம் மனம் எண்ணத் தோன்றுகின்றது. உயிருள்ள, வளரும்

இயல்புடைய கவிதையைச் சொற்கோட்டைக்குள் வளைத்துக் கிட்டியில் மாட்டிவிடலாம்' என்று நினைப்பது தவறு; அஃது இயலாததொன்று. அது மேலிருந்து மக்கள் அனுபவிக்கும் பாங்கில், வேண்டிய மாற்றங்கள் செய்து அழகுற அமைக்கப் பெற்றவையாகும். மொழி பெயர்க்க எடுத்துக் கொண்ட ஒவ்வொரு கவிதையிலும் கவிமணியின் ஆன்மா புகுந்து நின்று கவிதைக் கருத்தின் வடிவினைத் தானே மேற்கொண்டு புதிய படைப்பாகத் தோன்றியுள்ளது என்பதே உண்மையாகும். நாரத முனிவன் கூறிய நாரணன் விளையாட்டை வான்மீகி வடமொழியில் கூறியதைக் கம்பன் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கேற்பத் தமிழில் செப்புவதைப் போல கவிமணியின் படைப்புகள் அமைந் துள்ளன என்று சொல்லி வைக்கலாம். இவர் தமிழாக்கம் செய்த 'முதல் துயரம்' 'வண்மை கண்டவர் யார்?' பிற சிறிய கவிதைகளும் 'அழியா உயிர்ப்பு' 'மூன்று விஷயங் கள்' போன்ற பிறச் சிறிய கவிதைகளும் இங்ஙனமே அமைந்துள்ளன. இக்கவிதைகளில் மொழிபெயர்ப்பு என்ற உணர்ச்சியே உண்டாவதில்லை. நமது நாட்டில் நமது தாய்மொழி மரத்தில் இயற்கையாய்க் காய்த்து சுவைபடக் கனிந்த கனிகளே இவை என்று சொல்லத் தக்கனவாகவே அமைந்துள்ளன என்று கூறுவதில் யாதொரு தவறுமில்லை.

கவிமணியின் சிறு பாட்டுகளில் சில முதல் தரமானவை. 'கிளி', 'மலர்கள்', 'குழந்தை', 'ஆறு' முதலியவை சிறந்த நயமுடையவை. கற்றோர்க்கு இன்பம் தரவல்லவை. கவிதைகளைச் சுவைக்கத் தெரிந்தவர்கள் இந்தப் பாடல்களை மாணிக்கங்களாக மதிப்பார்கள். ஒரு நல்ல கவிதைக்குரிய குணமும், நயமும், இன்பத்தை உண்டாக்க வல்ல அகத்தெழுச்சியும் கவிதையின் கட்டுக் கோப்பும் கவிமணியின் பாடல்களில் மிளிர்கின்றன.

'மலரும் மாலையும்' என்ற தொகுதியில் 'சமூகம்' என்ற பகுதியில் காணப்பெறும் கவிதைகள் சிறப்பாக இருந்த போதிலும் அவை அரசியல், சமூக, சீர்திருத்தப் பிரசாரத்திற்காகவே எழுதப் பெற்றுள்ளன என்றும் அது காரணம் பற்றி இலக்கியச் சுவையிலும் கவிதைச் சுவையிலும் சிறு குறைவுற்றனவாகச் சிலர்

கருதுவர். இக்கருத்தைப் பலர் ஏற்றுக் கொள்ளார். ‘பொங்கல் திருநாள்’ தீபாவளிப் பண்டிகை மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடும் பண்டிகைகள். ‘பெண்கள் உரிமைகள்” என்ற பாடல்களில் பெண்களின் தியாக உணர்வு அற்புதமாகச் சித்திரிக்கப் பெறுகின்றது என்பதனை பேராசிரியரின் ஆய்வின் மூலம் உணர முடிகின்றது.

கவிமணியின் தமிழ்

இவர் தமிழை குறித்து சில சொற்கள். இதுகாறும் மேற்கூறிய கவிதைகளால் நாம் அறிந்தது இது. இவருடைய தமிழ் என்றும் உள்ளத்தில் போற்றி வைக்கத்தகும் பொற்களஞ்சியம். நமது மூதாதையரின் பண்பாட்டிலும் மரபிலும் ஊறித் தோய்ந்து இனிமை முற்றிய தமிழ்; உண்மை நிரம்பிய தமிழ். கல்லார்க்கும் கற்றார்க்கும்; நாட்டார்க்கும் நகரத்தார்க்கும் ஒன்றுபோல் நலம் அளிக்கும் தமிழ். காணார்க்கும் கண்டார்க்கும் கண் ணவிக்கும் தமிழ். இந்த இயல்புடைய தமிழ் நம் நாட்டில் அரிதாகிக் கொண்டு வருகின்றது. இழக்க முடியாத இந்த அரிய செல்வத்தை நமக்குப் போற்றி அளித்தவர் நம் கவிமணி அவர்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆய்வாளர்கள் அனைவரும் உண்மைக் கவிதை பற்றிய ஒரு விஷயத்தில் ஒன்றிய உள்ளத்தினராய் உள்ளனர். சிறந்த உண்மையான உயர் கவிதையைப் படித்த அளவி லேயே நம் மனத்தில் விவரிக்க முடியாத ஓர் இன்பத்தைக் காண முடிகின்றது.

நவம்மிகப் பழமை பேசும் நயத்தினைப் புகழுவேனோ? கவிமணியவரை வாழ்த்தக் காரணம் எதனைச் சொல்வேன்? என்று. இதில் அவர் கூற முடியாமல் தவிப்பதைக் காணலாம். ‘காதல் பிறந்த கதை’, கருணைக் கடல்’, அன்பின் வெற்றி’ முதலியனவற்றை உண்மைக் கவிதைகள் என உரைக்கலாம். கால நதியின் கதியதனில் கடவுள் ஆணையைக் காண்போமாயின் ஞாலமீது சுகமெல்லாம் நம்மை வந்து அடையும். நாமே நமக்குத் துணையானால் நாடும் பொருளும் நற்புகழும் தாமே நம்மைத் தேடிவரும். கவிமணியின் பாடல்களில் மீண்டும்

மீண்டும் நம் மனம் ஆழங்கால் படும்போது நம் மனத்தில் புதியதோர் இன்பம் சுரக்கின்றது. அவற்றை நுகர நுகரத் தெவிட்டாத இன்பத்தை அடைகின்றோம். அவை என்றும் மாறாத இளமைத் தன்மையோடு நம் மனத்தைக் கவர்வனவாக உள்ளன. பல பாடல்கள் பல தலைமுறைகளாகத் தமிழ் மக்களை இன்புறுத்தி நிலவும் என்று உறுதிக் கூறலாம். சில பாடல்கள் என்றும் வாடாமலர்களாய் நின்று நிலவும் இனிய மணம் கமழ்ந்து தமிழன்னையின் திருவடிகளில் ஒளிரும் என்று கருதலாம். இவற்றையெல்லாம் கருதியே நாமக்கல் கவிஞர், கவிமணி பாரதியின் பாடல்களில் சுவைத்து மகிழ்ந்து 'பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி' என்று கூறியதுபோல்,

தேசிய விநாயகத்தின் கவி பெருமை
தினமும் கேட்பது என் செவிப் பெருமை
என்று மொழிந்து மகிழ்கின்றார். இதே பாணியில் கவி மணியின் பாடல்களைத் திறனாய்ந்து பேசுகின்றார். அப் பேச்சில் சில கவிதைகள்: இவருடைய பாடல்களில்,

கோழி குலவிவரும்; கிளி கொஞ்சும்;
குழந்தை எழுந்து துள்ளிக் களிமிஞ்சும்;
ஏழை எளியவர்கள் யாவருக்கும்
இன்பம் கொடுக்க அவன்பா விருக்கும்
காடும் மலையும்அதில் கலைபேசும்
கடலும் ஞானம்தர அலைவீசும்;
பாடும் தேசிகவி நாயகத்தின்
பழமை பாட்டிடஎன் நாடவக்கும்
படித்துப் பழகாத பாமர ருக்கும்
பாடிப் பருக அதில் சேம மிருக்கும்;
ஒடித்துப் பொருள்பிரிக்கும் சந்திக ளில்லை;
ஊன்றிப் பதம்கூட்டும் பந்தன மில்லை
என்பவற்றைக் காணலாம். இன்னும், அவர் பாட்டு,

உழுது தொழில்புரியும் பாட்டாளி உழைப்பில் ஓய்வுதரும் பாட்டாகும்.
என்பார் நாமக்கல்லார். இங்ஙனம் பல்லோர் பாராட்டும் அவர் கவிதைகளில் உள்ளம் பறிகொடுத்த நம் மனமும் கவிமணி தற்காலக் கவிஞர்களில்

தலைசிறந்தவர் என்று மதிப்பிடும்; அறுதியிட்டு மகிழும் என இவ்வியலில் பேராசிரியன் ந. சுப்புரெட்டியார் வாயிலாக கவிமணியின் தமிழ்ப்பணியையும், பிற கவிஞர்களின் மேற்கோள்களை ஒப்பிட்டு இவ்வியல் ஆராய்ந்துள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ந.சுப்புரெட்டியார், கவிமணியின் தமிழ்ப்பணி ஒரு மதிப்பீடு – ப.12
2. மேலது – ப.13
3. மேலது – ப.22
4. மேலது – ப.51
5. மேலது – ப.212
6. மேலது – ப.221
7. ச.ஈஸ்வரன் – இலக்கியத் திறனாய்வு – ப.1
8. மேலது – ப.1
9. மேலது – ப.97
10. மேலது – ப.158

SRI BHARATHI WOMENS ARTS AND SCIENCE COLLEGE
KUNNATHUR, ARNI – 632 314.
DEPARTMENT OF TAMIL
PROJECT VIVA VOICE EXAMINATION – NOV 2025

22923U07010 – NISHA. A

SRI BHARATHI WOMENS ARTS AND SCIENCE COLLEGE
KUNNATHUR, ARNI – 632 314.
DEPARTMENT OF TAMIL
PROJECT VIVA VOICE EXAMINATION – NOV 2025

22923U07011 – PAVITHRA. V

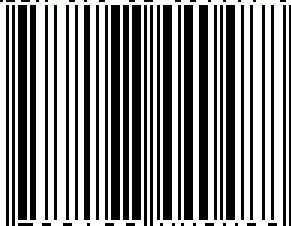
SRI BHARATHI WOMENS ARTS AND SCIENCE COLLEGE
KUNNATHUR, ARNI – 632 314.
DEPARTMENT OF TAMIL
PROJECT VIVA VOICE EXAMINATION – NOV 2025

22923U07010 – VARNIKA A.P

ISBN 978-81-984404-8-8

9 788198 440488 >

